

CAMILLI Plautii Pæzonis

Iurisconsulti Fontenal-
latensis.

commentariorum.

AD RVB.C. DE EDENDO
LIBELLVS.

ET AD L. I. C. DE EDENDO.

LIBRI TRES.

AD SERENISSIMVM COSMVM

Mediceum Florentinae Reipub. &

Senarum Ducem.

Conu. S. R. de S. de S.

LVCAE APVD VINCENTIVM

BVSDRACVM.

MDLXIII.

PAGANI PAGANII LICIANEN
sis impares versus.

IN HAEC COMMENTARIA.

EDere cum sit opus quo possis discere, vel cum
Non sit opus; prudens PLAVTIVS edit opus
Hic veteres imitans iuris, legumque peritos,
Nomine qui celebres, reque fuisse viri;
Et rebus certa in dubiis oracula; lucem
Vrbibus è fumo quique dederè suis;
PLAVTIVS hos sectans antiquos, eruit altis
E tenebris, legum condita sensa tibi.
Quemque modum teneas discendi, mille vetustis
Romani iuris, legibus vsque probat.
Omnia disseruit quæ nuper, dum docet; aut cum
collegis doctis disputat ipse viris
Librū igitur lōgo haud cōscriptū tēpore; sed quē
In cælum vario nomine fama feret;
Sedulus euolue, & veri studiosus, ineptum
Quorundam fastum; barbariemque fuge
Et dic pallenti: & tristi liuore repulso;
Qui mentes hominum vertere sapē solat;
PLAVTIVS hetruscisque scolis; iuri quē; latino
Atque ore: atq; stilo cōmoda quanta facit?

SERENISSIMO COSMO

Mediceo Reipub. Florentinæ ac
Senarum Duci.

Camillus Plautius fœlicitatem dicit.

Vulgata est, princeps optime,
maxime, & celebris Plato-
nis sententia, nos, non solum
nobis natos esse; sed ortus
nostri, partem patriam, partem parentes,
partem amicos, sibi vendicare, cuius præ-
cepti qui memor fuerit, is semper medite-
tur aliquid, aut efficiat, necesse est: & nul-
lum temporis punctum aut meditatione,
aut opere vacuum, esse patiatur: laboris
autem tanti, præmiū amplissimum, ac
fructus vberriimos, sit percepturus, quippe
qui summa omnium admiratione, et sum-
mos honores: & incredibilem gloriam sic
assecurus; qui verò inertie, ac desidie se-
se dediderint, ac turpi in otio tempus con-

sumpserint, hi mihi hominis nomine, vix
digni videntur, quippè qui hominis nihil
præter formam habent. Ego ab adolescen-
tia semper operam dedi, ut frustra natus
non viderer, cumq; intelligerem non vnâ
patere viam, ad homines iuuandos, ac tu-
tandos, tamen duo mihi præcipua, ac præ-
stantissima semper visa sunt, scilicet ars
militaris, & iuris prudentiæ disciplina, al-
tero quippè iniurias propulsamus, Impe-
rium propagamus, & legibus, quibus in
pace viuamus tutum paramus præsidium,
altero quæ parta sunt gubernamus, et tue-
mur; & ea, quorum causa procreati su-
mus, exercemus, quia tamen ad vim nun-
quâ confugiendum est, nisi cum paci locus
esse non potest, visa est mihi hæc discipli-
na, minus ad promerendos homines, ac be-
neficio iuuandos, opportuna, ac minus fre-
quens, quamobrem legitimam scientiam
amplexus sum, atq; in id studium, ita sem-

per incubui, ut & opere, & meditationibus, prodessem generi humano, atq; ita semper studia mea, tempusq; diuisi, ut partim inuestigande veritati, partim edocendis adolescentibus, ac adiuuandis amicis, & clientibus, operam darem, cum autem iuris nostri, quo vtimur, interpretum duo sint genera, alterum eorum, qui in his, quæ à maioribus acceperunt, perseuerent, & accepta quo iure quaq; iniuria tueantur, alterum eorum, qui nullius addicti iurare in verba magistri, non quid alii doceant, sed qua ratione id efficiant, querunt, & Veritatem quorumcunq; authoritati anteponunt, ego vtrunq; hominum genus semper plurimi feci, tamen, ut dicā quod sentio, mihi magis probantur, hi, qui causas rerum, rationesq; perquirunt; cum enim omne artificium in dies recipiat incrementum, mihi gloria digui non videntur, qui scientiam hanc legitimam imperfectam

dimittunt, nec ad summum euehere, aut
perducere tentant, & licet non parua glo-
ria dignus habitus fuerit, Augusti reperi-
bus, Atteius capito, qui in his, quæ à maio-
ribus tradita fuerant, perseuerauit, tamen
multò celebrior, ac præstantior, & maiori
honore, laudeq; dignus iudicatus est, Anti-
stius labeo, qui ingenij qualitate, & fiducia
doctrinæ fretus, quod præ cæteris sapien-
tiæ operam dederat, plurima innouare in-
stituit, ut refert Pomponius, ego tamen si,
tantum mihi non arrogo, ut me cæteris do-
ctrina præstare confidam, tamen mihi sem-
per visum est superuacuum, & inutile, ex
alienis libris, libros conficere, & quasi mu-
tuo acceptos pro suis in lucem emittere. Ideo
multa innouare institui, non temere, nec
impudenter, nec cauillationibus, aut sophi-
sticis disputationibus. sed planissimo, luci-
dissimoq; verborum sensu expresso, ac ter-
minorum legalium notitia, ut cæteris am-

ſam, occaſionemqꝫ præberem, Veritatis in-
ueſtigandæ, quæ præ omnibus rebus aman-
da ſemper, & colenda eſt, ex quibus quæ-
dam a me iam in lucem edita fuere, nō in-
felici, ni fallor, exitu: quāobrem nō dubita-
bo in poſterum, alia quoqꝫ huiusmodi ope-
ra in vulgum proferre, præſertim tua,
COSME Magnanime, frætus præſi-
dio, & authoritate, ſpero etenim, te mihi
ſemper auxilio, ſubſidioqꝫ futurum, & ope-
ra mea, quæ tibi omnia iam ſunt dedicata,
& propemodū tua ſunt, à ſtudiorū meorū
obtreſcatoribus, & laudis meæ inuidis, de-
ſenſurū: cuius præſidiū, & tutela, ſi vlla un-
quā tempore, mihi, ac libris meis fuit vti-
lis, hodie pernecceſſaria eſt, quā plures enim
exiſtunt, & infideles amici, et alienæ lau-
dis inuidi, qui, quia ea, quæ aſſequi ſe poſſe
deſperant; in alijs improbant, de nobis de-
trahere non ceſſabunt. Quamobrem, Cle-
mentiffime princeps Reip. literariæ colu-

men, & Auditorum omnium fautor, &
adiutor eximius, quo nemo, etate nostra
prudenter est, nemo animi magnitudine
præstantior, nemo munificentior, nemo iu-
stitiæ cultu, & æquissimarum legum obser-
uantia celebrior, serena fronte, suscipe mu-
nusculum hoc, & quaecumq; quod tuum
est, ab obrectatorum, & malevolentissi-
morum inuidorum detractationibus defen-
de, & protege, & patere te à Plautio tuos
qui se totum tibi addixi, et mancipauit, co-
li, & obseruari, eiusq; studia prouehere, &
in dies meliora expecta, feliciter Vale.
Pisis quinto Calendas Maii. 1563.

Index rerum principalium quæ in hoc opere continetur.

*Libellus ad Rubri. C. de edendo. continet
infra scripta videlicet.*

Mulier adultera, hodie non perdit dotem;
ita vt marito applicetur. cap. 1.

Edere, & exhibere quid significant. cap. 2.

Edictum de edendo permissorium esse, & ne-
minè teneri edere, nisi qui specialiter iu-
betur, cap. 3. noua quædam videbis.

Effectus editionis qui sint, & quæ sint causæ
edendi, tam in persona petentis, quàm aduer-
sarii, cap. 4. noua quædam. De causis eden-
di, vide latius in. l. i. cap. 1.

Mandatum nõ esse necessariũ ad hoc, vt edi
oporteat, sed sufficere interesse, cap. 5. &
ibi quomodo procedat text. in. l. si quis. §.
pertinere. ff. de edend. noua quædã, & de
hoc. §. pertinere vide latius. lib. ii. cap. 2. &
de mandato, vide eo. lib. 2. cap. 1. & 3.

Plene edendum, & quando dicatur plenè
edi. cap. 6.

Rationes argentariorum an probent. cap. 7.
nouum aliquid, & in. l. i. lib. 2. cap. 8.

Argentarium officium an sit publicum
cap. 9.

noua quædã, & in l.i.cap.7.co. titul.
Rationum appellatione quid cõtineatur. cap.8
noua quædam, & vide in l.i.lib.iii.cap.12.
& .13.

Argentarii an similes tabellionibus sint. cap.10
noua quædam.

Argentariorum officium quale cap.11. & lib.ii.
cap.6. & 7.

Libris argentariorum, quanta fides adhibea-
tur. cap.12. & in l.i.cap.8.

Lib.i.ad l i.C.de edendo, continet infra scripta.

P Ræfatio ad l.i.C.de edendo. lib.i. cap.1

Sensus legis duplex, & vterque commu-
nis libr.ii. cap.2.

Facti quæstio an sit proposita, & an illi sit re-
sponsum, cap.3. noua quædam.

Actori incumbit onus probandi cap.4.

Fœmina an, & quomodo habeat rationes, pro-
prias, cap.6.7. & 8. noua quædam,

Reus non tenetur edere actori. cap.5

Argentariæ officium an publicum cap.7. no-
ua quædam.

Argentarius an, & quando edere teneatur, &
quatenus, cap.10. & 11. & 13. & 14.

Reus an & quando teneatur edere cap.15. &
quid de instrumentis vide. libr.3. cap.11.
& 13.

*Lib. ii. ad. l. i. C. de edendo, continet
infra scripta.*

Causæ ob quas reus tenetur edere actori
quæ sint. *cap. 1.*

Mandatum an requiratur, vna, cum interesse,
cap. 1. & 3. noua videbis.

L. si quis. §. pertinere, quomodo procedat.
cap. 1. noua quædam.

Notarius an, & quatenus debeat edere, *cap. 4.*

Amisio instrumentorum, an sufficiat, vt quis
cogatur edere, *cap. 5. noua quædam.*

Argentarius edit, & an habeat officium publi-
cum *cap. 6. noua quædam.*

Argentarii officium quale *cap. 6. & 7. noua
quædam.*

L. si quis ex argentariis. §. prohibet. ff. de eden-
do, quomodo procedat, *cap. 8. noua quæ-
dam.*

Rationes argentariorum quâ fidem facerent
cap. 8. noua quædam.

Successor argentarii ædere debet. *cap. 9.*

*Lib. iii. ad. l. i. C. de edendo, continet
infra scripta.*

Fisco an edendum sit, & quatenus. *cap. 1. 2. & 3.*
Vide regulam ampliatam, & limitatam *cap. 3.*
noua quædam videbis.

Vfurarius an teneatur edere, & quatenus, ca. 4.
noua aliqua videbis.

Iudæus an teneatur edere, cap. 5. noua quæ-
dam.

Nautæ, caupo, stabula, an teneantur edere, cap. 6

Vtens instrumento, an teneatur edere. cap. 7

Mercator an teneatur, edere, cap. 8. & 9. & 10.
noua quædam videbis,

L. quædam. §. numularios. ff. de edendo. quo-
modo procedat cap. x. noua videbis.

Tex. in. l. i. C. de edendo, duos habet sensus,
vtrumque communem. cap. 11.

Instrumenta an edere teneatur, qui rationes
debet edere, cap. 12. & 13. noua videbis.

CAMILLI PLAUTII

PAEZONIS IURISCONSULTI

ti Fontanellatensis.

AD RVBRI. C. DE

EDENDO LI-

BELLVS.

C A P. I.

Continuatio titulorum non necessaria est
num. 1. & 2.

Mulier ob adulterium non perdit dotem. nu. 5.
sed ob diuortium. nu. 6. & 7. & 8. & 9.

Ideo quia hodie cessat diuortium. nu. 10.

Non habebit locum pœna diuortii. nu. 10.

Separatio Thori, non est subrogata in locum
diuortii, nu. 11. & 12.

Nec in ea amittitur dos per adulteram. num. 12.
& nume. 13.

C. plerumque de don. inter vir, & vxor. quomo-
do procedat. nu. 14. & 15. & nu. 22.

Dos penes maritum stat matrimonio durante
nu. 15. & nu. 22.

Causa finalis ex proemio. nu. 16.
fallit. nume. 21.

Reconciliata vxor, an repetat dotem. numer. 17.

& numer. 23.

Fundamento sublato, omnia corruunt. nu. 19.

Vidua ob stuprum non amittit dotem. nu. 20.

Stantibus rebus prout stant, constitutio in-
telligi debet. nu. 22.

Argumentum a contrario sensu, quando non
habeat locum. nu. 24.

Causa finali cessante non cessat effectus, quan-
do sunt plures. nu. 25.

Solent Doctores in ipso cuiusque anni initio, super copulandis, atque coniungendis seu adnectendis ad proximos quosque titulis, diu, multumque laborare, atque in ea re causas collocandi cuiusque tractatus, adeò diligenter, & accurate persequi, ut nemo, existimare non debeat, nos summam ex harum rerum cognitione utilitatem consecuturos esse, solent præterea, cum inscriptionem ipsam, seu indicem, titulumque libri, quam rubricam vulgo appellant, comentariis exornant. multa vnde quaque parum, aut nihil ad materiam, de qua agitur pertinentia, in eum librum congerere, & diligentissime tractare, quæ verò ad rem pertinent, negligunt, & plerumque penitus omittunt, quod qua ratione faciant, ipsi viderint.

Ego quod attinet ad conglutinationem continuationemue titulorum, alias satis superque ostendi, lib. i. de notis, Crauet. inutile esse eorum studium eosque oleum & operam, ut aiunt, perdere, qui in causis huiusmodi perquirendis, atque cognoscendis, bonas horas consumunt, itaque de ea re nullum in præsentia verbum faciam, sed nec de præparatoriis iudiciorum, quæ alibi commodius tractari possunt, nec de gerundio, aut de supino edisseram, præsertim quia ex aliorum comentariis satis abunde

deque dignosci, percipique possunt, nō solum hic sed & aliis in locis quos recenset Alex. & Ias. & nouissimi.

3 Insistam igitur super his tantum quæ ad materiam titulo cōgruentem pertinent, et operā dabo, vt omnes eam ad vnguem cognitam, & perspectam habeatis, multaque a cæteris aut neglecta aut non animaduersa, cognitu tamen ac scitu dignissima, percipiat.

4 Quamquam autem huius sum instituti, eiusque intentionis, vt nihil extraneum, nihil a materia alienum, abhorrensue interferere, velim, tamen non potui abstinere, quin sumptā occasione, ab his, quæ de osculo impudico, atque de dote ob eam rem amittenda, tractant hoc loco Docto. ostendam, non solum impertinentem, sed & vanam, inutilemque esse hanc quaestionem, quod facile apparebit, si demonstratum fuerit, hodie vllō casu, vfore ob adulterium, dote non esse mulctandam, quo demonstrato, facile quisque intelliget, mulierem ex causa osculi impudici, dotis iacturam facere, multo minus debere, cuius rei cognitio, atque inspectio, ni fallor, & scitu non iniucunda, & utilitatis plena futura est.

5 Itaque, vt breuibus res agatur, scire oportet maritū nullo vnquā tēpore, potuisse ad dotis lucrū aspirare, immediate seu ex solo adulterio,
nec

nec alibi cautum reperitur, vxorem ob adulterium ipsum, dote priuari potuisse, sed dotis iacturam, tunc facere consuevit mulier, cum diuortio causam præbuit, & sic multabitur dote mulier, ob diuortium culpa eius factum, non autem ob solum adulterium, fateor adulterii, crimen iustam marito causam prebere, ob quam repudiet vxorem, & misso ob hanc causam repudio, & intelligi tunc culpa mulieris factum fuisse diuortium, quod optime probat text. in. l. consensu. C. de repud. vbi multæ causæ enumerantur, propter quas potuit fieri diuortium; tamen non sufficit, ad priuandam dote mulierem, aliquid ex his fuisse ab ea commissum, sed mittendum est repudium, ex causa illa, & ob crimen illud, ab vxore commissum, quo facto dos eripietur, mulieri, & lucro mariti cædet, quasi matrimonio, culpa eius dissoluto, & sic amissio dotis est pœna diuortii, non autem adulterii, aut veneficii, aut homicidii aut cuiuscunque alterius criminis, de quo fit mentio, in. d. l. consensu. C. de repud.

6 Fauebant enim leges mirum immodum matrimoniis, ob liberorum vtilitatem, & diuortia fieri ægre patiebantur, vt exprimit text. in d. l. consensu, quia tamen omnino prohibere diuortium, non expediebat, ideo lex pœnam

infligebat illi, cuius culpa factum fuisset diuortium, siue is vir fuerit, siue vxor. d. l. consensu, quod autem non adulterium ipsum, sed diuortium fuerit causa (vt ajunt) immediata, & proxima dotis vxori auferendæ, probat text. in l. Lucius. ff. soluto. matrimonio. ibi si probetur culpa mulieris matrimonium dissolutum, an poterit maritus propter culpam vxoris dotem retinere? & in l. miles. §. socer. ff. de adulter. ibi contentus iurum ex dote retinere, tamquam culpa mulieris dirēpto matrimonio, & l. miles. §. vlt. ff. de adul. ibi ius tractabitur, quasi culpa mulieris facto diuortio, & in l. si dotem. C. de iure dot. & in Authent. de nupt. §. nuptias itaque ibi solutionem aut innoxiam, aut cum pœna.

Et quod dos eriperetur vxori ob diuortium eius culpa factum, præter supradicta in hanc sententiam adducta, probat textus. in Authent. de nupt. in. §. mitiores, vbi enumeratis causis, propter quas matrimonium soluitur bona gratia, postea ait, quod cæteræ solutiones matrimonii, causam quærunt incipere, aut a viro, aut ab vxore, vt damnificent temerarium, aut dote, aut donatione propter nuptias, & in versic. si agitur, dum ait licen-

tiam dat lex repudio vti, & dotem percipere, & in. §. si verò altera, vbi ait quod qui inrationabiliter repudium misit, dictis pœnis subiicitur, subdit glos. in verbo. pœnis, idest amissionis dotis, & ante nuptias donationis, & §. sic itaque matrimonia, vbi ait quodd si contingat matrimonia distrahi, inter virum, & vxorem ex aliqua causa supradicta, imminet pœnæ pecuniariæ circa dotem, & donationem sponsalitiæ, & in eod. §. vers. sed a nobis, vbi etiam indotata matrimonia, sine iusta causa dissoluta castigantur, & in. §. si mulier, vbi mulier indotata, propter culpam suam a viro diuertens, plectitur, & in. §. has itaque, ibi licentia datur viris, mittere repudia, & lucrari dotem, & in aucten. vt lice. matr. & au. §. quia vtro plurimas, in versic. nunc autem, ibi causas, ex quibus maritus repudium mittere potest, & dotem vxoris lucrari, & in. §. causas autem, eodem titulo, & alibi sæpe.

Quibus ex locis luce clarius apparet, dotem amitti solere ob diuortium, mulieris culpa factum, & sic non sufficere culpam subesse, nisi etiam subsequutum fuerit diuortium, quia, vt sæpe, dixi hæc est pœna in odiu diuortii, & propter diuortium infli-

Et, non autem immediate propter adulterium. Et eduertatur, quod in.l.consensu.C. de repud.multæ exprimuntur causæ, propter quas, diuortium sequutum, intelligitur factum culpa vxoris, & mulier sic repudiata amittit dotem, inter quos recensentur homicidium, plagium, veneficium, receptio latronum, & alia huiusmodi, tamen nemo dixerit, quod vna ex his causis sufficiat, ad priuandam dotem vxorem, nisi etiam sequutum fuerit repudium, eadem ratione nec solum adulterium sufficiet, quia quo ad diuortium faciendum & dotem vxori auferendam, pari passu ambulant adulterium, & aliæ causæ expressæ in.d.l.consensu, & hæc verissima sunt, & adeo perspicua, vt nulla tergiuersatione celari possint, fateor ego, adulterium olim causam iustam extitisse, propter quam mitteretur vxori repudium. d.l.consensu.C. de repud. quo misso, locus erat lucro dotis. puniebatur enim illæ, cuius culpa factum fuerat diuortium.d.l.consensu, & eius culpa factum esse, intelligebatur, qui ex his fecisset aliquid, propter quæ lex permittit repudium mitti, licet ille qui culpam commisit, non prouocauerit, ad diuortium, vt inquit, glos.

in. §. mitiores, in verb. temerarium, in auten. de nupt. & probat text. in. d. l. miles. §. focer. digestis de adult. & in. d. l. consensu, tamen ex solo adulterio, nisi etiam sequutum fuisset diuortium, maritus dotem non lucrificiebat.

10. Sanè hodie sublatum est diuortium, & sic hoc tempore non potest dirimi matrimonium, ex causis huiusmodi cap. ii. de translatio. prelat. Alexand. in. l. si cum dotem. §. si maritus. numer. 10. ff. soluto matrimo. Ideò cessante diuortio cessabit pœna diuortii, & cessabunt eius effectus, & sic adultera dote amplius non multabitur, quia vt dixi, cessante diuortio cessant effectus diuortii, auten. de nupt. §. de portatio, & ibi not. glos. & est text. in. l. si concubina. ff. rerum amot. facit text. in l. iiii. ff. de pact. dotal. & generaliter cessante causa cessat effectus. l. adigere. §. quamuis. ff. de iure patronat. cum simil. item iure non cauetur, quòd ex solo adulterio, maritus constante matrimonio, lucrificiat dotem, ideò nec nos imponemus cuique pœnam priuationis, quæ non habet locum, nisi in casibus iure expressis, secundum glos. in. cap. vltim. & ibi Abba. notat de iure patron. & quando agitur de priuando aliquem iure suo, tunc

non procedimus per argumenta, neque per coniecturas, secundum glos. in. c. cupientes. §. quòd si per. xx. de electio, libr. vi. & cessat penitus extensio Felin. in. c. præterea numer. 13. de sponsalibus, præcipue quando priuatio huiusmodi tendit ad priuatam vtilitatem, secundem Imol. in. l. si vero. §. de viro. numer. 31. ff. soluto. matrimo. Ex his concludo quod maritus hodie dotem non lucrifacit, ob vxoris adulterium, & est decisio non contemnenda, & a cæteris non animaduersa, qua sententia admissa frustra quæritur, an ob osculum impudicum, dos amittatur, quæ mulieri adulteræ conseruatur.

- 11 Obstat tamen, quia licet hodie non fiat diuortium, sit separatio thori propter adulterium, quæ successit, seu subrogata est in locum antiqui diuortii, quo fit, vt eadem pœna infligi debeat mulieri, quæ ob adulterium fuerit a viro separata, quæ ex causa adulterii diuertenti imponebatur, argument. l. si cum. §. qui iniuriarum. ff. si quis cautio. Marfi. not. in consi. xiii.

Respondeo quod separatio thori non fuit subrogata in locum diuortii, sed sunt pœnæ diuersæ factorum diuersorum, in separatione thori mulier verberata detruditur in mona-

rium, & pacta dotalia quo ad dotem seruantur, & sic non amittitur. d. §. adulteram in fin. & hæc pœna immediate imponitur propter adulterium, diuortio autem facto, olim dos amittebatur, fauore matrimonii, & in odium diuortii, d. l. consensu. C. de repud.

- 12 Aduerte præterea, quod separatio thori, non fuit inuenta a summis Pontificibus, post sublatum repudium, sed fuit inuenta ab Iustiniانو, eo tempore, quod vigeant diuortia, & sic fuit cumulatam, & additum remedium, non in locum alterius subrogatum, de hac meminit text. in auten. vt nulli iudicium. §. si quando vero, in versic. adulteram, eodem tempore fiebant etiam diuortia, vt in auten. de nupt. §. distrahuntur, & in auten. vt liceat mar. & au. §. causas autem, & sic non est tractandum de subrogato an in eo habeat locum pœna pristina, de quo tamen vide Bald. in cap. primo colum. 3. versic. sed nunquid de his quæ met. caus. & Bart. in l. prima. C. si rector prouinc. & Aret. in consil. exxxi. & Alciat. in rubric. de officio. ordinari. numer. 30. & 31.

- 13 Secundo respondeo quod separatio thori non dirimit matrimonium. d. §. adulteram, in auten. vt nulli iudi. & sic diuersa est a,

diuortio, & habet suas pœnas, de quibus ibi, inter quas non est amissio dotis, igitur contenti erimus pœnis a lege iniuntis, nec alias excogitabimus præsertim ad priuandam mulierem iure suo, quia priuatio iuris sui nemini imponitur, nisi expresse & nominatim lege caueatur, vt tradit glo. communiter approbata. in. c. vlti. & ibi Abba. de iure patron. notat Bald. in auten. ex testamento. C. de secund. nupt. Bald. in. c. nihil. numer. 15. de electio. Alexan. in. l. etiam num. 7. ff. soluto matrimo. & alibi sæpe docto. præcipue ad priuatam utilitatem, vt scribit Imol. in. l. si vero. §. de viro, nu. 31. ff. solut. matrimo.

Tertio respondeo quòd in pœnalibus subrogatum non sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur. not. Bal. in. c. i. col. 3. versi. sed nunquid de his quæ met. caus. ita tenet Bar. in. l. i. C. si rector prouin. vbi ait pœnam impositam offendenti prætorem, non habere locum, in eod. qui offendit vicarium prætoris, & per Aret. in consi. cxxxi. & Alciat. in rubri. de offi. ordi. numer. 30. & 31. Ex his patet clarissime quod maritus hodie non lucri facit dotem, ob adulterium vxoris, quòd etiam manifestatur ex. §. adulteram, in fi. auten. vt nulli iudicem, vbi adultera in monasterium destru-

la, seruari debent pacta dotalia, quod superfluum esset si adulterium afferret marito lucrum dotis, & hæc sunt clarissima iure ciuili.

Magis dubium est an saltem iure canonico mulier adultera perdat dotem, qua in specie videtur concludendum quòd sic per text. qui hoc videtur exprimere in. c. plerumque, de donat. inter vir. & vxor. quo expresse cauetur, vt si mulier ob causam fornicationis iudicio ecclesiæ, aut propria voluntate, a viro recesserit, nec reconciliata postea sit eisdem, dotem repetere non valeat, ex quo textu annotant omnes Doctor. vxorem, quæ a viro separata est, propter adulterium dotem amittere.

Aduerte text. iste si sic intelligatur abrogat ius ciuile, quo iure vir non lucratur dotem, sed seruantur pacta dotalia. d. §. adulteram in auten. vt nulli iudic. vt dixi, quæ abrogatio nõ est inducenda, nec dissonantia. c. i. de ope. no. nunciat. l. præcipimus in fi. C. de appellat. cum simil.

15 Ideò dico ego q̃ text. ille vere intellectus, non probat cõmunem sententiam, non enim dicit, q̃ vir lucratur dotẽ, nec q̃ mulier perdat dotem, sed q̃ nõ repetit dotẽ, vult dicere

quod interim, quia durat matrimonium, mulier separata non repetit dotem, non quia eam amisserit, nec quia cedat lucro mariti, sed quia durat matrimonium, quo durante dos debet remanere penes maritum. l. mutus vbi glos. ff. de iure dot. Docto. in. l. si constante. ff. soluto matrimonio. & est casus specialis, in quo maritus non sustinet onera matrimonii, tamen fruitur dote, contra regulam, de qua in. l. vltima. in princip. ff. de dolo. exceptio. & l. insulam. §. vsuras. ff. soluto. matrimonio. & est ratio, quia culpa mulieris, onera non sustinentur, ideo vir retinet dotem, per regulam de qua in. d. l. mutus quæ alioquin non retineretur, si mulier sine culpa fuisset expulsa, vt per Bald. in rubr. C. de priuileg. dot. & in. l. vltima. C. de senten. quæ sine cert. quantis & Alexand. in consi. 48. libr. quarto. & in. l. si cum dotem. §. sin autem in seuissimis digestis, soluto. matrimonio retinebit igitur maritus hoc casu dotem, interim scilicet durante matrimonio, postea autem si per mortem mariti soluatur matrimonium mulier repetit dotem. l. secunda. ff. de pact. dot. quicquid dicat Roman. in. l. lucius col. 4. numer. 19. ff. soluto. matrimonio. nisi statuto, vel pacto aliter statutum fuerit. l. sed si alia. ff. de

bon. 'damna. & in. §. adulteram in fi. in au-
ten. vt nulli iudic. & ex his puto optime def-
fendi posse mulierem adulteram, dote hodie
non esse priuandam, & ita publice defendi, in
Gymnasio Pisano, hoc enim fuit initium le-
ctionum mearum, & biduo ante omnes bre-
uiculo admonui, me conclusionem hanc de-
fensurum, tamen cum auditæ fuissent ratio-
nes per me adductæ, aderant autem non so-
lum scolares omnes, sed & professores, om-
nes, & collegæ mei, nemo ausus est contradi-
cere, postea triduo aut quatrduo elapso, al-
ter ex collegis, cum in anniuersariarum di-
sputationum congressu, ex inueterata totius
Italix consuetudine, & ex lege Pisani Gy-
mnasii, aliquid contra communem docto-
rum sententiam proponere & defendere te-
neretur, decisionem super adulterio a me fa-
ctam in controuersiam vocauit, & nulla re-
sponsione data ad rationes, & ad fundamen-
ta per me facta, argumentis quibusdam com-
munem sententiam defendendam propo-
suit.

- 16 Itaque dicebat primo, q̄ si admitteretur sen-
tentia mea, corruerent multæ aliæ in ea mate-
ria cōmuniter receptæ, quæ repugnant, quas
tunc recenscebat, argu. l. qui testam. ff. de testa.

5° considerabat collega meus, & in. c. plerūq; de donatio. inter vir. & vxor. ad sunt illa verba ob causam fornicationis, quæ verba, sunt in procemio, seu in principio cōstitutionis, ideo præ se ferunt causam finalē. l. vlt. vbi Bar ff. ad macedo, bal. in procem. Cod. i. §. quib. i. p^o. no. Apparet ex hoc & causa nō repetendæ dotis, in casu illo, & quidē finalis, est fornicatio, seu adulteriū, ergo immediate dos propter adulterium amittitur.

17 Tertio cōsiderabat in. d. c. plerūq; poni exceptionem, quādo. s. mulier est recōciliata viro, quo casu repetit dotem, si fuerit recōciliata, ergo si non fuerit recōciliata, nō repetit, & sic perdit dotem, nam recuperatio presupponit, & eā amiserat, quēadmodū enim priuatio præsupponit habitū, ita habitus præsupponit priuationē. l. manumissiones, vbi Bal. ff. de iur. & insti. de Liberti. in prin. & ibi Ang. not.

8 Hæc quāquā cōtra morem, & cōtra gymnasticam legem proposita, libenter audiui, si alia rursus in posterum proponentur, quæ cōclusioni meæ repugnare videantur, libentissimè sum auditorus, & daturus respōsum, quod attinet ad ea, de quibus nunc agitur, respōdi, & respondeo eis non obstantibus, conclusionem meam procedere, per rationes, & fundamenta a me antea adducta, quæ non repeto.

19 Ad primū dico, me nō esse admodū anxium sollicitūue, quid in aliis quæstionibus ab hac dependentibus statuerint Doct. ideò licet viduā ob stuprum dote esse mulctandā, exēplo adulteræ vxoris crediderūt multi, vt per Paul. Cast in cōf. 147. lib. 2. & in l. sororē. C. de his quib. vt indig. & las. in l. ii. nu. 3. ff. sol. matr. late Marfil. in singul. 416. tamē hæc, & alia similia exēpla, me nō deterrent, quia & hæ sententiæ falsæ sunt, nec eis standū est, etiā disputando, quādo depēdet a veritate principalis quæstionis, de qua agitur, quia sublatō fundamentō, omnia corruunt. c. cū paulus. i. q. i.

20 Non omitto circa hāc quæstionē viduæ, etiā retēta cōmuni, q̄ propter adulteriū, dos amittatur, me, in l. cū mulier, nu. 1306. ff. sol. matr. multis, magnisque rationibus deffendisse, viduam obstuprū dote mulctandā nō esse, idq; crebrius receptū esse, vt attestatur Bal. nouel. in tract. de dot. xiiii. mēbro prin. in tertia parte, nu. 13. & memini me, in d. l. cū mulier, nu. 1307. & 1308. infinitas coaceruasse magnorū Doct. authorites, qui viduā a priuatione dotis defendunt, super quo non expedit laborare, quia ex supradictis defenditur, idem dico de similibus quæstionibus, a conclusione adulterii dependentibus.

2¹ Non obſt. ſecundū, de cauſa finali, quia in. d. c. plerūq; fornicatio fuit cauſa impulſiua, ſeparationis, & tunc habet locū id, q̄ tradit Barb. in addi. ad Abb. in. c. poſt trāſlationem, de renunt. vbi ait q̄ cauſa, quæ ex proemio colligitur, non eſt finalis, quando ipſa ſui natura impulſiua eſt, pro ut ibi fornicatio, cauſa eſt ad ſeparandum Thorum, non autem fit ſeparatio ad finem fornicationis, vt patet ad ſenſum.

Secūdo dico q̄ fornicatio, in caſu illo, eſt cauſa remota, nō p̄xima, vt patet ex ver. ob. quo ſignificatur occaſio doct. in rub. C. qui admit. l. ſi ſine. §. qui patris. ff. rem rat. habe. l. ſi ab hoſtibus. §. ſi vir. ff. ſoluto. matrimo. l. iiii. ff. de diſtractio. pigno.

2² Tertio aduerte q̄ in. d. c. plerūq; tex. dicit q̄ nō repetitur. i. nō exigitur. l. ſed addes. §. illud ff. locat. Bar. & alii in rub. ff. ſol. matri. dum exponūt petatur. i. repetatur, tamē nō dicit tex. q̄ amittatur, & ſic nō caro, vtrū fornicatio ſit cauſa finalis nō exigendi, ſed curo quāto tempore duret iſta prohibitio, ſeu interdictio exigendi, & dico durare tantū, quamdiu durat matrimonium, ſoluto. matrimonio. poterit repeti. l. ii. ff. de pact. dotalib. intelligitur, enim cōſtitutio ſtantibus rebus prout ſtant. l. vlti. in

prinç. ff. ad municip. l. breui. C. de iure iuran. cum simil.

33 Non obſt, tertiũ de recõciliatione, quia fa-
teor, q̃ ſi mulier reconciliata viro fuerit, do-
tẽ repetere poterit, ſtantibus rebus prout ſtãt
ideſt ſi vir pepercerit vxori adulteræ, & remi-
ſerit iniuriam, & illa ſteterit ſeparata a viro,
put ibi ſemper præſupponitur ſeparata, hoc
caſu quia maritus nõ ſuſtinet onera matrimo-
nii, nec poteſt imputari vxori, cur diuerſerit,
nõ eſt æquũ q̃ retineat dotẽ, ideò poterit re-
peti, etiã conſtante matrimonio, pro alimẽtis
habendis, iuxta, l. ſi filia. §. i. & l. ſi maritus. ff.
famil. hærçif. & l. ſi is qui. §. i. ff. de iur. doct. l.
actione. §. vlt. ff. pro ſoc. Alex. in. l. ſi cum do-
tem. §. ſin autem in ſæuiſſimo. num. 7. ff. ſolut.
matrimo. Fulg. conſ. 75.

24 Reſpondeo q̃ in. d. c. plerũq; nõ poteſt ſum-
mi argumentũ a cõtrario ſenſu, quia ex hoc
reſultaret correctio iuris ciuilis, & tunc non
ſũmitur huiusmodi argumentũ, gl. in. c. vnic.
de etat. & qualit. ordi. lib. 6 gl. in. c. ſignificasti
de foro comp. gl. in Cle. i. de ſenten. excomu.
probat text. in. l. ii. C. de condit. inſert. facit
glo. in. c. cupientes. §. quod ſi per. xx. de elect.
lib. vi. quæ dicit q̃ per tacitos, & ſubauditos
intellectus, non inducitur correctio legum,

qualis est intellectus a contrario sensu sumptus secundum glos. in d. l. ii. C. de condit. insert.

Tertio præsupposito quòd fornicatio, nò sit causa finalis, cessat argumentum a contrario sensu, cano. in. c. post translationem de renuntiat.

25° Quarto dato quod fornicatio sit causa finalis, non est sola, nam subest etiam altera causa similis videlicet si spontanea voluntate mulieris, fiat separatio. d. c. plerumque & ibi Docto. tunc non sumitur argumentum a contrario sensu, quia licet vna causa cesset, remanet altera, ideò & dispositio remanet firma. §. affinitatis, & §. socrum. instit. de nup. Bald. in. l. si non lex. ff. de hered. institu. & ex his puto subblata fundamenta in contrarium adducta, quod si vel is, vel alius quispiam in posterum quicquam aliud, contra meam conclusionem deduxerit, semper ero paratus respondere puto enim eam adeo solida veritate subnixam, ut nullis sophisticorum hominum argumentationibus subuerti possit, & ideo hoc in praxi seruatum iri spero, per ea, qui tradit Abb. & Feli & Dec. in. c. i. de constitution. vbi dicunt, quod opinio còmuni repugnans, quæ melioribus est munita, in praxi seruanda est.

Cap.

C A P. I I.

<i>Edere est nomen generale.</i>	<i>nu. 1.</i>
<i>Edere & exhibere differunt.</i>	<i>nu. 1.</i>
<i>Exhibere quid sit.</i>	<i>nu. 1.</i>
<i>Edere & exhibere interdum paria sunt.</i>	<i>nu. 2.</i>
<i>Exhibere in hac materia differt ab eo, de quo in titulo ad exhiben.</i>	<i>nu. 3.</i>
<i>Exhibere est species edere est genus.</i>	<i>nu. 3.</i>
<i>Exhibere refertur ad originalia.</i>	<i>nu. 3.</i>

IN primis Scire oportet verbum edere in materia ista valde generale esse secundum Bal. in l. i. in. vii. not. ff. de edend. ad quem te remitto, & ad l. i. §. edere & §. eum. ff. de eden. & l. si quis. §. edi. eo. tit. & l. iii. §. exhibere. ff. de Tabul. exhib. & l. ii. ff. ad exhiben. In summa hoc verum est in terminis nostris, illum edere qui aut dictat, aut exemplum tradit, aut copiam describendi aut inspiciendi facit, item & qui exhibet originale ut patet ex proxime allegatis legibus.

Secundo sciendum est quod edere & exhibere differunt. ut tradit Bal. in l. ult. nu. 14. C. de eden. Rip. tradit in l. ii. col. 2. eo. titu. qui n. exhibet originale ipsum profert, ac penes se nihil retinet, & testatem rei apprehendendo facit. l. ii. ff. ad exhiben. l. iii. §. exhibere. ff. de Tabul. exhib.

autem retinet penes se originale, secundum Bal.
& Rip. in locis adductis.

2 **A** Libi scribit Bal. in. d. l. vlti. nu. 5. eo. tit. paria
esse edere & exhibere & restituere, & subiicit
quod de editione loquitur text. ille in. d. l. vlti. de
exhibitione autem loquitur text. in. l. iii. §. pen. ff.
ad exhiben. de redditione loquitur tex. in. l. disso
lute. C. de cond. sine caus. & .l. si chyrographū. ff.
de probationi. & .l. labeo. ff. de pact. ita Bald. in. d.
l. vltim.

3 **T** V dic quod verbum exhibere secundum ter
minos de quibus in. d. l. ii. ff. ad exhibend. & .l.
iii. ff. de Tab. exhibe. valde differt ab editione de
qua in hoc titulo tractatur, ita intellige tradita
per Bal. in. d. l. vlt. nu. 14. Ceterum in terminis ma
terie nostræ exhibere est species editionis, & sic
qui exhibet, edit, non tamen omnis qui edit, exhi
bet, & ideo sepe fit mentio in titulo isto de exhi
bitione, quasi de specie editionis, vt in hac. l. i. &
l. ii. §. eo. & in. l. iustum. & .l. vlti. §. eo. & exhibere
semper pro eo accipitur q̄ est originale ipsum
proferre, vt in locis adductis, & sic edere est ge
nus, exhibere est species, & lex quando loquitur
exemplo, nunquā dicit exhiberi exemplum, si
aduenteris, cum autem de originalibus eden
tūtur, sæpe exhibendi verbo utitur vt in.
§. eo. quod nota.

C A P. I I I.

Edictum de edendo permissorium est. nu. 1.

Edere nemo tenetur nisi qui iubetur edere. nu. 2.
num. 4.

Regula ad certos casus limitata, in alijs contrarium disponit. nu. 1.

Edictum de argentariis loquens ad numularios extenditur. nu. 2.

Similes argentariis compelluntur edere. nu. 2.

Argentarii & numularii equiparantur. nu. 4.

Scripturae quae non iubentur edi. non sunt edende. nu. 5.

Modernorum error. nu. 6.

Exceptiones debent esse de genere regulae nu. 7.

Regula semel constituta, non desinit esse regula. licet plures sint exceptiones, quae casus in regula comprehensi. nu. 8.

1 **S**Cire oportet edictum de edendo, esse permissorium, hoc est nemo cogitur edere, nisi qui expresse iubetur edere, Ideo valet argumentum non iubetur edere, ergo non tenetur.

Hanc regulam probat tex. in l. i. §. edenda. in vers. non tamen. ff. de edend. ubi expresse ait lex, non esse compellendum quempiam edere instrumenta, quibus non est usurus, ad idem facit id quod

scribit Bal. in. l. ult. col. iiii c. fin. tit. 2. vers. quinto C. de eden. vbi interminis nostris, quod regula ad certos casus limitata, in aliis casibus intelligitur disponere cōtrarium, arg. l. maritus. C. de procur. & l. cum pretor. ff. de iudic. & l. ex ea. ff. de testamen. sane regula negatiua ponitur hic. & in. d. l. ult. vbi soc. nu. 9. ergo regulariter nemo tenetur edere nisi is qui specialiter iubetur edere. d. §. edenda. & d. l. ii. §. eod.

2 **C**Aue tamen quia pretor iubet argentarios edere. l. argentarius in prin. de numulariis non loquitur tamen edictum illud etiam ad numularios extenditur. l. quedam. §. numularios. ff. de eden. & sic similes argentariis compelluntur edere, vt sentit tex. in. d. l. argentarius, in verbo ab similes, & Ideo doct. fatentur in hac materia procedi de similibus ad similia, & ita se habet communis opinio.

3 **I**Gitur qua ratione dicimus edi librum rationū eadem defendemus edenda esse instrumenta, cū ratio diuersitatis adduci non possit vt per Alexā. in. d. l. ult. nu. iiii. C. de edend.

4 **T**V dic quod inter argentarios & numularios est omnimoda similitudo, seu potius æquiparatio, vt in. l. si quis hominē. §. quoties. ff. de positi cum. l. sequen. & quodammodo differunt vt genus & species, vt patet ex his, quæ tradit Bud. in

annot.in Pande.in.d.l.si hominem, & quod inter eos sit omnimoda similitudo, patet ex.d.l.quædā. §.numularios,vbi æquiparatio huiusmodi sit tantum quo ad personas.

5 **N**on idem dicam in scripturis, in quibus habemus regulam negatiuam, & nihil edendum est nisi quod lege non cauetur, vt in.l.i.§.edenda.ff.de edend.& in.l.ii.co.titulo clarius in.l.si quis ex argentariis.§.rationem,& §.seq.co.titu.an autem instrumenta sint edēda postea videbimus interim hec manda memorie que ad multa ad hanc materiam pertinentia plurimum conferunt.

6 **E**X his etiam intelliges non rectè loqui Mod. Bonon.in hoc loco. nu.72.& seq. & in.l.vlti.nu.24 qui contendunt in materia nostra de qua hoc in tractatu agitur.fieri oportere regulam affirmatiuam,scilicet & regulariter fieri debet editio,nam hec sua opinio noua est contra text.l.i.§.edenda.ff.de eden.& contra.l.ii.co.titul.& contra cōmunem omnium sententiam,& contra tex.in.l.si quis.§.pretor.& §.prohibet.co.titulo.

7 **N**on obstat:& fere plures sunt casus in quibus edendum est quā hi quibus non est edendum, quos Mod. recensent. quia multi sunt casus, qui ad hunc tractatum non pertinent,ideo de illis nō est habenda ratio.quia nihil inter se cōmune habent.l.quædam.ff.de edend.nec recte possunt ap-

pellari limitationes seu exceptiones a regula, cū non sint de genere regule. iuxta tradita per Dyn. in. l. Rub. de Reg. iur. lib. vi. Bar. in. l. in his. ff. de legib. Dec. in. l. i. nu. 20. ff. de reg. iur.

- 8 **S** Ecundo respondeo in regulis constituendis spectari initium non autem numerum exceptionum quæ deinceps constituuntur sic videmus constitui regulam, quod quicquid acquirit filius acquirit patri, quia sic iure veteri constitutum est, ut Institutionibus per quas personis. acquir. §. i. cū simil. tamen si numerentur casus, quibus filius sibi acquirit ferè remanebit nuda regula in contrarium constituta. Ita in proposito sufficit quod antiquo iure regulariter nō esset edendum, nam ex eo regulam negativam cōstituēmus, casus qui postea fuerunt excepti, quancunque sint limitationum appellatione continebuntur, quicquid dicunt Mod. Erit igitur regula negativa in materia ista neminem esse cogendum edere. nisi qui specialiter iussus fuerit edere, ut dixi, de qua re postea latius tractabitur, interim hoc menti teneas, quia ad multa proderit postea discutienda.

C A P. I I I I.

Editio fit variis ex causis. nu.1.

Et varios ad fines seu effectus. nu.2.

Primo quo ad effectū informationis habende. nu.2.

Et numc.6.

Secundo quo ad effectum probandi nu.3. *Et* nu.6.

Instructo edi non debet. nu.7.

Exempla non probant. nu.3. *Et* nu.4. *tamen*
editur nu.29.

Editio frustra non petitur, licet scriptura pe-
tita fidem non faciat. nu.9.

Editio postulari non debet frustra, nec sine
causa. nu.10.

Ad se pertinent, quid significant hec verba. nu.11.

Edere ut quis debeat, quæ exiguntur in per-
sona eius nu.12.

i I *Illud non est omittendum, solere desiderari edi-*
tionem variis ex causis, & ad varios fines seu ef-
fectus; de causis non loquar, de quibus loquitur
tex.in.l.quedam.ff.de edē.&l.iii. §.pen.ff.ad ex-
hiben.&l.si quæ.ff.famil.hercis.&l.Pomponius
eo.titu.&l.i.ff.de tab.exhib.&l.qui concubinā.
§.cum ita.ff.de leg.primo,&l.pen. §.vlt.ff.ad leg.
falci.&l.i.& .ii. ff. quemadmo. testam.aperi.&l.i.
§.edenda.ff.de eden.& in.l.vlt. §.eo. ubi doct. mul

tos casus commemorant, in quibus edendum est, & causas edendi recensent & comprobant, de his aliàs tractabitur, nunc pretermittam, quod attinet ad materiam de qua nunc agitur.

- 2 **F** Inis ad quem, seu propter quem desideratur edi, duplex est, primus est, ut quis se se instruat seu ut de rei geste veritate informetur, de hac loquitur tex. in l. i. in prin. ff. de edend. ubi idcirco editur, ut possit deliberare, an velit cedere, vel cōtendere, & si velit contendere, ut instructus veniat ad iudicium. d. l. i. in prin. l. argentarius. §. edi. eo. titul. ibi. que ad instruendum aliquē pertinet. inspiciatur, & describatur, & propterea plerūque sufficit. dictare vel ostendere, seu inspiciendas, aut etiam describendas rationes dare. d. l. argentarius §. edi. aut etiam descriptas subscribere, quod fit etiam ab eo, qui nō exercet argentarium, sed possidet tantum. l. si quis. §. cogentur. eo. titu. l. quedā §. nihil. eo. titulo.

- 3 **Q** Vibus in locis & deplorati subscribunt, & quæ non sunt eiusdem professionis ut facile intelligamus ab huiusmodi personis fidem probationis non requiri, sed instructionem tantum, cum alioqui exempla huiusmodi fidem non faciant. l. procurator. j. eo. & in aucten. si quis in aliquo. & ibi Bart. & Doct. j. eo. licet quo ad hanc subscriptionem in aliquo discrepent doct. de qua re

postea videbimus.

4 **A** Ccedat & non ipsæ argentarius scribit exemplum, sed dat describendum. l. argentarius. §. edi. eo. tit. & in. l. i. §. edere ibi. copiam describendi facere. alioqui si descriptum velit, quis manu argentarii, sumptibus suis id petere debet l. prætor. in fi. ff. eo. titul. nisi aliquid possit imputari argentario. d. l. prætor. §. quod si, & l. si quis. in prin. eo. titulo.

5 **S** Ecundus est effectus, scilicet probationis habende causa, desiderantur. n. edi rationes, ut intentio postulantis fundetur. l. quædam. §. nummularios. ff. de edend. ubi probatio pecuniarum, quas nummularii acceperunt, & erogauerunt per partes. eorum scripturis & codicibus continetur, & frequenter ad eorum fidem decurritur, & sic negari non posse videtur, quin codices & rationes huiusmodi, fidem faciât, quod etiam probat text. in. l. argentarius. §. cum autem. ff. de eden. ibi rationes quibus causam suam tueri posset, & ibi adversarius condemnatur quia metu non edidit rationes, quibus si non caruisset, potuisset vincere quod quatenus procedat dicam postea.

6 **I** Gitur duabus ex causis eduntur rationes, scilicet instructionis, seu informationis habendæ causa. Item probationis faciende gratia, & utrumque exprimit text. seu de utroque est exemplum. in. l.

procurator. § eo. vbi cum probatione opus est exhibentur originalia, cum vero queritur informatio eduntur exempla.

7 **H** Ac ratione instructo edi non iubetur. d. l. si quis. §. exigitur. ff. de edend. nec ei qui potuit esse instructus. seu esse presumitur veluti argentario: illi. n. non est edendum. quia instrumento sue professionis, seu negotiationis, instructus esse potuit, & debuit. d. l. si quis. §. prohibet. ff. de edend. nec ei, cui semel fuit editum. d. l. si quis. §. vlti. nec negligenti. l. veluti. eo. titulo.

8 **V**m itaque dixerimus interdum informatio- nis habende gratia, desiderari, vt edatur, eueniet vt argumentum illud nō sit valiturum, quo sæpe vtuntur Doct. hi cum volunt ostendere librum rationum, vel scripturam aliquam, quæ edi postulatur, fidem facere eo se tuetur clypeo. quia inquirunt, nisi fidem facerent, eorum editio frustra peteretur.

9 **H** O C Argumento vtitur Bar. in ancten. si quis in aliquo in secundā, oppo. § eo. Dico. n. plerū quæ peti editionem fieri nō vt edita fidem faciāt, & nihilominus non dicitur frustra postulari nec frustra edi. Petitur. n. vt dixi eā ob causam vt rei geste habeatur informatio, prout euenit quando exemplum editur, quod sine dubio non probat l. procurator. §. eo. in. l. si. quis in aliquo. §. eo. l. i. §. si

quis duobus de bon: poss. secundū Tabulas, Idem est quando quis inspectione sola vel dictamine cōtētus est de quibus in. l. i. §. edere & §. eum qui. ff. de eden.

10 **H** E cause considerantur parte eius qui ēdi sibi desiderat non. n. debet frustra petere nec sine causa petere, nec calumniari. l. si quis. §. Exigitur ff. de eden. oportet igitur vt postulet edi sibi. Ex causis, huiusmodi. Ita procedit tex. in. l. non est nouum. §. eo. ibi vt fides veri constare possit, & in. l. Iustum eod. titul. & in. l. si quis. §. prohibet. ff. de edend.

11 **A** Liā præterea exigitur causa in persona eius qui postulat editionē, vt scilicet rationes ad se pertineāt, Ita se habent verba pretoris in. l. pretor in princi. ff. de eden. ibi rationem quæ ad se pertinent, edant quo in loco Caue ne credas, iuberi edi rationes quæ pertinent ad ipsos argentarios sed ad se, id est ad postulantes ipsos, Ita. n. accipiuntur illa verba ad se, & perinde est ac si dixisset pretor argentarii edant postulantibus rationē ad se pertinentē, hæc verba edicti ita explicantur in. l. quædam. §. cæterum. ff. de eden. vbi iuris consultus de prætoris edicto loquens omnibus inquit postulantibus rationes quæ ad se pertinent edi lubet, ad quod tamen alii non aduertunt.

12 **A** Duerte præterea ne Credas oportere omnino edi concurrenribus supradictis, ea. n. desiderantur in persona eius, qui postulat, sed & ex aduerso, is a quo petitur talis esse debet qui teneatur edere & sic cessat, scrupulus qui male terquetur. *doc. in. l. nō est, nouū. §. eo. dum anxie querunt. an illa ratio ut fides veri cōstare possit ubiq; vigeat, faciat locum editioni, in quo misere se torquet Dec. nec inde se extricare potest.*

13 **D** Ic. igitur conditionem illam exigere in persona eius qui edi sibi desiderat sed si petatur ab eo qui non tenetur edere nihil proderit quod in petitore concurrant ea quæ lex exigit Igitur oportet etiam in persona eius a quo petitur editio subesse conditiones a lege requisitas scilicet quod sit actor vel argentarius, vel similis de quibus. §. tractabitur, oportet etiam quæ edi petuntur ea esse quæ a prætore iubeantur edi alioqui si non iubeantur edi, nō erit edendū licet cetera interueniant ut innuit text. in. l. ii. ff. de eden. & in. l. si quis ex argentariis. §. prohibet eod. titu. & hæc memorie cōmenda, quia ad materiam hanc percipiendam maxime conferunt, & a ceteris minime fuerunt animaduersa.

C A P. V.

*Edendum est his quorum interest. etiam sine
mandato.*

nu. 1.

Si modo. i. si tantummodo.

un. 2.

I S Cire etiam oportet, his quorum interest edendum esse. l. quædam. §. cæterum. ff. de edend. vbi ait lex. omnibus postulantibus & iurantibus nõ caluminiæ causa petere rationes, quæ ad se pertinere edi iubet, subiicit tex. & declarat, quæ dicatur ad se pertinere, & ait, ad nos pertinere, non tantum cum ipsi contraximus, vel successimus ei, qui contraxit, sed etiam si is, qui in nostra est potestate, contraxit. quibus ex verbis apparet, late patere hoc verbû. pertinere, & in eo comprehendi, eum cuius ex quocunque contractu interest, nec desiderari, vt cum interesse cõcurrat mandatum hoc est q̃ eius mandato tractata ratio fuerit. Doc. tamen in l. i. j. eo. cõmuniter tenent exigi. vtrûq; & q̃ mea intererit & q̃ me mandante scripta fuerit ratio, per tex. in l. si quis ex argentariis. §. pertinere. ff. de edend.

2 **Q** Vi text. rectè intellectus nõ probat, nam verbum si modo, quod in ea lege positû, est male torquet Doct. debet exponi. i. si tantûmodo, seu si dumtaxat, prout exponitur in l. i. C. de testam.

milit. & aliàs sæpe sic accipitur apud latinos autores, & erit sensus, & ad nos dicitur pertinere, & per consequens nobis edendum est, etiam si tantum mandato nostro tractata fuerit ratio, & sic licet nullum aliud interesse pretendere possimus, nisi hoc solum, quod mandato nostro tractata fuerit ratio, erit nobis edendum, ex quo apparet sufficere alterutrum, vel mandatum solum, vel interesse solum, non autem oportere & utrumque concurrat, & ita teneas, de qua re, quia longiorem desiderat tractatum, diffusius disseremus in. l. i. §. eo. hanc tamen decisionem nota, & memorie commendanda, quia multas magnasque difficultates in hac materia occurrentes tollere & elucidare poterit.

C A P. V I.

Plene edendum est.

nu. 1.

Et quomodo intelligatur plene edi.

nu. 2. & 3.

P Reterea non est omittendum, quando editur, plene edendum esse, alioqui. n. instrui non potest is, cui non plene editum fuerit. l. veluti. ff. de eden. Ideo qui in totum non edit. punitur. l. vbi. §. i. ff. de edend. & iterum cogitur edere. d. l. veluti. de quo est exemplum in. l. procurator. §. cod.

2 **C**VM itaque plene edi oporteat, a capite erit edenda ratio, l. argentarius. §. edi. ff. eo. & cum die & consule. l. i. §. rationes. eo. tit. præcipue autem edendus est dies, in quem collata est solutio, quia pars est contractus. d. l. i. §. diem. eo. titu. sed & dies quo scripta est ratio, alioqui non potest intelligi, & sic non potest nos instruere. d. l. argentarius. §. edi. cum enim ratio data & accepta contineat. l. si quis. §. rationem, eod. titu. non potest apparere de datis & acceptis, nisi edatur dies & consul. d. §. diem.

3 **Q**Ua in re animaduertendum est non oportere solam solutionis particulam, seu scripturam, edi. quia non dicitur tunc edi ratio, quando solutionis scriptura tantum editur, nulla. n. ratio incipit a nuda solutione, sed continet data, & accepta. d. l. si quis. §. rationem. & §. sequ. ff. de eden. Ideo utrumque edi. debet. non altera pars tantum, ut plene editum dicatur, & a capite editum, & ut sufficiat ad instruendum, & constitutum, si quod factum est edi debet, & cetera ad rationem, seu ad negotiationem pertinentia sunt edenda. d. l. si quis §. rationem, & §. seq. & plerumque cautiones & chirographa, & instrumenta ad negotiationem, seu ad rationem pertinentia edi debent. l. cum seruus in fi. ff. de conditi & demonstr. quæ vero extra rationem sunt minime edi debent. d. l. si quis. §.

rationem sunt minime edi debent. d. l. si quis. §. rationem quod nota, quia te hoc memorie mandasse non penitebit.

C A P. V I I.

Rationes argentariorum non semper probant. nu. i.

Maxime. i. sepiissime, seu vt plurimum. nu. i.

L. quedam. §. numularios. ff. de eden. quomodo procedat. nu. i.

Solennis scriptura rationum fidem facit. nu. 2.

Alius similitudinem implicat. nu. 3.

Liber rationum sine subscriptione partiū aut testium non probat etiam ab argentario factus. nu. 4.

Instrumenta rationum fidem faciunt. nu. 4.

S Circum etiam oportet quod licet rationes Argentariorum plerumque probent. l. quedam. §. numularios. ff. de eden. l. argentarius. §. vlti. eo. titu. tamen non semper probant, vt tacite innuit text. in. d. §. numularios, in versi. maxime, non enim dicit simpliciter, quod rerum gestarum probatio continetur, sed maxime continetur. i. vt plurimū seu sepiissime, ita accipiendum esse docet calep. in lexico, in verbo maxime, & apud cicer. libr. de senet. 84. b. ibi causarum illustrium quisque defendi, nunc quam maxime conficio orationes, præterea

præterea textus in. d. §. numularios, non dicit codicem probare, sed in codicibus probationē cōtineri, vt intelligamus nō ipsos codices probare, sed cōtenta in eis, putā chirographa, cautiones, subscriptiones, & alia huiusmodi, quæ fidem solent facere. l. plures & l. comparationes. C. de fide instrumentorum. l. Chirographis. ff. de adm. nist. tuto.

• Eueniet ex hoc, vt non omnis scriptura rationum fidē faciat, sed ea quæ solennis facta fuerit, & hoc mihi probat tex. i. d. l. qui tabulas, vbi proponit tabulas, & sic rationes fuisse sublatas, tamē quādo ait duplandā summā cōtentam in tabulis, se restringit ad cautiones, & ad chirographa, & sic nō dicit duplandā esse summā descriptā in libro suo, sed contentam in chirographis, tunc. n. interest eius qui furtum passus est, quod amiserit chirographa, sed si solū librū rationum manu sua scriptum amiserit, nihil sua interest, quoad sūmas in eo descriptas, vt sentit ille tex. Ideo non duplatur summa sed illa tantum quæ in apochis, & chirographis ad rationem pertinētibus, scripta est.

3 • Et hoc idē sentit tex. in. d. l. argentarius. §. pen. ff. de eden. ibi, aut aliis instrumentis, quibus verbis significatur, quod etiā rationes, quas noluit edere argentarius, erant instrumenta, putā chirographa, vel apocha. Ex quibus potui vincere, nā

verb. alius, implicat similitudinem, Bar. in. l. sed
& reprobari, in prin. col. i. prope fin. ff. de excul.
tut. not. in. l. argento. §. margaritam. ff. de auro. &
arg. leg. Bal. in. l. si fugit. col. vlti. C. de ster. fugit.
apparet igitur ex. d. l. argentarius, rationes ipsas
quæ petebantur, fuisse instrumenta, & quidem
probantia, quæ rationis nomine postu abantur.

4 Ita etiam procedit text. in. l. vlt. ff. de bon. auth.
iud. possid. vbi ne corrumpantur rationes per-
mittitur q̄ fiat inuentarium instrumentorū quoc
sint, & de qua re sint, dicam igitur q̄ liber ratio-
num non probat, sed instruit, & hic datur respi-
ciendus, & exemplandus pro instructione.

Instrumenta pertinentia ad rationem, quæ sæpi-
sime rationis appellatione continentur, fidem ta-
cient, & ita concordantur iura denique quā fidē
facerent rationes argentariorum vide int. lib. 2.
cap. 8.

C A P. V I I I.

Ratio. i. liber rationum. nu. 1.

Ratio. i. negotiatio quæ multa comprehendit. nu. 2.

Et sic non solum librum, sed & cautiones et
instrumenta, & alia huiusmodi. nu. 2. & 3.

Vsus communis loquendi attendendus. nu. 2.

Rationalia. i. instrumenta. nu. 3.

Rationalis. i. procurator cesaris. nu. 4.

Procurator rei priuate iudex est. nu. 5.

Instrumenta in rationibus continentur. nu. 5.

Reddere rationem quis dicatur. nu. 6.

*Rationem edere qui tenetur, etiam cautiones
& instrumenta ad rationem pertinentia
edere debet.* nu. 7. & 9.

*Rationes & instrumenta, ut genus, & species
differunt* nu. 8.

Instrumentum est genus, ratio est species. nu. 8.

*Instrumentum & ratio interdum differunt
ut species diuerse.* nu. 9.

Scire etiā oportet quod ratio accipitur pro libro rationum, ut l. i. §. officio, & ibi gl. ff. de tutel. & ration. distrahen. in verbo rationes, & ita secundum Doct. accipitur hic, & in l. ult. §. eo. Ita accipitur in l. rationes. C. de probatio. ubi rationes defuncti accipimus pro libro rationū, seu pro scripturis per defunctum factis, ex causa administrationis rerum suarum, & hi fidem nō faciunt pro eo. d. l. rationes.

Item accipitur pro negotiatione, seu pro scriptura comprehendente totam, & vniuersam negotiationem. l. si quis. §. rationem. ff. de edend. Quæ constat non ex solo libro, sed ex contractibus, & cautionibus, ac singraphis, & instrumentis, ad dictam negotiationem pertinentibus. d. §. rationem. & in l. cum seruus in fin. ff. de condit. & demonstra. l. ultim. §. i. ff. de appellationibus, sic hodie vulgo appellatur ratio saluatorum,

ratio grimaldorum, ratio lumellinorum, quo nomine significatur tota negotiatio eorum ubique terrarum exercitata, seu confecta, & ita vulgo loquimur, qui vsus loquendi non est contemnendus, iuxta tradita per Bar. & Doct. in rub. ff. de ope. no. nuntias.

3 Ita accipitur hoc in loco, & in l. vlti. primo responso, & in vers. an vero. §. eo. quo sensu admisso cessat omnis scrupulus, ita accipitur in rub. ff. de tutel. ratio distrahen. nō. n. distrahitur liber, sed distrahitur negotiatio, idē rationalia appellantur instrumenta, & scripturæ pertinentes ad negotiationem. d. l. i. §. de seruis & in l. ii. C. de discussoribus. libr. x. vbi securitates, idē cautiones continentur publicis rationciniis.

4 Idē rationalis dicitur procurator Cæsaris. l. ii. C. ne fil. pro patr. non quia præsit soli libro rationum, sed quia præsit rationciniis, & administrationi patrimonii principis, & propterea appellatur rationalis rei priuate. l. vniuersi. C. de fund. rei priuat. libr. xi. qui habet curam administrationis totius patrimonii Cæsaris, & in l. procurator. §. eo. appellatur procurator rei priuate, id est administrationis rei priuate, seu patrimonii principis, vt intelligas: non ex solo rationum libro, sed ex administratione ipsa, & negotiationis cura, rationalem appellari.

5 Et propterea procurator rei priuate, recte con-

stitutus est iudex, ad edenda instrumenta quæ quis habet cōmunia cum fisco. d. l. procurator. §. eo. vt intelligamus, in rationibus contineri instrumenta pertinentia ad rationem, seu ad administrationem rei priuate, seu negotiationem.

6 Ideò reddere rationem non dicitur, qui reddit librum, sed qui exhibet omnes scripturas ad rationem pertinentes, & facit computa, & reliqua soluit. d. l. cum seruus, in fi. ff. de condit. & demonstrat. l. l. o. §. si quis.

7 Sic cum iubet prætor vt argentarii edant rationes. l. prætor. in prin. ff. de eden. non vult dicere, quod solum rationum librum edant, sed quod instrumenta, & cautiones, & alia ad rationem seu ad negotiationem pertinentia, edant. d. l. si quis ex argentariis. §. rationem, & §. sequenti. ff. de edend. l. vlt. §. i. ff. de appella.

8 Differunt igitur rationes, & instrumenta tanquam genus, & species, instrumentum est genus, ratio est species, & in hoc concordant omnes, ita accipitur instrumentum in. l. vlti. vers. quādo infra eo. & cessant ambages.

9 Interdum differunt tanquā species diuerse, vt per gl. in rub. supra eo. & tunc instrumentum in specie sumptum, nō comprehendit rationes, potest tamen instrumentum in specie sumptum contineri in rationibus, vt in. l. cū seruus in fi. de cōditio, & demonstrat. & tunc non quasi species sub-

genere, sed quasi pars sub toto, seu quasi aliquid
 pertinens ad rationes cōtinetur. l. si quis. §. ratio
 nem, & §. sequ. ff. de eden. & tunc non omnia in-
 strumenta cōtinebuntur, sed ea tantum, quæ ad
 rationem pertinent. d. §. rationem, quæ omnia
 nota, quia ex his intelliges quomodo accipi de-
 beat text. iste noster, & tex. in. d. l. ult. §. cod. Item
 intelliges an instrumenta edi ab eo debeant, qui
 iubetur rationes edere, quæ est alta, quæstio, &
 de qua postea tractabitur. in. l. i. §. cod. lib. iii. cap.
 xii. & xiii.

C A P. I X.

Argentariorum officium an sit publicum?

quod sic. nu. 1.

Immo contra. nu. 2.

Servi sunt incapaces ciuiliū munerum. nu. 3.

Tamen possunt esse argentarii. nu. 3.

*Lex quadam. §. nummularios. ff. de eden. quomo-
 do procedat.* nu. 6.

Causa, idest vtilitas. nu. 8.

*Lex si ventri. §. in bonis. ff. de pri. credito. quo-
 modo procedat.* nu. 9.

PRæterea scire, oportet argentariorum officiū
 fuisse publicū, & ita tenent cōmuniter docto-
 res. pro hac opinione cōmuni facit textus. in. l.

argentarius ff. de eden. in prin. ubi dicitur quod eorum officium publicam habet causam.

Secundo probatur in l. si ventri. §. in bonis. ff. de priuil. credit. ibi. fidem publicam secuti, loquitur enim de eo, qui deposuit penes mensulariū, & dicit, eum fuisse secutum publicam fidem.

Tertio probatur in l. prætor ait. §. i. ff. de edend. ibi singulorum rationes conficiant, & sic quasi notarii conficiunt instrumenta singulorum.

His non obstantibus arbitror contrarium esse verius scilicet argentarios non habuisse publicum officium.

Primo l. non cauetur, ergo hæc non admittam, l. illam. C. de collatio.

Secundo serui sunt in capaces ciuiliū, & publicorum numerū. l. ii. ff. de reg. iur. l. quod attinet. ff. eo. titu. l. cum prætor. §. pen. ff. de iudi. tamen capax est huiusce ministerii seu negotiationis. l. prætor. §. non & si seruus. ff. de edend. ergo munus huiusmodi non est publicum.

Tertio seruus potest habere argentariam peculiarem, & sic de peculio domini. d. l. prætor. §. si seruus, & credendum est hoc ad publicam curā non pertinuisse, vt scilicet peculio priuati ciuis quisquam publica authoritate præficeretur.

Quarto argentarii, seu argenti distractores aliis negotiatoribus priuatis cōparantur. l. pen. in fi. C. de consti. pecun. & in autent. de fideius. in fi.

- 4 Quinto probat textus in princi. ff. de eden. ibi actus sui rationes conficiunt quib. verbis facile intelligemus eos non publicas, sed priuatas, ad suos actus pertinentes rationes facere consueuisse.
- Sexto facit textus in. l. si hominem. §. quoties. ff. deposit. vbi apparet eos solitos exercere negotiationem, vel solos, vel cum aliis, ex pecuniis priuatorum.
- Septimo glos. hoc sentit in. d. l. argentarius.
- 5 Octauo autoritas illis attributa non ex publico decreto proficiscebatur, sed ex frequenti usu compertum est in eorum rationibus verum contineri, & hoc propter diligentiam eorum qui diligenter conficiebant rationes. l. argentarius in prin. ff. de eden. Ita ut ex eis fides & probatio resularet, de qua in. l. quædam. §. nummularios. ff. de edend. & dicam inf. lib. 3. cap. x.
- 6 Et aduertatur quod non dicit text. in. d. §. nummularios, quod eorum scripturis daretur fides publico decreto, sed quod probatio rerum ab eis gestarum, eorum codicibus continetur. i. ita sunt omnia cum magna diligentia gesta, ut eorum probatio reperiatur in suis rationibus, habent. nam in omni negotio paratas cautiones, & chirographa; cum suscriptionibus oportunis, ut recte dici possit, quod eorum scriptura, & codicibus probatio rerum ab ipsis gestarum continetur, & ob id cepit ad eorum rationes concurrere populus. d. §.

numularios.

7 Et ob id ceptum est esse necessarium eorum officium. l. quod priuilegium. ff. deposit. & publicæ utile haberi ceptum est. d. l. priuilegium, in verbo utilitate publica. de qua utilitate etiam loquitur text. in l. pen. in fi. C. de consti. pecun. & in. §. vlti. in auten. de fideiusso.

8 Non obstat. tex. in d. l. argentarius in prin. in verb. causam publicam quia debet exponi causam. i. utilitatem, iuncta. d. l. q. priuilegium, & sic officium illud habet utilitatem publicam, est igitur publicum cum utilitate, non autoritate, quicquid dicat doct.

9 Ita accipitur verb. causa in rub. ff. de usur. & fructibus & causis, & in rub. C. de partu. pignori. & omni ex causis quibus in locis ponitur causa pro utilitate, & l. vulgo. ff. de usur. & in l. si quis ita. §. i. ff. de stat. lib. in proposito nostro sic accipi debere, suadet tex. in l. quod priuilegium, in verbo publica utilitate. ff. deposit. & sic sensus est quod officium argentariorum habet publicam causam, id est publicam utilitatem, quæ publica utilitas ostenditur. Ex. d. l. q. priuilegium, & d. l. pen. C. de consti. pecun. & in d. autent. de fideiusso.

10 Non obstat. tex. in d. l. si ventri. ff. de privileg. credit; in verbo fidem publicam secuti, quia loquitur de his, qui concurrerunt ad deponendum pecunias penes argentarios, cum viderent publice eos haberi pro viris probis, & locupletibus

hi dicuntur secuti fidem publicam. i. Populicam
caue autē ne credas, quòd publico decreto illis
data fuisset fides, nā hoc nihil habet cōmune cū
privilegio, deponētī indulto, illa fuisset bona ra-
tio, si negatum fuisset depositum, & ageretur de
eo probādo per scripturam argentariū, rectē po-
test dici, ei succurri, qui fidem publicā secutus,
sine aliā cautione deposuit.

10. Cæterum eo in casu de deposito cōstabat, quæ-
rebatur an deponens, cæteris in aliquo esset pre-
ferendus, & dicit quod sic, duobus concurenti-
bus, & quod iste cōtractus sit depositū, & quod
ille argentarius, vulgo haberetur probus, & lo-
cuplex.

11 Ita loquitur ille textus a doctoribus male intel-
lectus, quicquid dicant Mod. in. d. l. eandem nu-
m. 144. ff. de duobus reis.

12 Et ex his concludo officium argentariorum
non fuisse publicam auctoritate, cōstitutum, sed
omnino priuatum fuisse qui tamen ita diligēter
conficiebant rationes suas, vt ex eis multa ressul-
taret utilitas confluentibus ad eos, quicquid di-
cunt doct. qui comuniter tenent contrarium.

13 Mod. ferra in. l. eandem, num. 144. ff. de duo-
bus reis, conantur ostendere differentiam esse,
quod officium sit publicum, & quod officialis sit
publico decreto, seu publica auctoritate cōstitu-
tus, seu præfectus, sed hoc ridiculū est, nō enim

potest negari, quin officium, & indiget publica
electione, sit publicū auctoritate, de qua re pau-
lo infra tractaturus sum, & ad omnia responde-
bo, quæ Mod. adducunt in. d. l. eandem. nu. 44.
Non omitto etiam nō defuisse quosdā qui etiam
sponsione facta affirmauerint hanc opinionem
nō esse cōmunem, quibus vt errore eximantur,
adducam nōnullas auctoritates, ex quibus appa-
rebit eam esse cōmuniter receptam, nō vt probē
sententiam quæ mihi displicet, sed vt ostendam
eam esse frequentiori suffragio receptam, & di-
scant isti, temere, sponisiones non esse faciendas.

C A P. X.

Argentarii notariorum vice fungebantur. nu. 1.

Notarii eodem iure censentur quo argentarii.

num. 1. & 2.

Immo multæ sunt differentiæ inter notarium

& argentarium nu. 3.

Argentarium priuatum habet officium nu. 4.

Conficit rationes. nu. 3.

Quæ aliquam fidem faciunt pro se. nu. 6.

Argentarii gratis edunt. nu. 8.

Notarii mercedem habere debent. nu. 8.

Notarii officium publicum. nu. 4.

Liber rationum priuati non facit fidem pro

se. nu. 7.

1 S Cire etiā oportet secūndū Bal. in. l. pr̄tor in primo comētario. ff. de edē. q̄ olim nō erāt Tabelliones qui publica cōficerēt documēta, sed eorū vice fūgebātur argētarii, & numulariū, ad quorum fidem, publice, & passim ex consuetudinē recurebatur, hodie. cum in desuetudinē abierit argentariorum officia, utimur Tabellionum opera. Ex hoc euenit ut quicquid de argentariis scriptum cautumque reperitur, ad tabelliones pertinere dicamus, secundum glo. in. d. l. pr̄tor, & in. d. l. quēdā. §. numularios. ff. de eden. & ita rei veritas se habet, secundum Bal. in. d. l. pr̄tor, & ibi Iaso. qui addit librum argentariorum plenam fidem facere.

2 Et quia hoc tempore non extant argētarii, editum hoc quod de argentariis loquitur de tabellionibus locum sibi vendicabit, & in aliis, quorum scripturis, consuetudine introductū est, ut fides adhibeatur, ut scribit Bal. in. d. l. pr̄tor in secundo cōmentario, & ibi Ias. nu. r. subiicit Ias. nu. 2. in. d. l. pr̄tor. Et in hoc cōueniunt doctores, qui passim æquiparant notarium argentario.

3 Mihi inter hos magna videtur differentia, in primis Tabellio conficit instrumenta, seu publica documenta, ut habetur per docto. in. l. ii. §. eo. & in. c. g. perpetuus, de fide instrumen. Argentarii faciunt rationes. Item argentarius de proprio negotio scripturā facit. d. l. argētarius in verbo

actus. notarius de alieno facto.

Item Tabellio publicum habet officium. l. generaliter. C. de tabul. lib. x. argentarius habet priuatum. d. l. argentarius, in verbo actus. & licet in hoc Docto. cōmuniter cōtrarium teneant, tamē paulo infra perspicuis argumentis, demonstrabo & defendam officium argentarii non esse publicum,

Item secundum docto. notariorum instrumenta ipsis nihil profunt. l. de eo. & l. diuus. ff. de fal. Bal. in. cōsi. 43. lib. i. Bar. in. l. ii. ff. de stipul. seruo. Fel. & Dec. in. c. quoniā cōtra de probat.

Argentariorum rationes etiam pro ipsis fidem faciunt. l. si quis. §. prohibet ibi instructus esse potuit instrumento sue professionis. ff. de eden. & qualiter procedat postea ostendam. Nam docto. tenent simpliciter quod rationes nō faciunt fidem pro scribente. l. exemplo. & l. instrumenta C. de fide instrumen.

7 Si tamen defensum fuerit argentariorum officium non fuisse publicum, res faciliorem habebit exitū non admittunt docto. quod liber rationum alicuius prepositi negotiationi, seu administratoris, in aliquibus fidem faciat pro se, Bal. hic prope fin. & Dec. in. ii. not. & vicomerca. & Cur. Mod. a Sauil. in tractatu de antiqu. temp. lib. i. §. quarto limitatur nu. 24. cum mult. sequenti.

8 Item argentarii gratis edunt, notarii mercede di

gni sunt Bar.in.l, argentarius in prin. ff. de eden.
in summa hoc verum est plurimum differre ta-
belliones ab argentariis, ideò non semper admie-
tam vt quod in vno obseruatur, id in alio locum
habeat.

C A P. X I

Argentarii qui sint secundum glo. nu. & Doct.

nu. 1. 2. & 3. & 4. 5.

Numularii qui sint.

nu. 6.

Argentorum officium publicum est.

immo contra.

nu. 6.

Argentarii & numularii sunt idem.

nu. 4.

Immo contra.

Argentarii tabernas in foro habebant.

nu. 8.

Monetam non fabricabant.

contra.

num. 2.

Rationes conficiebant.

nu. 10.

Et quidem diligenter.

nu. 11.

Argentariorum vsus uecessarius, & publice

utilis.

nu. 12.

Argentarii negotiationē quidē exercebant.

& 14 & 15.

Argentum, id est pecunia.

nu. 7.

Tem scire oportet nō satis liquere, qui quales
Ive essent argētarii, & numularii, siue mēlularii.

ideò varii de his varia sunt cōmenti gl.in auten
de fideiussor. §. vlti. argentarios fuisse scribit eos
qui publica authoritate præficiabantur argento
dando, & recipiendo ad quorum fidem recur
rebatur.

2 Idem in numulariis obseruatum fuisse scribit,
q̄ scilicet alienas pecunias publica authoritate
tenebant ita gl.in.d. §. vlt. aliter scribit gl.i.in.l.
prætor de eden. Bar.in.l. quædam. §. numularios
eo.titul. scribit argentarios eos fuisse, qui pecu
niam argenteā tantū tractabant, numularii autē
omne genus monete, idem tradit ibi Ang. & Ias.
in.l. prætor in prin. nu. 2. eo. titu. qui addit argen
tarios pecuniam credere cōsueuisse, q̄ numula
riis non licebat, & hæc eadē ex Iaco. but. & Alb.
percipi possunt i.d.l. prætor, Plautus in Cucur.
argentarios vulgo camplores seu trapezitas ap
pellari dicit, & vtrumque pro eodem accipit, vt
Bude. in annotatio, in pandectas scribit.

Alciat. in.l. boues. §. vlt. ff. de verb. signifi. ait ar
gentarios solitos esse habere tabernas in foro, &
priuatorum pecunias sub fenore locare, & quod
eligebantur magne fidei homines, & eorum co
dicibus fides dabatur.

4 Idem repetit. Alciat. in primo parerg. libr. cap.
24. amplius scribit Alciat. in.d.l. boues, q̄ fides
argentariorū erat publice approbata, & hoc lo
sq̄ ait publicū fuisse eorū officiū, Bude. in anno.

ratio grimaldorum, ratio lumellinorum, quo nomine significatur tota negotiatio eorum ubi que terrarum exercitata, seu confecta, & ita vulgo loquimur, qui vsus loquendi non est contemnendus, iuxta tradita per Bar. & Doct. in rub. ff. de ope. no. nuntias.

3 Ita accipitur hoc in loco, & in l. vlti. primo re sponso, & in vers. an vero. §. eo. quo sensu admisso cessat omnis scrupulus, ita accipitur in rub. ff. de tutel. ratio. distrahen. nō. n. distrahitur liber, sed distrahitur negotiatio, idē rationalia appellantur instrumenta, & scripturæ pertinentes ad negotiationem. d. l. i. §. de seruis & in l. ii. C. de discussoribus. libr. x. ubi securitates, idest cautiones continentur publicis ratiociniis.

4 Idē rationalis dicitur procurator Cæsaris. l. ii. C. ne fil. pro patr. non quia præsit soli libro rationum, sed quia præst ratiociniis, & administrationi patrimonii principis, & propterea appellatur rationalis rei priuate. l. vniuersi. C. de fund. rei priuat. libr. xi. qui habet curam administrationis totius patrimonii Cæsaris, & in l. procurator. §. eo. appellatur procurator rei priuate, id est administrationis rei priuate, seu patrimonii principis, vt intelligas: non ex solo rationum libro, sed ex administratione ipsa, & negotiationis cura, rationalem appellari.

5 Et propterea procurator rei priuate, recte con-

genere, sed quasi pars sub toto, seu quasi aliquid
 pertinens ad rationes cōtinetur. l. si quis. §. ratio
 nem, & §. sequ. ff. de eden. & tunc non omnia in-
 strumenta cōtinebuntur, sed ea tantum, quæ ad
 rationem pertinent. d. §. rationem, quæ omnia
 nota, quia ex his intelliges quomodo accipi de-
 beat text. iste noster, & tex. in. d. l. ult. §. cod. Item
 intelliges an instrumenta edi ab eo debeant, qui
 iubetur rationes edere, quæ est alta, quæstio, &
 de qua postea tractabitur. in. l. i. §. cod. lib. iii. cap.
 xii. & xiii.

C A P. I X.

Argentariorum officium an sit publicum?

quod sic. nu. 1.

Immò contra. nu. 2.

Servi sunt incapaces ciuiliū munerum. nu. 3.

Tamen possunt esse argentarii. nu. 3.

*Lex quedam. §. nummularios. ff. de eden. quomo-
 do procedat.* nu. 6.

Causa, idest vtilitas. nu. 8.

*Lex si ventri. §. in bonis. ff. de pri. credito. quo-
 modo procedat.* nu. 9.

PRæterea scire, oportet argentariorum officiū
 fuisse publicū, & ita tenent cōmuniter docto-
 res. pro hac opinione cōmuni facit textus. in. l.

argentarius ff. de eden. in prin. vbi dicitur quod eorum officium publicam habet causam.

Secundo probatur in. l. si ventri. §. in bonis. ff. de priuil. credit. ibi. fidem publicam secuti, loquitur enim de eo, qui deposuit penes mensulariū, & dicit eum fuisse secutum publicam fidem.

Tertio probatur in. l. prætor ait. §. i. ff. de edend. ibi singulorum rationes conficiant, & sic quasi notarii conficiunt instrumenta singulorum.

His non obstantibus arbitror contrarium esse verius scilicet argentarios non habuisse publicum officium.

Primo. l. non cauetur, ergo hæc non admittam. l. illam. C. de collatio.

Secundo serui sunt in capaces ciuiliū, & publicorum numerū. l. ii. ff. de reg. iur. l. quod attinet. ff. eo. titu. l. cum prætor. §. pen. ff. de iudi. tamen capax est huiusce ministerii seu negotiationis. l. prætor. §. non & si seruus. ff. de edend. ergo munus huiusmodi non est publicum.

Tertio seruus potest habere argentariam peculiarem, & sic de peculio domini. d. l. prætor. §. si seruus, & credendum est hoc ad publicam curam non pertinuisse, vt scilicet peculio priuati ciuis quisquam publica auctoritate præficeretur.

Quarto argentarii, seu argenti distractores aliis negotiatoribus priuatis cōparantur. l. pen. in fi. C. de consti. pecun. & in autent. de fideiūs. in fi.

4 Quinto probat textus in principi. ff. de eden. ibi actus sui rationes conficiunt quibus verbis facile intelligemus eos non publicas, sed priuatas, ad suos actus pertinentes rationes facere consueuisse. Sexto facit textus in l. si hominem. §. quoties. ff. deposit. ubi apparet eos solitos exercere negotiationem, vel solos, vel cum aliis, ex pecuniis priuatorum.

Septimo glos. hoc sentit in d. l. argentarius.

5 Octauo autoritas illis attributa non ex publico decreto proficiscebatur, sed ex frequenti usu compertum est in eorum rationibus verum contineri, & hoc propter diligentiam eorum qui diligenter conficiebant rationes. l. argentarius in principi. ff. de eden. Ita ut ex eis fides & probatio resularet, de qua in l. quædam. §. nummularios. ff. de edend. & dicam inf. lib. 3. cap. x.

6 Et aduertatur quod non dicit text. in d. §. nummularios, quod eorum scripturis daretur fides publico decreto, sed quod probatio rerum ab eis gestarum, eorum codicibus continetur. i. ita sunt omnia cum magna diligentia gesta, ut eorum probatio reperiatur in suis rationibus habent. nam in omni negotio paratas cautiones, & chirographa, cum suscriptionibus oportunis, ut recte dici possit, quod eorum scriptura, & codicibus probatio rerum ab ipsis gestarum continetur, & ob id cepit ad eorum rationes concurrere populus. d. §.

numularios.

7 Et ob id cœptum est esse necessarium eorum officium. l. quod priuilegium. ff. de posit. & publicæ vtile haberi cœptum est. d. l. priuilegium, in verbo vtilitate publica. de qua vtilitate etiam loquitur text. in l. pen. in fi. C. de consti. pecun. & in. §. vlti. in auten. de fideiusso.

8 Non obst. tex. in. d. l. argētarius in prin. in verb. causam publicā quia debet exponi causam. i. vtilitatem, iuncta. d. l. q̄ priuilegium, & sic officium illud habet vtilitatem publicam, est igitur publicū cū vtilitate, nō auctoritate, quicquid dicāt doct.

9 Ita accipitur verb. causa in rub. ff. de vsur. & fructibus & causis, & in rub. C. de partu. pigno. & omni ex caus. quibus in locis ponitur causa pro vtilitate, & l. vulgo. ff. de vsur. & in. l. si quis ita. §. i. ff. de stat. lib. in proposito nostro sic accipi debere, suadet tex. in. l. quod priuilegium, in verbo publica vtilitate. ff. de posit. & sic sensus est quod officium argentariorum habet publicā causam, idest publicam vtilitatē, quæ publica vtilitas ostēdetur. Ex. d. l. q̄ priuilegium, & d. l. pen. C. de cōsti. pecun. & in. d. autentic. de fideiusso.

10 Non obst. tex. in. d. l. si ventri. ff. de priuileg. credit; in verb. fidem publicam secuti, quia loquitur de his, qui concurrerunt ad deponendū pecunias penes argentarios, cum viderent publice eos haberi pro viris probis, & locupletibus

hi dicuntur secuti fidem publicam. i. Populicam
caue autē ne credas, quòd publico decreto illis
data fuisset fides, nā hoc nihil habet cōmune cū
privilegio, deponēti indulto, illa fuisset bona ra
tio, si negatum fuisset depositum, & ageretur de
eo probādo per scripturam argentarii, rectē po
test dici, ei succurri, qui fidem publicā secutus,
sine aliā cautione deposuit.

10. Cæterum eo in casu de deposito cōstabat, quæ
rebatur an deponens, cæteris in aliquo esset pre
ferendus, & dicit quod sic, duobus concurenti
bus, & quod iste cōtractus sit depositū, & quod
ille argentarius, vulgo haberetur probus, & lo
cuplex.

11. Ita loquitur ille textus a doctoribus male intel
lectus, quicquid dicant Mod. in. d. l. eandem nu.
144. ff. de duobus reis.

12. Et ex his concludo officium argentariorum
non fuisse publicam auctoritate, cōstitutum, sed
omnino priuatum fuisse qui tamen ita diligēter
conficiebant rationes suas, vt ex eis multa ressul
taret vtilitas confluentibus ad eos, quicquid di
cunt doct. qui comuniter tenent contrarium.

13. Mod. ferra in l. eandem, num. 144. ff. de duo
bus reis, conantur ostendere differentiam esse,
quod officium sit publicum, & quod officialis sit
publico decreto, seu publica auctoritate cōstitu
tus, seu præfectus, sed hoc ridiculū est, nō enim

potest negari, quin officium, q̄ indiget publica
electiōe, sit publicū auctoritate, de qua re pau-
lo infra tractaturus sum, & ad omnia responde-
bo, quæ Mod. adducunt in. d. l. eandem. nu. 44.
Non omitto etiam nō defuisse quosdā quī etiam
sponsione facta affirmauerint hanc opinionem
nō esse cōmunem, quibus vt errore eximantur,
adducam nōnullas auctoritates, ex quibus appa-
rebit eam esse cōmuniter receptam, nō vt probē
sententiam quæ mihi displicet, sed vt ostendam
eam esse frequentiori suffragio receptam, & di-
scant isti, temere, sponisiones non esse faciendas.

C A P. X.

Argentarii notariorum vice fungebantur. nu. 1.

Notarii eodem iure censentur quo argentarii.

num. 1. & 2.

Immo multe sunt differentiæ inter notarium

& argentarium

Argentarium priuatum habet officium

Conficit rationes.

Quæ aliquam fidem faciunt pro se.

Argentarii gratis edunt.

Notarii mercedem habere debent.

Notarii officium publicum.

Liber rationum priuati non facit fidem pro

se.

1 S Cire etiā oportet secundū Bal. in. l. pr̄tor in primo comētario. ff. de edē. q̄ olim nō erāt Tabelliones qui publica cōficerēt documēta, sed eorū vice fūgebātur argētarii, & numulariū, ad quorū fidem, publice, & passim ex consuetudine recurrebatur, hodie. cum in desuetudinē abierit argentariorum officia, utimur Tabellionum opera. Ex hoc euenit vt quicquid de argentariis scriptum cautumque reperitur, ad tabelliones pertinere dicamus, secundum glo. in. d. l. pr̄tor, & in. d. l. quædā. §. numularios. ff. de eden. & ita rei veritas se habet, secundum Bal. in. d. l. pr̄tor, & ibi Iaso. qui addit librum argentariorum plenam fidem facere.

2 Et quia hoc tempore non extant argētarii, edictum hoc quod de argentariis loquitur de tabellionibus locum sibi vendicabit, & in aliis, quorum scripturis, consuetudine introductū est, vt fides adhibeatur, vt. scribit Bal. in. d. l. pr̄tor in secundo cōmentario, & ibi Ias. nu. i. subiicit Ias. nu. 2. in. d. l. pr̄tor. Et in hoc cōueniunt doctores, qui passim æquiparant notarium argentario.

3 Mihi inter hos magna videtur differentia, in primis Tabellio conficit instrumenta, seu publica documenta, vt habetur per docto. in. l. ii. §. eo. & in. c. g. perpetuus, de fide instrumen. Argentarii faciunt rationes. Item argentarius de proprio negotio scripturā facit, d. l. argētarius in verbo

actus. notarius de alieno facto.

- 4 Item Tabellio publicum habet officium. l. generaliter. C. de tabul. lib. x. argentarius habet priuatum. d. l. argentarius, in verbo actus. & licet in hoc Docto. cōmuniter cōtrarium teneant, tamē paulo infra perspicuis argumentis, demonstrabo & defendam officium argentarii non esse publicum,

- 5 Item secundum docto. notariorum instrumenta ipsis nihil profunt. l. de eo. & l. diuus. ff. de fal. Bal. in. cōfi. 43. lib. i. Bar. in. l. ii. ff. de stipul. seruo. Fel. & Dec. in. c. quoniā cōtra de probat.

- 6 Argentariorum rationes etiam pro ipsis fidem faciunt. l. si quis. §. prohibet ibi instructus esse potuit instrumento sue professionis. ff. de eden. & qualiter procedat postea ostendam. Nam docto. tenent simpliciter quod rationes nō faciunt fidem pro scribente. l. exemplo. & l. instrumenta C. de fide instrumen.

- 7 Si tamen defensum fuerit argentariorum officium non fuisse publicum, res faciliorem habebit exitū non admittunt docto. quod liber ratio num alicuius prepositi negotiationi, seu administratoris, in aliquibus fidem faciat pro se, Bal. hic prope fin. & Dec. in. ii. not. & vicomerca. & Cur. Mod. a Sauil. in tractatu de antiqu. temp. lib. i. §. quarto limitatur nu. 24. cum mult. sequenti.

- 8 Item argētarii gratis edunt, notarii mercede di

gni sunt Bar.in.l, argentarius in prio. ff. de eden.
in summa hoc verum est plurimum differre ta-
belliones ab argentariis, ideò non semper admie-
tam vt quod in vno. obseruatur, id in alio locum
habeat.

C A P. X I

Argentarii qui sint secundum glo. nu. & Doct.

nu. 1. 2. & 3. & 4. 5.

Numularii qui sint.

nu. 6.

Argentiorum officium publicum est. nu. 6.

immo contra.

nu. 6.

Argentarii & numularii sunt idem.

nu. 4.

Immo contra. nu. 7. equiparantur tamen. ibidem.

Argentarii tabernas in foro habebant.

nu. 8.

Monetam non fabricabant. nu. 9. licet aliqui

contra.

num. 2.

Rationes conficiebant.

nu. 10.

Et quidem diligenter.

nu. 11.

Argentiorum vsus uecessarius, & publice

utilis.

nu. 12.

Argentarii negotiationē quidē exercebant. nu. 13

& 14 & 15.

Argentum, idest pecunia.

nu. 7.

*Tem scire oportet nō satis liquere, qui quales
Ive essent argētarii, & numularii, siue mēlularii.*

ideò varii de his varia sunt cōmenti gl.in auten.
de fideiussor. §. vlti. argentarios fuisse scribit eos
qui publica authoritate præficiebantur argento
dando, & recipiendo ad quorum fidem recur-
rebatur.

Idem in numulariis obseruatum fuisse scribit,
¶ scilicet alienas pecunias publica authoritate
tenebant ita gl.in.d. §. vlt. aliter scribit gl.i.in.l.
prætor de eden. Bar.in.l. quædam. §. numularios
eo.titul. scribit argentarios eos fuisse, qui pecu-
niam argenteā tantū tractabant, numularii autē
omne genus monete, idem tradit ibi Ang. & las.
in.l. prætor in prin. nu. 2. eo. titu. qui addit argen-
tarios pecuniam credere cōlueuisse, ¶ numula-
riis non licebat, & hæc eadē ex Iaco. but. & Alb.
percipi possunt i.d.l. prætor, Plautus in Cucur.
argentarios vulgo campsores seu trapezitas ap-
pellari dicit, & vtrūque pro eodem accipit, vt
Bude. in annotatio, in pandectas scribit.

Alciat. in.l. boues. §. vlt. ff. de verb. signifi. ait ar-
gentarios solitos esse habere tabernas in foro, &
priuatorum pecunias sub fenore locare, & quod
eligebantur magne fidei homines, & eorum co-
dicibus fides dabatur.

Idem repetit. Alciat. in primo parerg. libr. cap.
24. amplius scribit Alciat. in.d.l. boues, ¶ fides
argentariorū erat publice approbata, & hoc lo-
co ait publicū fuisse eorū officiū, Bude. in anno.

in pande&. in. l. si hominē. ff. depositi, putat argē-
tarios eosdem esse, qui & numularii vocātur, &
mensularii, & græcis verbis, trapexite, & colibi-
ste, subiicit deinde argentarios, & mensularios
istos rationem accepti, & expensi facere consue-
uisse, hique secundum eum, non tam pecuniarū
permutationem, quā maiore negotiationē exer-
cebāt, quibus olim moris fuit pecunias custodiē-
das dari, interdum, sub scēnore, interdum gratis.
Rome autem argentarii etiā auctiōibus inter-
ueniebant, secundū Bude, & in hoc fere omnes
conueniunt, vt officium eorum publicum fuisse
arbitrentur, saltem electione.

5 Mod. bon. hoc loco col. ii. nu. 6. mira cōminiscū-
tur de argentariis & numulariis quæ nusquā au-
dita, & nusquā relata fuerunt idē parui penden-
da duxi. Iux. text. in. l. i. in. fi. ff. de senatorib. ego
q̄ legibus & veterum auctoritatibus, ac cōiectu-
ris assequi potui, id in medium proferam.

6 - In primis dico officium argentariorū nō fuis-
se publicum, nec publica auctoritate constitutū
de qua satis superque tractatum est amplius non
insisto.

7 Secundo nego argentarios numulariosque eos-
dem fuisse, hoc mihi ostendit tēx. in. l. quædam.
§. numularios. ff. de eden. credo tamen parum di-
stebāt, videlicet, vt genus, & species & ideo q̄ in
vno

¶ no statuebatur, id in altero locum haberet d. § numularius, & in. l. si hominem. §. quoties iuncta. l. seq. ff. de positi vbi numularios quos vocauit postea vocat argētarios vt intelligamus promiscue de vtroque fieri verba.

- 8 Tertio admitto quod in foro tabernas haberent secundum Alciat. in. d. l. boues & ideo dicuntur foro cedere cum primum lapsi facultatibus latitant nec amplius in forum prodeūt hoc mihi significat text. in. d. l. si hominem. §. quoties.

- 9 Quarto puto minime verum esse eos monetā fabricasse quicquid dicat Ias. in. d. l. prætor hoc enim nullibi scriptum reperietur.

- 10 Quinto fateor hos negotiationis sue quorum quoque ad eos confluentium occasione sue professionis rationes conficere consueuisse vt innuit text. in. l. prætor ait. §. i. ibi singulorum rationes conficiunt. ff. de edend. & hoc faciebant cum magna diligentia. l. argentarius in prin. eo. titulo, & propterea fides rerum ab eis gestarum plerumque ex eorum rationibus constabat. d. l. quædam. §. numularios. ff. de eden.

- 11 Et in hoc principalis eorum opera ministeriū que versatur, vt cum magna diligentia conficiāt rationes. d. l. argētarius in princ. Intellige quod principalis seu præcipua opera versatur in diligentia adhibenda nam multi alii conficiunt ra-

rationes, sed nemo cum tāta diligentia, quātam adhibent argentarii & hæc est ratio qua motus prætor, iussit eos edere per vtilitatem publicam quæ resultabat, ex huiusmodi rationibus diligēter confectis. d. l. argentarius, & hoc nota quia alii non sic intelligunt & errant vt infra latius demonstrabo.

12 Sexto argentariorum vsus erat necessarius in ciuitate, & publice vtile, ideò multa ob fauerem vtilitatemque publicā circa eos fuerunt statuta seu recepta, & consuetudine comprobata ut innuit text, in. d. l. quod priuilegium. ff. deposit. & propterea eorum officium atque ministerium publicam causam habere idest publicam vtilitatem continere dicebatur in. d. l. argentarius in princ. ff. de edend.

13 Septimo hi argentarii exercebant negotiationem. l. si quis. §. prohibet. ff. de edend. ibi instrumento sue professionis idest sue negotiationis, & in. d. l. argentarius ibi actus sui rationes eod. tit. & in. d. l. si hominem. §. quoties, ibi cum numulariis vel per ipsos exercebant. ff. depositi, & est expressum in. d. l. quædam. §. numularios ff. de edend. vbi accipiunt pecunias, & erogant per partes quarum probatio Codicibus eorum maxima, idest valde seu sepissime continetur, item foro cedere dicuntur. d. l. si hominem. §. quoties. ff. depositi quod est proprium negotia

torum Bude. ibidem.

- 14 Octauo, non est dubium quin apud eos deponerentur pecunie interdum gratuito interdum cum fœnore, & sic numularii sæpe pendebant veucas pro pecuniis apud eorum mensam depositis vt ex primo tex. in. d. l. si ventri, & in bonis ff. de priuilegiis credit. & in. d. l. si hominem. §. quoties. ff. depositi, & has pecunias vel ipsi numularii vel soli vel cum deponente exercebant d. §. quoties.
- 15 Interdum traiciebant de loco ad locum puta a Lugduno venetias, seu erogabât per partes pro vt hodie faciunt Campsores. d. §. inumularios, & non solum deponebantur sed etiam credebantur eis pecunie per eos exercendæ quod sentit text. in. d. l. si ventri dum in bonis mensularii prefere eum qui deposuit gratis cœteris creditoribus.
- 16 Et sic apparet eos habuisse multos varii generis creditores alioqui si non exercuissent pecunias apud mensam depositas potius fures dicerentur quam foro cedere. l. inficiando. ff. de fur. sed & constituta faciebant non seruatis legum solemnitatibus. l. pen. in fi. C. de non nume. pec. & forte distrahebant argentum. d. l. pen. vbi appellantur argenti distractores.
- Intelligendo argentum. i. pecuniam, non ex significatione vocabuli propria, sed ex mente lo-

quentis prout fit interdum l. quintus. §. i. ff. de auro, & arg. leg. & prout apud latinos auctores sæpe est usurpatum ut docet tiraq. in retracta. lib. i. §. i. in glo. xx. num. 6. sic & aurum pro pecunia ab Iustiniano usurpatur in auten. de fideiuss. §. pen. ut facile sit idem paulo post de argento fieri licet alias regulariter differat argentum a pecunia. l. cum aurum. ff. de auro, & argu. leg. & ibi Dyn. & Albe. not. l. si pro mutua. C. si certum pet. l. si quis sepulchrum. §. vlti. ff. de releg. & sumpt. fune. præterea, & sponfiones faciunt argentarii ut est expressum in. d. auten. de fideiuss. io. §. vlt. In his versabatur officium ministeriumque argentariorum. Ex quibus apparet eos parum aut nihil differre ab trapexitis & campforibus nostri temporis, si bene conferantur omnia.

C A P. X I I.

Argentariorum libris fides plena olim adhibebatur secundum doct. nu. i. nu. 4. & nu. 5 hodie semiplena. nu. 4
Secus est pro scribente. nu. 2. licet aliqui contra. nu. 3.
Probant tamen contra scribentem. numc. 6. & num. 8.
Pro tertio autem plene probabant secundum doct. nu. 7.

Sed verius est semiplene tantum nu.7

Quia eorum officium non est nec erat publi
cum nu.7

Immo nec semiplene probabant nu.9

Notario instrumentum suum non probat. nu.2

1 **S**cire oportet quod olim plena fides argentariorum libris adhibebatur si credendum est Bar.in.l.quædam. §. numularios. ff. de edend. & ibi Ias. col.2. post med. Alex. in consi. clxxix. in prin. lib. vi. Soc. in consi. clix. in prin. lib. 2. & in consi. 205. col.2. eod. titu. 2. Dec. in. c. cū causam de probatio. col. 3. versic. & ista limitatio Iason. in l. admonendi colum. iii. versic. circa tertium casum & Modern. in tracta. de antiq. temp. lib. primo. §. limitatur quarto nu. 62. qui hoc admittit sub eo pretexto quod argentarii publica auctoritate constituti essent & ait ita communiter teneri.

2 **I**tem intelligit q̄libri huiusmodi facerent fidem pro tertio & contra tertium secus est in fauorē eius qui rationes conscripsit Bar. & doct. in. d. l. quædam. §. numularios. ff. de eden. Ias. in consi. ciii. col. i. lib. 2. Mod. in eo. tract. lib. i. §. quarto limitatur nu. 66. si nile videmus in notario statutum esse cuius instrumentum ab ipso factum, sibi non probat. l. de eo & l. diuus. ff. de fals. li. C. de his qui sibi ascrib. Bal. in consi. xliii. lib. i.

Bart. & Bal. in. l. si consul. ff. de adoptio. Bar. in. l. ii. ff. de stipulat. seruo. Alexand. in. l. ferendum col. 2. post med. ff. de verb. oblig. Alex. in confi. clxxxiiii. & seq. libr. vii. Feli. in capitulo quoniā contra, & ibi dec. col. xxiii. in fi. de probatio.

- 3 Amplius Putant Mod. vbi supra. nu. 68. quod etiam daretur fides libris huiusmodi in fauorē eius qui scripsit, cuius fides publica authoritate fuit aprobata per ea quæ tradit Ias. in. l. decem col. 8. in fi. ff. de verbo. obliga. & oldrad. confi. 313. col. vlt. & sic quando agitur cum eo cū quo res gesta est tunc eorū libris danda est fides etiā in eius fauorem secundum eum, quod est cōtra omnium opinionem.

- 4 Item intelligit quod fides quæ datur sit plena in fauorem tertii, & contra tertium secundum Bar. & doct. in. d. l. quædam. §. numularios. ff. de eden. & ibi Alexan. in. 2. not. & Angel. qui dicit ita communiter obseruari, & hoc expresse tradit Bar. in dicto. §. nummularios dum querit an numulariorum libri hodie plenam fidem faciāt quemadmodum olim faciebant, & concludit quod non eo prætextu quod publica authoritate hodie non constituentur, & ibi in fin. subicit quod qua ratione argētariorum libri plene probabant quia scilicet publice authoritate constiuebantur eadem libri officialium publicorum hodie fidem faciunt.

5 Aduerte errant doct. antiqui & Mod. qui existimant argentarios priscis temporibus publica auctoritate constitutos, ut antea ostendi amplius non repeto sublato publice auctoritatis fundamento querendum est qualis & quanta fides argentariorum libris olim habenda esset & quanta hodie debeat haberi qua in re puto ego illis in fauorem domini fidem dari non debuisse nec debere. l. instrumenta. l. rationes & l. exemplo. C. de probatio. l. publica. ff. depositi, & in hoc conueniunt Bart. & doct. in l. quædam. §. numularios. ff. de edend.

6 An autem contra eum qui rationes scripsit probet Barto. & Ias. & alii in l. quædam. §. numularios. ff. de eden. tenent quod sic, Bart. in l. nuda versi. circa secundum nu. 7. ff. de donatio. & in l. admonend. col. 8. versi. circa secundum. ff. de iureiur. & ibi Ias. col. 46. versi. principaliter est videndum, & hoc loco Ant. de Alex. & Rip. & Dec. & Mod. Bono. nu. 17.

7 Contra tertium, & pro tertio videtur quod plene probaret vetusto tempore, & ita tenent communiter doct. hoc loco, alioquin Inquiunt frustra peteret editionem, nisi ex huiusmodi rationibus probationem sue intentionis consequerentur, & hoc sæpe inculcant doct. Bar. ita argumentatur in aucten. si quis in aliquo in secunda oppo. §. eod. Mod. bon. hic nu. 17 tamen ex quo

iam ostensum est, hanc esse scripturā priuatam, concludēdum est semiplene tātū probare, vt in mercatoribus, per hanc rationem concludit Bart. & Ias. in d. §. numularios & Bart. in d. l. nuda. ff. de donation. & doct. in l. admonendi, ff. de Iureiur. & Bald. in d. §. numularios, qui dicit quod liber mercatorum quasi priuata scriptura fidem facit, non quasi publica.

- 8 Non obstat, quod frustra fuisset petita editio, nisi huiusmodi libris adhibita fides fuisset, respōdeo nō frustra postulari si aliquid pro futura est, puta ad semiplenam probationem, contra tertium plenē contra edentem, non omitto etiam quod sæpē petitur editio informationis habende gratia, vt supra ostensum est, & sic non frustrā petitur, etiā quando nihil probat.

- 9 Et hæc procedūt retentis terminis cōmunibus videlicet q̄ semiplena fides mercatorum libris sit adhibenda, prout tenēt communiter doct. in l. admonendi. ff. de iureiuran. & alibi sæpe. Idem enim erit dicendum etiam in libris argentariorum, qui nisi fallor, non erunt publici officiales, & propterea, non maiore fide digni fuisse mihi videntur, quā sint hodie mercatores, tamē apud me non est omnino expeditum mercatorum libris etiam pro tertio, seu contra tertium fidem etiam semiplenam adhibendam esse, vtpote qui iudicialiter ac solenniter non fuerunt examinati.

ti, prout in simili scribit Barr.in.l.aucten.si quis in aliquo.q.ii.&iii.ſ.eod.de qua re poſtea latius tractabitur,nũc mihi ſit ſatis oſtendiſſe vetuſtis temporibus argentatiorum libris plenam fidem datam non fuiſſe quicquid dicũt doct.hoc loco qui cõmuniter contrarium tenent.

- 10 An autem ſaltem ſemiplene probaret, hoc dependet a quæſtione quæ de libris mercatorum ventilatur, in qua ſolet concludi ſecundũ cõmunem, & ſic Curt.in.l.admonendi.nu.12 ſ.ff.de iur. iur. Bar.in.l.quædam.ſ.nũmularios.ſ.de edẽ. contra facit id quod ſcribit Rom.in.d.l.admonendi vbi ait quod liber rationum, eſt priuata ſcriptura, & nullam fidem facit, & ibi Ptolom. nu.60. qui dicit & ſine partium vel teſtium ſubſcriptione nullam fidem facit. per not. per Inno. in.c.cum P. tabellio, de fide inſtrumen. maxime quia vox vnus mortua non magis operari debet, quam viua & extra iudicium teſtimonio nõ adhibetur fides, & ſine iureiurando.l.iurisiurandi.C.de teſti. igitur nec eius ſcripture priuate; ſecundum Ptolom. nu.60.& catho. ſac.nu.39. & Cacialup.nu. 1.reſeruo tractandum in cõmentariis ad.l.i.ſ.eod.

CAMILLI PLAVTII
PÆZONIS IURISCONSULTI
FONTANELLATENSIS.

AD L. I. C. DE EDENDO
COMMENTARIORVM

Liber primus.

Verba legis sunt hæc videlicet.

*Ipsè dispice quemadmodum pecuniam
quam te deposuisse dicis, deberi tibi probes,
nam quod desideras, ut rationes suas, ad-
uersaria tua exhibeat id ex causa, ad indi-
cis officium pertinere solet.*

C A P. I.

Præfationes evidentiores rei præstant intellectu. nu.1.

Rationes ex causa tantum a reo edi solent. nu.2.

¶ *Quæstio unica fuit proposita.* nu.3. *alii duas* numer.4

credunt. nu.5.

Actori incumbit onus probandi. nu.3

Approbare videtur qui non contradicit. nu.6.

1 **S** Oleo ego in initiis cōmentariorum fere semper præfationibus quibusdam uti. quæ euidētiorem rei præstant intellectu, iuxta text. in. l. i. ff. de orig. iur. quem morem in præsentia non sum servaturus, non quia eas, in materia ista, necessarias non esse existimem, sed quia quicquid in hanc rem opportunum mihi visum est, in ea contuli comentaria, quæ ad rub. eiusdem tractatus edidi, igitur ad eum locum vos relego, qui, nisi fallor, vestro satisfaciet desiderio.

2 Nunc ad textum ipsum interpretandum accedo, qua in re, verborum diuisione prætermissa, compendioque neglecto, quæ a ceteris doctōribus de more expediuntur, sciendum est, Emiliū cum pretenderet mulierem quandam sibi teneri ad rem, quam penes eam deposuerat, reddendam, aduissē imperatorem, eique supplicem,

libellum dedisse, quo rogabat, vt aduersaria cō-
pelleretur ad rationes suas edendas. sperabat. n.
ex huiusmodi editione, seu ex huiusmodi ratio-
nibus, constare posse de deposito, ad hoc respō-
det Imperator, oportere ipsum supplican-
tem, qui actor erat, probationes intentionis sue sibi
parare, quod. n. desiderabat ille, vt scilicet aduer-
saria rationes suas edere cogeretur, non passim,
nec frequenter concedi solet, sed ex causa ad
Iudicis officium pertinet. Ita hoc loco pau-
cioribus verbis explicat Paul. Castren.

- 3 Intellige autem vnicam quæstionem fuisse pro-
positam, non duas, licet multi contrarium de-
fendant, quam dere paulo infra latius tractabi-
tur, & est sensus & ordo, ipse qui supplicas, di-
spice hoc est considera quemadmodum, pro-
bes, tibi deberi pecuniam, quam te deposuisse di-
cis, hoc est quomodo probes intentionem tuā,
& perinde est ac si dixisset, ad te pertinent pro-
bare intentionem tuam, deinde subiicitur ratio,
quia, inquit, quod desideras vt aduersaria tua ra-
tiones suas exhibeat, id ex causa solet pertinere
ad iudicis officium.

- 4 Hoc est non passim, nec regulariter, concedi-
tur, vt reus edat rationes suas, ad fundandam
actoris intentionem, sed iudex ex causa hoc in-
terdum ex officio indulget, cum autē causa nul-
la in supplicatione fuerit expressa, propter quā

debeat reus cogi ad edendum, ideò imperator supplican-tem admonet, vt probationes opportunas ipse conquirat, vt sentit Pau. Cast hoc loco qui paucis verbis veritatem attigit, & in eandem sententiam videntur concurrere Bald.& salic. hoc loco, & purpur. & vicomercat. & Rip.

- 5 Alii existimant duas hoc loco quæstiones proponi, alteram facti, alteram iuris, is. n. qui supplicem dedit libellum, rogabat vt sibi modus ostenderetur, quò intentio sua probari posset, & ad hoc non respondet imperator, secundum doct. Desiderabat præterea vt aduersarius rationes suas edere compelleretur, & ad hoc respondet imperator, id, non nisi ex causa iudicis officio concedi solere, & in hanc sententiam inclinare videtur Cyn. & Bart. dum colligit ex hoc textu imperatorem non respondere quæstioni facti, & probat Fulgo. subiiciens hanc placere doctoribus, & sequitur las. & Curt. qui ait omnes ita tenere, & hanc esse communem attestatur, Rip.

- 6 Et præterea in hanc quoq; sententiam, trahendi sunt, Paul. Cast. & Alex. & alii omnes, qui cū Bart. tacite transeunt, licet id expresse non tradant, satis. n. consentire videntur, ex quo non contradicūt iuxta doctrinam glos. ab omnibus cōmendatam, in. l. inter omnes, in prin. ff. qui sa-

tisd. cogāt. quæ interpretatur ea verba inter omnes conuenit. i. nullus dissentit, ad idem est text. & glo. In. l. item, quod Sabinus in fi. ff. de hered. institutu, cum dicitur, vt labeo scripsit, nec Arist. vel Paulus vtpote probabile notant, sic & alias qui non improbat, probare censetur, secundum glos. in. l. i. §. pen. ff. de libe. agnoscen. an tamen ita senserit Bar. paulo. §. discu. tiam, nunc opere pretium est vt videamus, quin rationum verbo senserit imperator,

C A P. I I.

Duplex sensus huius legis. secundum doct. nu. 1.

& vterque est communiter receptus nu. 2.

Verus sensus legis nostræ traditur. nu. 4.

Rationes an contineant instrumenta, & quomodo vide nu. 5. & nu. 6.

Ratio. i. instrumenta, est barbara interpretatio. nu. 5.

Instrumenta quomodo contineantur in rationibus nu. 5.

1 Extus iste duplicem habet sensum, & quidē vtrumque a doctoribus approbatū, primus est sensus, quod hic agatur de rationibus edendis. i. de libro, & codice rationum, & huic inter

prætationi quadrare videtur verba legis, in ver-
rationes exhibeat, alter est sensus quod hic tra-
ctetur de instrumentorum editione, & hoc sen-
su recepto, verb. rationes exponitur. i. instrumē-
ta, hoc loco animaduertit glo. & Bart. & alii, pri-
mus sensus magis congruere videtur verbis le-
gis, & eius materiam hoc loco explicant do-
ctores.

2 Tamen secundus non reprobatur, cuius mate-
ria reseruatur tractanda, in. l. vlt. §. eo. ne si forte
de utroque hic agatur, nimium crescant com-
mentaria, neue nudus, & sine cōmentario relin-
quatur, textus in. d. l. vlt. de primo sensu, nemo
dubitatur, quin ille sit receptissimus, de secundo
quidem dubitant, qui, dum in legendis malis au-
thoribus bonas horas consumunt, profiteri au-
dent, & hoc quidem non sinè magna contentio-
ne, secūdum hunc intellectum, cōmuni crebrio-
rique suffragio explosum esse, atque reiectum a
doctor.

3 Quod quam sit a veritate alienum quivis vel
mediocriter eruditus facile dignoscere poterit,
quod postea dilucide ostensurus sum, nunc vi-
deamus vter sensus sit verior, qua in re, vt dicā
quod sentio, neutrum est admittendum, si sim-
pliciter intelligantur, prout a recentioribus ac-
cipi videntur, rectè autem intellectus, verus est
uterque sensus.

Itaque si quis interpretetur rationes.i.codicē librumue rationum, ego non admittam, vt sensus iste recipiatur, sed nec patiar rationes, pro solis accipi instrumentis, quoniam barbara est, & insolens huiusmodi interpretatio. Cum tamen Emilius iste, qui supplicem libellum imperatori obtulerat, desideraret editionem sibi fieri, eam ob causam, & eum ad finem, vt sua intentio probaretur, credendum, est eum desiderasse, ea sibi edi, quæ fidem facerent, & ex quibus desiderio suo satisfieri posset, & per consequens non nudum codicem, sed & chirographa, & cautiones, & instrumenta, sibi edi postularet, quæ fidem facere solent, quāquā ad rationem pertinent, l. si quis ex argentariis. §. rationem. ff. de eden. l. cum seruus in fi. ff. de condi. & demonstr. & sic omnia edi desiderabat, ex quibus causam suam tueri posset.

- Siue igitur ex codice apparere poterat depositum, siue ex instrumento, aut cautione aliqua, id ipsum edi sibi postulabat, quæ omnia ad rationem pertinent. d. l. cum seruus, idē non ad aliquam speciem se restrinxit, sed rationes edi postulauit, quæ rationes ex pluribus constēt, vt dixi in rubr. supra eo. sanē si quis existimat de instrumentis accipi posse, quæ sint extra rationē, fallitur, quia nullibi reperietur rationum appellatione instrumenta contineri, quæ ad rationē

non pertinent, que uè extra rationem sunt. d. l. si quis. §. rationem & §. seq. Ideò de hisce instrumentis non intelligam, sed de illis quæ ad rationem, seu ad negotiationem pertinent, ex his etiã facile intelliges hunc tex. de libro domesticarum actionum non debere accipi, quia is rationum appellatione non continetur. d. §. rationem, de qua re postea loco suo tractabitur. §. eo. lib. cap. vi. nunc ad ea elicienda, quæ scitu notatumque digna visa fuerint, transeundum est, quæ omnia primo libro cõplectemur postea ad causas editionis explicandas, accedemus.

C A P. I I I.

Imperator quæstionibus facti non respondet.

nu. i. & nu. ii. Immo sic nu. 8. & 9. & 10

Facti quæstio non fuit proposita. num. 2. & nu. 8.

Fatuus est qui se de facto suo instrui petit. nu. 3.

Instructus de facto suo quilibet esse debet. nu. 3.

Quæstio vnica proposita fuit secundum Bar

tol.

nu. 4.

Bar. defenditur nu. ii. &

nu. 13.

Rescriptum decisorium non datur in his, quæ

cause cognitionem desiderant. nu. ii. & 12.

Causæ cognitionem, quæ desiderant, remittun

tur ad iudicem nu. ii. & 12. & 15.

Bar tol. aliter intelligitur, quã alii intelligant.

E

nu. 11. & 12. 15.

Facti interpretatio plerumque fallit prudentissimos.

nu. 16.

Ratio quare princeps non determinet per supplicationem, quæstionem quæ cause cognitionem desiderat.

nu. 16.

Petri pauli Arrigoni Presidis Mediolanensis laudes.

nu. 16.

IN primis illud notatu dignum colligi potest, secundum Bar. Imperatorem non respondere quæstioni facti, hæc cōsultatio facti secundum Doct. talis erat desiderabat Emilius scire ab Imperatore, quomodo, per eum probari posset, se deposuisse pecuniam, penes aduersariam, vt de clarat, hic Rip. in princ. & dicit ita communiter teneri, cuius petitionem irridet Imperator, & inconsultum dimittit supplicentem, quia scilicet, non solet Imperator, respondere quæstioni facti. l. eum quem temere. §. i. ff. de iudic. vt hic per Fulgo. & alios, subiicit las. rationem, quia (inquit) facta plerumque fallunt prudentissimos l. ii. ff. de iur. & facti igno. c. i. de constit. libr. vi. las. hic. & Doc. nu. i.

Purpu. autem col. 2. ante med. negat hic propositam fuisse quæstionem facti, quia (inquit) si primo quesitum fuisset de modo probandi, frustra deinde, & inepte fuisset proposita altera quæstio.

3 Rip.addit quòd fatuus fuisset Emilius, si petiisset se de facto suo instrui, de quo est informatus .l.vlt.ff.pro soc.& eodem sensu loquuntur Mod. Bono.nu.15.hi omnes,& quidam alii còtendunt, ex verbis legis elici non posse, quæ quæstio facti fuerit proposita, nec item, quod ad consultationem facti, non respondeat Imperator.

4 Mihi videtur Bart.sententiam non fuisse rectè intellectam, Bar.vnicum casum, seu vnicam quæstionem præsupponit, si verba eius rectè perpendantur, & sic errant illi, qui ex sententia Barto.arbitrantur duas quæstiones fuisse propositas, alteram super facto, alteram super iure.

5 Et quæ simplex sit casus, apparet ex verbis nam, quod significat, quia Barto.in.l.demonstratio.§.quod autem.ff.de cond.& demonst per.l.vlti.ff.de dol.except.c.i.de Iud.in fin.&.l.antiqui.ff.si pars hered.pet.& sic redditur ratio decisionis præcedentis, ergo non proponitur ibi nouus casus, nec proponitur noua species, est etiam verum, quòd in principio legis, non ponatur quæstio facti, alioqui ratio quæ subiicitur, fuisset inopta.

6 Finge sic formari casum, Imperator non vult vel non solet respondere quæstioni facti, deinde subiicitur ratio, quia pertinet ad Iudicis officiũ, ex causa reum cogere ad edendas rationes, si ita loquamur, nihil vnquam vidi insulsius, nihil

ineptius, prout in vniuersariis disputationibus ostendi. Ergo impossibile est quod in principio legis proposita fuerit quæstio facti, quia in vers. nam subiicitur ratio decisionis factæ in principio legis, quæ ratio non potest quadrare consultationi facti, nec hoc dixit Bar. si verba eius rectè perpendantur, vt statim demonstrabo.

7 Rectius igitur defendemus petitem fuisse, vt edantur ab aduersaria rationes, ad quod respondet Imperator, non debere supplicantem super hoc spem suam ponere, sed per se, si vult vincere, querere debere probationes, quia quod fuerat petitem, nō solet, nisi, ex causa, concedi, quæ Iudicis officio examinanda est.

8 Dico itaque facti questionem non fuisse propositam in principio legis nostræ, dico præterea, quòd, si defendi vllò modo potest, consultationem super facto fuisse propositam, defendi etiam poterit. Imperatorem respondisse consultationi, quod patet ex verb. ipse dispice. Interrogatus enim vt ostendat modum, probandi, respondet quod ipse perquirat suo ingenio, & opera sua, huiusmodi probationes, quas sibi ostendi postulauerat.

9 Et sic negari non potest, quin respondeat interrogationi, nec dicatur, prout à quibusdā disputando dictum audiui, responsum non fuisse secundum desiderium postulantis, nam idem accidit

in alia quæstione, & tamen Doct. fatentur, huic secundæ quæstioni fuisse responsum, per imperatorem, & rectè, quia Imperator non respondet secundum desiderium postulantis, sed secundum ius. l. solent. §. legatos. ff. de offic. procons.

10 Qua igitur ratione fatentur Doct. in casu proposito, in secunda parte legis, fuisse responsum consultationi, licet contra desiderium supplicantis fuerit rescriptum, petebat enim cogi aduersarium edere, & negat Imperator hoc fieri debere, eadem ratione, qui interrogatus, vt ostendat modum probandi, respondet quod ad eum pertinet perquirere, satis dicitur respōdisse propositæ consultationi, licet non ad votum supplicantis, vt in vniuersariis disputationibus demonstrauimus. Tamen re vera hic nihil fuit quæsitum super facto.

11 Dico præterea quod Bar. rectè notauit ex hoc text. Imperatorem non respondere quæstioni facti, & hoc non ex prima, vt credunt Doct. sed ex secunda parte legis elici posse, & aduertatur, quia non præsupponit Bart. consultum fuisse imperatorem super facto. i. super modo probandi, quia hoc ridiculum esset; nec verba legis eum sensum patiuntur, vt dixi, sed quia potest ex causa interdum reus cogi edere rationes suas, hoc est causa cognita, & ista causæ cognitio versatur in facto, ipse Imperator noluit super aliqua cau

sa speciali, dare rescriptum decisorium, hoc est noluit determinare quæstionem per rescriptum, sed remisit determinationem ad Iudicem, qui causa cognita statuatur, & iustitiam faciat.

- 12 Et sic, licet reus, ex causa compelli possit, ad edendum rationes suas, & præsupposito etiam, quod aliqua causa in supplice libello exprimitur, quia tamen super hoc vertitur causæ cognitio, & ventilatur factum, Imperator non respondet decisiue, sed ad iudicem remittit, qui de causa cognoscat, & iustitiam faciat, arg. l. iii. vers. tu magis scire potes. ff. de testib. & l. testium. C. de testi. & hæc ni fallor, fuit mens Bartoli.
- 13 Hoc modo intellecta eius sententia vera est, & ex hoc text. optime colligitur, non solere Imperatorem, ad solam supplicationem decisiue respondere in quæstione facti. i. in articulo, qui causæ cognitionem. seu facti discussionem, & quæstionem desiderat, sed causæ examinationem remittit ad iudicem. qui vocatis partibus, & causa cognita, iustitiam faciat.
- 14 Is potest esse legis nostræ sensus, meo iudicio, non contemnendus, & à nemine animaduersus, ita loquitur text. recte intellectus in, l. cum quæ. §. i. ff. de iudic. cum ait iudicibus de iure dubitantibus, præsides respondere solere, de facto consulentibus, non debere præsides consilium impartiri, hoc est consulentibus super his, quæ

causæ cognitionem desiderant, seu facti discussionem, non debent præsidēs respondere, quia multa potest videre iudex præsens, puta quo vultu, qua trepidatione loquatur testis, vel reus, quo colore, an per eundem præmeditatumque sermonem cuius existimationis sit, & alia multa quæ latent absentem præsidem, seu Imperatorē, iuxta text. in, d. l. iiii. §. tu magis scire. ff. de testib. quia facti interpretatio plerumque prudentissimi nos fallit. l. ii. ff. de iur. & facti igno.

- 15 Et quod in his quæ causæ cognitionem, & sic facti discussionem desiderant, consulenti non sit secus respondendum, sed ad iudicem cognitio remitti debeat, probat tex. rectè intellectus, n. l. ne quicquam. §. vbi decretum. ff. de offi. pro conf. capiendū libellum pro supplice libello, ut ibi, accipi putat Bude. in annot. in pandect. sic accipitur in. l. rescriptum. ff. de distract. pigno. licet doct. libellū pro delegatione, & barbara, & inusitata significatione, eo loci accipiendum putet. Et hæc nota quia in circularibus disputationibus, fuerunt à me defensa.

- 16 Ratio autem, quare hoc casu, quæstio per rescriptum expediri non debeat, ea est, quia facti interpretatio, plerumque fallit prudentissimos. l. ii. ff. de iur. & facti igno. Purpu. hoc loco nu. 4. It Dec. col. 2. in prin. & Mod.

- 17 Non dico ego quod factum lateat prudentissimos;

nam credendum est, & iudices qui consulunt imperatorem, vel præsidem, super facto, proponant factum. d.l. cum quem. §. i. ff. de iudic. sed interpretatio facti eos fallit super quo causæ cognitio vertete solet, ita loquitur text. in. d.l. ii. ff. de iur. & fact. igno. licet purpu. nu. 4. & Dec. col. 2. in prin. & Mod Bonon. nu. 16. aliter intelligant. Caue tamen quia intelligo ego factum incertū, & nondum discussum, sed cum causæ cognitione ventilandum, alioqui super facto iam discusso respondendum est, quia ex eo ius oritur. l. ex plagis. §. in cliuo. ff. ad leg. aquil. at super facto incerto, & nondum discussio. non debet dari rescriptum decisorium. d.l. cum quem. §. i. §. ff. de iudic. quia eius interpretatio fallit prudentissimos, quod in praxi. nota. & observa. cum eris cōsiliarius principis, & ita observat senatus mediolanensis, in toto terrarum orbe celeberrimus, cuius est præses Petrus Paulus Arrigonus, vir admirabili prudentia ac singulari integritate. multis magnisque rebus spectata, præditus, cui tantum debeo, quantum nemini.

- 18 Obstat text. in. l. diuus. ff. de offic. præsi. vbi super facto consulitur Imperator, & ipse de furioso, qui deliquerat, loquens, respondet distinguendo, & glos. in. d.l. cum quem, in verb. impartiri. ff. de iudic. scribit licere interdum super facto consulere.

- 19 Alber respondet.in.d.l.eum quem & in.l.so-
lent.§.legatos.ff.de off.procons.quòd immo nō
consultitur super facto, sed super qualitate facti,
& text.in.d.l.diuus procedit, quando super fa-
cto ambiguo fit consultatio, veluti, si probatio-
nes sint hinc inde pares, & tunc in effectu, fit cō-
sultatio super iure, & ita transit Dec. hic circa
prin.Mod.bono.hoc loco multa loquuntur nu.
16.Tu dic quod in.d.l.diuus, non fit cōsultatio
super facto, sed propositis variis facti speciebus
super singulis de iure respondet, & rectè, quia
ex facto ius oritur.l.si ex plagis.§.inclinuo.ff.ad
leg.aquil.

C A P. I I I I.

Actori onus probandi incumbit. nu.i.
Reus absolvitur actore non probante, nu.i.
etiam diffinitive. nu.2.

- 1 I L lud præterea annotant doct. ex tex. nostro,
actori incumbere onus probandi debet enim
ipse dispicere, & cōsiderare seu diligenter inspi-
cere, quō probet, vt hic per gl.& doct.alioqui
reus absolvendus est, vt est expressum in.d.l.qui
accusare.5.co.& alibi sæpe, etiam si constet reū,
nihil iuris habere in re, de qua agitur, quia ius
actoris tantum spectatur.l.vlti.ff.de rei vendic.

& in pari causa potior est reus. c. cum sunt partium iura, de reg. iur. lib. vi. c. inter dilectos, de fid. instrum. l. fauorabiliore. ff. de reg. iur. l. in pari eod. titulo, & alibi sæpe, & ad hoc conferunt ea, quæ tradunt docto. in d. l. qui accusare, precipue. las. & Dec. & Curt. & alii.

² Et adeò verum est, oportere actorem habere paratas probationes, ut eo non probante, reus debeat, etiam diffinitive absolui licet nihil probauerit, ut not. glo. in aucten. qui semel in verb. locum in fin. C. quomo. & quando Iud. quod intellige datis legitimis dilationibus, alioqui ab observatione iudicii tantum absolueretur, ut per Bart. in l. properandum. §. & si quidem. C. de Iudic. & Dec. in d. l. qui accusare, num. 17. & actor succumbens, tamquam temerarius, condemnandus est in expensis, not. Bart. in l. qui in alterius. ff. de reg. iur. & in l. cum quem. ff. de iud. Rip. hic nu. 2.

C A P. V.

Reus non tenetur edere actori rationes suas

nu. 1. & nu. 5.

Ex causa concessum, intelligitur sine causa prohibitum.

nu. 1.

Ratio quare pacta ex prætoris edicto actione

non sortiantur nu. 2. & 3.

Limitationis causa constitutum, non ampliatur
num 3.

Edictum de pactis est limitatorium. nu. 4.

Reus non tenetur edere aëtori, istud notabile
vt nimis generale reprobatur nume. 6. &
nume. 9.

Text. iste secundum communem de instrumen-
tis intelligitur. nu. 6.

Instrumenta an edat reus aëtori? quod non nu. 9.

X **E** X his, quæ superiore capite fuerunt tracta-
ta, suboritur altera cōclusio, videlicet quod
reus non tenetur edere aëtori rationes suas,
cum enim aëtor debeat habere probationes in
promptu, & eo non probante, reus absoluitur,
vt dixi, sequitur reum non debere cogi edere, &
hoc etiam probat text. noster. in verb. ex cau-
sa, cum enim ex causa tantum edi oporteat,
intelligitur prohibitum fuisse, vt reus sine cau-
sa, non compellatur edere. vt in. l. si quis ex
argentariis. §. prohibet. ff. de edend. vbi præ-
tor iubet edi argentario, ex causa, & intelli-
gitur tacite prohibere, ne sine causa edatur, &
in. l. iurisgentium. §. dolo. ff. de pact. vbi prætor
iubēs seruari pacta, quæ sine dolo malo sunt ini-
ta, intelligitur cauere, ne seruentur pacta dolo
malo inita, & vtrobique glo. hoc annotat.

- 2 Circa quem textum obiter, scias velim, mirari Bart.in.d.Iuriscētium. §.prætor. ff.de pact. quare pacta, quæ prætor iubet seruari, non producunt actionem, iuxta tex.in.l.statuas. ff.de acq. rerum domi. & in aucten. sacramenta. C. si aduers. venditio. & subiicit Bart. se nescire solutionem, sed & Ias. ibi se inuoluit nu. i. post Fulgo. & Paul. cast. & alii ita per transeunt, vera solutione non reperta.
- 3 Tu dic, quod principalis intentio prætoris ea fuit, vt reiiceret pacta dolo inita, vel contra leges, non autem, vt præciperet ea seruari, quæ seruabantur, & sic edictum prætoris, quo delinguntur pacta dolo, vel contra leges, ab aliis facta, factum est ad limitandum regulam antiquam, non ad augendum, nec ad robur, addendum. cum enim omnia pacta antiquitus seruarentur, superuenit prætor, qui non omnia, sed aliqua tantum seruaturum, se edixit, & sic limitauit, & restrinxit regulam antiquam, idcō induta ad diminutionem, non præstant augmentū l. legata in vtiliter. ff. de legatis tertio, & ff. de adimen. legati.
- 4 Quod autem illud edictum factum fuerit ad limitandum antiquam obseruationem, ostendit text. in.d.l.iuriscētium. §. dolo, & ibi tacite sentit glos. & hanc puto rationem, quare ex edi

Ad prætoris, robur, authoritatem uè vllam non accipiunt pacta, quæ seruanda remanserunt, quod nota. quia nemo ita declarat.

5 Ad rem reuertendo, cum dixi, reum non teneri edere rationes aëtori, concordat text. in. l. vlt. j. eo. rationem adducit text. in. l. nimis graue. C. de testib. aliam adducit text. in. d. l. vlt. alias com
miniscitur Dec. in. l. non est nouum. j. eo. & plu
2 rimum laborat, vbi non expedit, quando quidẽ his rationibus contenti esse debemus, quæ nobis ex legibus insinuantur.

6 Illud scias velim doct. latius concipere axioma istud, nam simpliciter statuunt, reum non teneri edere aëtori, vt hoc loco Bar. & cæteri, quibus verbis, rationes ab instrumentis non distinguuntur, & ita sentiunt, neque rationes, neque instrumenta aëtori esse edenda, hoc compendium ita late conceptum, est cõmuniter receptum, vt hic sentit Dec. in princ. ex quo satis abundeque liquet text. hunc, frequentioribus suffragiis, in eũ sensum accipi, vt & de rationibus, & de instrumentis loquatur, vt facile intelligas, eos, toto vt aiunt cœlo errare, qui communem sententiam in contrarium extare, etiam sponfione facta affirmare ausi sunt, de qua re paulò infra latius verba faciam.

7 Ego strictius axioma concepi, & ad rationes restrinxi, non quia de instrumentis contrarium

sentiā, sed quia de rationibus loquitur tex. quarum appellatione non contineri instrumenta, ad negotiationem non pertinentia, alias ostendi & ego non soleo temere a verborum significatione propria recedere, iuxta text. in l. non aliter. ff. de leg.

- 8 Puto tamen idem. & in instrumentis obseruandum esse, quod mihi probat tex. in l. ult. in vers. quando. §. eo. presertim quia sumus in regula negativa, quod scilicet nihil est edendum, quod non reperitur ledi iussum. l. i. §. edenda. & l. ii. ff. de edendo hoc intelligo de instrumentis ad negotiationem non pertinentibus, nam quod attinet ad ea, quæ ad negotiationem pertinent, satis comprehenduntur in hoc tex. qui de rationibus loquitur, quo nomine, etiam instrumenta, ad negotiationem pertinentia continentur. l. si quis ex argentariis. §. rationem. ff. de eden. l. cum seruus in fin. ff. de cond. & demonst.

- 9 Consulto præterea axioma istud strictius concepi, & ad rationes restrinxi, ne si forte latius conciperetur limitatio quæ subiicitur, etiam ad instrumenta pertinere videretur, quinquā enim reus ex causa cogatur auctori rationes edere, ut hic ait lex, tamen non ita facile cautum reperitur, eum ex causa teneri edere instrumenta, loquor de his instrumentis, quæ extra negotiationem sunt, de qua re postea tractabitur, lon-

gum enim exigit tractatum, quia scio reclama-
bunt doct. quorum auctoritate non attenta, ve-
ritatem omnibus rebus semper anteponendam
duxi, per ea quæ late deduxi libro primo de no-
tis Crauet. cap.i. vide infra lib.3. capit.vlt.

10 Denique vt finis huic capit. imponatur, causa
propter quam, imperator hic præsupponit, cogi
posse reum, vt auctori rationes edat multiplex ad-
ducitur a doctoribus longe plures adducuntur
in.l.vlt.in.feo. ego sequenti libro eas singilla-
tim persequar, quæ memoratu dignæ videbun-
tur.

C. A. P. V I.

Mulier rationes suas habere potest, & quo-
modo. nu.1. & 2.

Fæmina per seruum argentariam exercere
potest. nu.1. & 2.

Argentaria est officium virile. nu.2. & 3.

Institoria non est virile officium nu.3

Negotiatrix fæmina potest habere rationes
suas nu.4.

Lex ista non restringitur ad aliquã speciem.

Sed exëplificatur in qualibet specie. nu.5. & 6.

Diuinatio nõ dicitur, qd exempli caosa proponi
tur. nu.6.

Rationes omnino priuate non comprehendun-
tur in hoc tex. nu.7.

Aduersaria an sint edenda. nu.8.

Deplorate scripture quæ sint nu.9.

- 1 **T**Ext.in verb. rationes suas præsupponit mulierem hanc, contra quam supplicabatur, habuisse rationes suas. i. proprias, tamen non aperit qua ratione, nec qua ex causa, essent suæ ipsius mulieris, præsupponemus, igitur, casum habilem, quo possit esse suæ, arg. l. qui testamento. ff. de testamen cum similibus, & sic nõ dicemus fuisse suas, quasi ipsa esset argentaria, & ratione officii eas fecerit, quia officium hoc quod virile est, fœmina exercere non potest. l. fœminæ. ff. de eden. sed dicemus fuisse suas, vel quia per seruum exercuit argentariam, quod fieri potest. l. prætor. §. sed & si seruus. ff. de eden. quod exemplum admittunt cõmuniter doctores excepto Dec. vt hic ait Rip.
- 2 Vel quia successerit Argentario, & sic iure successione sunt suæ, vt in. l. si quis ex argentariis. §. cogentur. ff. de eden. & in. l. quædam. §. nihil. eod. titulo vel quia mulier illa negotiationem, aliquam fecerit, puta institoriam vel exercitoriam, quibus in exercendis nihil refert, an, is qui exercet sit masculus, vel fœmina, vt exprimit tex. in. l. i. §. parui. ff. de exercitor. l. si a muliere. C. de institor, & exercit. actio. l. sed & si quis. §. parui. & l. nam plerique. ff. de institor, & sic officium huiusmodi non est virile, sed est promiscuum vtrique.
- 3 Et per hoc tollitur argumentum quorundam, qui,

qui arbitrabantur posse fœminam exercere argentariam, per. d. l. i. §. parui, cum aliis supra adductis, nam ex ipsis legibus patet distinctio, argentariam enim non potest exercere fœmina, quia est officium virile. d. l. fœminæ. ff. de eden. institoriam & aliam negotiationem potest exercere quia he non sunt negotiationes viriles, sed promiscuæ. d. l. nam plerique, & d. §. parui, & est futile argumentum.

- 4 Ad rem reuertendo, cum præsupponimus mulierem hanc fuisse negotiatricem, potest etiam præsupponi, eā habuisse rationes proprias, hoc est rationes suæ negotiationis, quas solent facere hi, qui negotiationem aliquā exercent, vt. in. l. si quis §. rationem. ff. de edendo, & quod de rationibus priuatis loquatur tex. probat Bart. hoc loco & Alber. in princip. & Bald. qui dicit fuisse suas ratione dominii, & Angel. in princ. & claud. seyssel. nume. 5. & Ias. nume. 4. & Rip. col. 2. qui dicit ita communiter sentire doct.

- 5 Aduerte præterea, quia non dico ego fœminā istam, de qua nunc agitur, fuisse negotiatricem, nec successisse argentario, nec per seruum argentariam exercuisse, qui enim restringit tex. hunc ad aliquam speciem, magis quàm ad aliam vaticinatur, seu diuinat, quod non est admittendum l. si putator. ff. ad leg. aquil. sed dico posse exem

plificari tex.in qualibet spetie habili.l. qui testamento. ff. de testa. & sic quacumque ex causa, hæ rationes fuerint suæ verificari poterit huiusce legis dispositio, & ita cessat obiectum, quod facit Bart. contra glo. quæ varia ponit exēpla ad tex. nostrum, & Bart. in singulis eam reprehendit quasi diuinantem

6 Hanc reprehensionem ego admitterem, si ad vnā speciem tantum restringeretur text. sed si exemplificetur, hæc non vocabitur diuinatio, & poterit exēplificari, & verificari in qualibet spetie habili, vt dixi, quod puto menti tenendū, quia doctores misere conflictantur, & diu multumque laborant super huiuscemodi diuinationibus, contra glos. & bart. quæ tamen non sunt vaticinia, sed exempla, vt etiam sentit Fulgo. hic cum ponit casum in genere & Paul. Castren. & expressius Ias. nu. 6. & Curtius nu. 15. & Goxadin. nu. 7. an autem & quare arceatur scēmina ab officio argentariæ, & an per seruum id exercere possit, postea videbimns. j. eo. cap. 7. & viii.

7 Præterea quod hoc loco præsupponit tex. interdum ex causa edi debere rationes proprias, cauē ne credas hoc habere locum in rationibus omnino priuatis, seu domesticis, veluti si quis habeat librum in quo redditus prediorum suorum scribit, & impensas domesticas, puta quicquid quaque die in victu, & vestimentis impendunt,

puto ego, hic non rectè appellatur ratio, quia non sufficit quod liber contineat acceptum & impensum, sed oportet quod contineat negotiationem, vltro citroque dandi, accipiendi, credèdi, obligandi, soluèdiq; causa, vt exprimit tex. in. d.l. si quis. §. rationē. ff. de edē. quæ iudicio meo nō conueniunt libro privati cuiuspiam, in quo quicquid ex redditibus suis percipit, quicquid item, in rē familiarem impendit, scriptum est.

8 Ideò senserunt multi dumesticas scripturas, seruande memorie, causa factas, quæ aduersaria. vocantur, edi non oportere, etiam ab eo, qui in ea causa est vt edat. Abb. & canonist. in. c. i. de probatio. post card. in cle i. §. ceterum de vsur. fel. in. d. c. i. col. vii. circa med. de probatio. purp. hic nu. 20. Dec. nu. 19. Alciat. nu. 14. & alii de quibus aduersariis postea tractabitur, cum de Mercatore agetur, ad eum locum vos reicio.

9 Harum scripturarum deploratarum in numero, soleo ego ponere huiusmodi codices omnino priuatos, qui negotiationem non continent, licet quod in horreum congestum est ex prædiis suis, quòdque in rem priuatam impensum fuerit, scriptum sit in eo, nec puto de huiusmodi libris senserint docto. cum tex. nostrum in rationibus priuatis locum habere scripserunt, sed de rationibus alicuius negotiationis scisse eos puto, in qua tamem cesset consuetudo ad eos re

currendi, quæ a Docto. præsupponitur in mercatore, & ita memini me declarasse, cum quidā, qui se valde eruditum credit, hanc conclusionē ad rationem, seu ad libros omnino ptiuatos, trahendam esse, ex doctorum sententia contendere, quod si forte doct. eam habuerunt mentem, quam credidit doctor ille, sine dubio errauerūt quod clarius manifestabitur ex his, quæ paulò infra sum dicturus.

- 10 Duo itaque ex his quæ hoc capite fuerunt tractata colliguntur, primum est quod mulier potest habere rationes suas, de quo aliqua sum dicturus paulò infra secundum quod priuatæ rationes interdum sint edende scilicet ex causa dumtamen pertineat ad aliquam negotiantionem, non si domesticas actiones contineant.

C A P. V I I.

Rationes a seruo fœminæ factæ, sunt dominæ nu. 1.

Fœmina argentariam exercere potest per seruum secundum doct. nu. 1.

Contradicit Dec. nu. 2.

Defenditur communis. nu. 3. & 4.

Capacitas serui, dependet a capacitate domini. nu. 2.

quod qualiter procedat, vide nu. 4. & 5.

Argentaria est virile officium. Ideo conuenit

seruo.

nu.6.

Argentaria est officium publice vtile, non autem publicum, electione, nec auctoritate. nu.6

Pudor & verecundia sunt cause arcendi fœminam ab officio argentarie. nu.7. & 8.

hæc tamen est causa impulsiva.

nu.8

Metetrix uon potest esse argentaria

nu.8.

Fides desideratur in argentariis

nu.8.

Edere nemo tenetur regulariter ex hoc edito.

numero.10.

Argentarius edit, & quomodo hæc causa ad aptetur legi nostre. nu.10. & 11.

NON defunt qui existiment hæc rationes, de quibus hic agitur, pertinuisse ad argentariam, quo casu, querendum est, an citra ius successionis, potuerint esse sue ipsius mulieris, si forte mulier ipsa argentariam per seruum exercuerit, quod non pauci admittunt, & sic intelliguntur esse sue, vtpote quæ a seruo suo fuerunt confectæ, quod hoc loco probat Bart. licet diuinatium arbitretur, & Odo. & Alb. & Ias. & Rip. nu.4. & alii communiter potest enim seruus argentariam exercere. l. prætor, §. sed & si seruus. ff. de edend.

2 Dec. contradicit. col.4. ante med. num. 11. quia fœmina hoc munus exercere non potest. l. fœmine. ff. de edend. ergo nec per seruum id poterit.

l.si mihi. §. regulam. ff. de leg. i. & quod dicitur de seruo, intelligitur si sit seruus viri, & sic domini capacis argu. §. i. Instit. de stipul. seruo. & l. non licet. ff. de contrahen. emptio. nec per aliū videtur posse facere, quod ipsa per se nō potest. l. ii. §. i. ff. de administ. rerum ad ciuit. pertinent. & hoc sine dubio procedit, si admittimus, quod huiusmodi officium sit publicum, seu ciuile, cū ab eo, & seruus, & fœmina remoucantur, à lege. l. cum prætor. §. pen. ff. de iudic. l. ii. ff. de regul. iur.

3 His non obstantibus puto sententiam communem esse veram: per tex. expressum, qui tergiuer sari non potest. in. d. §. sed. & si seruus, vbi dilucidè patet posse seruum argentariam exercere,

4 Ad contraria responde, quod in his, quæ acquiruntur domino spectatur eius capacitas. d. §. regula. In his quæ consistunt in facto seu in exercitatione, seruus plerūque facit id, quod dominus non potest. l. i. vbi docto. ff. de verbo. obliga.

5 Item in his, quorum ratio non est eadē in vtroque tunc seruus aliquid potest, domini capacitate non spectata. bal. in. l. humanitatis in. 4. oppo. C. de impub. Rip. hic nu. 4. sanè in terminis quæstionis propositæ, qualitas quæ requiritur, in exercendo argentariæ officio, subest in seruo cessat in fœmina. ideo seruus potest id, quod do

mina non potest.

6 Est enim virile officium. d. l. fœminæ. ff. de edē. quæ virilitas in fœmina cessat, militat tamen in seruo. ideo seruus est capax huiusce officii, ad id quod dicitur de officio publico, cuius sunt incapaces serui, sæpè dixi, & adhuc repeto, illud officium non esse publicum scilicet auctoritate, nec electione, sed est publicè vtile, vt hic ait Claud. seysfel. Mod. Bono. Multa hic inculcant nu. 51. eodem errore lapsi. quo & cæteri: dum præsupponunt officium argentarii fuisse publicum, super quibus non putō insistendum. Gorad. hic nu. 7. dicit officium hoc virile esse, & ob id conueniēte seruo, & recte loquitur.

7 Ad vnum tamen aduerte, quod scribit Alciat. fœminam ea ratione, arceri ab huiusmodi officio, quia lex earum pudori, & verecundiæ minime conuenire existimauit, vt immisceant se huiusmodi ministeriis, quæ publicè per viros exercentur: l. adulterium. C. de adult. c. i. de vit. & honest. cleric. sequuntur Mod. bono. nu. 51. Intelligo hanc causam esse impulsuam. l. i. §. sexum. ff. de postulan.

8 Et propterea ea cessante non cessat dispositio, per ea quæ not. glo. in. d. §. sexum, alioqui si hæc esset causa finalis, mulier impudica posset esse argentaria, quod est ridiculum quia fides quæ de

sideratur in argentariis in l. quædam. §. numularios. ff. de eden. non reperitur, in deplorata & vilis persona. l. si quis. §. eo. tit. mod. bon. hic, in alio tamen proposito. num. 51. quod memoriæ commenda, quia vidi nescio quos, hoc errore lapsos esse, vt crediderint meretricem posse argentariam exercere, vt potè de cuius castitate, & pudicitia, non curat tex. in l. si ea. C. de adul. & l. quæ adulterium eo titu.

- Quo ad diuinationem, quâ per horrescit bart. dic non fuisse narratum hoc loco rationes istas, pertinere ad argentariam, nec hoc præsupponi, sed in genere fuisse petatum, vt aduersaria compelleretur edere rationes suas, ad id Imperator respondet, hoc ex causa ad iudicis officium pertinere inter causas autem, & ea esse poterit, scilicet, si rationes istæ ad argentariam pertineant.
- 10 Quia regulariter nemo tenetur edere. l. i. §. edenda & l. ii. ff. de edend. & hanc regulam text. noster præsupponit, quæ regula fallit in rationibus ad argentariam pertinentibus. d. l. prætor. in princi. & d. l. argentarius, eo. tit. ergo recte dicitur hâc esse causam, propter quâ recedimus à regula, & sic non sentit, quod argentarius tenetur ex causa edere: sed quod aduersarius, ex causa tenetur edere, causa autem erit sufficiens, si præsupponimus rationes huiusmodi ad argentariam pertinere.

11 Ita sentit hoc loco licet non ita declaret Paul.
cast.& Purp.col.vi.circa med.nu.35.& Goxadin.
col.2.cir.med.nu.7.Dec.col.4.circa med.nu. 12
Quicquid dicunt Modern.bono. hic nu.53.qui
non animaduertunt alioqui nullam causam pos-
se adaptari textui nostro,nam & quibus vtimur
ea regulariter tenemur edere.l.i.§.edenda cod.
titulo , & vsurarius regulariter tenetur edere
cle.i.§.cæterum de vsur. & fisco regulariter te-
nemur edere, si credendum est bart.& Doctor.
per,l.ii.§.i.& secundo.ff.de iure fisc. Idem ferè
est de singulis causis,quæ hoc loco à docto.recē-
sentur , & propterea dico causam hanc, de qua
loquitur text.posse in argentariæ officio habe-
re locum & ita sentiunt communiter recenzi-
res.

C A P. V I I I.

*Fœmina argentariam an vlllo casu per se exer-
cere possit? nu.1. & .4. & .5. & .6.*

& an.teneatur edere rationes nu.2. & .3.

*Fœmina de facto exercens argenterium palam,
tenetur edere rationes*

nu. 5.

Secus si clam.

nu.8.

Polla lucani, vxor argentaria.

nu.6

*Fœmina ex dispensatione etiam tacita potest
exercere argentariam nu.6.&7.*

- 1 **S** Vpereft vt videamus, an mulier ipfa, vti argē
taria, potuerit rationes iftas conficere, manu
fua, & an ad eas edendas compelli potuerit, qua
in re expeditum videtur, non potuiffe hoc fieri,
& hoc admittunt omnes, per tex. in l. fœminæ.
ff. de eden. Aduerte, licet mulier fit remota ab
officio argentariæ exercendo, vt pote quod viri
le eft. d. l. fœminæ, tamen fi fuerit legibus foluta,
quod vulgo dispensari dicitur, puto poterit ar
gentariam exercere, arg. l. quidam confulebant
ff. de re iudic.
- 2 Et hoc cafu, poterit compelli ad edendum ra
tiones; ex caufa argentariæ confectas, hec. n. eft
caufa fufficiens, vt quis edere cōpellatur. l. præ
tor in princ. ff. de eden. l. argentarius, in princ. eo.
titulo. l. fi quis ex argentariis. §. prohibet. eo. tit.
l. quædam. §. numularios eo. d. titulo.
- 3 Ideò fi fingamus mulierem hanc exercuiffe ar
gentariam, proculdubio tenebitur edere, quæ
caufa quia non fuit imperatori narrata. Ideò re
mittitur ad iudicem examinanda.
- 4 Maius dubium eft, fi forte mulier ifta, difpen
fatione non petita, nec expectata, ad hanc exercē
dam fe contulerit; idque effecerit, an teneatur
edere?

- 5 In hac quæstione quædam admittunt fieri posse, vt mulier ista, officium hoc argentarie de facto exercuerit contra mores ciuitatis, eamque posse compelli rationes edere, prout iure compelleretur, si iure administrasset, nam edictum hoc habet locum etiam in eo, qui ex facto exercet argentariam, vt tradit Bal.in.l.prætor propè fin.ff.de eden.& sal.hic col.2. Et Purpu.col.vii. in princ.nu.34.
- 6 Et hoc quandoque contigit, nam legimus Po- lam. lucani poetæ vxorem argentariam exercuisse, vt scribit. Alci.hoc loco, nu.11. licet existi- met eam id per seruos administrasse, quod ta- men diuinatorium est, ego puto non omnino abhominabile fuisse, credere, quod ipsa mulier argentariam exercuerit, cum etiam quandoque acciderit seruum præture magistratum functū fuisse, & ab eo gesta valuisse.l.Barbarius.ff.de offic.prætor.
- 7 Non.n.iure diuino, aut naturæ, sed moribus re- mote sunt scemine ab huiusmodi officiis.l.cum prætor.§.pen.ff.de iudic.l.ii.ff.de reg. iur. Ideò solui legibus facile potuerit mulier à populo, vt posset argentariam exercere, nam hoc potest po- pulus.d.l.Barbarius, vers.cum populus, quæ di- spensatio, etiam tacite fieri potuit, habendo re- cursum ad eam, & quærendo fidem ex eius ra- tionibus, prout de nummulariis dicit tex.in.l.

quædam. §. nummularios. ff. de eden. facit tex. in c. cum dilectus, de fide instrument.

- 8 Et hoc casu nõ dicitur improbe fecisse mulier, cum enim populus sciens eam esse fœminam tolleret eam in officio, & ad eam recurrat vti legitimam argentariam, intelligitur approbare, & eam legibus soluere. d. l. Barbarius vers. sed & si scisset, facit tex. in. d. c. cum dilectus, & in. l. quidam consulebant. ff. de re iudi. sed si clam administrasset hoc munus, puto non cogeretur edere, quicquid dicant, Bal. & Salic. & Purpur. quia non concurrunt qualitates, de quibus in. l. quædam. §. nummularios. ff. de edend. quod nota.

C A P. I X.

Argentarius rationes suas edere tenetur. nu. 1.

etiam si sit fœmina. nu. 1.

Idem in numulario nu. 1.

Idẽ in omnibus qui sunt similes argentariis nu. 2.

Similitudo qualis esse debeat, vt quis teneatur

edere sicut argentarius nu. 2.

Successor argentarii tenetur edere. nu. 4. quid de notario. ibid.

Argentarius qui desiit exercere debet edere. nu. 5.

Notarius debet edere. nu. 3.

Editio sumptibus petentis an fiat nu. 6. & 7.

Sumptibus petẽtis fit. id. quod fieri petitur. nu. 7.

Edens quid faciat. nu. viii. & nu. 16.

Argentarius etiam contra se ipsum edit. nu.9.

*Argentarius edit & librum & instrumenta
ad rationem pertinentia. nu.10.*

Semel tantum edit, non sæpius nisi ex causa. nu.10

Argentario non editur, nisi ex causa. nu.12.

Vbi edendum sit nu.14

Quid sit edendum. nu.16. & nu.18.

Quibus edendum sit nu.19.

*Mandatum sufficit, vt mihi edatur, vel inte
resse tantum, nu.11. & 22.*

Notarius quibus edat. nu.13. et n.21. et quādo. n.4

Argentarii & notarii non sunt similes nu.23.

EX his, quæ superius fuerunt tractata, apparet Argentarium teneri rationes suas edere. d.l.prætor in prin.& d.l.si quis. §.prohibet eod. ti.de quo nemo dubitat, ideo sumpta occasione aliqua de argētariis pertratāda duxi, quæ aliis in hac materia dicēdis nō mediocriter lumē sunt allatura. Dico itaq; regulā hāc de argentario ad editionem cōpellendo, locum sibi vindicare in fœmina, quæ palā exercet aegētariā, quia subest eadem ratio vt supra dixi, idem est in numulario, ratio exprimitur in d.l.quædā. §.nūmularios. ff. de eden. hi. n. regulariter equiparantur, & sunt adeò similes, vt lex de vno loquens promiscue de utroq; loquatur. l.si hominē. §.pen. ff. de positi. & l.sequen.

- 2 Idem est in omnibus qui sunt similes argentariis. l. argentarius in princ. in verb. ab similes. ff. de eden. similitudo autem consideratur eo, modo, quo considerat tex. in l. quædam, §. numularios, & sic non spectatur an mandato meo facta fuerit scriptura, quicquid dicant doct. sed spectatur an accipiant, & erogent per partes pecuniam, sicut argentarii, & conficiant rationes, & cum tanta diligentia, ut huiusmodi pecuniarum, & contractuum, scriptura codicibusque eorum contineatur, & ad eorum fidem publice decurratur. d. §. nummularios.
- 3 Notarii quoque tenebuntur edere ut per doc. in l. prætor. in prin. ff. de eden. ubi las, nu. 2 glo. Bar. & alii in l. quædam, §. numularia eo. tit. probatur in l. ii. §. eo. & in l. præcipimus, in versi. in his. C. de appellatio, quod ego admitto ea ratione, quia Tabellio est persona publica. l. generali C. de tabellio. lib. x, non quia notarii æquiparentur argentariis, quicquid dicant doct.
- 4 Idem est in successore. l. si quis ex argentariis, §. cogentur. ff. de eden. l. quædam, §. nihil. eo. tit. cum in locum, & ius argentarii succedant, eius partibus funguntur, etiam si eiusdem professionis non fuerint. d. §. nihil, quod intellige prout in. §. is autem. d. l. quædam & in versi. quod si nihil, & ex hoc infert. bart. q. notarius, qui successit alteri notario, eius protocolla describere, &

in publicam formam redigeræ, & ederæ poterit, bart.in.d.l.si quis. §. cogentur, contrarium est verius, nisi iudicis auctoritate hoc faciat, per text. in.c.cum p. Tabellio, de fide instrum. paul. cast. Alex. & las.in.d. §. cogentur. Ang. Bal. Sal. Pau. cast.in.d.l. quædam. §. nihil, & ibi fulgo.

5 Item intellige etiam si defierit argentariâ exercere. l. prætor ait. §. is etiam. ff. de edend. quod doctores extendunt ad vsurarium qui defuit exercere vsuras doctor. in cle.i. §. ceterum. ff. de vsur. extenditur etiam ad notarium, qui officium exercere defuit, secundum Bal. Ang. & las. in.d.l. prætor. §. is etiam, ff. de eden.

6 Item intellige quod suis expen. edere debet argentarius. d.l. prætor. §. sed ibi, & §. quod si instrumentum, & l. si quis ex argentariis, in princi. in verbo. descriptas rationes dabit eo. titulo dummodo non alibi cogatur edere, quâ eo loci ubi argentariam exercuit, alioqui sumptibus petentis alibi edit.

7 Et hoc est generale quod quicquid fieri petitur, sumptibus petentis fiat, las.in.d.l. prætor. §. is etiam in vlti. not. nu. 9. ff. de eden. & ibi Bald. scribit, quod si quis obtineat à Iudice trāsmitti notarium aliò, ad examinandos testes, id sumptibus petentis fieri oportet, quod si ex officio id fiat, impensis vtriusque partis exequeretur, & si consilium sapientis sit capiendum, vtriusque

impensis petetur, secundum Bar. in. l. si postula-
uerit, in prin. ff. de adulte. Bal. in. l. iiii. C. de adul.
Ias. in. d. l. prætor. §. is etiam col. i in fi. n. 10. ff. de
eden. & de notario quod debeat habere salariū
dicetur, paulo infra vide bar. & alios in. l. argēta-
rius cod. titu.

- 8 Item intellige, quod edendo subscribere de-
bet, id quod editur. l. si quis ex argentariis. §. sed
si omnes, eo. tit. Dat etiam inspiciendum, aut de
scribendum petenti. l. argentarius. §. edi. ff. cod.
& puto ego quod subscriptio debet fieri grātis.
d. l. prætor. §. sed ibi, & §. q̄ si, tamen credo non
tenetur exemplum suis sumptibus dare, quando
exhibere vult librum de loci, vbi contractū est,
sed sufficit vel q̄ exhibeat librum, vel quòd co-
piam describendi faciat, vt colligitur ex dictis
legibus.
- 9 Item iutellige q̄ etiam cōtra se ipsum tenetur
edere argentarius, nihil. n. interest cum ipso ar-
gentario controuersia sit, an cum alio. d. l. argen-
tarius, in prin. ff. de eden. regulariter contra est,
in aliis rationibus ad argentariam non pertinen-
tibus. l. vlt. §. eo. l. nimis graue. C. de testib. c. i. de
probatio. doct. hic. & in. d. l. vlt. & in. d. c. i. quod
etiam facit vsurarius vt in cle. i. §. cæterum de
vsur. de quo alias.
- 10 Item intellige quod non solum librum ratio-
num, sed etiam Chirographa, cautiones, & in-
strumenta

Instrumenta, ad rationem pertinentia . teneatur,
edere. l. si quis ex argentarius. §. rationem versi.
sed & quod eo. tit. facit text. in. l. cum seruus, in
fin. ff. de condit. & demonst. Instrumenta autem
quæ ad negotiationem argentariæ non perti-
nent, non tenetur edere. d. l. si quis ex argenta-
riis. §. rationem versi. nec si pignus. ff. de edend.

- 11 Declara tamen, & limita conclusionem predi-
ctam, vt semel tantum cogatur, argentarius ede-
re, & sic iterum postulanti non cogitur edere,
nisi causa cognita. l. si quis ex argentariis. §. præ-
tor, & §. vlt. ff. de eden. causas autem ex quibus
iterum edi oporteat recenset tex. in. l. veluti, co-
titu. de tabellione idem tradit Bar. in. d. l. si quis
§. prætor ait & ibi las, in. i. not. num. 6. Bart. in. l.
vlt. prope fin. ff. de bono. aucto. iudi. possid. bar.
in. l. quædam. §. nihil. j. eo. & in. l. vlt. ff. de tabul.
exhiben. mihi tamen magis placet, vt ipse nota-
rius sapius cogi possit edere, quia nō gratis edit
& est publica persona, secundum bal. in. l. ne ca-
su, in quarto not. C. de discus. libr. x. licet lason.
reclamet in. d. §. prætor. nu. 6.

- 12 Item declara, & limita, vt non cogatur edere
alteri argentario, nisi causa cognita. d. l. si quis.
§. prætor, ratio huiusce prohibitionis exprimi-
tur, in. d. l. si quis. §. prohibet, ea scilicet, quia ar-
gentarius potuit, & debuit esse instructus in-
strumento sue professionis, & absurdum est vt

quod ipse alteri edere debet, id ab altero sibi edi postulet. d. l. si quis. §. prohibet. Facit tex. in. l. ii. co. titu. vbi illi non est edendum, qui verisimiliter penes se habet instrumentum, quod petitur, & §. exigitur. d. l. si quis.

13 Sed tabellio ipse alteri notario, instrumentum ad se pertinens, tenebitur edere, quia ipse, pro se non potest facere instrumentum, bal. in. l. iudices. C. de fide instrum. Bar. & Alex. in. l. sis seruus. ff. de stipul. seruo. & sic non potest esse instructus instrumento sue profectionis, & cessat causa, de qua in. d. l. si quis. §. prohibet. ff. de edend.

14 Item declara & limita eo loci tantum edi oportere, vbi contractum est. d. l. prætor. §. sed ibi, alibi non cogitur, nisi culpa sua aliò translate fuerint rationes, vel nisi postulator suis expensis alibi edi desideret. d. l. prætor. §. pen. & vlt. cod. titu. & de notario idē traditur, vt scilicet instrumenta edat eo loci, vbi facta fuerunt, las. in. l. si quis, ex argentariis, §. is etiam, in. 4. not. nu. 8. ff. de edend.

15 Quod si subsit periculum in itinere, seruanda est praxis, quā ostendunt Bar. Ange. Sal. & Mod. etiam, per text. in. l. iudices. C. de fide instrum. vel potius seruandum est, vt iudex iste scribat ad magistratum illius territorii, vt ad se transmittat exemplum authenticum eius instrumenti, secun-

dum doct.in.d.l.iudices Fulgo. & Iaso.in.d.§.is etiam.

16 Item declara & limita vt subscribere tantum aut ostendere, & inspiciendum dare, & exhibere originale cogatur, non tamen suis sumptibus exemplum dare, sed sufficit quod faciat copiam describēdi, vt dixi supra notarius autē qui edit mercedem habere debet, seu honorarium, tam pro confectiōe instrumenti, quā pro exempli traditione, glo.in.l.vlt.C.de prin.agent.in reb. lib.xii.Bar.Bal.& alii.in.l.argentarius, in princ. ff.de eden.Ias.in.d.l.prætor.nu.5, eo.titu.

17 Item limita & declara, vt cogatur tantum edere ea, quæ pertinent ad argentariam, alia nō cogitur edere, puta sibi pignus datum, vel mandatum.d.l.si quis.§.rationem.eo.titu. Et forte hac ratione non tenebitur edere memoriale, seu scripturas priuatas sui instruendi causa confectas. Abb.in.c.i.de probat.Alex.hic col.tertia circa princ.nu.5.Dec.in.d.c.i.col.xv.post prin. versi. retenta nu. 28.Card.in.d.cle.i.§. ceterum Dec. hic nu.19.Rip.sentit col.4.circa prin.Alci.num. 14.purpu. col.4.circa med.nu.20.

18 In his tamen aduersariis potest forte defendi contrarium, quia non potest negari, quin pertineant ad rationem, vt hic, in alio proposito, scribit Alciat.nu.14.Ideò debent edi.l.si quis.§.rationem.ff.de eden.Ratio adducta per Doct.non

obst. quia falsa est, presupponunt enim quod argentarius, propter mandatum, saltem tacitum, teneatur edere & super hoc fundamento mira edificant, sed vt sæpe dixi, falsum est, quia non ex mandato, sed ex prætoris edicto tenentur. l. prætor in prin. ff. de edend. dicant alii quicquid velint.

19 Item limita & declara, vt non debeat edere ei, qui vexandi aduersarii causa edi postulat, quiq; superuacuas rationes, aut quas habet, desiderat. d. l. si quis. §. exigitur, eod. titu. nec eas quas præsumitur habere postulator. l. ii. eo. tit. & l. si quis §. prohibet, ideò non erit edendum illi, cuius nō interest. d. l. si quis. §. ex hoc edicto, omnibus tamen quorum interest erit edendum. d. l. prætor in prin. in versi. ad se pertinent, & l. quædam. §. ult. eo. titu. dicitur autem mea interesse, si contractum, de quo agitur, fecerò, vel si successi ei, qui contraxit, sed etiam si is, qui in mea potestate est, contraxerit, idem est. d. l. quædam. §. ult.

20 Quinimo etiam si nihil mea interfit, pecuniariter, sufficit quod me mandante tractata fuerit ratio, & tunc dicitur mea interesse, ex sola causa mandati, & ex hac sola causa mihi edendum erit, quia dicitur ad me pertinere dicta lege si quis. §. pertinere licet doctor. aliter intelligant illum tex. & male, vt alias dixi, & purp. sentit, licet non declaret, numer. 22. col. 4.

post med.

- 21 Ideò notarius instrumentum illi edere debet quo mandante illud confecit, licet eius utilitatem non contineat, & etiam illi cuius interest, licet ille non mandauerit, quicquid dicat Paul. in.l.prætor, & ibi Ias.col.2.circa med.num.8.& Bart.in.l.qui instrumenta.C.de fideiussor. & rectius videtur loqui Alex.hic.col.iii.ante fi.vers. ex prædictis nu.7.
- 22 Denique intellige, ut non sufficiat causam aliquam adducere, & probare, ex qua appareat quod ad me pertinent rationes, sed oportet etiam ut de calumnia iuretur, alioqui non cogetur argentarius edere.l.quædam.§.cæterum.ff.de eden.fieri enim potest, ut rationes ad me pertineant, vel ex causa contractus, vel ex causa mandati.d.§.cæterum & d.§.pertinere, & tamen calumnie, causa petam mihi edi. Ideò iusiurandum hoc erit interponendum, alioqui argentarius non compelletur edere.d.l.fi quis.§.exigitur eodem titulo.
- 23 Et ex his facile apparet non omnia, quæ in argentariis ad editionem compellendis observantur, in tabellionibus locum habere, quicquid dicat glo.in.l.quædam.§.numularios.ff.de edend.& ibi Bart.& Ias.nu.i.& idem Ias.in.l.prætor in prin.nu.2.co.titul. & alibi sæpe doct.

C A P. X.

Officio iudicis petitur editio ex hoc edito. nu. 1.

Utilitas quanta sit ex eo, quod datur officium

nu. 2. & 3. & 4. & 5.

Libellus qualis sit quando imploratur officium iudicis.

nu. 2.

Officio mercenario expediuntur ea quæ post litem incohatam contingunt.

nu. 4.

Mora non contrahitur ex interpellatione extraiudiciali in his quæ iudicis officio expediuntur

nu. 3.

Libellus an sit dandus in officio iudicis

nu. 3.

Notarius extra iudicium interpellatus ut

edat, si non ediderit; non tenetur ad interesse

nu. 6. vide

nu. 8.

Officium iudicis nullam præsupponit obligationem.

nu. 7.

Mora nulla, ubi non est petitio.

nu. 7.

Officium iudicis personale est.

nu. 9.

Datur tamen contra possessorem

nu. 10.

I EX verb. ad officium. Annotant doct. officio iudicis nobili postulari, ut edantur rationes. Ita glos. hoc loco tenet, idem probat glo. in l. si quis ex argentariis. §. ex hoc edito. ff. de eden. Bart. in l. si prius col. xiiii. nu. 22. Bart. hoc loco & Albe. num. i. Ange. hic, nu. 2. Bart. in §. cato.

in.4.oppo.ff.de verbo.oblig.& Fulgo.num.2.& col.3.in fi.nu.6.& sal.nu.5.& nu.10.Aret. nu.3. Alex.in.1.Argentarius.§.cum autem,in.v.not. ff.de eden.Purpu.hic nu.37.Claud. nu.14.Déc. in.ca.i.deprobatio.Vicomerca. hic nu.46.Rip. nu.20.in fin.Alciat.nu.32.Mod.Bono.nu.84.& est comunis opinio,vt attestantur Salic.& Fulg. & alii plerique communiter doct.in.c.i.de probatio.

1 Hæc quæstio nõ caret vtilitate vt hic per Alex. nu.8.&9.& purpu.nu.38.& Mod.

In primis aliter formandus est libellus quando imploratur officium iudicis, quam quãdo actio intentatur,vt hic per Alex.nu.8.in fin.iuxta tradita per bart.in.l.i.ff.de iurisd. om.iudic.etiam in terminis istis qualiter sit formandus tradit salic.hoc loco.col.vlt.nu.10.

3 Secundo non est opus vt libellus offeratur, quando imploratur iudicis officium secundum Bal.hoc loco,col.vlt.iuxta glo.in.c.vlt.ff.de interrog.actio.sequitur purpu. nu.38.& Rip. nu.21.in hoc tamen decipiuntur, quia quando aliquid dari; vel fieri principaliter petitur officio iudicis,exigitur libellus,vt declarat Bal.in.l.ne quicquã.§.vbi decretum.ff.de offic. procons.& legat.Doct.in.c.vltim.de iudic.Ideo necessarius erit libellus etiam si postuletur editio officio iudicis nobili,vt sentit Barto.hoc loco,& in.l.

quædam in princ. post glos. ff. de eden. Barto. & Bal. in. l. i. §. officio. ff. de tutel. & ratio distrahē. Sal. hic. num. 10. & Cur. nu. 9.

- 4 Opinio Bal. procedit in his quæ edi postulantur post litem incohatam, & sic iudicis officio mercenario, omnia. n. quæ clauduntur in iudicio incohatō. Solent mercenario iudicis officio expediri. l. ediles. §. item sciendum. ff. de eden. l. non solum. ff. de rei vendic. Curt. hic nu. 10.

- 5 Tertia est utilitas quia si admittimus, officio iudicis postulandam esse editionem, non constituitur aduersarius in mora, nisi iudicialiter fuerit interpellatus, vt hic per alex. hoc. n. regulare est, vt qui per officium iudicis compellendus est, non constituatur in mora, per extra iudicalem interpellationem. l. cum postulassem, in princ. ff. de damn. infec. Purp. hic. col. vii. circa fin. nu. 38. sed erit necessarium iudicis præceptum, quo spreto in cōtumaciam dabitur ad interesse actio in factum. l. si quis. §. ex hoc edicto. & ibi glo. ff. de eden. glo. in. l. prætor. §. si seruus, in verb. fecisset eo. ritu.

- 6 Infertur ex hoc secundum Moder. quod notarius interpellatus extra iudicialiter; si non edat instrumentum, non damnabitur ad interesse, licet aduersarius perdat causam, quia mora non fuit contracta purpu. hic nu. 38.

- 7 Ratio, quia officium iudicis nullam præsupo-

mit obligationē.l. qui per collusionē. ff. de actio.
empt. & vbi nulla petitio est ibi nullamora est. l.
nulla. ff. de reg. iur. l. si pupillus. ff. de verb. obli.
ex quo euenit q̄ pena cōmitti nō potest in casu
isto, quia sine mora, pœna nō cōmittitur, vt tra
dit Bar. in. l. si penæ. ff. de nego. gest. & Dec. in. l.
nulla. ff. de reg. iur. ergo nec interesse cōmitte
tur, quæ pœna est. l. vbi exigitur. ff. de edend. in
verb. punitur.

8 Intellige tamen, quòd si dolus notarii argui
tur, tenebitur ad interesse, secundum purpu.
hic nu. 38. per not. per alex. in. l. vbi in primo no.
ff. de edend. l. as. in. l. mora col. i. ff. sol. mat. quod
mihi non placet, quia est contra tex. in. l. vbi exi
gitur. ff. eod. vbi nunquā datur hæc actio, nisi ex
dolo, & post iudicis præceptum, & sic vtrumq;
debet concurrere, alterutrum non sufficit, quic
quid dicat purpu.

9 Intellige præterea quod huiusmodi officium
iudicis, pro editione competens, est personale,
& datur in personam, secundum bar. in. l. si ser
uus. §. si quis prius. nu. 5. ff. de aqua plu. arcen. &
ideo non datur contra singularem successorem,
bart. vbi supra.

10 Habet tamen naturam rei vendicationis ideo
datur contra possessorem solum insolidum, nō
autem pro portione hæreditaria, secundū bart.
in. l. 4. §. cato. ann. 3. oppo. col. 2. nu. 5. ff. de verb.

oblig. Areti. ibi. col. vii. Alciat. hic. nu. 31. Idem existimat Salic. quod datur cōtra singulārē successorē, ad instar cuiusdam rei vendicationis, ex causa tamen, iuxta. l. quædam. §. quod si nihil ff. de eden. de quo tamen vide quæ ego scripsi, in. d. §. cato quia res non caret scrupulo, & ibi videbis noua aliqua, circa naturam rei vendicationis, quæ ex bartoli sententia huiusmodi iudicis officio attribuitur.

- II An autem in terminis quæstionis propositæ, competat officium iudicis, sequenti capite explicabo.

C A P. X I.

*Officium iudicis competit vt argentarius edat
numer. i.*

*Argumenta pro communi adducuntur nu. i.
vsque ad fin.*

*Tex. hic in verb. officium, quomodo procedat
numer. 2.*

*Et an de officio mercenario intelligatur
nume. 8. & 9.*

Officium hic, accipitur de vtroq; nu. 13.

*Verbum vnum diuersi mode accipi potest di
uersis respectibus nu. 12.*

*Generale verbum generaliter intelligitur, vt
comprehendat omnes casus nu. 16.*

Genus comprehendit omnes suas species nu.13.

L.si quis. §. prator. ff. de eden. quomodo procedat nu.14.

L.pen. §. vlt. ff. ad leg. falcid. quomodo procedat. nu.18. & .19. & .20. & .23.

Aduersarius dicitur post litem contestatam nu.4. & etiam antea nu.13.

1 **I**N quæstione illa an officium iudicis competat pro editione facienda doct. tenent cōmuniter quod sic, & hanc sententiam communem attestatur salic. hic nu.5. & Fulgo. col.3. in fi. nu.6. Alex. col. vlt. circa med. nu.8. Ias. propè fi. dec. col. pen. ante med. & Rip. nu.20. in fin. licet ex his nonnulli in contrariam iuerint sententiam, & sic primo fiet præceptum argentario vt edat, si fuerit contumax, dabitur actio in id quod interest. Tamen multi & numero, & autoritate magni, tenent competere actionem tantum in factum ex hoc edicto. videndum est igitur, vtra opinio sit verior.

2 **P**ro cōmuni, scilicet quod officium iudicis nō bile competat, adducitur tex. v3 ibi. Ex causa ad iudicis officium pertinere solet, quibus verbis liquido ostenditur, cogendum esse aduersarium iudicis officio, ad rationes exhibendas.

3 **A**d hoc tripliciter respondent hi, qui contrariam tuentur sententiā primo quod dicitur per

tinere ad iudicis officium, id intelligendum est, de causa, non de editione, & sic causa edendi, iudicis officio ventilatur, editio autem petitur actione in factum, ita respondet Alexan. hoc loco Col. ult. nu. 9.

- 4 Alio modo respondet Alex. hic nu. 9. scilicet quòd loquitur de officio iudicis mercenario, petebatur enim incohato, iam iuditio editio incidenter, & sic per officium iudicis mercennariū. l. ediles. §. item sciendum. ff. de edil. edict. suadetur hæc interpretatio ex verb. aduersaria tua, quo verbo, ostenditur iam esse constitutum aduersarium, & sic incohatum fuisse iudicium. l. si aduersarius. C. de fide instrumen.
- 5 Ad primum aquen. pro cōmuni replicat cōtra Alex. col. tertia circa fin. nu. 14. quòd text. debet intelligi de ipsa editione, non de causa edendi, Et hoc patet ex verb. id. non enim dicit causam pertinere ad iudicis officium, sed id, quòd desiderabat emilius, & sic illud quòd exhibeantur rationes, pertinet ad iudicis officium, ita respondet claud. aquen. nu. 14. & Dec. hic nu. 20. col. 8. post med. & in. c. i. de probatio. col. 30. ante med. nu. 61. Rip. col. vii. circa med. nu. 19. & Curt. col. secunda circa med. nu. 12. & Mod. Bono. numero. 80.
- 6 Præterea, vt inquit Dec. in. c. i. nu. 61. de probatio. & Curt. hic num. 12. causa edendi debet esse

certa, & in iure expressa, non autem ob arbitrio iudicis pendere, ideò tex. iste, cum ait, ad officiũ iudicis id pertinere, accipi debet de editione, non autem de causa editionis, mihi magis placet prima solutio, quia qui dicunt causam edendi comitti. iudicis officio, intelligunt respectu examinationis, seu verificationis cause, & sic venturatur causa, iudicis officio, nõ autem causa comprobatur arbitrio eius.

7 Melius est igitur, vt deffendamus, ad officium iudicis pertinere id, quod desiderabat emilius, hoc est vt aduersaria exhiberet rationes, causa tamen cognita.

8 Adhuc tamen restat scrupulus, quia hoc officium potest intelligi de mercenario, vt dixi, & licet multa effundat Dec. in. d. c. i. & hoc loco, tamen vix, negari posse videtur, quin hic agatur de officio, quod impartitur post iudicium incohatum, vt hic per Alex. quod patet ex verbo aduersaria, quo verbo ostenditur litem iam fuisse contestatam alioqui non rectè appellaretur aduersaria. l. si aduersarius. C. de fide instrum.

9 Suadetur, ex alio quia hic agitur de editione per reum facienda, prout etiam in. l. vlt. §. eod. & sic omnino præsupponitur iudicium iam esse incohatum, quando postulatur, editio, vt etiam deffendunt Mod. Bono. nu. 80. & ante eos probat Rip. nu. 9. cum ait quã ratione subiectæ materiæ

& vt responsio congruat interrogationi, omnino intelligēdum est de editionibus iudicio iam incohato faciendis.

10 Mihi videtur quod tex. iste qui simpliciter loquitur, simpliciter debeat intelligi, nec sit distinguendum nobile a mercenario, sed posset adaptari vtrique et vtrumque comprehendit, virtute generalis significationis, licet in vno forte maior sit ratio quā in alio. l.i. §. quod autem. ff. de aleato. l. ult. §. vxori. ff. de auro. & argu. leg. l.i. §. & generaliter. ff. de leg. præstan.

11 Semper ergo pertinet ad officium iudicis hoc, vt aduersarius edat ex causa, tam ante iudicium incohatum, quam postea eo pendente. Primo casu erit officium nobile, secundo casu erit officiū mercenarium, prout materia subiecta postulat. Argu. l. si vno. ff. locat, & hoc est de mente bart. & doct. hic.

Nec hoc cuiquā durum videri debet, nam vnū idemq; verbum diuersis respectibus eodem loco potest diuersimode accipi, secūdum gl. in l. ii. in verb. manumitti. ff. de offi. procons. & in l. plautius, in verb. procuratorem. ff. de procurator. & in l. certi conditio. in prin. in verb. non potero, & ibi Alber. col. 4. versi. secundo not. ff. si cert. pet. Et generale verbum comprehendit omnes eius species, & verificatur in omni specie. l. i. §. cōventionis. ff. de pact. l. iurisgentium. §. sed &

fraudandi eod.titu.

13 Non obstat quod vocatur aduersaria illa, quæ
vrgeri ad edendum postulabatur, quia per hoc
non sequitur, quod cepta lis fuerit, potest enim
dici aduersaria, etiam ante litem motam. §. vlti.
institut. de pœna teme. lit. & sic verbum, aduer-
saria verificabitur in vtroque casu tam ante quã
post incohatum iudicium, secundum subiectam
materiam, vt dixi de verb. officium.

14 Secundo pro cõmuni facit text. in. l. si quis ex
argentariis. §. prætor. ff. de eden. ibi causa cogni-
ta edi iubebo. & in. l. argentarius in prin. eo. tit.
ibi argentarius edere iubetur.

Quæ verba referuntur ad iudicem, & ad eius præ-
cepta, & sic iussu, & præcepto iudicis fit edi-
tio.

Et hæc videntur importare iudicis officium per
not. in. l. si res obligata in fin. ff. de leg. primo. gl.
& doct. in. l. i. ff. de condict. ex leg.

15 Ad idem est text. in. l. quædam, in prin. eo. titu.
ibi, a prætore hoc edicto compelluntur, & tex. in
d. l. argentarius. §. cæterum in verb. edi iubet.

16 Alex. nu. 8. respõdet quod aliunde cõstat actio-
nem competere, ideò non attendimus, an verba
sint directa ad iudicem, an non, quæ regula ha-
bet tantum locum in dubio. Ita etiam respõdet
Dec. num. 20. quod autem expressum sit ex lege
actionem dari, patet ex multis, videlicet per tex.

in.l.prætor ait in prin.ff.de edend.l.quædam.ff.
de eden.ibi cogitur a pretore per metum actio
nis,&.l.vlt.ff.co.ibi hæc actio.&.l.si quis ex ar-
gentariis.§.ex hoc edicto co.tit.&.l.argetarius.
§.cum autem co.titu.

17 Ad hæc potest vnico verbo responderi, quod
actio competit ex post facto. i. postquã præce-
ptum a iudice factum, spreuit argetarius, & hoc
admittit Bar. & alii admittunt cõmuniter, cete-
rum ab initio ad edendum non datur actio, sed
officium iudicis.

18 Tertio pro cõmuni adducitur tex.in.l.pen. §.
vlt.ff.ad leg.falc.ibi respondi ad iudicis officiũ
pertinere, explorare per quæ probetur, quantũ
sit in bonis, quibus verbis, apparere videtur, q̃
officio iudicis explicatur editio. Ad hæc respõ-
det Dec.hoc loco num.20.quõd tex.illæ loqui-
tur de instrumentis pertinentibus ad vltimam
voluntatem, quo casu habet locum interdictũ
de tabul.exhiben.vel interdictum quemadmo-
testamen.aperian.secundum Bart.hic, & sic lo-
quitur in diuersis terminis.

20 Rip.putat nu.19.hoc non admittendum, quia
editum, de tabul. exhibend. Competit tãtum,
quando agitur de tabulis vltimæ voluntatis.l.
iij. §.solent.ff.de tabul.exhiben.l.ii §.testamen-
ta.ff.quemadmo.testamen.aperi.Tex. autem in
d.l.pen. §.vlt.loquitur de libris rationum tutel-
le ad-

le administrate, & sic de rationibus ad viuos pertinentibus.

20 Mod. Bono.nu.80.dicunt textum illum nil facere ad propositum, quia secundum eum, quæstio nostra est concepta, de editione, quæ fieri debet ex natura officii, habentis publicam auctoritatem, text. ille loquitur de alia editione, aduerte præsupponunt Mod. vnum, quod a nemine traditum est, nec potest defendi. Immo est verius quæstionem conceptam esse generaliter, de editione, ad quã quis compellitur ex edicto prætoris, de quo, in .l. argentarius. ff. de edend.

21 Nec semper præsupponitur publica auctoritas in eo, qui ad edendum compellitur, vt in mercatore est expeditum secundum doct. & sic errant Mod. Denique cõmuniter tenent doct. q̃ hic agatur de rationibus priuatis edendis, & super hoc mouetur quæstio ab omnibus.

22 Puto tamen alia ratione q̃ text. in. d. l. pen. ff. ad. l. falcid. non probet cõmunem sententiam, quia scilicet quæstio concepta, est de officio nobili, text. ille loquitur de mercenario, quod post incohatum iudicium imploratur, ibi enim intentatum erat iudicium, & ibi agitur de replicatione probanda secundum Ripam hoc loco, quæ non est quæstio nostra.

23 Caue etiam, quod ille textus non loquitur de

editione, facienda litigantibus, sed iudici, ad cuius officium spectat in causa falcidiæ se informare, & explorare ea, per quæ probetur quâ tum sit in bonis, prius. n. formata fuit quæstio, an teneatur ille edere legatariis rationes priuatas, in responsione non dicit edendum esse parti, sed quod hoc spectat ad iudicis officium, ut se informet de veritate. Puto tamen illud esse officium, quod incohato iam iuditio imploratur, videtis cõmunem sententiam debilibus fundamentis esse sustentatam, idcõ non defuerunt multi magne authoritatis viri, qui contrariam sententiam veriozem esse arbitrati fuerint, quorum argumenta sequenti capite explicabo.

CAP. XIIII.

Argumenta contra communem, hic ponuntur, scilicet q̃ actio in factum datur, ut fiat editio, non autem iudicis officium, a nume. 1. vsque ad fin.

Actio dari ex multis legibus probatur nu. 2.

L. prator in prin. ff. de eden. quomodo procedat nu. 4.

Officium iudicis in subsidium datur, nec concurrit cum alia actione. nu. 6.

L. quedam in prin. ff. de eden. quomodo procedat nu. 10.

Actio ex edicto regulariter nascitur nu.12.
Verba edicti di recta ad iudicem, vel ad eum
qui cogitur facere, non producunt actio-
nem, sed tantum quando sunt di recta ad
eum, cui prospicitur, nu.xii. vide. nu.13.

Contrariam sententiam, quòd immò actione
 in factū ex edicto prodita, rationes edi oport
 teat, tenuit spec.in titu.de instrumen. editio. §.
 videndum, versi.pen.& Anto.de But.in.c.i.de
 probatio.& Alex.hic nu.8. qui dicit hanc sentē
 tiam esse veriore. Ias.hic circa fi.Dec. hic nu,
 20.& ante eos.Fede.de sen.in Cons.113 & Ant.
 de Alex.Curt.hic in primo cōmentario, qui po
 stea mutauit sententiam, & comuni, adhesit, gl.
 sentit in.l.si quis. §.ex hoc edicto. ff.de edend.
 Gozad.col.pen.nu.21.

2 Pro hac opinione plura adducūtur, præcipue
 multe leges, quæ expresse dicūt cōpetere actio
 nem hic est tex.in quo exprimitur, in.l.prætor.
 ff.eo.ibi. argentarie exercitores rationes edant,
 l.quædam. ff:de eden.Ibi cogitur a prætore per
 metum actionis, & l.si quis. §.ex hoc edicto eo.
 titulo.l.argentarius. §.cum autem. ff.eod.l.vlti.
 eo.tit.ibi.hec actio.respondent ad hæc gl.Bart.
 & doct.eas leges loqui de actione, quæ datur ad
 interesse, post contumaciā, eius qui recusat ede
 re, & sic non obstat cōmuni quæ vult q̄ prius

fiat præceptum, deinde eo spreto detur actio ad id quod interest.

3 Adducitur etiam contra cōmunem text.in.l.prætor ait,in prin.ff.de eden.vbi verba referuntur ad partem,& sic important actionem per regulam, de qua, in.l.si Soror.C.de collatio, ad quod respond.hic Dec.col.8.in fi.& Rip.num.20.Soc.in.vii. not.& Dec.in.d.c.i.de probatio, hi respondent regulam hanc procedere in dubio secus in claris, vt per Salic.in.l.i.C.de cōdi.& leg.nos autem secundum eum sumus in casu claro, quod detur officium,& si cessat regula de qua in.d.l.si soror.

4 Cæterum hoc negari potest, non enim clarū est officium iudicis competere, nec refert, q̄ docto.opinentur dari, quia per hoc nō dicitur casus clarus, sed dubius.per not. in c.capellanus de fer.Alex.in.l.cum prolatis.ff.de re iudic.clarius dieque in.d.l.prætor, verba referuntur, ad reum, qui edere debet, quo casu non procedit regula, de qua in.d.l.si soror secundum purpu, hic num.42.

5 Præterea contra cōmunem facit text.in.l.tertia.§.pen.ff.ad exhiben.vbi seruus meus rationes meas conscripsit, in carta aliena, hoc casu vindicare non possum, quia sunt in alieno dominio.l.iii.§.hac ratione.ff.de acqui.rer.domi. Ideo nec ad exhibendum agere, Dabitur tamen

mihi actio in factum ex æquitate, vt in. d. l. iii. §. pen. ff. ad exhiben. quem tex. hic allegat Alexā. nu. 8. & dicit tex. illum omnino probare, alioqui non potest bonæ ratione constare.

6 Cum itaq; competat actio, iam clarum est nō competere officium iudicis, quod datur tantū in subsidium. l. quædam. §. dolo. ff. de eden. facit tex. in. l. in cause. 2. ff. de minor. not glo. in. l. i. §. per hanc, in fin. gl. magn. ff. de reiuendi. & quod tradit Barto. in. l. in prouinciali. §. i. ff. de oper. no. nuntiati Alex. hic nu. 8, qui dicit quod tex. in. d. l. iii. aliter intellectus, non haberet bonam rationem.

7 Dec. in. c. i. de probatio. col. 30. circa med. nu. 61. de probatio. respondet quod ille textus loquitur in diuersis terminis, videlicet de actione ad exhibendum, non autem de actione, quæ datur ex hoc edicto, de eden. quorū termini sunt, diuersi, quia secundum eum in hoc edicto mandatum requiritur, & præterea interesse, secundum doct. at in. d. l. iii. §. pen. ff. ad exhiben. non constat de mandato, nec super mandato fundata est decisio illa, sed agitur contra eum, qui nō est dominus scripturæ, ideò efficacius tenetur secundum Angel.

8 Cauē quia ego non admitto quod mandatum sit necessarium ad hoc vt argentarius compellatur edere, nisi quando nihil aliud interest, & re

spicit habilitatem p̄tentis, non autem obligationem eius, a quo petitur.

9 Aliter respondet Dec.in.cap.i.colum.28.circa fin.num.60.vbi.dicit ibi esse casum specialem. Quod mihi placet, quia ibi rigor erat pro domino. §. litere insti. de rerum diuifio. petitor autem erat dominus scripture, & sic ex æquitate agitur ad exhibendum, Denique text. illæ, nō loquitur de editione, quæ pertineat ad hoc editum, vt etiam animaduertunt mod. Ideo nil facit ad propositum.

10 Pro hac opinione etiam adducitur text.in.l. quædam. ff. de edend. in prin. cum ait cogitur a prætore per metum actionis, in factum edere, super quo multi multa dixerunt.

11 Ad hoc paucis respondetur, & retorquetur in contrarium, cum enim ait per metum actionis compelli, satis abundeque significat, non ipsa actione, sed metu actionis cogi, primo igitur sit præceptum vt edatur, quo non obtemperante, datur in eum actio in id, quod interest, quo metu perculsus sæpe edit, seu obtēperat qui iubetur edere.

12 Vltimo adducitur generalis regula, qua traditum est ex omni edicto pretoris, oriri actionem in factum, vt tradit gl.in. §. vlt. instit. de interdict. l. ex hoc edicto in prin. ff. de eo per quem fact. l. iii. §. ex hoc edicto. ff. naut. caupo. stabul; Alex.

hic.col.vlt.circa med.purpu.col.viii.post prin.
nu.40.respondetur hoc procedere quando ver-
ba edicti sunt collata in eum cui paratur actio,
secus si sint ad iudicem directa.d.l.vlt.ff.de eo
per quem fact.purpu.hic.col.viii. nu.41.

13 Respondetur secundo in dubio hoc procede-
re secus in casu perspicuo, vt scribit Salic.in.l.i.
q.vlt.ff.de condict. ex leg. ad hoc tamen facilis
patet replicatio vt hic per purpur. numer.41.

14 Respondetur tertio id procedere, quando ex
edicto obligatio inducitur, tunc materia est po-
tens ad actionem pariendam.l.licet.§.ea obliga-
tio.ff.de procurat. quod repugnat naturæ offi-
cii nobilis.l.qui per collusionem.ff.de actio.em-
pti.l.quintus.ff.de annu.leg.purpu,hic col. viii
nu.42. qui tamen vacillat Rip.nu. 20.sane hoc
casu prætor non dat, sed comminatur se actio-
nem daturum, sub conditione si non fuerit ob-
temperatum.d.l.quædam in princ.Ergo officiū
competit non autem actio.ex his patet quæstio
nem hanc esse difficilem.ego quid sentiam, se-
quenti capite explicabo.ibi vide.

C A P. X I I I I.

*Resolutio quæstionis de officio iudicis, an com-
petat ad edendum? nu. 1. & que in fin.*

*Concluditur quod sic secundum communem. nu. 1.
quibusdam nouis rationibus. nu. 2. 3. 4. 5.*

*Incidit in edictum argentarius antequam in
eum detur actio. nu. 2.*

*Decretum fit a pretore contra argentarium,
antequã contra eum detur actio. nu. 2.*

*Practica cogendi argentarium ad edendum.
nume. 4.*

*Actio ad interesse datur post moram. numero. 3.
& nume. 10.*

*Interesse spectatur eo tempore quo fuit decre-
tum, non quo datur actio. nu. 5.*

Punitur qui non edit. nu. 6.

Pena est interesse. nu. 6.

Notarius tenetur edere. & quare. nu. 7.

*Officium mercenarium competit post litem
inchoatam nume. 8.*

*Actio datur interdum ad edendum. nu. 11. &
nume. 17.*

- 1 **V** Idistis adducta in vtranque partem, in quæ-
stione illa, in qua agitur de remedio, quod
ad edendum competit, an scilicet sit actio, an ve-
ro sit officium iudicis, scio tamen plura adduci

solere a recentioribus, cæterû leuia sunt, Ideò
ommittenda duxi, ego vt quandoque id, quod
sentio in medium proferam, probò cõmunem
sententiam, videlicet per officium iudicis, argẽ
tarios, & similes ad edendû compelli, qui si præ
cepto prætoris non paruerint, actione in factû,
in id quod interest, condemnabuntur. l. si quis
ex argentariis. §. ex hoc edicto. ff. de edend. per
tex. in. d. l. quædam, in vers. per metum actionis,
eod titul.

- 2 Pro qua opinione præter ea, quæ hoc loco a
doctoribus adducuntur, valde, nisi fallor, vrget
tex. in. l. vbi exigitur. §. is autem. ff. de edend. ibi
qui in hoc edictû incidit, id præstat, quod mea
interfuit, cum decerneretur a prætore, nõ quod
hodie interest. Ex hoc tex. apparet argentarium
in edictum incidere, priusquã cõtra eum detur
actio, in id quod interest. Item prius decernitur
a prætore quam detur actio, vt ostendit tex. ille,
in verb. decerneretur, & sic prius fit decretum
prætoris, deinde si non sit obtemperatum, da
tur actio in id quod interest, & hoc tuetur com
munem.

- 3 Amplius dico, quòd cum teneatur ad interes
se is, qui non edit vt supra, impossibile est, in eũ
dari actionem nisi prius fuerit contumax, seu in
morâ. l. stipulationes non diuiduntur. §. celsus.
ff. de verb. oblig. & per hæc concludo, senten

tiam cōmuniter receptam, esse veram.

- 3 Erit igitur practica quod iudex ex officio præceptum faciat argentario cumquē iubeat rationes edere, & cōminetur nisi intra tale tempus ediderit, se in eum actionem in factum, in id q̄ interest, daturam.
- 4 Quo lapso, si non fuerit obtemperatum, actio aduersus contumacem dabitur, Salic. hic col. vlti. nu. 10. Purpu. nu. 43. & hæc colliguntur, ex. l. si quis. §. prætor. ff. de edend. ibi causa cognita edi iubeo, & ex. d. l. vbi exigitur, eo. titu. ibi cū decerneretur a prætore, & ibi qui incidit in edictum.
- 5 Hoc idem ex eo manifestatur quia id quod interest, non spectatur eo tempore, quo incipit actio competere, sed tempore illo, quo fuit decretum a prætore, vt ederetur. d. l. vbi exigitur. §. is autem.
- 6 Accedat quod is, qui in hoc edictum incidit, cum patitur actionem, dicitur puniri. d. l. vbi exigitur, in prin. interesse enim est pena. l. iiii. §. cato. ff. de verb. obligatio. Ideo negari non potest quin præcedat aliquid, propter quod ille puniri debeat, & sic contumacia debet præcedere, quia pœna non p̄test esse ante culpam. l. rescriptum. ff. de his quibus vt indign.
- 7 Hæc conclusio comuniter recepta, amplianda est vt procedat, non solum in argentario, & nū-

mulario, sed etiam in notario, & aliis qui tenentur edere, iura enim hic allegata per Bar. locuntur tantum de argentario, tamen Bar. extendit ad notarium, in l. argentarius. ff. de eden. edicti, enim verba stant exemplificatiue non restrictiue secundum purpu. num. 42. col. 8. circa med. Puto ego, notarium, non ea ratione, quam adducunt Doct. sed alia teneri edere scilicet, quia publicum habet officium, vt habetur in l. ii. §. cod. Argentarius non habet publicum officium, vt sæpe dixi licet alii reclament.

- 8 Intellige vt procedat quando editio petitur principaliter, & per se, ex hoc edicto, puta si petatur iudicio nondum incohato, & sentit hoc loco Barto. & doct. præcipue purpu. nu. 45. secus post litem contestatam, tunc enim mercenario officio locus est. vt Bar. scribit, & purpu. nu. 47 & Mod. nu. 78. & 84. & de hoc loquitur tex. noster secundum Mod. quod mihi placet, licet alii reclament, & quale sit istud officium declarat hoc loco purpu. nume. 49. col. ix. vbi omnino uide.

- 9 Fallit in casu, de quo, in l. iiii. §. pen. ff. ad exhibend. de quo tex. vide late Dec. in. c. i. colum. 28 post med. num. 60. vide omnino Dec. hic. col. 9. post prin. vers. secundo allegat, cuius rei illa videtur ratio quia quasi dominus petit exhiberi, secundum Bar. hic. numer. 7. vide supra eodem

cap.xiii.num.9.

10 Fallit secundo quando agitur ad interesse propter moram iam commissam, tunc non agitur officio iudicis, sed actione in factum ad interesse. l. si quis ex argentariis. §. ex hoc edicto. l. vbi exigitur. l. argentarius. §. cum autem. l. vlti. ff. eod. Bart. hic uum. 7. & docto. communiter, cuius rei adducitur ratio hic, per Rip. in fi. vbi vide.

11 Limitatur ut non procedat, quando præcessit contractus generalis; ex cuius natura tenetur quis conficere librum rationum, tunc non iudicis officio postulatur, sed actione ex illo contractu petitur. l. i. §. officio. ff. de tutel. & ratio distraen. l. quædam primo responso. ff. de eden. & ita tenent Bartol. hic numer. 7. & communiter doctores.

12 Quam limitationem veram esse tradit Rip. hic num. 22. eamque tanti esse momenti ut confundat totum tractatum de edend. quia argentarius & notarius conficiunt rationes, & instrumenta ex mandato alterius, tamen non tenentur actione mandati.

13 Breuiter secundum Doct. potest responderi, quod non virtute mandati sed ex necessitate officii scribunt, & sic non competit act. mandati ut hic animaduertit gl. & Bart. patet secundum Bartol. quia mandatum debet esse gratuitum. l. i. ff. man. quod hic non euenit, sed fit ex necessitate.

- 14 Item respond. per ea quæ hic tradit Soc. nu. 12. vbi ait, quod ad hoc, vt quis compellatur edere, actione ex contractu, præcedenti, oportet qd talis contractus contineat in se cõmissionem administrationis, prout est societas, tutela, negotiorum gesto. & similes de quibus in. l. quædam, in prin. ff. de edend. alias non petitur editio per actionem descendantẽ ex contractu, vt hic, vbi præcessit depositum, tamen non petitur editio actione depositi, sed officio iudicis, quia depositum continet custodiam simplicem, non autem commisionem administrationis, Soc. hic.
- 15 Et quod argentarius cogatur est tex. in. l. prætor in princ. Idem est in notario, qui nisi conficiat instrumentum, potest priuari officio Dec. hic nu. 21. & Rip. nu. 23.
- 16 Melius responde quod mandatum non consideratur in materia ista, nisi vt constare possit de interesse postulantis, si forte aliter non interfit. d. l. si quis. §. pertinere. ff. de edend. compellitur autẽ argentarius ex edicto, non ex mandato. l. prætor. in prin. ff. eo. l. argentarius cod. titu. tex. autem in. d. l. quædam habet alios terminos, quicquid dicat. Rip.
- 17 Fallit præterea in instrumentis pertinentibus ad vltimam voluntatem, pro quibus edendis competit interdictum, vel de Tabul. exhibendis, vel quemadmodum testamentam aperiun-

tur, secundum Bartol. hic in.l.pri. ff. de tabul. exhiben. & Rip. nu. 26. & purpu. nu. 81. & alios vide tex. in.l.ii. ff. de tabul. exhibē. vbi distinguitur is. qui negat se tabulas habere, ab eo qui fatetur.

- 18 Primo casu recurrimus ad edictum de tabul. exhibend. Altero casu habet locum remedium, de quo in.l.i. ff. quemadmo. testam. aperiant. de quo vide glo. vlt. in.l.vii. ff. ad exhibend. & specul. in titul. de instrum. editio. §. videndum col. vlt. & glo. in.l.i. §. si quis forte. ff. de tabul. Exhiben. in verb. oportere & purpu. hic col. pen. an. med. num. 51. Cætera vide per Mod.

C A P. X V.

- Reus ex causa tenetur edere rationes* nu. 1.
quid de instrumentis, vide remissive nu. 1.
Causa edendi debet esse in iure expressa. nume. 2.
§. 3.
Numularii ad exemplum argentariorum
edunt. & quare. nu. 3. & 4.
Nemo sine causa edere cogitur. nu. 6. & nu. 8.
Numularii similes argentariis, & quomodo.
num. 4. & 5.
Causa edendi alleganda, & probanda est. nu. 7.

- 1 **N**Ot.vltimo quod reus, ex causa tenetur edere auctori rationes suas, & sic interdum, non regulariter, sic etiam ex causa editur argentario. l. si quis. §. prætor, & §. prohibet. ff. de edend. & iterum postulanti, ex causa edendum est. d. l. si quis. §. vlt. hoc not. colligit bart. ex hoc text. & Docto. omnes, addunt Docto. etiam instrumenta, & sic concipiunt axioma indefinite, seu generaliter, quod expressius tradunt Doct. in. l. vlti. §. eo. de qua re alibi agam. videlicet lib. 3. ca. vlt. nunc de rationibus tantum verba sum facturus.
- 2 Causa ista, quæ hic non exprimitur debet esse à iure determinata, non autem a iudice excogitanda, Dec. in. c. i. col. 30. ante med. nu. 61. de probatio. Purpu. tamen hoc loco col. iii. ante med. nu. 9, dicit non oportere, quod causa sit iure expressa, sed iudicis arbitrio ammittitur, & hoc sentit Alex. in. l. vlt. §. eo. in. xvi. limit. & alii, qui admittunt iudicem, ex officio, posse ex causa cogere aliquem ad edendum, & exemplificat. in eo, qui casu maiore, probationes conquisitas, & summa diligentia custoditas, amisit, & in hoc consentiunt Mod. Bonon. hoc loco nu. 32. qui tamen dicunt oportere causam hanc esse magnam, secundum Rot. in decis. 213, in nouis idē Moder. repetunt nu. 80.
- 3 Mihi placet oportere causam esse legibus ex-

pressam, nihil enim edendum est, quod non iubetur edi. l. i. §. edend. & l. ii. ff. de eden. vide omnino ea quæ dicturus sum. §. libr. 4. cap. vlt. Non obstat. tex. in. l. quædam. §. numularios. ff. de eden. vbi numularii, ad exemplum argentariorum coguntur edere, ad hoc respondeo numularios secundum quosdam esse speciem argentariorum, ut per Bude. in annotati. in pandect. in. l. si hominem. ff. deposit. super quo uide quæ dicturus sum. §. lib. 4. cap. iii. & ad hoc optime facit tex. in. d. l. si hominem. §. pen. & l. seq. vbi argentarii & numularii ponuntur pro eodem, & sic sunt idem in genere differunt tamen tanquam genus, & species, ut in. d. §. numularios quo admissio, nulla fit extensio, sed declaratio, in. d. §. numularios, nam in genere comprehenduntur omnes eius species. l. i. §. cōventionis. ff. de pact. l. iurisgentium. §. sed si fraudandi. cod. tit. l. si quid earum. §. inter emptum. ff. de leg. 3.

- 4 Si verò admittimus differre specie, sunt tamen omninò similes, adeò ut dictum de vno, habeat locum in alio. d. l. si hominem, cum. l. sequent. & tunc sumus in regulariter æquiparatis quo casu dispositum in vno, habet locum in alio. l. ii. C. cōmunia de leg. Docto. in. l. i. ff. de leg. i.

- 5 Admittam igitur, ut in personis omninò æquiparatis, habeat locum ædictum, de quo in. l. prætor. ff. de edend. in cæteris seruabitur regula, de qua

qua.in.l.i.§.edend.co.tit.& sufficiet dicere non
iubetur edi ex tali causa, ergo non est edendama
l.ii.eod.titul.quicquid dicant Doct.vide.7 libro
iiii.cap.iii.

6 Aduerte etiam, cum ait lex nostra, ex causa, in-
nuit quod sine causa nemo cogitur edere, ita ar-
gumentatur tex.in.l.si quis.§.prætor,&.§.pro-
hibet.ff.de edend.& ibi gl.not.& tex.in.l.iuris
gentium.§.dolo.ff.de pact.& ibi glo.not.

7 Ex hoc sequitur, quod allegas causam subesse,
debet eam probare, secundum Soc.in primo not.
quia quando a regula recedimus, ostendenda
est causa, propter quam iustificetur actus, secun-
dum Inno.in.c.præterea, de dilatio. bart.in.l.ii.
col.i.ff.si quis in ius vocat, non cer.Dec. hic in
quarto not.nu.7.& alleganti exceptionem con-
tra regulam, incumbit onus probandi.bart.in.l.
quoties.ff.si quis caution.& qui habet regulam
pro se, dicitur habere fundatam intentionem,
vt tradit gl.in.l.omnis diffinitio.ff.de reg.iur.&
Decius.in.l.i.numer.6.eodem.titulo.& dicit
Bartol.in.l.quoties.ff.si quis cautio illud non
esse dubium, de quo est regula, licet sint aliqui
casus specialis, idem bart.in.l.ii.colum.2.circa
med.nu.i.ff.si quis in ius vocat.nō ier.dicit nos
intelligi esse certos.de eo, quod est regulariter
verum.

8 Itaque nisi causa edendi fuerit probata, nemo

cogitur edere, vt hoc loco tradit Soc. in primo. not. & Dec. in quarto. not. nu. 9. & purpu. col. 2. circa princ. vers. limitatur. nu. 5. & Mod. bono. nu. 32. qui dicunt etiam in decreto iudicis, causam esse exprimendam, propter quā iubet edere, prout etiam exprimenda est causa, propter quā victus absoluitur ab expensis: vt per Ias. in. l. properandū. §. sin autem alterutra, col. 4. ver. vlti. pro perfecta, nu. 10. C. de iudic. vide etiam quæ dicam ad hoc propositum. §. lib. vlti. ca. vlt. Que autem sint causæ propter quas reum edere oporteat, inferius singillatim explicabuntur.

Explicit liber primus.

CAMILLI Plautii Pæzonis

Iurisconsulti Fontanel-
latensis.

AD L. I. C. DE EDENDO
commentariorum.

Liber Secundus.

C A P. I.

Causæ ob quas reus auctori rationes edere cogitur.

nu. 1.

Mandatum solum an sufficiat, ut edi oporteat, an vero & interesse concurrere debet nume. 1 & sequ.

communis est & sic. num. 1. & 2.

Contrarium est verius nu. 4. usque ad fin. cap. L. prætor ff. de eden. quomodo procedat. nu. 5. & nume. 8

L. quædam. §. cæterum. ff. de edend. quomodo procedat

nu. 6.

Ad se pertinent, hæc verba edicti. quomodo accipiantur

nu. 7.

L. si quis ex argentariis. §. ex hoc edicto. ff. de edend. quomodo procedat.

nu. 9.

Ratio eadem facit idem ius.

nu. 11.

Causæ nunc sunt exprimendæ, ob quas, reus cogi potest rationes suas auctori edere, prima causa edendi ea adduci solet, scilicet, si mandato meo tractata fuerit ratio, & præterea mea interfit, & sic utrumque concurrere oportet mandatum scilicet, & interesse, ex hoc eveniet, ut non sufficiat alterutrum, & sic nec solum mandatum sufficiet, nec solū interesse, ad hoc ut reus cogendus sit auctori edere, ita tradit glos. hic &

Bar.per text.in.l.si quis ex argentariis. §. pertinere. ff. de eden. & sequuntur cōmuniter Doct.

2 Huius cōclusionis ratio illa adduci potest, quā exprimit tex.in.l.prætor. §. i. eo. titu. vbi quodāmodo meum instrumentum existimatur, quod mei causa factum est, & sic quodāmodo cōmunes reputantur rationes istæ Bald. hic in prima opposi. Albe. hic in prin. idē æquum est vt mihi edantur. d. l. prætor. §. & in hac sententia, scilicet quod vtrumquē debeat concurrere, vt fiat editio, sunt ferē omnes antiqui, & recensores.

3 Hanc cōclusionem probat Bart.in.l.prætor. §. i. ff. de eden. & Ioan. in addi. ad specul. in rub. de instru. editi. fel. in. c. i. col. 8. circa med. vers. limita quarto. nu. 13. de probatio. bal. in. d. l. prætor. qui dicit ita ex consuetudine seruari, Dec. in. d. c. i. col. xx. post prin. vers. secundo principa. liter nu. 47. de probatio. Soc. in. l. vlti. col. 2. prope fin. nu. 13. §. eo. Alexan. hic col. 2. in princ. Fulgo. col. i. in fi. Dec. col. 3. in fi. nu. 10. & Rip. col. 3. in princ. vbi tamen distinguit. Bald. col. ii. ante med. Aret. col. i. circa med. nu. 3. Curt. col. 2. prope fin. nume. 13. vbi ait, quod ita tenent hoc loco Doct. omnes. Vicomerc. col. v. circa med. num. 26 claud. hic in prin. nu. 2. Gozad. col. 2. circa med. nu. 7. Mod. bono. nu. 38. & alii ferē omnes quos longum esset recensere.

- 4 Ego arbitror illi esse edendum, cuius interest, etiam si sine mandato suo rationes fuerint confectæ, quo fit, ut non utrumque exigatur, sed sufficiat alterutrum, hoc primus omnium, animaduertit subtiliter, Ioan. purpur. hoc loco, col. 3. circa med. nu. 21. versi. sed aduertendum, ubi ait tentari posse, ut mandatū nō sit necessarium, quādo postulatur editio, & subiicit sufficere interesse, & q̄ probato mādato: dicitur probatū interesse iuxta text. in. d. l. si quis. §. pertinere. ff. de eden. Hæc sententia mihi videtur verissima, cæterum quia purpur. per functorie agit, opere præcium duxi eam fundamentis iactis statuere, & ea quæ obijci possunt, quæq; male torquent Doct. tollere, quæ hætenus ab ullo vnquā sublata non vidi.
- 5 Pro qua opinione facit text. in. d. l. prætor. in prin. ubi recitantur verba prætoris edicti, quibus iubentur edi postulantibus rationes, quæ ad se pertinent. i. quæ ad ipsos postulantes pertinēt. & ita interpretantur hæc verba, in. l. quædam. §. ceterum eo. titu. Cum itaque simpliciter edi iubeantur his, ad quos pertinent, putabo non esse supplendum edictum, sed sufficere, quod mea interfit, ut mihi edatur, nam verbum pertinere hoc significat. l. verbum pertinere. ff. de verbo. signif. Idè verba legis generalia generaliter erunt intelligenda. l. i. §. & generaliter. ff. de leg. præstan. & quidem sine distinctione, cum lex non distin-

gnat.l.de prætio. ff. de publician. & cum verba legis conueniant, & verificentur in solo interesse, habebit etiam locum dispositio. l. iiii. §. toties. ff. de dam. infect.

6 Secundo adduco text. in. d. l. quædam. §. cæterum ff. de edend. qui dicit omnibus postulantibus, & iurantibus, non calumniæ causa petere, iuberi a prætore edi rationes, quæ ad se pertinet, sunt edicti prætorii declaratoria, & aperte iubent edi his, ad quos pertinent. nec requirunt mandatum, nec supplendum est quod edicto non exprimitur.

7 Accedat, quod text. ille declarat, quid sibi velint verba illa in edicto posita, videlicet, ad se pertinere, & ait ad nos pertinere si contraximus, vel successimus ei, qui contraxit, sed & tunc pertinere dicitur ad nos, si is qui in nostra est potestate contraxit, quibus ex verbis satis superque liquet, locum esse edicto, si nostra intersit ex aliquo contractu, & sic mandatum non est necessarium, quæ ob rem, sufficit quod rationes fuerint confectæ ex causa contractus mei, vel eius cui successi, licet mandato meo scriptæ non fuerint, quicquid dicunt Doctores.

8 Tertio pro hac sententia, facit text. in. d. l. prætor. §. ii. in verbo mei causa eo. tit. qui text. non se restringit ad rationes mandato meo factas, sed generaliter loquitur, de eo, quod mei causa factum

est, & id edi iubet, sanè mei causa dicitur factum etiam id, quod ex causa contractus mei scriptum est. d. l. quædam. §. cæterum, ergo sufficit quod mea intersit.

Et sic retorquetur tex. illæ, qui pro communi adducebatur, verbum. n. ex causa generale est, nec ad solam mandati causam pertinet, sed ad quamcunque, ex quocunque contractu, de quo in. d. l. quædam. §. pen. eo. titu.

- 9 Quarto adduco tex. in. l. si quis ex argentariis. §. ex hoc edicto. eo. titu. qui generaliter dicit apparere ex illo edicto, ita demum edendum esse, si ad illum pertinèat. quod verbum, est generale, nec temerè restringendum est ad solum casum, in quò mandatum concurrat. l. i. §. generaliter. ff. de legat. præstan.

- 10 Quinto non potest adduci ratio, quare verba edicti, quæ loquuntur generaliter de eo, ad quæ pertinent, debeant restringi ad eum solum, ad quem pertinet ex causa mandati, ex quibus concludo edendum esse illi, cuius interest ex quacunque causa, licet eo mandante non fuerit scripta ratio. d. l. prætor. §. i. eo. titu.

- 11 Sexto simile est in edictione testamenti, quæ fit omnibus quorum interest, sine mandato. l. ii. & ibi glo. ff. quemadmod. testamen. aper. l. i. ff. de tab. exhib. nec ego admitto facile differentiam inter ultimos voluntates, & actus inter viuos. l.

feruum filii. §. cum qui, & ibi Ias. in tertio nota.
ff. de leg. primo & in. l. i. col. ii. prope fin. C. de in
stit. & substit. præsertim quia eadem ratio subest
vtrouque casu, nam editur his quorum interest
in vltima voluntate. d. l. i. ff. de tabel. exhibend.
ideo nemo excluditur cuius interest, hæc ratio
militat in editione argentarii. d. l. quædam. §. cæ
terum. ff. de eden. Ideo nemo debet excludi, cu
ius interfit.

- 12 Settimo facit text. in. l. vlt. ff. de bono. auctor.
iud. possid. vbi editur creditoribus, sine manda
to, dummodo interfit, text. parum vrget facit
text. in. l. iii. §. pen. ff. ad exhibend. ad quem re
spondit Curt. & respondent Mod. bono. num.
37. de his non curo, mihi sufficiunt priora sex
fundamenta, quæ meo iudicio tolli nõ possunt,
quicquid dicant Mod. Bono. qua opinione re
tenta, non obstat text. in. l. si quis. §. pertinere. ff.
de edend. quin ad id respondet purpu. hic col.
3. num. 21. quod quia suboscure facit, ego sequen
ti capite latius explicabo.

C A P. I I.

L. si quis ex argentariis. §. pertinere male d

Docto. intelligitur

nu. 1.

Verus sensus traditur nu. i & 2.

Si modo. i. si tantummodo.

nu. 3.

Si modo. i. si tantummodo nu. 3.

Genus comprehendit species comprehensivæ.
nume. 5.

Argumentum affirmativum a genere ad speciem non valet illative nu. v. & 6.

Mandatum non est necessarium ad hoc, ut quis cogatur edere nu. 7.

Furtum novissimorum quorundam detegitur:

i Ext. in. l. si quis. §. pertinere. ff. de eden. male torquet Docto. in cuius vero sensu percipiēdo omnes lapsi sunt; quæ res genuit falsas opinionēs, erroresque turbulentos; & in maximarum rerum ignoratione versari nos cōgit. Ego quō ad, per me fieri poterit, in tantis tenebris lumen aliquod afferam, quo error iste eripiat, ait lex illi esse edendum, ad quem res pertinet. pertinere autem dicitur, si modo me mandante tractata fuerit ratio. ver. iste: declarat verba illa edicti, ad quem res pertinet, & ostendit quā latè pateat hoc verbum pertinere, quod est adeò amplum ut etiam si nihil intersit mea, tamen sufficit quæ meo mandato ratio fuerit tractata. d. §. pertinere Docto. tamen aliter intelligunt illum text. & sentiunt quod restringat verbum pertinere, ut ita demum dicatur pertinere, si me mandante scripta fuerit ratio.

2 Sed est verius, quod text. illæ nō restringit ver

ba edicti, vt credunt Doct. sed declarat, & ampliat, vt dicatur ad me pertinere, etiam si ex sola mādati causa pertineat, & hoc casu licet mea non intersit pecuniariter, ratio erit mihi edenda, quo sensu admissio, retorquetur tex. ille, contra communem, probat. n. generaliter, quod ex quacunque causa mea intersit, etiam si ex sola mandati causa intersit, dicitur ad me pertinere, & mihi edi debet.

- 3 Et tunc verb. si modo interpretari debet, id est si tantummodo, si dumtaxat, ita accipitur apud Liui. libr. i. ab vrbe cond. cum ait modò dirutis vnus vrbis testis, duo populi sunt cōfusi. i. dumtaxat seu tantummodo dirutis, in eodem sensu etiam accipitur apud Cicero, in epistol. libr. vi. ad Amp. balb. in fi. fol. 90. ita etiam accipitur in l. i. C. de testa. milit.

- 4 Et quod ita intelligi oporteat, demonstro. Iurisconsultus in. d. l. si quis. §. ex hoc recitat verba edicti, quæ iubent edi ei, ad quem pertinet. postea in. §. pertinere, declarat quàm latè pateat verb. pertinere igitur non possumus dicere q̄ restringat ad solum mandati interesse, quia hoc nil aliud esset quā interpretari animal, id est, hominem.

- 5 Quod absurdum est, & ineptum. nam verum est quidem in genere comprehensue contineri species omnes. l. i. §. conuentionis. ff. de pact. l.

iuris gentium. §. sed si fraudandi eo. tit. l. si quid earum. §. inter emptum. ff. de leg. iii. Angel. in. l. qui vsum fructum. ff. de verbo. obligatio. Illatiue tamen non valet argumentum affirmatiuum a genere ad speciē. l. inter agnatos, cum ibi not. ff. vnde legit Alexā. in. d. §. sed si fraudandi bald. in. c. i. tit. per quos fiat inuesti. Rip. in. l. i. ff. si cerpet. non enim recte ratiocinatur, qui dicit animal est. ergo non aliter verificatur, quā in solo homine, sed e conuerso, recte dicimus, homo est ergo animal est.

6 Ita in proposito, non recte loquimur cum dicimus, verba edicti sunt concepta de eo, ad quem pertinet, ergo compræhendit tantum eum, cuius interest ex causa mandati. contra autem si interfit etiam ex sola causa mandati; recte dicetur ad nos pertinere, & ita locutus est iurisconsultus, qui ita debet intelligi, ne alioqui iuris consultus male, & inepte videatur interpretatus verba prætoris generalia.

7 Concludo non esse necessarium mandatum, nec expressum, nec tacitum, ad hoc vt argentarius edat, sed sufficit quod postulantis interfit, ex causa alicuius contractus, prout in. l. quædam §. cæterum. ff. de edend. fateor tamen quod si nihil pecuniariter interfit mea, si tamen mandato meo tractata fuerit ratio, mihi erit edendum. d. l. si quid §. pertinere quicquid dicunt Moder.

Bono.cum sua longa distinctione nu.37.

- 8 Et hæc memoriæ mandate, & perpetuo tene-
te, quia a nemine vnquam pro dicta fuerunt, &
magnum vobis lumen afferent, in explicandis
multis, magnisque quæstionibus ad hanc mate-
riam pertinentibus, præsertim ad eam, quæ de
Mercatorum libris tractatur, & in qua sæpe re-
curritur ad mandatum tacitum, seu subauditum
dum verentur Doct.ne alioqui sine mandato ne-
mini edi oporteat, de qua re postea loco suo
agetur, non omitto hæc ex ore scholarium meo-
rum palam, & sæpe decantata ad modernissimo-
rum quorundam aures peruenisse, eosque hæc
quasi sua inuenta palam vsurpare, & sibi ascribe-
re non erubuisse, sed vnum illud me consolatur,
circunferri adhuc eius manuscripta com-
mentaria, ter quaterue dictata, in quibus appa-
ret eum semper sequutum fuisse opinionem
communem gratulorū etiam hunc sensum illi
adeo placuisse, adeòq; probatum fuisse, vt inuen-
tori gloriā aliquā acquiri posse existimauerit, &
ob id furto non inuerecundo se accinxerit, ex
eius enim iudicio gloriam non paruā mihi par-
tam esse intelligo, & sensus hosce meos ab aliis.
probatos iri confido, vide tamen quæ de man-
dato sum dicturus capite sequenti, ex quibus in-
telliges quanti in materia ista mandatum debeat
estimari.

C A P. I I I.

*Mandati causa non est sufficiens ut mandata
rius cogatur edere, nu.1. & nu.3. & 4.*

*nisi mandatarius sit argentarius, vel similis
qui regulariter teneatur edere, nu.1. & 2.*

*Mandati causa respicit eum, qui petit edi. &
calumniam abigit, nu.3. & nu.7.*

Error Paul. cast. nu.5.

*Mandatum generale sufficit, ut quis cogatur
edere nu.6*

*Mandatum non oritur ex consuetudine scriben
di nu.8.*

*Rationum libri olim a multis fiebant, non ta-
men mandato contrahentis intelligebantur
facere nu.9.*

*Consuetudo qualis inducat mandatum nu.10.
& 11. & 12. & 14.*

*Mandatum generale comprehendit solitam fie-
ri a mandante ut mandatario. nu.12.*

Consuetudo non extenditur nu.12. & 13.

- I **C**irca mandatum ad illud puto aduertendum.
ad quod non aduertunt doct. causam hanc,
quæ prima in ordine recensetur, non esse ido-
neam causam, propter quam quispiam cogi pos-
sit edere, fateor ego ex mandato probari inter-
esse, iuxta text. in. d. l. si quis ex argētariis. §. per-

tinere. ff. de edend, & sic is qui mandauit in ea causa est, vt non possit reppelli, quasi callumnia tor, aut quasi petens superuacuas rationes, de quo loquitur text. in. l. si quis. §. exigitur. ff. de edend. l. quædam. §. cæterum eo. titu.

2 Hoc casu obtinebit agendo contra argentariū vel similem, de quo loquitur text. in. d. §. pertinere tunc enim & postulatur ab eo, qui iubetur edera, & postulat illæ, qui est idoneus, cæterum si petat ab eo, qui regulariter non iubetur ex edicto, mādatum nihil proficiet, hæc igitur proderunt contra argentarium, & contra similes, qui prætoris edicto iubentur edere. d. l. prætor in prin. sed contra alios nihil opitulabuntur.

3 Et ob id puto inepte inculcari causam huiusmodi a doctoribus, nec quicquam facere ad propositam materiam legis nostræ, in qua agitur de causis pertinentibus ad eum, a quo postulatur editio, & ob quas compelli potest edere, causa autem mādati, quæ inculcatur, pertinet ad eum qui postulat edi, quæ sunt lōge diuersa, & quæ nihil commune inter se habent.

3 Dico igitur q̄, si priuatus quispiam argentario absimilis, mandato meo conficiat rationem, ad me pertinentē, non poterit cogi edere, nō quia mea non intersit, sed quia de illo non loquitur prætoris edictum. l. argentarius, in prin. in verb. absimiles. ff. de edend.

1 Licet Pau.Cast.teneat contrarium in.l.procurator.ſ. eo. cuius ſententia poſſet procedere in terminis, de quibus loquitur tex.in.l.quædam. eo. titulo, & hæc bene not. quia nemo ad ea aduertit præter Mod, bono. hic nu. 64. qui diſtinctionem hanc ſub odorati ſunt, eam tamen non omnino aſſecuti fuerunt, ibi vide, quia aliqua percipies ſcitu non indigna.

6 Si tamen mandatum meum ſit generale, hoc eſt ſi negotiationem aliquam generalem alicui adminiſtrandam cõmiſerò, tenebitur mihi procurator illæ rationes edere, non ex hoc ediçto, ſed ex cauſa mandati. l. quædam. ff. de edend. Declarat Paul. Caſt. in. l. procurator. ſ. eo. qui tamen in eo errant, quod aiunt ex mandato parti culari, compelli poſſe mandatarium ad edendũ iudicis officio, nam hoc non eſt verum, niſi is qui conuenitur ad edendum, ſit talis qui ex ediçto vrgeri debeat ad edendum, qualis eſt argentarius, vt dixi.

7 Quia mandatum conſideratur ex parte eius qui petit. l. ſi quis. ſ. pertinere. eo. titu. non autẽ ex parte eius a quo petitur. d. l. ſi quis. ſ. rationẽ in verb. mandatum, & in verſi. extra. rationem, & hæc valde nota, quia Doçt. aliter loquuntur, & ex his facile intelligis quid, quantũq; ſit profuturum mandatum tacitum, vel expreſſum, in quæſtione mercatoris, de qua re iterius agetur.

Illud

- 8 Illud præterea non est omittendū, quod etiā animaduertentur Mod. Bono. nu. 65. ex consuetudine conficiendi librum rationum non oriri mandatum, credendum est. n. antiquitus fuisse multos institores, & exercitores, aut tabernis præpositos, qui rationes cōficere soliti fuerint, tamen nuspiam legimus eos, si quid scriberent, mandato contrahentium scripsisse, præsumi.
- 9 Et quod multi rationes conficerent, ostendit text. in. l. eius qui in verb. calendario. ff. si cert. pet. & in. §. si peculium, instit. de legat. & in. l. cum seruus. in fin. ff. de conditio, & demonstrat.
- 10 Ad aliud aduerte, quod leges adducte per doct. non probant ex consuetudine induci mā datum, nisi sit consuetudo generalis, non dico scribendi aut conficiendi rationes, sed dico mandandi, hoc est si contrahentes soliti fuerint mandare mercatori, vt suo nomine scribat rationem, hoc casu ratio quæ scripta reperitur præsumetur scripta ex mandato contrahentis, propter consuetudinem generalem mandandi.
- 11 Ita procedit tex. in. l. q. si nolit. §. quia assidua. ff. de edil. edict. & l. manumissio. ff. de manum. vindict. & l. si pignore. §. vlt. ff. de pigno. actio. consuetudo scribendi, cōficiendique rationes in aliqua negotiatione, hoc operabitur, vt ego

qui te prefeci huic negotiationi, intelligar etiā iniunxisse onus conficiendi rationē, per supradicta.

- 12 Idem est si contrahentes soliti fuerint mandare, vt describatur sua ipsorum ratio, hoc enim inducit mos, qui frequentatur in regione illa, & is seruandus est, & subauditur. l. vlt. C. de fideiussor. cæterum si exercitores ex consuetudine solent conficere rationes sui actus, contrahentes autem hoc non solent mandare, consuetudo solius exercitoris, non inducet tacitum mandatum in singulis contrahentibus, hæc. n. sunt diuersa, ad quæ non extenditur consuetudo. l. quod non ratione. ff. de legibus.
- 13 Et sic sumus extra consuetudinem, proderit tamen ei, qui præfecerit tabernæ institutorem, quia in generali administratione commissæ, continetur etiam id quod præpositus facere consueuerat. l. titianus in fin. ff. quod cum eo. & etiam illud quod facere consuevit ille, qui mandauit. l. vel vniuersorum. ff. de pigno. actio.
- 14 Et aduerte quod aliud est, quod ego ex consuetudine similium exercitorum debeam conficere rationes, aliud quod tunc mandato contrahentium intelligar fecisse, quod bene nota. Ad hoc igitur vt mandato meo ratio scripta intelligatur, probari oportet, consueuisse contrahentes ex more mandare exercitori, vt ra-

tionem cuiusque conficiat.d.l.vlti.C.de fidei-
iussor.&.d.l.quod si nollit.§.quia alsidua.ff.de
edil.edict.cum similib.

Et hoc forte sensit. Rip. hoc loco colum.4.
in fin.numer.viii.cum ait Bartol. & sequaces
intelligere de consuetudine conficiendi li-
brum cōmuni nomine, & ad vtriusque contra-
hentis instructionem, & q̄ ita declarat Pau.ca.
in.l.argentarius.ff.de edend.quod dictum est
memoratu dignum, & a paucis intellectum, &
hac consuetudine in hunc modum præsupposi-
ta, rectè ait Bart. præsumi rationem mandato
contrahentis scriptam fuisse, tamen non est ne-
cessarium hoc mandatum tacitum, quia sufficie-
re cōtraxisse cum exercitore, vt ad edendum
compelli possit.l.quædam.§.vlti.ff.de edend.

C A P. I I I I.

Notarius edet illi cuius interest, nu.1.
dum tamen etiam eius mandato factum
fuerit instrumentum nu.i. & 2.
verius est sufficere alterutrum. nu.4.
Acta publica edi debent cuilibet, cuius inte-
rest. nu.5.
instrumenta quoque nu.6
Instrumentum quod quis vult oppugnare, edi de-
bet.nu.7. & 8.

- Instrumentum de re ad me pertinente factū,
me absente, mihi edi debet.* nu.9.
- Protocollum iudici exhibendum ad instantiā
eius, cuius interest.* nu.10.
- Ei cuius interest edendum est, licet non eo ro
gante factum sit.* nu.11.
- Error Iasonis* nu.11.
- Mandati causa sola sufficit vt edatur instru
mentum* nu.12.
- Donationis instrumentum donatario soli an
edi debeat? an etiam donatori.* nu.12. & 13.
- Rogari debet notarius ab vtraque parte vt con
ficiat instrumentum.* nu.14.
- Instrumentum confici potest solius consensu,
quando ab eo solo dependet.* nu.15.
- Mandatum non est necessarium vt edi debeat*
nume.16.

DE Notario dubitatum est, quibus & quan
do instrumenta edere debeat, qua in re co
cludunt Doctores, eum teneri edere illi, cuius
interest, dum tamen eius mandato seu præcibus
instrumentum fuerit confectum, ita tradit glo.
in.l.prætor in princ.ff.de edend.& ibi bart.&
Bal. qui ita ex consuetudine obseruari tradit,
& Ias.col.2.nu.7.& sequuntur cōmuniter doc
vt attestatur De c.in.cap.i.col.xxiii.ante med.
nu.47.de probatio bar.in.l.vlt.ff.de tabul.ex-

hiben. in versi. expeditis. Bal. in. l. vlti. col. pen. versi. etiam quæritur. q. i. §. eod.

Et sic duo copulatiue requiruntur, ad hoc vt notarius compelli possit edere, amplius dicunt Mod. bono. hic nu. 42. non sufficere tacitū mandatum, per nota. in. l. sciendum. ff. de verbor. obli. g.

Aduerte, error iste, qui vtrumque exigit, processit ex eo, quod tradunt Docto. hæc in argentario locum sibi vendicare, & argentarium habere publicum officium, cæterum neutrum est verum, nec enim publicum est argentarii officium, nec exigimus, vt mandatum cum interesse concurrat, ad hoc, vt argentarius teneatur edere, vt paulo ante demonstraui, & sic tollitur fundamentum, quo vtuntur Docto. cum argumentantur ab argentario ad notarium.

Dico igitur, sufficere quod mea intersit, vt pos-
sim cogere notarium ad edendum. l. præcipimus. §. in his. C. de appellatio. l. in fraudem. §. quoties. ff. de iure fisci. c. quoniam cōtra, de probation. l. ii. §. eod.

Pro hac opinione facit id, quod scribit Bart. in. l. i. §. editiones. ff. de edend. vbi ait acta publica esse edenda his, quorum interest, licet non suo mandato fuerint gesta, & est tex. in. l. ii. & ibi Docto. §. eo. Fel. in. c. i. col. ix. in fi. versi. limitata. viii. de probation. nu. 17. & 18.

- 6 Nec ratio differentie satis concludens adduci potest inter acta, & instrumenta, dicant alii quicquid velint, præsertim quia nullo iure cauetur, quòd mandatum sit necessarium, sic creditor, cui bona debitoris sunt obligata, obtinere poterit, vt sibi edantur instrumenta debitoris, si sua inter sit ea habere, licet cum aliis facta fuerint, vt tradit Bart. in l. si quis. §. pertinere. ff. de edend. & ibi Angel. tradit etiam Bar. in l. vlt. in secundo not. ff. de bono. aucto. iudic. possid. & Bal. in l. instrumenta. vers. quero ecce habes. C. de fideiussor. & Bar. in l. Arist. ff. iure delib. refert & sequitur Dec. i. d. c. i. col. xxv. post med. nu. 51. Fel. ibidem. nu. 16. col. ix.
- 7 Quæ decisio vera est, licet ratio ab eis adducta, nõ sit vera, sic etiam qui vult oppugnare instrumentum illud, vt exhibeatur, postulare potest, licet eius mandato factum non fuerit, vt tradit Bal. in l. vlt. col. vi. nu. 2. §. eo. fel. in d. c. i. nu. 18. Ideo filius exheredatus, qui vult paternum testamentum, vt i inofficiosum dicere, obtinebit vt edatur illud, secundum bal. in. d. l. vlti. & in l. si quis assensum. ff. de dolo, cui consentiunt Doctores, vt ait Dec. in. d. c. i. col. xxiiii. post med. nu. 41.
- 8 Licet ipse non probet rationem, ab eo adductam, quã nec ego probo, sed vera ratio ea est, quia interest filii exheredati habere testamen-

tum, ideo illi edendum est l.ii.in vlti.respon-
so,& ibi glo. ff. quemadmo. testa. aperi. & l.i. §.
hoc interdictum. ff. de tabul. exhiben. nec est ad
mittenda differentia inter contractus, & vlti-
mas voluntates, vt dixi hoc eod. lib. 2. capit. pri-
nume. ii.

9 Ex his inferitur, quòd si instrumentum de re
aliqua me absente factum fuerit, & res illa prin-
cipaliter ad me pertineat, erit mihi edendum,
nec erit necessaria rati habitio quam fieri posse
& necessariam esse, credidit Aret. in. c. i. de pro-
batio quem ibi sequitur fel. col. ix. num. 14. sed
improbat Dec. in. d. c. i, col. xxv. circa med. nu-
50. qua in re ego quoque rationem improbo,
scilicet rati habitio nem fieri non posse, per ea,
quæ ibi scribit Dec. dico tamen nõ esse neces-
sariam, & quod sine ea edi debet.

10 Inferitur etiam veram esse Pau. Cast. sententiã
in. l. quædam iu prin. ff. de edend. cum ait tene-
ri notarium exhibere iudici prothocolum, ad
instantiam cuiuslibet interesse prætendentis,
licet eam improbent Alex. ibi, & Dec. in. d. c. i.
col. xxvi. in prin. num. 52. de probatio, & male,
qui præsupponunt pro vero, axioma illud, qd sine
mandato non fiat editio, quod est falsum, & eo.
sublato corruũ mirabilia quæ super edificant
doct. quæ longum esset recensere.

11 Inferitur etiam falsa esse, quæ scribit Ias. in. l.

prætor.col.ii. ff. de eden nu.9. cum ait eum, qui non rogauit notarium vt conficiat instrumentum, non posse eum cogere, vt sibi edant, etiam si sua interfit, quod dicit esse valde notandum, sed falsum est.

- 12 Amplius dico, quòd, si quis rogauerit notarium, vt conficiat instrumentum, poterit obtinere vt sibi edatur, licet alia ratione sua non interfit, quã ex causa mandati per tex. in. l. si quis §. pertinere. ff. de edend. Ideo donatori etiam post donationem perfectam edendum erit instrumentum donationis eius mandato confectum, licet sua non interfit, nisi ex causa mandati.

- 13 In hoc tamen contrarium tenet gl. in. d. l. prætor quæ dicit quòd donatario tantum edi oportet, non donatori, & id singulare putat Pau. ca. & mod. in. d. l. prætor, quod etiam probat barr. in. l. qui instrumenta. C. de fideiussio. & las. in. d. l. prætor. nu. 8. sed errant, quia existimant mandatum, & interesse, cõcurrere oportere, quod falsum est, vt sæpe dixi, & instrumentum solutionis erit edendum creditori, vt placet Curt. col. ii. in fi. nu. 13. & 14. qui tamen alia ratione hoc defendit ibi vide.

- 14 Fateor tamen mandatum vtriusque contrahentis esse necessarium, ad hoc vt notarius possit instrumentum inter eos conficere, nõ enim

debet me inuito instrumentum ad me pertinēs
conficere, vt in aucten. de Tabellion. §. i. & seq.
not. glo. in. d. l. prætor. in verb. meū, quod pro-
cedit & in eo. quod alterius vtilitatem cōtinet,
qualis est donatio, & liberatio, secundum Iaso.
in. d. l. prætor. nu. 7.

- 15 Si vero actus consistat in sola alterius volun-
tate sufficit eius mandatum, qualis est aditio
hæreditatis, vel protestatio, secundum gl. in. §.
nos autem, in verb. iniungant. In auctē. de Ta-
bellion. Bal. in. l. ii. ff. de stipul. seruo. Ang. in. l.
vlti. ff. pro derelict. cano. in. c. i. de fide instrum.
Ias. in. d. l. prætor, nu. 7. Item non sufficit tacitū
mandatum, sed requiritur expressum, nec præ-
sumitur, ita procedunt no. per Doct. in. d. l. sciē-
dum. ff. de verbo. oblig. & quod non præsuma-
tur, taadit Alex. hic col. 3. post med. nu. 6.

- 16 Cæterum non exigitur mandatum ad hoc, vt
editio obtineri possit, sed sufficit interesse ex
alia quauis causa, & eo cessante sufficit manda-
tum. d. l. si quis ex argentariis. §. pertinere. ff. de
ed ē. & ita ī praxi seruatur, quicquid alii dicūt,
qui videntes praxim quotidianā discrepare à
suis axiomatibus, cum nescirent, se explicare
ex nodo illo, qui eos male habet. in. d. §. perti-
nere. mirabilia sunt cōmenta de mandato taci-
to, quæ non sunt vera, nec necessaria, stante in-
terpretatione per me tradita, ad tex. in. d. §. per

tinere, quā modernissimi quidā, vsurpare sunt conati.

- 17 Intellige præterea teneri Tabellionem edere etiam si actus, de quo factum fuit instrumentū, sit inutilis, secundum Ange. in Conf. cclxxiii. col. 2. vbi ait quod notarius tenetur edere in publica forma, testamentum coram duobus testibus factum, quia ad ipsum non pertinet de actus validitate discutere, idem est si actus illæ ab initio validus, postea fuit rescissus, seu retractatus, vt de testamento reuocato tradunt Bar. & Bal. in l. ii. § si plura. ff. quemadmod. testam. aperi. Dec. probat in. c. i. col. xxiii. an. med. nu. 46. de probation.
- 18 Intellige etiam hoc procedere dūmodo merces notario persoluitur, alioqui non tenetur notarius laborem gratis impendere, vt tradit gl. in. c. statutum. m. §. notarium, in verb. officium de rescript. lib. vi. & gl. in. l. argentarius in prin, in verbo. absimiles, & ibi Bar. ff. de edend. not. Bal. in. l. ult. §. eo. & Alexan. in. d. l. argentarius, Dec. in. d. e. i. col. xxiii. circa med. nu. 46. vbi limitat, quòd si merces non soluatur, poterit notarius impune recusare edere, vt scribit Sal. hic circa fin.
- 19 Quæ merces solui debet duobus temporibus scilicet quando conficit instrumentum, & quādo illud reducit in publicam formam, bar. in. d.

l. argentarius de quo est tex. in l. ult. C. de prin-
 agent. in reb. libr. xii. nec etiam ab initio cogi-
 tur notarius instrumentum conficere, nisi illi
 merces persoluatur vt tradit Bertac. in tracta-
 tu de episcop. in secunda part. octauæ partis.
 lib. 4. § dicamus nume. 41. Mod hic nu. 42.

- 20 Intellige etiam quod semel tantum edere te-
 netur notarius, secundum Bar. & Bal. in l. si quis
 ex argentariis. §. vltim. ff. de eden. & ibi Alber.
 & Paul. Cast & mod. Idem tradit Bar. in l. vlti.
 col. vlt. vers. quæro quando notarius. ff. de bon.
 aucto. l. ud. possid. ex causa tamen cogitur iter-
 um edere. d. l. si quis. §. vlt. & ibi Bar. & Dec. in
 d. c. i col. xi. ante med. num. 55. vbi omnino vide.
 Puto autem causam iustam esse si intersit peten-
 tis, quia tabellio, facile cogitur edere vt dixi li-
 br. i. cap. 3. nu. xi.

C A P. V.

Amisio instrumentorum est causa edendi.
 nume. 1. 2.

*Amisio instrumentorum habilitat peten-
 tem, sed non iniicit vinculum aduersario.*

nu. 3. & 4 & nu. 8. 13 & 14.

Causa edendi expressè esse debet in iure. nu. 5.

Materia edendi est permissoria. nu. 6.

Edere nemo cogitur nisi qui iubetur. nu. 6.

Veritatis habende causa an sufficiat, vt edatur.

nu. 9. & 11.

Negligentio non imputatur ei, qui fato amisit. nu. 12. & 14.

Argentarius iterum edit illi, qui casu maiore amisit rationes. nu. 15. & 16.

1 **A** Missis rationibus, seu instrumentis, succurrendum videtur ei, qui ea fato amisit, ideo illi edendū erit secūdū multos & hæc subnectitur secūda ædēdi causa. iuxta tex. l. si quis ex argentariis. §. vlti. ff. de edend. Bart. hic Alex. in. l. vlti. col. pen. ante fin. nu. 22. in limit. xvi j. eodē.

2 Iusta enim causa videtur, vt succurratur actori, si sine culpa sua periit facultas probandi, vt ibi per eum, & per Soc. hic. in secundo not. probat Anto. de But. & imol. & Benedi&. Capra. in c. i. de probatio, & ibi Dec. col. xvi. numc. 3 r. vbi attestatur cōmunem Dec. col. 4. post princ. nu. 7. versi. in ea glo. Curt. col. 3. in prin. nu. 15. Vicomer. col. vii. circa prin. versi. secundus nu. 37. purpu. col. 4. in fi. versi. secunda causa num. 24. Rip. col. 4. ante med. vers. secunda causa nu. 8. Goxad. col. 2. ante fin. num. 7. Moder. bono. numero. 46.

3 Aduerte hæc causa eodem laborat morbo, quo prima, est quidem postulanti apta, & respicit eius personam, & adimit inhabilitatem eius, qui petit edi. l. si quis ex argentariis. §. vlti. ff. de edendo cæterum non obligat quemquā ad edē-

dum, qui alias regulariter non iubetur, & sic proderit hæc causa aduersus argentarium, qui regulariter cogitur edere.d.l. argentarius, in princ.&d.l.prætor,tamen propter præsumptâ calumniam,vel negligentiam,alteri argentario non compellebatur,qua præsumptione sublata remanet in prima regula, scilicet quod debeat edere, & sic vera est sententia communis, sed non apta, & hanc probat tex.in.d.l.si quis ex argentariis.§.ult.&l.veluti. ff.de edend.

4 Non desunt tamen, qui opinentur, ex hac iactura probationû, induci obligationem in persona eius, qui alioqui nõ iuebatur edere, quo fit vt priuatus quilibet absimilis argentario, possit compelli rationes suas edere ei, qui sine culpa sua probationes amisit,quæ sententia est communiter recepta,vt attestatur Dec.in.d.c.i.nu.31.col.xx.verfi.quarto principaliter, & eâ pleriq; ex commemoratis authoribus probât. & Mod.bono.nu.46.iuxta distinctionem traditam per Soc.hic in .2.not. & Dec.in.d.ca.i.& purpu.hic col.4.nu.24.

5 Sed eam non admittit Bal.in.d.c.i.nec Abba. nec Aret.nec fel.col.vi.verf.fallit quinto nu.12 & hoc loco Io.Pet.de perus.& Anto.de Alex. & Dec.sibi contrarius col.4.post princi.nu.11. & Rip.col.4.circa med.nu.9.quæ opinio mihi videtur verior.

- 6 Primo quia causa propter quam cogitur edere is, qui alias sine causa non tenetur. debet esse in iure expressa, ut tradit Dec. in. d. c. i. col. 30. nu. 61. & dixi, supra. lib. i. cap. vlt. hæc autem iactura probationum, etiam fatalis, non est lege introducta, ergo non est existimanda sufficiens causa, in eo, qui alioqui non iubetur edere.
- 7 Secundo materia edendi est permissoria, ut supra dixi, in rubr. cap. iii. non enim quisquam cogitur edere, nisi qui iubetur edere. d. l. ii. ff. de edend. d. l. argentarius, in verbo, nec ullos alios. eod. titu. igitur.
- 8 Tertio iactura probationum operatur tantum, ut qui postulat non reputetur inhabilis ad petendum, seu calumniator, aduersarium autem non obligat. d. l. si quis. §. vlt. & l. sequē. ff. de edend. ergo iste non tenebitur licet sibi nihil possit imputari, per regulam de qua, in. l. nimis graue. C. de Testib. & re uera. calamitas ista non obligat quemquam ad edendum.
- 9 Non obstat studium veritatis inuestigande, quæ iudicibus cordi esse plurimum solet, & debet, præsertim quando difficilis est probatio, iuxta tradita in. c. i. de Testib. cogen.
- 10 Respondet Dec. in. d. c. i. col. xx. circa med. nu. 31. hanc causam non sufficere, ad hoc ut quis cogatur edere, qui alioquin non iuebatur edere, debet enim venire cum probationibus paratus

aſtor.l.qui accusare.ſ̄.co.non autem ex domo
rei probationes quærere.l.nimis graue.C.de
teſtibus.ita tenent Anto.de butr.in.d.c.i.& ibi
Abba.& Alex.in.d.l.vlt.ſ̄.co.

- 11 Quibus conferunt ea,quæ ſcripſi ſ̄.co.lib.ter-
tio cap.viii.cum dixi,hanc rationem,vt veritas
facti habeatur,nō afficere perſonam eius,à quo
petitur edi,ſed exigi in perſonā eius,qui poſtu-
lat edi.ita loquitur text.in.l.non eſt nouū.ſ̄.co.
quædam enim exigimus in perſona poſtulan-
tis,ne calumniari videatur,aut ſuperfluo vexa-
re aduerſarium.l.fi quis.ſ̄.exigitur.ff.de eden.
l.quædam.ſ̄.cæterum eo. titut.quæ tamen non
obligant aduerſarium,vt ſæpe dixi.

- 12 Non obſtat,quòd nihil poſſit imputari ei,qui
ab initio probationes ſibi cōparauit,quique
eas diligentiffime cuſtōditas,poſtea caſu maio-
re amiſit,cui reſiſti non potuit,reſpōdeo enim
hoc excuſare cum à calumnia,& à negligentia,
vt in.d.l.fi quis ſ̄,vlti.l.veluti,eod.titul.tamen
non obligat eum,qui non iubetur edere,vt ſæ-
pe dixi,& in hac materia non ſufficit, eum qui
petit,eſſe habilem,& nihil illi impingi poſſe,
nam exigitur etiam vt is,à quo petitur,ſit talis,
qui iubeatur edere.d.l.argentarius,in princ.&
d.l.ii.ff.de edend.

- 13 Non obſtat quod fiſcus debeat edere ei, qui
amiſit cautionem.l.illate,C.de fide inſtrumen,

super quo fundamento summopere nituntur
 Mod. Bono. num. 40. Respond. quòd ibi fiscus
 erat actor, què regulariter oportet edere reo,
 ad solutionem probandam. l. iustum. & l. vlt. §.
 eo. ideo rectè dicitur, qđ iterum edit, ei, qui sine
 culpa amisit, per text. in. d. l. si quis. §. vlti. & l.
 seq. ff. eod.

14 Quia vt sæpe dixi hæc diligentia summa, &
 calamitas superueniens, excusant eū, qui vult
 petere, & tollunt impedimentum resultans ex
 negligentia, seu ex calumnia præsumpta, deni-
 que habilitant eius personam, non tamen inii-
 ciunt vinculum aduersario, & hæc respōsio tol-
 lit omnia, quæ hic à Moder. bono. & ab aliis ad
 hoc propositum, inculcantur.

15 Quibus sublati, remanet firma, & solida con-
 clusio, quòd qui amisit probationes, etiam sum-
 ma cum diligentia conquisitas, & custoditas po-
 terit cogere aduersarium edere, quæ conclusio
 fallit in argentario, & similibus qui regulari-
 ter iubentur edere. hi. n. ei, qui amisit, iterum
 edent, d. l. veluti. ff. de edend. Idem puto in acto-
 re, qui regulariter cogitur edere. d. l. vlti. infra
 eodem.

16 Secus puto in reo, vel in alio, quem regulari-
 ter edere non oportet is enim propter iacturā
 aduersarii, si forte volens, libensque semel edi-
 dit,

dit, iterum non cogetur edere: quod etiam probant multi, licet aliis rationibus, videlicet Alexan. & Io. Pet. de perus. hic. & Ant. de Alexā. & Dec. col. 4. num. 11. & Rip. col. 4. circa med. nu. 9. & Mod. bono. nu. 45. sufficit. n. amico vel in paucis seruire. l. tutori. ff. de negot. gest. & actus voluntarii non obligant ultra quā factum est. l. volunterie. ff. de excus. tut. l. ult. C. ne vxor pro marito, licet. Soc. & Lancell. Dec. & Purp. contrarium tueri conentur, quorum rationibus respondent hoc loco philip. dec. & Rip.

C A P. V I.

Argentarius edere debet rationes nu. 1.

Argentarii officium est publicum secundū Doct. nu. 1.

Et ita se habet communis opinio. nu. 2. Et 3. cum sequent.

Tamen verius est hoc officium fuisse priuatum. nu. 1. Et nu. 14.

Argentarii æquiparantur notariis nu. 1.

Ratio, quare argentarius edat, quæ sit. nu. 2.

Causæ due quæ concurrunt in argentario, non concurrunt in mercatore. nu. 4.

Argentarii eligebantur de publico, secundū Doct. nu. 7.

Quæ opinio non est vera, nu. 1. Et nu. 14.

1 **A**rgentariæ officium & ipsum, edendi causam præbere solet, si forte is, a quo petitur, Argentariam exercuerit, is enim proculdubio debet edere. l. argentarius, in prin. ff. de eden. l. prætor. in prin. eo titu. & hoc admittunt omnes, quod quomodo in terminis nostris possit adaptari, vide quæ dixi supra lib. i. c. vii. & viii. Rationem adducunt Doct. quia scilicet argentarii officiū est publicum, l. argētarius, in prin. ff. eod. & æquiparantur notariis, vt per Bar. & Ias. in l. argentarius in prin. eo. titul. sed falluntur Doct. nam verius est officium Argentarii fuisse priuatū, prout & cuiuslibet alterius exercitoris, vt dixi in Rub. supra eo. cap. ix.

2 Ratio verior exprimitur in l. quædam. §. numularios. eo. titulo. & in d. l. argentarius in princ. de qua re alibi dixi, nunc opere pretium duxi ostendere, an sententia ista, qua traditum est officium argentarii esse publicum, sit cōmuni suffragio cōprobata, non quia res ista dubiū apud me aliquod habeat, sed quia uidi quosdam, qui se valde eruditos credunt, contrarium magna contentione asserere.

3 Dico itaque Doct. communi ac frequentissimo suffragio arbitrari argentarii officium fuisse publicum, hanc sententiam probat hoc loco Bar. nu. 5. & nu. 7. & nu. 9. dum loquitur de his quibus iniunctum est officium de publico &

expresse dicit in secundo commentario quod argentarii habebant publicum officium, & sic debet intelligi de officio quod sit publicum auctoritate, ex quo eligebantur publicis suffragiis, & publica auctoritate, ideò Bar. quando loquitur de his qui exercent officium publicum exemplum in argentario proponit, & notario, ut intelligamus quod in utroque est publica auctoritas.

- 4 Ita intelligunt Doct. qui in quaestione mercatoris conantur facere differentiam, inter mercatorem & Argentarium, sub eo prætextu quod duæ causæ, quæ concurrunt in argentario, non concurrunt in mercatore, licet enim mercatores faciant librum rationum, prout & argentarii, tamen in mercatoribus non concurrit alia causa, scilicet quod officium eorum sit publicum, idest publica auctoritate constitutum, nec potest intelligi eorum mens de publica utilitate, quia sine dubio, etiam in libris mercatorum præsupposita consuetudine, publica utilitas iubeat, qualis est illa, de qua in l. quædam. §. numularios. ff. de edend.

Mens igitur Bart. & Doct. est quod officium argentarii est publicum auctoritate idest electione, & fide, cuius non sunt capaces serui, qui in his quæ pertinent ad ius civile pro nullo habentur. l. quod attinet. ff. de reg. iur. & arcentur

a ciuilibus officiis.l.ii.ff.de reg.iur.l.cum præt.
§.pen.ff.de Iudic.l.in omnibus officiis .ff. de
Regul.iur.

- 6 His sic præmissis dico quod cōmunis opinio
est quod hoc officium esset publicum authori-
tate,in ea opinione est Bart.hic in secundo cō-
mentario.Illud æquiparant officio tabellionū.
Idem tenet Bart.in.l.quædam.§.numularios in
vlt.not.ff.de edend.& in.l.argentarius in sum-
mario eo.tit.paulò infra ibidem Bart.in.l.ean-
dem in prin.nu.9.ff.de duobus reis Alciat. hic
nu.7.Appellat publicum munus,& eorū exem-
plo institutos fuisse tabelliones,Alciat.in.l.bo-
ues.§.vlt.ff.de verb.signifi.Bal.in.l.cum te.col.
secunda.ff.si cert.pet.Paul.cas.in.l.si vnas.nu.
7.ff.de pact.& ibi Ias.qui dicunt quod publica
authoritate, & publico indicio elligebātur vt
attestantur Mod.in.l.eūdem iu prin.nu.143.fo.
518.col.4.& fol.seq.col.ii.vbi clare tenēt quod
publicis suffragiis elligebantur argentarii,& sic
quod eorum officium erat autoritate publi-
cum.

- 7 Et quod elligerentur de publico tradit Paul.
Cast.in.l.quædam.§.numularios.ff.de eden.&
in.l.argentarius in prin.eo.titu.Ias. clare hic in
quarto not. dum loquitur de eo qui successit
habenti officium publicum,& sic de eo,qui suc-
cessit argentario.Alex.hic col.iii.nu.5.circa fi,

versi.& aduerte.dum loquitur de duabus rationibus,quæ concurrunt in argentario, & altera tantum est in mercatore.

8 Idem sentit col.vlt.versi.in glo.i.in verbo. Ex natura officii,& ibi Moder.in appostill.ad eum nu.13.dum æquiparant officium argētariorum officio scribanorum Venetorum,expresse Dec.hic col.vii.post prin.versi secundo principaliter vbi etiam sic intelligit Alexā.in loco supra adducto,sentit Rip.hic col.3.in prin.dum æquiparant argentarium & notarium.Curt.hic nu.24.hoc tenet expresse,videlicet quòd officium sit publicum authoritate per.d.l.Argentarius,& quòd ita ponderant illum tex.Ang.& Raph.Io.de vicomercato clare.nu.28.

10 Licet postea dicat num.41.quòd non est proprie publicum,& clare Purp.hic nu.19.dum cōsiderat duas causas in argentario, de quibus in l.argentarius, quæ non concurrunt in mercatore,& sic loquitur de officio, quod sit publicum authoritate.

11 Alioqui si esset publicum tantum vtilitate, fateri oporteret idem esse in mercatore, in quo concurrit vtilitas publica,stante consuetudine quòd ad eos recuratur, & quod eorum libris fides detur,vt in.l.quædam.§.numularios.ff.de edend.& expresse Angel.hic nume.2.dum dicit quod ad argentarium,& notarium spectat,

sito nostro nihil opitulatur.

13 Quia officium quod publicis suffragiis decerni solet, est publicum, ut sentit Paul. Cast. in d. l. prætor in prin. ff. de eden. seu mauis dicere civile iusta tradita per Dec. in l. 2 in prin. ff. de re. iur. a, quo genere officiorum arcetur serui. l. cum prætor. §. pen. ff. de iudic. l. in omnibus officiis et. l. quod attinet. ff. de re. iur. de qua re inferiori loco latius sum tractaturus nunc mihi satis sit ostendisse ex sententia crebrius recepta officium argentarii esse publicum quod quidam palam & quidem serio, & ad id conuocatis amicis quasi triumphaturi negare non erubuerunt.

14 An autem hec sententia crebrius recepta sit legitima, & an iure subsistat, hic est alius articulus, & alia disputatio, de qua loco suo agetur, interim tenendum est officium huiusmodi fuisse priuatum, adeo ut etiam peculiaris argentaria, a seruo fuerit administrata. l. prætor. §. si seruus. ff. de edend. nec opus fuisse publico suffragio ad eam exercendam, nec publica auctoritate, quicquid dicant alii: de quo etiam aliqua scripsi in rub. supra eo. cap. ix. & §. eo. cap. sequent. latius disseram.

C A P. V I I.

Argentarii publicis suffragiis eligeantur
nume.1.&2.

Et eorum officium erat publicum electione &
authoritate. nu.3.

Ciuitalia officia seruis interdicta. nu.4.

Publicum & ciuile idem sunt. nu.4.&6.

Serui arcebantur ab officiis etiam non omni
no publicis. nu.5.&6.

Serui hodie non possunt esse argentarii, olim
poterant. nu.7.&8.

contrarium verius est, qd etiam hodie pos-
sunt esse. nu.9.

Tabelliones olim erant serui. nu.8.

Miserabile refugium dicere aliud iure codicis
aliud iure digestorum nu.10.

L.Thays. §. seio. ff. de fideicom. libert. nu.11.&12.

Seruus quare possit argentariam exercere. nu.13.
&14.&15.

Seruus capax eorum quæ sunt facti. nu.17.

L. Prætor. §. sed & si seruus. ff. de edend. quo-
modo procedat.

L. si ventri. §. in bonis. ff. de priuil. credito, quo
modo procedat. nu.20.&21.&22.

A Rgentariorum officium quale esset, & quo
 modo, seu a quibus constitueretur, non sa-

tis liquet, in hoc tamen cōueniunt pleriq; omnes, argentarios nō sponte sua, ad ministerium officiumuē huiusmodi exercendum accedere, solitos esse, sed vt publicis suffragiis constituerētur, moris fuisse, qua in re plurimum laborāt Moder. Ferrarien. in l. eandē in princ. nu. 144. ff. de duobus reis. & super hoc multa effundunt & demum distinctione quadam comunem tueri conantur.

2 Ego opere prætium duxi, singula discutere, vt veritas facilius elucescat, & vt appareat vter nostrum rectius sentiat. Argentarii vt inquit Mod. olim publicis suffragiis constituebantur, & præficiebantur officio, seu ministerio illi, certusquē erat eorū ordo. ac certus numerus præstitutus, iuxta gl. in l. quædam. §. nummularios. ff. de edend. prout & medicorum iuxta l. parabolani. C. de episco. & cle.

3 Et concludunt officium huiusmodi, esse publicum electione, & autoritate non tamen est publicum, quale est officium magistratus, & ita secundum Mod. potest procedere autoritas gl. in d. l. argentarius, quæ dicit officium hoc, non esse publicum: nam intelligunt Mod. nō esse publicum eo modo, quo publicum dicimus magistratum, erit tamen publicum electione, & autoritate inspecta, quam argentarii ex publico nanciscuntur.

- 4 Aduerte quocunque te vertas, non potest negari quin munus hoc, seu officium, quod publica autoritate fuerit decretum, sit publicum, vt per Barto. in. d. l. eandem, & ita publicum, vt ab eis arceantur serui, cum saltem sit ciuile officium, ad quod serui non admittuntur. l. cū præt. §. pen. ff. de iudic. l. quod attinet. ff. de regu. Iur. & in. l. in omnibus officiis eod. titu. hac ratione seruus non potest esse tabelli o. l. generali. C. de Tabu. lib. x.
- 5 Eadem ratione nec argentarius constitui debet seruus per illum text. qui non solum notarium ordinari prohibet, sed etiam rationibus publicis conficiendis ne te immisceat statuit, denique ex quo est ciuile officium, satis superque ab eo remotum esse certum est ex. d. l. cum præt. §. pen. ff. de iudic. & d. l. quod attinet, nec est admittenda distinctio. mod. qui dicunt seruos tantum arceri à muneribus prorsus, & omnino publicis.
- 6 Quæ distinctio nullo iure probatur, & est contra tex. in. d. l. cum præt. §. pen. ff. de iudic. in quo serui à ciuilibus officiis sunt remoti, & sic etiam à priuatis, quæ tamen electione sunt publica, hæc enim sunt ciuilia, quod est vocabulū generale, & amplius, quā publicum significans, vt per Dec. in. l. ii. ff. de reg. iur. per tex. in. l. i. ff. ad velleian. & in. l. i. cum glo. in verb. ciuilia. C.

de professo.& med.lib.x.

7 Primo respon.Moder.in.d.l.eandem, hoc q̄
dicitur, seruum posse argentariam exercere,
procedere iure veteri, quo casu loquitur text.
in.d.l.prætor.§.sed & si seruus.ff.de edend.ho
die contra est.

8 Nec hoc mirum cuiquā videatur, nam & ta-
bellio hodie seruus esse non potest.l.generalis.
C.de Tabul.lib.x. qui tamen iure digestorum
seruus esse poterat.l.Thais.§.scio.ff.de fideicō.
libert.not.in.d.l.generaliter, in verb.deinceps
& tradit hoc loco Sal.in.4.oppo.

9 Hæc prius tradidit Dec.in.d.l.quod attinet.
ff.de reg.iur.de quo non meminerunt Mod.

10 Dico præterea miserabile esse hoc refugium,
quo quis se tuetur dum cōstituit diuersum ius
codicis, à iure in pandectas relato, per ea quæ
lactè differui libr.4.de not.Crauet, cap.vl.quæ
non repero.& ob id dico seruum, si hodie ha-
beremus argentarios antiquos, prout haberi
credo, posse argentarii officio fungi.d.§.sed &
si seruus, qui tex.non est ab rogatus, nec est cō-
tra tex.in.d.l.cum prætor.§.pen.ff.de iudi.quia
officium argentariæ non est, nec vnquā fuit pu-
blicum, sed virile.l.fœ-nine.ff.de edend.ideo ad
illud potest seruus assumi, seu illi præfici a do-
mino.

11 Non obstat text.in.l.Thais.§.scio.ff.de fidei c.

libertat.ubi Stichus notarius manumitti iubetur quibus uerbis Stichus ille præsupponitur esse notarius & præsupponitur etiam esse seruus alioqui manumissione non egeret qui liber est l.manuissiones .ff.de iust.& iure l.decem .ff. de verb.obligatio.

Multi crediderunt illud iure digestorum licuisse sed ego adduci non possum ut differentiam hanc inter ius Codicis & ius Digestorum admittendam putem.vt sæpè dixi,præsertim in re de qua agitur,quandoquidem,etiam ex legibus Codicis apparet seruos fuisse notarios,vt est expressum in.l.i. §.sin autem aliqua & .§. sequenti C.de cōmuni seruo manumiss.& in.l.si tibi notarium.C.de pignoribus.

- 11 Dic igitur notarium à notis, seu notationibus seu à notando dictum, & hoc verbo publicum significari notarium, & priuatum de publico loquitur text.in d.l.generali.C.de tabul.lib.x. de priuato, qui alioqui scriba dici potest, qui ratiocinia & scripturas priuatas conficit, loquitur tex.in.d.l.i.& in.d.l.si tibi, & utrobique ita interpretatur gl.hoc idem tradit glo.in.l.defensionis.C.de iure fitc.lib.i.ita quoque accipiendum est in.d.l.Thays. §.scio.ff.de fideicō.liber. quo fit,vt verum non sit,post ius nostrum digestorum,quo utimur,licuisse seruo publici notarii officio fungi,quicquid dicunt Mod.

- 13 Subiiciunt Moder.in.d.l.eandem nume. 144.
optime liquere & .d.l.prætor. §. sed & si seruus
ff.de edend.servum non alia ratione potuisse
argentariam exercere quam quia dominus eius
poterat eam exercere ait text. si seruus argen-
tariam fecerit sciente domino dandum iudi-
cium in dominum, per inde ac si dominus ipse
fecisset, si eo inscio factum est, non esse dan-
dum, ex hoc inquiunt Moder. liquido constat
capacitatem servi, in exercenda argentaria, pen-
dere à domino, iuxta regulam de qua in .l. si mi-
hi & tibi. §. regula. ff. de legat. primo, & .l. ii. §.
primo. ff. de administ. rerum ad ciuitat. perti-
nentibus.
- 14 Hoc argumentum eo tendit, licet illi sic non
explicent, vt intelligamus seruum posse argen-
tariam exercere, non ex habilitate sua, sed ex
habilitate domini, quod si admittimus, iam
poterit seruus ad præturam aspirare, & ad de-
curionatum, & ad alia huiusmodi ciuilia offi-
cia. quorum capax est dominus.
- 15 Quod est contra text. in .l. i. & secunda. C. si
seruus vel libert. ad de curionibus aspir. libro.
decimo, & .l. barbarius. ff. de offic. præto. pote-
rit etiam esse publicus tabellio, cuius officii ca-
pax est dominus, quod quam ridiculū sit nemo
non videt.

- 16 Capacitas vel incapacitas domini in seruo cōsideratur in his, quæ domino acquiruntur, d.l. si mihi. §. regula. ff. d. lega. i. quo ad ea quæ sunt facti, præcipue in officiis, quæ resident in persona officialis, nec ad alium transeunt, serui persona spectanda est, quorum incapax est, si sint publica, seu ciuilia, tametsi dominus sit capacissimus, & supremum in modum idoneus. d.l. i. & ii. C. si seruus ad decurio aspir. d.l. cum prætor. §. pe. ff. de iud. d.l. in omnibus officiis. ff. de reg. iur. d.l. quod attinet. eo. titu.
- 17 Est tamen capax exercitationis, & eorum, quæ in facto ministeriue priuato consistunt, vt no. Doct. in. l. i. in prin. ff. de verb. oblig. qua ratione potest esse institor, & exercitor, vt in. l. i. §. cuius autem conditionis. ff. de exercit. actio. & l. cui-cunque. §. sed & si mensæ. ff. de institu. actio. eadem ratione poterit argentariam exerecere, vt est expressum. in. d.l. prætor. §. sed & si seruus, quicquid dicunt Mod. qui dissidentia inter se, atque pugnantia inculcant, vt quo iure, quaque iniuria sententiam suam tueantur.
- 18 Et quod hæc non coercent, patet ex eod. q. primum fundamentum præsupponit seruum esse se capacem officii quod sola electione publicū est, secundum præsupponit seruum huius officii incapacem esse, posse tamen ex persona sua capere, sed vtrumq; falsum est, vt dixi, amplius

non repeto.

19 Ad tex.in.d.§.si seruus dic non vocari in controuerſiam,qua ratione poſſit ſeruus argentariam exercere, ſed ponitur pro conſtanti eum poſſe facere, deinde quæritur an dominus teneatur edere,& tunc lex diſtinguit ſcientem ab ignorante,non autem capacem ab incapaci, & ex quo ſeruus ignorante domino, exercet argẽtariam, eumque non obligat. ſatis conſtat non ſpectari conditionẽ domini in argentaria exercenda,& per hoc retorquetur tex. ille.

20 Non omitto præterea eoſdem Moder.in.d.l. eandem pagi.520.plurimum inniti ſuper text. in.d.l.si ventri.§.in bonis.ſſ.de priui.credit.cui inquit ipſe ſine cauillo reſponderi nequit,quia, ſecũdum eum,publica fides ea intelligitur,quæ à publicis perſonis comprobata eſt, quo fit inquit ipſe,vt fiducia publice approbationis quiſque falli poſſit.

21 Rogo dicat mihi quid ſibi vult iſta fides ex publica electione data? profeſſò parum facit ad ſpeciem eo loco propoſitam,ſinge eum qui depoſuit,& complures alios ſciuiſſe, mēſularium illum facultatibus lapſum eſſe, profeſſò nulla excuſatione dignus mihi videbitur, qui egenti & de plorato nummulario fortunas ſuas commiſſerit,nec priuilegio petiturus eſt,qui vt priorum creditorum conditionem deteriore fa-

ceret,perdituro,pecunias dedit,quamuis publico decreto ille negotiationi præfectus fuerit.

- ²² E contra si vulgo lucuples habeatur argentarius, & ad eius fidem passim confluant homines rectè dicetur publicam.i.populicam fidem secutus is, qui apud eum pecuniam deposuerit, & concurrente depositi fauore, cæteris meritò præferetur. Ideo publicam fidem rectè interpretabimur, id est communem omnium fidem. Ita Cicer.libr.de inuent.pag.51.a publicum, inquit, est quod ciuitas vniuersa, aliqua de causa frequentat. Idem Cice.ad att.88.a nos inquit, publicam prope opinionem secuti sumus.

- ²³ Vltimo Moder.adducunt.authoritatem Cic. in libr.officio.vbi loquitur de Pithio illo, qui siracusis argentariam exercebat, & ait officium illud publice vtile fuisse, & quod ordo ille omnibus ordinibus graciosus erat, ex hoc, inquit, constat argentariorum ordinem quendam fuisse, in quo delectus aliquis virorum proborum habitus fuerit, quorum fides publice approbata fuerit.

- ²⁴ Ad hoc respondeo & retorqueo authoritatem Ciceronis contra communem dicit enim officium publice vtile fuisse, quod ego admitto, & ita interpretor.d.l.argentarius, vt videlicet habeat publicam causam.i.publicam utilitatem, prout

prout etiam innuit tex.in.l.quod priuilegium.
ff.deposit.& in.l.pen.in fi.C.de non nume. pec-
cun.

- 35 Fateor etiam q̄ erat ordo argentariorum, or-
dinē ego intelligo societatem, sic etiam ab eo-
dem Cic. appellatur ordo aratorum ordo pec-
cuniariorū ordo mercatorum Cice.in ver.112.
a tamen nemo dixerit huiusmodi ordines esse
authoritate nec electione publicos.Idem igitur
dicam de ordine argentariorum, & per hæc pu-
to communem sententiam defendi non posse,
quicquid dicant Moder.& per consequens ar-
gentariorum officium fuisse priuatum, quia ta-
men cum magna diligentia conficiebant ratio-
nes.l.argentarius in prin.ff.de edend.& fides ac
probatio inueniebatur in eorum libris, cœpit
populus ad eos confluere,& aucta est,ex huius-
modi frequentatione,fides & autoritas eorum
de qua re aliqua dixi in rubr.sup.eod.cap.ix.&
inferius cap.sequent.plura sum tractaturus. ibi
vide, quia uidisse non pigebit.

C A P. VIII.

L. si quis ex argentariis. §. prohibet. ff. de eden.
male intellectus a doctoribus. nu. 1. expli-
cat nr. nu. 12. & 14. & 16.

Ratio duplex quare argentario non sit edendum. num. 2.

Libri rationum argentariorum quam fidem facerent olim num. 3. & num. 7. uide omnino num. 19. & num. 34.

Ratio de qua in §. prohibet, an sit inepta num. 4. & nu. 6. vide nu. 8. & 15. & 16. & 17.

Rationes propriæ tantum prosunt ipsi argentario, quantum alteri. nu. 5. vide nu. 30

Imputari nihil potest argentario si non fecit rationes pro se nihil probantes. nu. 6. & 7.

Immo sic nu. 15. & nu. 30. & 33.

Argentario edendum esse videtur saltem probationis habende causa nu. 7.

Contrarium verius est nu. 9. & 10. & nu. 30.

Indefinita prohibitio, generaliter est intelligenda. nu. 9.

Exceptio est de genere regulæ. nu. 10.

Instructus, quid significet. nu. 11. & 12.

Instructus instrumento sue professionis, quomodo intelligatur nu. 12. & num. 14. & 15.

vide omnino. nu. 16.

Originalia sæpe eduntur. nu. 18.

Libro meo ad mei utilitatem, non est danda fides nu. 20.

Liber rationum argentarii nudus, non facit fidem pro tertio, nec contra tertium. num. 20.

& nu. 21.

nisi ex causa nu.22. vide nu.26. & 28. &
nu.34. & 38.

Scriptura priuata quando fidem faciat. nu.22.
vide nu.28. & nu.38.

Argentariorum officium necessarium, magis
quā aliorum nu.38.

Pecuniæ vsus necessarius, magisquā aliarum
rerum nu.38.

Chirographa et cautiones in rationibus reper
te, fidem faciunt, non liber simplex. nu.23.
& nu.35.

Mercatores diligentes non in solo libro confi
gunt, sed exigunt cautiones, & syngraphas.
& subscriptiones a partibus nu.24. & 25.
& 27.

L. quædam. §. nummularios. ff. de edend. quo
modo procedat. nu.26. vide omnino numer.
35. & 36.

Diligenter rationem conficere quis dicatur
num.27.

Ratio est verbum vniuersale. nu.29.

Rationes argentarii nō minus probant pro se,
quā pro alio. nu.30. & 32.

Maxime, i sapissime, nu.36. vide nu.37.

Argentarii quare edere cogantur, potius quā
alii nu.38.

- 1 **S**Aepe occurrit in materia ista mentio tex.in.
l. si quis ex argētariis. §. prohibet. ff. de eden.
 qui textus male intellectus multorum magnorumque errorum occasionem præbuit itaque opere pretium duxi ea annotare quæ animaduersione digna viderentur.
- 2 Scire igitur oportet vetuisse prætorem ne argentarius possit compelli edere alteri argentario, causa non cognita, rationem adducit text. duplicem, prima est quia argentarius, qui sibi edi desiderat, potuit esse instructus instrumento suæ professionis, secunda est, quia absurdum est ut illi edatur, qui alteri edere debet, quæ non recte explicantur à doctoribus.
- 3 Scire etiam oportet, quòd libri rationum argentarii, secundum communem sententiam doctor. fidem faciunt pro tertio, & contra tertiū, olim plene, hodie semiplenè, pro ipso qui rationem conscripsit, nec olim, nec hodie fidem facit, contra eum probat, si credendum est bart. in *l. quædam. §. nummularios. ff. de edend. & ibi las. & alii communiter, barto. in. l. admonendi. col. 3. versi. circa librum. nu. 26. & ibi las. col. 48 in prin. versi. circa tertium nu. 131. cum seq. ff. de iure iuran. vbi communem attestatur, Mod. hic communiter.*
- 4 His sic præsuppositis, ratio quam adducit tex. in *d. §. prohibet*, nō subsistit, sed est omnino in-

apta, nā si libri argentariorum fidem fecissent contra scriberet, scribenti autem antiquitus non profuissent, inique vetuisset prætor edi argentatio, quod tamen vetuit. l. si quis ex argentariis. §. prohibet. ff. de edend. quā prohibitionē summa cum ratione se fecisse credidit, cum ait absurdum esse, quod illi edatur qui & ipse tenetur edere, cumque iniquum esse arbitratus est ei, qui ex rationibus suis instructus esse potuit, edi oportere.

6 Hæc ratio potest esse non iniqua si argentarius edi sibi postulet, informationis habendæ causa, nam verum est cum non minus potuisse esse instructum, & informatū ex rationibus suis, quam ex alienis, si eas diligenter fecisset, prout tenetur. l. argentarius in prin. ff. de edend. cæterum si alienas rationes desiderat, probande suæ intentionis gratia, hoc casu non est verum, eum ita potuisse suis rationibus instrui, seu muniri, quemadmodum alienis, cum libri sui sibi non sint profuturi, alieni autem sint causæ suæ magnū adiumentum præbituri.

7 Ideo hoc casu, nec verum est causam suam, ita instrui, & muniri ex tuis libris potuisse, sicut ex alienis, nec absurdum est, ut qui tenetur aliis edere libros suos, ad eorum intentionem probandam, is pro sua causa tuenda, ad alienum confugiat auxilium, quod ex propria scriptura con

sequi non potest; & quod aliis facit ipse ab altero sibi fieri sperare non inique possit, arg. l. terminato. C. de fructibus. & lit. expen. præsertim cum nulla ei culpa ascribi posse videatur, qui libros suos, tales facere non potuit, qui sibi opitularentur cum lex obstat. d. l. instrumenta, & l. exemplo. C. de probation.

7 Aut igitur edendum est argentario, postulanti sibi edi ad intentionem probandam, etiam si libros suos non perdiderit, & sic edictum prætoris prohibitorium restringendum est, ad editionem informationis habendæ causa petitum, & ita loqui videtur tex. in. d. §. prohibet, aut fateri oportet quod non magis potuit argentarius ex alienis libris, quàm ex propriis causam suam tueri, quo admissio, vacillabit cõmunis illa conclusio, quòd contra tertium, ac pro tertio, libri huiusmodi fidem faciunt, saltem semiplenam, de qua per Doct. in. d. l. admonendi.

8 Ego adduci non possum ut à prætore iniquum edictum propositum fuisse arbitrer, nec ineptam rationem à iureconsulto fuisse adductam, Puto etiam edictum prætoris, quo edi argentario nõ oportere statuit, generaliter procedere, & summa cum ratione fuisse propositum, prohibet simpliciter prætor edi argentario. d. l. si quis. §. prætor. ff. de edend.

9 Ideo siue informationis habendæ causa, siue

probandæ intentionis gratia, petita fuerit editio, existimabo edito locum esse, simplex enim & indefinita prohibitio generaliter est intelligenda. l. i. §. & generaliter. ff. de legat. præstand. præsertim, quia huiusmodi prohibitio, est limitatio quædã, seu exceptio, facta ex generali edito permissorio, de quo in l. prætor ait in princ. ff. de edend. quod editum loquitur de editione quacunque ex causa facienda, & hoc admittunt Doctores.

10 Idem dicam de exceptione, ut scilicet loquatur in terminis regulæ, alioqui non esset bona exceptio. l. nam quod liquidæ. ff. de penu. leg. Dyn. in rub. de reg. iur. libr. vi. bart. in l. si eum. §. qui iniuriarum ff. si quis cautio. Dec. in l. i. numer. 20. ff. de reg. iur. & hoc admittunt omnes Doctores. seu verius præsupponunt, non esse scilicet edendum argentario, neque ad probandum neque ad informandum, ideo non insistam diutius super re, quæ disputatione non eget.

11 Præsuppono præterea quod verb. instructus, non solum informationem, sed etiam munimentum, & probationem causæ præsert. l. i. in verb. instrui. ff. de fide instrumento. l. i. §. ii. ff. de magistrat. conuenien. l. pen. versic. peto. ff. quibus ad liber. proclam. non lic & in l. ult. j. eo. ibi rationibus quibus se possit instruere id est armare, & munire. Ita accipitur in. d. §. prohibet, in verbo.

instructus, dum dicit, quod argentarius potuit esse instructus ex suis rationibus. i. munitus, & sic non minus tueri potuit causam, ex suis rationibus, quā ex alienis, quod forte mirum videbitur plerisque, sed statim declaratum facile admittetur.

- 12 Scio ego instructum à doct. in eo sensu accipi, quo dicimus fundum instructū, id est penes quē stat instrumentum quemadmodum enim fundū dicimus instructum in quo sunt instrumēta fundi. l. ii. §. i. ff. de fundo. instruct. l. i. C. de verb. sig. l. ii. C. de bonis vacant lib. x. Ita argentarium dicimus instructum, qui penes se habet instrumentum suæ possessionis. i. rationes, & in hoc sensu loquitur Bar. in. l. i. §. si quis, in duob. ff. de bon. poss. secundū tab. & bar. in. d. l. si quis. §. prætor. ff. de eden. & ibi, las. nu. 4. cum volūt ex eo text. oportere semper originale instrumentū manere penes notarium, ut sit instructus instrumento.
- 13 Nor. etiam bart. ex eo tex. quod si notarius instrumentum à se editum, appellet exemplum, faciet fidem, quia tabellio, qui exemplum sumpsit, debet esse instructus instrumento tuæ professionis, & q̄ ob id nō est maioris autoritatis originale, quā exemplum, quod etiam repetit bart. in auctē. si quis in aliquo. §. eo. in. 2. opp. nu. 2. & ibi las. col. ii. nu. 3. & doct. cōmuniter not. etiā Bart. in. d. §. prætor, instrumentū q̄ tabellio edit parti

præsumi exemplum, non autem originale, quia originale semper apud notarium debet remanere, ex quo semper remanet instructus, secundum Bartol.

14 Aduerte non loquor nunc de fide instrumenti à notario editi, de qua agitur in authen. si quis in aliquo. §. eo sed dico quod tex. in. d. §. prohibet, in verb. instructus, non admittit hunc sensum, ridiculum enim est dicere, quod homo sic sit instructus, prout fundus.

15 Secundo dico quod si sic acciperetur, ratio ibi expressa, esset inepta, licet enim argētarius teneat penes se originales rationum suarum libros, per hoc tamen non erit instructus, id est non tuebitur causam suam, quam nunc ex alienis rationibus tueri tentat, & non erit sufficiens ratio excludendi eum, à petenda editione libri alieni, ob id, tantum, quod originale suum, quod sibi non erat profuturum, non retinuit ut antea dixi.

16 Ideo verb. instructus, non sic accipiendum est, ut credidit Bartol. sed instructum accipio, id est munitum, & armatum, probationibus, quæ ex suis rationibus resultant, non minus, quam ex alienis.

17 Et tunc optima est ratio, quare non edatur argentario, qui potuit esse instructus ex suis rationibus, & ex eis causam suam tueri, tunc enim præsumitur calumniari, & superfluas probationes petere, vel vexandi aduersarii gratia. l. si quis

quis. §. exigitur. ff. de eden. vel saltem negligencia illi ascribi potest & rationes non fecerit, aut non custodierit diligenter, prout tenetur. l. argentarius, in prin. ff. de edend. l. veluti in verbo. negligentia. ff. eo. titu.

18 Non omitto etiā quod plerunque, his, qui edi postulant, exhibentur originalia ipsa, & sic non est verum, quod semper sit instructus originali instrumento, libroue, is qui ea confecit. l. procurator. C. de edend. & hic in verb. exhibeat, & in l. ii. in verb. exhiberi, & in l. iustum. in verb. exhibitis, & in l. vlt. §. eo. in verb. promi. & in verb. exhiberi, quo verbo vtuntur leges, cum de originali edendo tractant. l. ii. ff. ad exhiben. l. iii. §. exhibere. ff. de Tabul. exhiben.

19 Quid dicendum? non potest negari, quin argentarii rationibus fides aliqua adhiberi cōsueuerit. l. quædam. §. nummularios, in verb. probatio, & in verb. fidem. ff. de edend. & in l. argentarius. §. vlt. ibi causam suā tueri posset, & in verb. vincere potuisse, eod. titul.

20 Durum est etiam asseuerare quòd libris meis, quantumuis probus sim, ad vtilitatem meā, fides habeatur, contra tex. in l. instrumēta, & l. exemplo. C. de probation. sed & vix est vt pro tertio aut contra tertium, nuda & extraiudicialis scriptura priuati hominis plerunque absente parte facta fidem faciat, prout Io. Imo, multis magnis

que rationibus tueri conatur in.l.nuda.ff.de donation.& refert Iaso.in.d.l.admonendi.col.44. circa.fi.& col.seq.nu.134.& licet ipse Ias.& cæteri communiter.Imole sententiam non admittant,tamen illud ex eo processit,ꝑ tex.in.l.que dam.§.numularios nunquam fuit recte intellectus.

- 21 Igitur audendum est,vt veritatem assequi valeamus,Dico. itaque libris nummulariorū, pro tertio, aut contra tertium, fidem adhiberi non consueuisse,nisi aliis adminiculis adiuuarentur nam priuati hominis scripturæ non facile danda est fides,in præiudicium alterius,vt fatentur omnes,in.l.admonendi.ff.de iure iuran.

Dabitur tamen fides ex causa, videlicet si in libro meo,scriptus sit aliquis contractus,& partium subscriptione munitus, aut à testib.subsignatus aut alias talis sit scriptura,cui ex legibus fides haberi debeat,de qua in.l.publia in fi.ff.de posit.& in.l.scripturas.C. qui potio. in pigno. habe.& in aucten.& si contractus.C.de fide instrumeto,& Ias.in.d.l.admonendi.col.27.circa med.nu.88.ff.de iureiur.

- 22 Ideò si in rationibus meis reperiatur cautio, vel chirographum,prout reperiri posse ostendit tex.in.l.cum ieruus in fin.ff.de conditio.& demonst.& in.l.si quis.§.rationem,& §.seq.ff. de edend.& in.l.qui tabulas.ff.de fur.hæc puto

probabunt, iuxta tradita per Doct. in d. l. admonendi, libri simpliciter scripti, sine aliqua solennitate, seu capita huiusmodi, non probabunt, nisi fallor, sufficient tamen ad informationem habendam, de qua in l. i. in prin. & in §. edere, & in §. eum. ff. de edend.

- 24 Et aduerte (expertus loquor) solent mercatores, qui negotiationem aliquam, diligenter exercent, quando cōtractum aliquem faciunt, super hoc chirographa solennia confici curare aut testes adhibere, & eorum subscriptiones exigere, & hæc penes se retinēt, deinde scribunt in libro suo, talem contractum tali die fuisse celebratū, prout apparet tali chirographo. quod in filo, seu linea, aut in arca repositum, custodiunt.
- 25 Idem est quando pecunias alicui numerant, mandato alieno, solet mercator Mediolani apocham scribere, & eam trasmittere Venetias ad Caium, in qua mandat suo nomine numerari Titio cētum, ille recipit mandatum, & in arca, seu filo, aut linea id custodit, deinde numerat Titio centum, & ab eo extorquet confessionē solutionis, in scriptis, binis chirographis subsignatis probatam, quorum alterum ad mandatorem, trasmittit, alterū penes se retinet, & de his omnibus memoriā facit in libro suo.
- 26 Hoc modo liber iste cōpositus, probat, vna cū chirographis, q̄ totum appellatur ratio. l. si quis

§.rationem. ff. de eden. & sic nō solus nudusque liber rationum, sed ratio ipsa, i. negotiatio diligenter confecta, probat, & de hac diligenti ratione loquitur tex. in l. argentarius in prin. ff. de edend. & hec est fides, de qua loquitur text. in l. quædam. §. nummularios, eo. titu. de quo textu. vide quæ dicam paulo. infra numer. 35. vsque ad. fin.

- 27 Alioqui vix est, vt existimem, cum diligenter conficere rationem suam, qui cōtētus sua ipsius annotatione, neque instrumentis, neque chirographis, neque aduersarii subscriptione aut testium præsentia, negotia sua instruit, neque probationes comparat, contra text. in l. instrumēta & l. exemplo. C. de probation.
- 28 Dicam igitur non omnem scripturam argentarii fidem, aut probationem, facere, sed solenniter factam, fidem facere idest cum subscriptione partium, vel testium, vt dixi, & sic non scriptura argentarii, sed ratio argentarii, diligenter confecta, probationem continet, seu fidem.
- 29 Facit. d. §. nummularios, quod nomen, ratio, est verb. vniuersale, vt non solū librum, nec solam argentarii scripturam, sed negotiationem ipsam diligenter confectam contineat, & contractus, & cautiones. d. l. si quis. §. rationem, & in d. l. cum seruus in fin. ff. de conditionibus, & demonstra.

- 30 His. sic presuppositis, quæ utputo, verissima sunt, & quotidie obseruantur, dico argētarium nō minus tueri posse causam suam, ex sua ipsius ratione, diligenter confecta, quàm ex aliena, nā finge, ego & tu sumus argentarii, non socii, sed diuersæ negotiationis.
- 31 Contingit, ut sæpe euenit, negotium vnū fieri inter te, & me, tu conficis rationem tuam, diligenter, & apocham à me extorques, pro tuitio-
ne causæ tuæ, & omnia scribis in libro tuo. ego è contra, si diligenter gero negotium meum eadem scribo in libro meo, non per eadem verba, sed in substantia concordantem rationem facio, & antapocham à te extorqueo, quod diligentes homines facere solent. l. plures apochis. C. de fide instrum.
- 32 Si hæc ego fecero, non minus tueri potero causam meam, ex rationibus meis, quàm ex tuis, & sic non egebo rationibus tuis, merito dicit tex. argentarium potuisse esse iustructum instrumēto suæ professionis, hæc ego si prætermisero, nō feci diligenter, prout teneor. l. argentarius, in prin. ff. de edend.
- 33 Ideo mihi erit imputandum, & propterea re-
æ prætor me excludit à beneficio editionis cōsequendæ, vel tanquā calumniatorem, vel tanquā negligenter officium meum exercentem. l. si quis. §. exigitur, & l. veluti. ff. de edend.

- 34 Ex his patet, quatenus olim credendum esset libris argentariorum, ex quo etiam resultat, qualis & quanta fides, hodie sit adhibenda, mercatorum libris, & hæc dico consuetudine circumscripta, quã in locis, in quibus viget, seruandam esse censeo, de qua relate tractant Doct. in l. admonendi, ff. de iure iuran. tamen ex his quæ proxime adduxi, vacillabit conclusio communis, de qua alias, amplius non insisto. quia hæc res longum exigit tractatum,
- 35 Illud etiam non puto omittendum, solere multos elicere ex. d. l. quædam. §. nummularios. ff. de edend. q. libri argentariorum antiquitus probabant gl. Bart. Ias. & alii in. d. §. numularius Doct. hic passim, tamen reuera hoc non dicit tex. illæ sed q. in scripturis & codicibus eorum probatio continetur, vult dicere q. chirographa, cautiones, subscriptiones, & alia huiusmodi, quæ rationibus continentur vt in. l. cum seruus §. vlti. ff. de condit. & demonstr. & in. l. si quis. §. rationem ff. de edend. fidem faciunt, seu probationem inducunt.
- 36 Et propterea non dicit tex. q. probant, sed codices scripturasuè eorū probare, sed in eis probationem contineri, nec semper, sed maxime, id est sæpissime, seu vt plurimū, vt scripsi, in Rubr. supra cod. cap. vii.
- 17 Potest etiam intelligi verb. maxime, ad compa

rationem aliorum, exercitorum, seu institutorum
& sic in argentariorum codicibus, & scripturis
mxime, idest magis quā in rationibus aliorum
mercatorum, continetur probatio, & sic verb.
maxime, stat comparatiue, vt per lo. an. in. c. i. de
renuntiat. lib. vi. & ibi Franch. nu. 5. & gl. in. c. ad
abolendam, de fil. præsbyter, quod eo euenire so-
lebat, quia argentarii, diligenter, idest cum op-
portunis cautionibus, & securitatibus rationes
conficiebant. l. argentarius, in princip. de eden.

- 38 Et ex hoc facile intelligimus fieri posse vt etiā
in rationibus aliorum mercatorum fides rei ge-
stæ inueniatur, tamen non ita frequenter non in-
uenitur, quid cum tanta diligentia non confi-
ciunt rationes. d. l. argentarius, nec tam late pa-
tet vtilitas aliarum rerum, quanta est pecuniæ,
l. i. ff. de contrahen. emptio. & propterea non ita
necessarius est vsus aliorum exercitorum, prout
est argentariorum. l. quod priuilegium. ff. de po-
siti, nec tam late patet aliorum mercatorum ne-
gotiatio, quā argentariorum vt sentit tex. in. d. l.
argentarius in verb. singulorum, & ī l. quædā. §.
nummularios, in verb. frequentissime decurri-
tur, & docet experientia rerum magistra: c. quā
sit, de elect. lib. vi. ideo argentarii potiusquā ali-
iussi sunt edere. d. l. argentarius, in verb. absimi-
les eodem. titul. & hæc nota, quia non ita decla-
rantur a doctoribus.

CAP. IX.

Successionis causa est iusta ut quis edere cogatur. nu. 1. nu. 6.

Successor argentarii cogetur edere. nu. 2. & nu. 6.
etiam si non sit eiusdem professionis. nu. 2. & 6.
fallit in singulari successore. nu. 3.

Successor singularis non cogitur edere, nisi causa cognita. nu. 3.

Intellige, si nihil possit imputari heredi, quare ipse non ediderit, denuntiatus. nu. 11.

Intellige etiam si nihil possit imputari ei, qui edi desiderat. nu. 12.

Successor etiam notarius sine iudicis autoritate non potest authenticare instrumenta defuncti. nu. 7.

Notarius potest alteri committere suum instrumentum exemplandum. nu. 8.

Intellige si est impeditus. nu. 8.

Subscribere tamen debet ipse principalis notarius. nu. 8.

& in subscriptione de impedimento mentionem facere. nu. 8.

Subscriptio alteri mandari non potest. nu. 9.

Absentia longa est iustum impedimentum. nu. 8.

Valitudo adversa est iustum impedimentum. nume. 8.

Emolumentum instrumenti editi ab herede

legatario debetur
Legatarius edit in subsidium.
vide.

nu.10

nu.11

nu.12.

1 **S**UCCESSIO quoque est iusta edendi causa, vide licet si forte is, contra quē agitur, successerit argentario, & agatur de rationibus argentarii. Itaque si præsupponamus rationes, quæ hic edi desiderantur, ad fœminam ex successione pervenisse, hæc tenebitur edere. quia ipse argentarius cui successit fœmina, tenebatur edere, etiā si contra eum ageretur. l. argentarius, in princ. ff. de edend.

2 **C**um itaque successerit in locum argentarii, tenebitur edere, quia eiusdem iuris est successor cuius erat defunctus, & partibus eius fungetur, & sic tenetur edere, etiam si non sit professio- nis eiusdem. l. quædam. §. nihil. ff. de edend. l. si quis ex argentariis. §. cogentur. eod. titu. Sal. hic in. 4. opposi. Bald. in. 2. opposi. Ias. col. secunda. circa med. num. 5. & Dec. col. i. circa med. nume. 11. & 12. vicomercat. nume. 39. colum. vii. Alciat. nume. x. & alii communiter.

3 **H**oc intellige si fuerit successor vniuersalis, ita loquitur tex. in. d. §. cogentur, & d. §. nihil se- cus est si sit singularis successor, puta legatarius, vel donatarius, hi enim ex causa tantum, cogen- tur edere, non alias. d. l. quædam. §. nihil versic.

quod nihil. Ita Salic. hic in. 4. opposi.

Et hoc producit Bal. ad notarium, potest enim notarius legare protocolla sua, & eius successor tenetur edere, vt tradit Bald. in. d. l. vlti. col. 4. circa med. nu. 13. vers. secundo potest.

Intellige autem quod hæc lex potest exemplificari in successore, non quia appareat mulierem hanc successisse argentario, sed quia causa successionis est iusta causa edendi.

Itaque cum nulla causa fuerit proposita imperatori poterit exemplum proponi, in successionis causa, vt hic per Paul. in alio proposito, & Gozadin. & Purpu. & Mod. & sic successio erit causa iusta, propter quam reus cogatur edere, qui non est eiusdem professionis, & ita intelligendo cessat obiectum diuinationis super quo laborat Bar. & laborant Doct.

Aduerte ad aliud, licet verum sit, posse notarium legare sua protocolla alteri, vt supra dixi tamen legatarius iste, aut hæres, etiam si sit notarius, non poterit solus auctoritate propria huiusmodi instrumenta in publicam formam redigere, sed necessaria est iudicis auctoritas, secundum Paul. Cast. & Alex. in. l. si quis ex argentariis. §. cogentur. ff. de eden. & ibi Ias. colum. 2. in quint. not. num. 14. per tex. in. c. cum P. Tabell. de fide instrumen. idem tenent. Angel. Bal. Sal. & Paul. Castr. in. l. quædam. §. nihil eod. titul. &

ita seruatur.

8 Dicunt præterea Doct. q̄ Notarius viuens potest alteri mandare, vt de suis instrumentis sumatur exemplum, solenne, ita not. Bart. in.l. quædam. §. nihil eod. titu. hoc intelligit Bart. procedere in eo Tabellione, qui longa valetudine cōfictatus, vel ob diuturnam absentiam, nō potest ipse id facere. Idem probat bart. in.l.i. ff. de offici. consul. & Bald. in.l.ii. col.v. ad fin. C. de iure fisci. liber.x.

9 Intellige præterea hoc procedere dummodo notarius ipse se subscribat, & in subscriptione de impedimento mētionē faciat vt quotidie obseruatur, & hanc subscriptionem alteri committere non potest. l.vlt. §. sin autem dubius. C. de iure delib. Ita Angel. & Paul. Cast. & Alexan. in.d. §. nihil post Bar. in.l. diuus. §. item senatus. ff. de fals. Bald. in.l. vnic. §. ne autem. C. de cadu. tollen. Bal. in rubr. C. de fide instrument. col. ix Angel. in auſten. de Tabellio. in prin. Ias. in.d. §. nihil. col. ii. in quinto not. nu. 9.

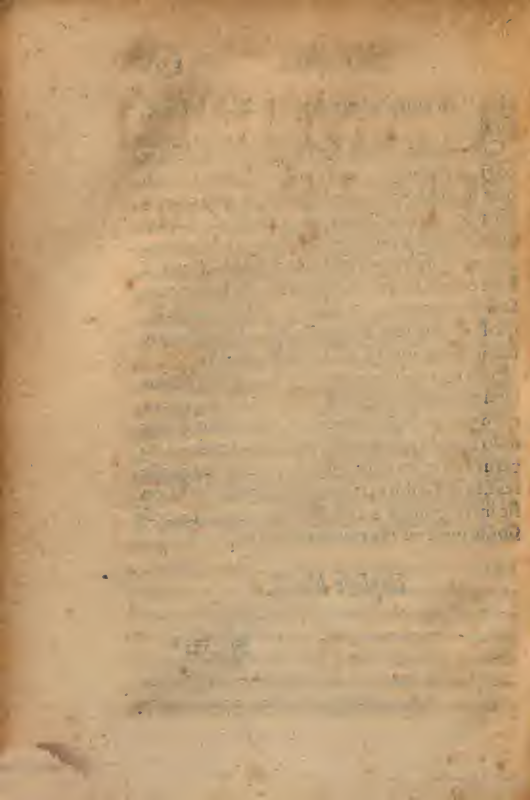
10 Intellige etiam q̄ licet instrumenta sint alteri legata tamen si nondum fuerunt tradita legatario, interim heres ipse tenetur edere, & sic agatur contra heredem, vt edat, non contra legatarium, qui non possidet. d. §. nihil emolumentum tamen quod ex huiusmodi editione fuerit perceptum, debet restitui legatario, argu. l. heren.

nus ff.de vsur.ita bart.Ange.& Sal.& Ias.in.d.
§.nihil.

1 Cum autem dictum fuerit legatarium debere
cogi ad edendum, causa cognita, quaeri solet,
qua sit iusta causa cum cogendi, in quo conclu-
ditur, q cogitur legatarius in subsidiu, scilicet
quando haeres no habet facultatem edendi, nec
dolus illi ascribi potest Ias.in.d. §.nihil.l.quæda
ff.de edend.ex quo.n.legatarius iste habet cau-
sam ab argentario, videtur q possit compelli,
quasi eodem iure fungatur, quo defunctus ute-
batur secundum Ias.in.d. §.nihil.num.11.

2 Puto ego oportere etiam q is, qui edi postu-
lat:denuntiauerit heredi ne traderet legatario
rationes, antequa ederentur, tunc enim si sine
dolo heredisperuenerint ad manus legatarii,co-
getur edere,ita mihi videtur intelligendus ille
text.in.d. §.nihil in fi.quod nota,quia Doct.non
sic intelligunt,& hæc sufficiant in causa succes-
sionis,nunc ad alia transeundum est.

Explicit liber.ii.

CAMILLI Plautii Pæzonis

Iurifconsulti Fontanel-
latensis.

AD L. I. C. DE EDENDO
commentariorum.

LIBER TERTIVS.

C A P. I.

Fiscus priuilegium habet vt sibi edatur a Reo.

nu.1.& nu.2.

Limitatio ad.l.qui accusare.C.de edendo.

nume.1.

Cōmunis opinio est quòd fisco edere debet reus.

nn.2. Contrarium disputatur. nume.3.

Fiscus priuilegium non habet in casibus in iure non expressis.

nu.3.

Fiscus aëtor edet reo ad solutionem probandam.

nu.4.

Aëtore non probante reus absoluitur.

nu.5.

Ratio debet esse talis, vt ea posita, ponatur dictum, & ea sublata tollatur dictum.

nu.6.

H Is explicitis nō ab re subnectendum est priuilegium, fisci, quod editioni faciendæ causam præbere solet secundum Doctō. nam fisco edi oportere, receptum est, verificabitur. Itaq; dispositio huiusce legis in fisco, cui reus tenetur edere instrumenta, quod exemplum applicari potest, non quia Emilius qui eo tempore supplicabat, causam fisci ageret, sed quia si hodie fiscus ageret, hec dispositio locum habere posset, quia lex semper loquitur. l. arriani. C. de heret. & ita declarando cessant vaticinia, & diuinationes, super quibus laborant. Doct.

Fit igitur conclusio quod reus tenetur edere
fisco, ex privilegio, & hæc est limitatio ad regu-
lam, de qua, in. l. qui accusare, & in. l. vlti. §. cod.
& in. l. i. §. edenda. ff. eo. & in. l. nimis graue. C.
de testibus & in. c. i. de probationib.

- 2 Hanc conclusionem probat hoc loco glos. &
Bart. & Paul. Cast. col. 2. post prin. nu. 2. Sal. in.
4. opposi. Fulgo. col. 2. ante med. Ias. col. 2. ante
fin. nu. 6. Aret. in. l. vlt. col. ante fin. vers. 4. fallit
nu. 3. §. cod. & ibi Alexan. in. ix. limit. nu. 15. Fel.
in. c. i. col. v. in secunda. limi. nu. 9. de probatio.
& ibi Dec. col. vii. post princ. nu. 13. Idem Dec.
in. l. 2. nu. 40. & in. d. l. vlt. col. 3. in fin. vers. se-
cundo Bar. concludit nu. 12. Claud. aquen. d. l.
vlt. col. 2. circa med. nu. 6. Purpu. hic. nu. 26. col.
v. post med. vers. quarta est causa nu. 26. & Cur.
hic col. 3. post prin. nume. 15. gozadin. nu. 26. &
Curt. hic col. 3. post prin. nu. 15. Gozadin. nu. 9.
Rip. col. v. circa fin. vers. quarta causa. nu. 11. Al-
ciat. nu. 18. Mod. Bono. hic nu. 49. & in. d. l. vlti.
nume. 37. & est cõmuniter recepta huiusmodi,
sententia. Non desunt tamen qui teneant con-
trarium scilicet fisco non esse edendum a reo
sed in casibus tantum quibus etiam priuato edi
oportet precipue Mod. Bono. in. l. vlt. §. eodem
nume. 37.

- 3 Pro hac opinione contra cõmunem, facit re-
gula generalis, qua traditum est, fiscum privile-

gium non habere, nisi in casibus in iure specialiter expressis, secundum gl. in. l. Item veniunt. §. in priuatorum, in verb. publica. ff. de petition. heredit. Dec. in. l. iustum. §. eo. Igitur nisi expressum appareat, videtur non esse admittendum, ut fisco edi oporteat.

- 4 Secundo facit tex. in. l. iustum. §. eod. vbi fiscus reus nullum habet priuilegium, nam & ipse cogitur edere auctori, ad probandum solutionem, seu exceptionem, sicut priuatus. l. vlt. §. eodem. Ideo videtur quod nec etiam habeat priuilegium, quando est auctor: præcipue quia in materia editionis, magis fauetur reo, quam auctori, ut hic, & in. l. vlti. §. eod.
- 5 Tertio contra fiscum facit text. in. l. qui accusare. §. eo. vbi accusatori non est edendum, & sic in fauorem fisci non editur auctori, fortius intrinsecus ille text. in ratione. Reddit enim rationem, quare accusatori non sit edendum, quia inquit auctore non probante reus absoluitur, quæ ratio est generalis siue agatur ciuilitè, siue criminaliter, ideo ampliat decisionem. l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de leg. ii. l. Illud. ff. ad leg. Aquil. & recte facit Imperator, in. d. l. qui accusare.
- 6 Qui addidit rationem generalem, & concludentem, prout oportet, iuxta glo. in. l. non omnium. ff. de legib. qua posita dictum ponitur, & ea sublata tollitur, iux. not. per gl. & Bar. in. l. si

cum exceptione. §. post annum. ff. quod met.
caus. quinto facit tex. in l. illate. C. de fide instr.
sexto tex. in. c. i. de probat.

- 7 Contraria sententia, scilicet quod sit edendū
filco auctori, est communiter aprobata, vt dixi,
pro qua opinione plura adduci solent, de qui-
bus videndum est capite sequenti.

C A P. II.

L. ii. §. i. ff. de iure fisc. quomodo procedat. nu.

1. & 2. & 3.

Casus habilis præsupponendus est. nu. 3.

Regula est certa nu. 3.

Inducta ad limitandum non augent. nu. 4. &

5. & nume. 11.

Negatiua nihil noui inducit affirmatiue nu. 5.

vide. nu. 8.

Ex causa edendum est auctori. nu. 6.

Nisi, & præter. quomodo ponantur. nu. 8.

L. senatus. ff. de edend. quomodo procedat nu. 4

L. ii. §. item diui. ff. de iure fisc. quomodo proce-
dat. nu. 10.

L. in fraudem. §. ex his. ff. de iure fisc. quomodo
procedat. nu. 12.

- 1 **P**Ro communi adducitur text.in.l.ii.§.i.ff.de iure fisc.vbi dubium,inquit,non est,quin no ceat ei,qui instrumenta ad causam fisci pertinētia,cum possit exhibere,nō exhibet,subdit amplius,quòd si verum aliter non potest inueniri, furto subtracta esse creduntur instrumenta, & sic non solum edendum est fisco, sed & si non edatur,hæc cōtumacia nocet illi,qui noluit edere, & cōtra eū de furto procedetur. d.l.ii.§.i.
- 2 Aduerte tex.iste non probat omnino quia potest intelligi, vt procedat in casu habili, iuxta tex.in.l.qui testamento.ff.de testam.veluti si fiscus reus est,vel alias subest causa edendi.
- 3 Suadetur hic sensus, quia dicit illud non esse dubium,& sic loquitur de regula, quæ non est dubia,secundū Bart.in.l.quoties.ff.si quis caution.Dec.in.l.i.in.2°.not.ff.de reg.iur.Cagnol. ibidem nu.16.loquitur ergo de casu,in quo subest causa, pp quā,regulariter edi debet omnib⁹ alioqui nō rectè diceretur illud esse sine dubio.
- 4 Secūdo adducitur tex.ī.l.senatus,alias,nequisquā.ff.de eden.vbi senatus cēsuit,nequisquā eorū,a quibus fiscus aliquid petit, alia instrumenta delatori cogatur edere,quā ea,quæ ad eam causam pertinēt,ex qua se deferre p̄fessus est, qui tex.non probat,quia nihil indulget, sed verat edi,& sic lex illa facta ad minuendū,non debet augere.l.legata inutiliter.ff.de admin. legat.

5 Item loquitur negatiue, negatiua autem nihil noui inducit affirmatiue, Bal.in.l.ii.C.de cond. Insert. circa fin. per text.in.l.ex facto.§.i.ff.de hered.insti.&l.titia.§.vlt.ff.de manumiss.testa, Dec.sic argumentatur, in.c.i.nu.13.deprobat. Item potest intelligi in casu habili, & sic non ad fundandam intentionem, sed ad replicationem probandam, quo casu etiam priuato edi debet, vt hic per Bart.& alios.

6 Item alias sæpe ex causa edi debet actori, vt hic in tex.quos casus enumerat Alex.in.l.vlt.7.co.& ibi aquen. Ideò tex.in d.l.senatus, verificari potest in casibus illis, scilicet in casibus habilibus, & erit sensus quòd in casibus in quibus fisco edi debet, ederetur tantum instrumenta ad causam pertinentia, & sic limitatur illa decisio, etiam in fisco, vt appareat fiscum non habere maius priuilegium, quam priuatos per ea, quæ tradit gl.in.l.item veniunt.§.in priuatorum.ff.de petitio.hered.

7 Non omitto, qd aliqui text.habent defendere, non autem deferre, & tunc casus est clarus, de quo delator se defendit, & sic rei vicem sustinet, puta in replicatione, quo casu generale est vt reus edat actori ad replicationem fundandam, secundum doct.in.l.vlt.in verb.originem.7.co. Alex.ibidem col.pen.nu.25.de quo articulo postea tractabitur,

- 8 Gozadin.hic nu. i. tuendo cōmunem, Respō. quod negatiua nil ponit in esse, quando stat per se, veluti nullus homo, currit, ita procedit id, quod scribit Bal.in.l.ii.C.de cond.infert, Cæterum si subiiciatur dictio modificatiua, qualis est, nisi, præter, & similes, tunc ponet inesse, veluti si dicatur, nullus homo currit, nisi petrus, vel præter petrum. Tunc præsupponitur, quòd petrus currat. de quo per doct.in.l.actione, C. de transactio.

Ad secundum negat legendum defendere, sed defferre, & tunc tamquā actor petit sibi edi.

- 9 Aduerte hæc oratio, ne edatur fisco, nisi instrumenta ad causam pertinentia, non inducit quod omni in casu edantur instrumenta, ad causam pertinentia, sed excludit fiscum, ne cogat aliquem ad edendum sibi, nisi instrumenta ad causam pertinentia, in casibus, in quibus sibi est edendum, qui autem sint isti casus, quibus regulariter fisco edendum est, non aperit ille text. Recurrimus igitur ad alias leges, de hoc loquentes, & sic oratio ista negatiua, cum modificatione, præsupponit edendum esse fisco, sed quibus casibus sit edendum, non exprimit.

- 10 Item pro fisco adducitur text.in.l.ii. §. Item diui. ff. de iure fisc. vbi dicitur rescriptum fuisse toties edenda esse instrumenta, quoties de iure capiendi, vel alia simili re nummaria que-

ratur, non si de capitali causa agatur.

11 Respond. hunc text. factum fuisse ad limitandum iura vetera Ideò non debet induci in augmentum, l. legata inutiliter. ff. de legat. iii. Et sic præsupposito casu, in quo edendum sit fisco, non tamen edi debebit, si causa illa sit capitalis, & sic priuilegium non dat, sed limitat, iam factam decisionem.

12 Item adducitur tex. in. l. in fraudem. §. ex his. ff. de iure fisc. vbi ex his bonis, quæ fisco sunt delata, instrumenta, vel chirographa, acta etiam, ad ius ptiuatorum pertinentia, restitui postulantibus conuenit, qui tex. nihil facit, quia præsupponit instrumenta esse penes fiscum, quomodo autem ad eius manus peruenerit non explicat, debemus igitur nos existimare, ad eum legitime peruenisse, & sic in casu habili vt sæpe dixi, Hæc sunt quæ pro fisco adduci solent, quæ fuerunt sublata, superest vt quid sentiam, in medium proferam, quod sequenti capite tractandum referuo.

C A P. I I I.

Instrumenta fisco sunt edenda. nu. 1.

*Lex generaliter intelligenda, quæ generali
ter loquitur.* nu. 2.

Lex vna supplet aliam. nu. 3.

- Exceptio debet esse de regula nu.4.
 Exceptio confirmat regulam, in casibus, non
 exceptis nu.5.
 Negatiua modificata affirmat aliquid nu.6.
 Fisco in criminalibus non est edendum. nu.7. &
 nu.17. vide. nu.18.
 Instrumenta non edens fisco furto subtraxisse
 credetur. nu.9.
 Fisco in capitalibus non est edendum. nu.10.
 Capitalis causa an contineat criminalem quā-
 cumque? nu.11. & 12.
 Sequentia ex præcedentibus declarantur. nu.11.
 L.ii. §. item diui. ff. de iure fisc. nu.12.
 Causa capitalis & pena capitalis differunt. nu.12.
 L. licet. ff. de verb. signif. nu.13.
 In pænis pecuniariis criminalibus non edetur
 fisco. nu.14. vide nu.18. & 33.
 L. qui accusare. infr. eo. loquitur de criminali
 causa. nu.14. & 15.
 Ratio generalis ampliat dictum. nu.16.
 Fisco alter fiscus non edit nu.19.
 Ecclesia fisco non edit. nu.19.
 Fisco non editur quādo tractat de lucro captā
 do. nu.20.
 Fisco edit subditus, qui non est subditus non
 edit. nu.21.
 Fisco non editur quando aliter sibi consulere
 aere potest. nu.22. & 23.

Successori fisci non editur. nu. 24. & 26.

Personale priuilegiū nō trāsīt in emptorē. nu. 25.

Instrumenta tantū quæ faciunt ad causam edi debent, & q̄ faciant, debet probari. nu. 27

Indelationibus tantum editur fisco. nu. 28. vide nu. 30. 31. & 32.

si tamen descendant ex causa capitali non editur. nu. 34.

Fisco edi præcise non cogimur, sed per actionē ad interesse. nu. 36.

Fiscus edit reo prout quilibet priuatus nu. 37.

Fiscus priuilegium non habet, nisi in casibus expressis. nu. 38.

Contra fiscum non editur. nu. 39

V Idimus fundamenta in quæstione fisci, in utramque partem adducta, superest vt definiamus, quæ sententia nobis videatur verior, qua in re mihi placet sentētia crebrius recepta, per text. in. l. ii. §. item diui. ff. de iure fisco. qui tex. expresse dicit toties edenda esse instrumenta, quoties de re nummaria agitur, non si de capitali causa agatur, & sic dispositiue loquitur, & affirmatiue & disponit, quod editio fiat toties &c. Item loquitur in fisco actore, qui tex. probat hanc sententiam.

Primo quia loquitur indistincte, ideò semper & indistincte habebit locū, siue fiscus sit actor, siue reus, Arg. l. de pretio. ff. de publician.

- 3 Secundo iste tex. suppletur per tex. in. l. senatus alias, ne quisquā. ff. de eden. qui tex. sine dubio loquitur de fisco actore, ibi à quibus fiscus aliquid petit, & ibi, delatori, & vna lex suppletur per aliam. l. non est nouum. ff. de legibus.
- 4 Tertio illa exceptio, non si de capitali causa agatur, ostendit quòd agitur de fisco actore, quia in causis capitalibus, fiscus non potest esse reus, vt patet ad sensum, exceptio autem debet esse de regula Bar. in. l. in his. ff. de legibus bart. in. l. i. ff. de regul. iur.
- 5 Ideo exceptio loquens de fisco actore, ostendit q̃ regula est de fisco actore, & ostendit, q̃ in aliis casibus, fisco edendum est, quia exceptio confirmat regulā, in casibus non exceptis bart. in. l. quæsitum. §. denique. ff. de fund. instruct. Dec. in. l. i. nu. ii. ff. de reg. iur. & vnus exclusio est alterius inclusio. l. cum prætor. ff. de iudic.
- 6 4° Argumentū gozadini, hic nu. ii. valde vrget s. q̃ text. in. l. senatus. ff. de eden. optime probat affirmatiue, quia non est ibi negativa simplex, sed modificata, & sic affirmat, dum dicit nō cogatur edere alia instrumenta, quā ea, quæ pertinent ad causam, ergo affirmat quo ad ea, quæ faciunt ad causam, vt sint edenda fisco, & ita non cauillando probat ille text.
- 7 Non obst. text. in. l. qui accusare. C. de edend. ybi accusatori, & sic fisco, non est edendum,

potest responderi, & ponitur ibi casus specialis
 .s. quod fisco nō edatur in causa criminali, vt di
 cā. j. & sic nō impugnat sed limitat cōclusionē.

8 Non obſt. quod text. in. d. l. ii. §. i. ff. de iur. fisc.
 dicit non eſſe dubium, & ſic loquitur in caſu
 regule, non in caſu priuilegii, fateor quod lo
 quitur in caſu regulæ, ſcilicet fiſcalis, eſt enim
 in fiſco regula, quod illi edatur aſtori. d. l. ſena
 tus. ff. de edend. & ſecundum hanc regulam lo
 quitur, & recte dicit quod illud non eſt dubiū,
 quod ſecundū regulā eſt deciſum. Hac cōmuni
 cōclusionē retēta vt ſcilicet fiſco edi oporteat.

9 Amplia vt niſi edantur, furto ſubtracta fuiſſe
 præſumantur. d. l. ii. §. i. ff. de iure fiſc. & ſic pro
 ceditur cōtra eum de furto, intellige ſi ſint no
 citura cauſæ, non alias. d. l. iii. §. i.

10 Limita vt non procedat in cauſis capitalibus
 in his enim reus non cogitur edere fiſco. d. l. ii.
 §. item diui. ff. de iure fiſc. ibi non ſi de capitali
 cauſa agatur, probat Iaſ. hic & Purp. nu. 18, dec.
 in. cxi. col. vii. poſt princ. nu. 14. Rip. hic. num. 11.

11 Hoc intelligunt Doſtor. procedere etiam in
 omni cauſa criminali, & ita interpretantur cau
 ſam capitalem, ideſt criminalem, & ſic verb. ca
 pitalis ſecundum Rip. accipitur largiſſime de
 omni cauſa criminali, & exprecedētibz ſit hæc
 declaratio. arg. l. ſi ſeruus plurium. §. i. ff. de leg.
 primo hanc eandem ſententiam, & in cauſa cri

minali reus nō teneatur edere fisco, tenet bart.
in. l. ii. §. eo. & Abb. in. c. i. de probation. hoc te-
nuit Alex. in Consi. cxxxii. libr. i. Bald. in. l. vlti.
circa fin. ff. de fer. Purpur. hic col. v. post med.
nu. 17. Alciat. hic nu. 18,

- 12 De hoc Ias. dubitat hoc loco & Rip. nu. 11. per
tex. in. d. §. item diui, vbi excipitur tantum. cau-
sa capitalis, & videtur q̄ appellatione causæ ca-
pitalis, contineatur tantum illa, quæ vel mortē
irrogat, vel seruitutem vel amissionem ciuita-
tis. l. ii. & l. capitalium. ff. de pœnis. l. ii. ff. de pu-
blic. Iudic. §. publicorum instit. eod. & sic vide-
tur quod capitalis causa non comprehendat pe-
nas criminales pecuniarias, nec eas, quæ ad exi-
stimationem pertinent, vt scribit Dec. in. c. i. nu.
14. de probation. nec est admittenda expositio
Rip. vt capitalis largissime accipiatur pro qua-
libet criminali, quia nullibi reperitur q̄ verb.
capitalis habeat hanc significationē, nec stricte,
nec late, nec proprie nec improprie, ideō signifi-
catio inaudita nō est admittēda. l. i. ff. de senato.
Aduerte, circa tex. in. d. l. ii. §. itē diui. ff. de iur.
fisci. multi multa dixerunt, & eum de causis ca-
pitalibus loquentem, mirabiliter torserunt, vt
probet cōmunem sententiā, sed infelicitē, ego
dico, quod tex. ille comprehendit omnem pœ-
nam, siue adimat vitam, vel libertatem, vel ciui-
tatem, siue etiam lædat existimationem, & ad

uertatur, quod multum refert vtrum dicamus, pœnam capitalem, an causam capitalem, appellatione pœnæ capitalis, continetur mors, vel seruitus, vel amissio ciuitatis. d. l. iii. ff. de public. iudic. & d. l. capitalem. ff. de pœnis, appellatione causæ capitalis, continetur non solum pœna, de qua, in. d. l. ii. ff. de public. iudic. sed etiam pœna quæ tangit existimationem,

- 13 Ita distinguit tex in. l. licet capitalis. ff. de verbo. signif. vbi quicquid dicat gl. sensus est, & ordo, quod licet omnis causa existimationis, latine loquentibus, videatur capitalis. Tamen pœnæ capitalis appellatio, mortis, vel amissionis ciuitatis intelligenda est. His sic stantibus, dico tex. in. d. §. diui, qui capitalem causam excipit, intelligi etiam de causa existimationis. d. l. licet, & sic excipiuntur pœnæ omnes, de quibus. in. l. capitalium, in prin. & in vers. cæteræ. ff. de pœnis, quod not. quia in disputationibus circularibus honorem mihi attulit non mediocrem, cū tex. in. d. l. licet capitalis. ff. de verb. signif. esset cæteris omnino ignotus.

- 14 Sed quid de pecuniariis pœnis dicemus? quæ criminales sunt: iuxta gl. & Bar. in. l. 4. ff. de sepul. viol. re uera text. in. d. l. ii. §. diui. ff. de iure fisc. etiam intellectus secundum tex. in. d. l. licet de pecuniariis non loquitur, tamen ego idem censeo, vt scilicet quando agitur de pœnis pe-

cuniariis criminalibus nō edatur fisco, per tex. in ore omniū versatum sed in hoc proposito a nemine animaduersum videlicet text. in. l. qui accusare. §. eo. qui simpliciter, & indistincte dicit, q̄ accusatori nō est edēdum, qui enim accusare volunt, probationes in promptu habere debent, cum neque iuris, neq; æquitatis ratio permittat, vt alienorum instrumentorum inspiciēdorum fieri debeat potestas, qui tex. non distinguit causas capitales, ab aliis criminalibus, sed indistincte accusatori nō esse edendum, tradit, & sic in qualibet accusatione id seruabitur.

15 Non obst. quod gl. ibi exponit accusare, id est, agere, quia hæc expositio est contra propriam significationem, quod non debet admitti. l. non aliter. ff. de leg. iii.

16 Non obst. quod finis loquitur de actore, cum ait, actore enim non probante, & c. quia ibi redditur ratio præcedentis decisionis quæ ratio, cum sit generalior dicto, ampliat dictum. l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de leg. 2. & sic illa decisio habet locum & in accusatore criminali, & in eo qui agit ciuilitur, hoc in summa verum est ex illo text. probari, q̄ non est fisco edendum, quando agitur criminaliter, & sic ēt quādo agitur de pœnis pecuniariis criminalibus ex his habetis limitationem ad regulam, qua traditum est fisco edi oportere instrumenta, vt scilicet

nō procedat in causis criminalibus, siue agatur de pœna capitis, siue de pœna existimationis, siue etiam agatur de pœna pecuniaria criminaliter inflīcta. d. l. qui accusare. §. eod.

- 17 Limitatur secundo hæc conclusio vt habeat locum tantum, in instrumentis, quæ pertinent ad eam causam, ex qua facta est delatio. l. senatus. ff. de edendo. ex his nota q̃ delator causam delationis exprimere debet, vt sciatur, an edi oporteat, quod etiam probat tex. in. l. ii. ff. de iure fisc. vbi instrumenta huiusmodi fisco edita, non aliam in rem nocere debeat, quā in eam, in quā desiderata sunt, vide. §. nu. 27.

- 18 Aduerte tamen quia Mod. Bon. in. d. l. vlt. nū. 41. & hic. nu. 51. putant in pecuniariis esse edendum fisco, quadam sua ratione, per ipsos excogitata, sed non animaduenterunt, ad tex. in. d. l. qui accusare. §. eod. qui probat etiam de pœnis pecuniariis, loquor de pœnis criminalibus criminaliter inflīctis, non autem de delationibus bonorum, & ita intelligunt Doct. quorum opinio probatur in. d. l. qui accusare, quicquid dicant Mod in. d. l. vlt. nu. 41. ex quo infero, quod si quis alium vulnerauerit, aut percusserit, vel aliter deliquerit, ex quo pœna pecuniaria, vel iure communi, vel lege municipali, ad vindictā publicam imponi debeat, non erit edendū fisco per accusatum, seu inquisitum. d. l. qui accusare

per rationem, de qua in.l.nimis grauc.C.de testibus, & l.vlti. j. cod.

- 19 Limita tertio non procedere, quando fiscus petit edi sibi ab alio fisco, quia fiscus contra fiscum non habet priuilegium, Ang.l.sed & militis. §. coæqualitas. ff. de excus. tuto. vbi miles excusatur a tutela filiorum alterius militis coæqualis sui, Bal. Ita limitat in.c.i. de probatio. & ibi Felin. col.v. post med. vers. secundo limita. nu.9. Dec. in.c. in præsentia. col.23. de probatio. super glo. fin. Purpu. hic col.v. ante fin. nu.27. qd est verum, si fiscus ille non sit subditus, vt in.c.i. de probatio. sed si alter alteri sit subditus, tunc minor fiscus vtitur iure priuati, vt hic per Moder.

- 19 Idem est quando fiscus ageret contra ecclesiã per eandem rationem, quia scilicet priuilegio munitus eo non vtitur, aduersus quempiã, qui par habeat priuilegiũ secundũ Bal. in.d.c.i. & ibi Felin. nu.9. de probat. Curt in Addit. ad Alex. in.l.vlti. nu. 15. j. eo. Abba. in.d.c.i. de probatio. Aquẽ. in.d.l.vlt. nu.3. & 4. Dec. in.d.c.i. nu.14.

- 20 Limita 4 non procedere, quãdo fiscus tractat de lucro, reus autem tractat de damno vitando tunc nõ est edẽdum fisco, per tex. in.l. nõ puto. ff. de iure fisci, quẽ ita intelligit Feli. in.c.vlt. de re iudi. Clarius in.c. pastoralis, in prin. col.4. de Rescripti. Aquẽ. in.d.l.vlt. nu. 6.7. j. co. vbi sub-

dit, & hæc est ratio, propter quã in causis criminalibus fisco non editur, cauẽ quia in delationibus fiscus habet causam lucratiuã, tamẽ illi editur cũ damno aduersarii. d. l. senatus. ff. de eden. & sic non videtur vera hæc limitatio.

- 21 Limita v. procedere cõtra subditũ, alioqui fiscus cõtra non subditũ nõ vtitur hoc priuilegio Dec. ita limitat in. d. c. i. col. 7. ante med. ver. se-
cunda etiã ratio nu. 14. de probatio. facit id &
not. Bal. in. l. exemplo. C. de probatio. & Inno.
in. c. quanto. de sententia excomun.
- 22 Limita. vi. quãdo copia probandi aliter haberi
nõ potest, secus si fiscus habet facultatẽ probã-
di alia via, putà quia agitur de instrumẽto, & a
notario haberi potest, arg. in. c. sanẽ, de priuile.
Abbat. ita declarat. in. d. c. i. de probatio. col. 4.
ver. si. ego puto.
- 23 Et hoc videtur sentire tex. in. l. ii. §. diuus. ff. de
iure fisc. ibi si verũ aliter non inuenitur, & facit
tex. in. l. si quis. §. exigitur, & l. argẽtarius. §. vlt.
ff. de edẽ. & in hac sententiã inclinatur Dec. in. d. c.
i. col. 7. circa med. licet excitet motiua, quib. nõ
respõdet, & hæc limitatio verificatur, quãdo fi-
scus petit edi ab aduersario, si vero petat edi a
notario, vel tertio, tũc sine dubio edi debet fi-
sco, vt per Felin. in. d. c. i. col. v. ver. fallit. 2. nu. 9
de probatio. transeunt Mod. Bon. in. d. l. vlt. nu.
43 infra. cod.

- 24 Limita.vii.procedere in fisco ipso,secus in successore fisci, vt sunt publicani, quia priuilegiũ fisco specialiter concessum, non videtur in emptorem transire, vt tradit Dyn.in.l.licitatio.§. Imperatores .ff.de publica vbi Bart. Idem Bar. in.l.i.nu.4.C.de nauicul.lib.xi.Sal.in.l.vniuersi.C.de vectigal.
- 25 Personale enim priuilegium non trásit in successorem .l. quia tale. ff. solut. matrimonio.& ibi doct.
- 26 Hanc limitationem tradit Alexã. in.l.senatus ff.de edend. Bertachin.in tractat. de gabella.in.vii.part.col.vi.versi.ex præmissis Dec.in.d.c.i.col.vi.post med.num.14.ver.vlti.de probatio. Dec. confi.xlviii, Rip.hic.num.12. Mod.in.d.vlti.num.10.ſ.eod.licet Bal.sentiat contrarium in.l.i.§.editionis,col.vlti.versi.iuxta prædicta. ff.de edend.
- 27 Limita.viii.procedere ita demum si fiscus probet hæc instrumenta facere ad causam,cũ enim non nisi ea instrumenta edi debeant,quæ pertineant ad causam fisci.d.l.senatus .ff. de edend. d.l.ii.§.diuus. ff. de iure fisci, ista qualitas erit probanda per fiscum,antequã aduersarius cogatur edere Alexã.tradit in Aucten. si quis in aliquo,col.3.circa fin.nu.10.ſ.eod.Curt. in Addi. ad Alexan.in.l.vlt.num.15.ſ.eod.Rip.hic num.11.& Mod.Bono.in.l.vlt.nu.43.ſ.eod. facit tex.

in.l.argētarius.§.cum autem.ff.de edendo vbi hoc habet locum in omnibus, quia in id quod interest datur actio, & debet probari interesse, per text.in.l.quidam tabularum.ff.de furt.&.l. argentarius.§.vlti.ff.de edend.

28 Limita.ix.secundum Gozadin.hic. num.ii.vt procedat tantum in delatoribus Alciat.in.l.iustum.7.eod.& sic edendum est fisco tantum in causis delationum, in his enim terminis loquitur tex.in.d.l.senatus.ff.co. & in.d.l.ii.§.diuus. ff. de iure fisc. quæ est magna restrictio, si vera est. Hanc sibi ascribunt Mod.Bono.& summo pere de ea gloriantur hic nume.49.& nu.51.& in l.vlti.nu.39.& nu.44.7.eod.

29 Tamen videtur contra tex.in.d.l.ii.§.Item diuii.ff.de iure fisc vbi generaliter dicitur semper edendum esse fisco, quoties quæritur de iure capiendi, vel de iure dominii, vel de alia simili re nummaria, quæ verba videntur posse verificari etiam quando agitur de vsucapionibus. & de præscriptionibus, & de contractibus alioqui vnico verbo poterat se expedire, si ad delationes se restrinxisset.

29 Sustinendo hanc sententiam, quæ valde æqua videtur, possumus dicere idcirco de variis capitibus locutum esse, vt intelligeremus, non ex omni causa delationis edendum esse, sed ex his tantum, in quibus agere de iure capiendi, vel de

iure domini, vel de alia simili re nūmaria, agatur, & erit sensus quod in dilationibus quidem edendum est, fisco, tamen non semper, sed quando agitur de re nūmaria tantum, nec hoc perpetuo, nā si capitalis sit causa, licet in ea de re numaria agatur, non erit edendum fisco.

31 Ita intellige in.d. §. item diui, illa verba, non si de capitali causa agatur, & erit cōgrua exceptio prout oportet, iuxta tradita per Dyn. in Rubr. de regu. iur. lib. vi. & Bar. in.l. in his. ff. de legib. & Dec. in.l. i. nu. 20. ff. de regul. iur. alioqui si ex regula pecuniaria excipi dicamus pœnam capitalem, non recte ratiocinabimur, nec erit congrua exceptio vt dixi, cogita.

32 Igitur verius videtur. declarari ibi regulā, qua traditum est, in delationibus fisco edi oportere de qua in.l. senatus. ff. de edend. quæ regula procedit quando de re numaria agitur, non tamen habet locum si de causa capitali agatur. d. §. itē diui, & sic licet de re numaria agatur, si tamen ex causa capitali procedant, non erit fisco edendum, ita intellectus ille tex. mirabiliter declarat hanc materiam, in qua cōcludēdum videtur, qd in cōventionibus, & cōtractibus cū fisco initis, non est edendum fisco, sed ille vtitur iure privati. l. iustum. §. eo. l. Illate. c. de fide instrum. & hoc tuentur Moder. Bono. in.l. ult. nu. 38. §. eo.

non tamen his rationibus.

33 Infertur etiam quod ex causis criminalibus, etiam si agatur de pœna pecuniaria, non erit edendum fisco, quia accusatori non editur. lege qui accusare. §. eodem sed delatori ex causa bonorum tantum. l. senatus. ff. eodem. titul. & in hoc errant Moderni. Bononie. qui tenent contrarium, in. d. l. vlti. numer. 4. §. eod. & hic nume. 28.

34 Infertur etiam quod in delationibus bonorum, si hæ descendant ex causa capitali, & sic de causa capitali agatur, non erit edendum fisco. d. l. ii. §. item diui. ff. de iure fisci. licet in hoc etiam errant, Mod. Bono. hic nu. 50. & in. d. l. vlti. nu. 39. qui putant fisco edi oportere, in omnibus delationum causis, expressis, in. l. i. ff. de iure fisci. quod nō puto verum, ibi enim inter cætera proponitur casus de eo, qui de capitali crimine damnatus decessit, & de eo qui ab accusatione recessit, & in his ac similibus casibus arbitror fisco edi non oportere, per text. in. d. §. item diui. versi. non si ex capitali causa agatur.

35 Super quibus cogita, quia noua sunt, & ni fallor non contemnenda, & intellige, verba, iure capiendi, de quibus in dicto paragrapho item diui. prout intelligit Alciat. in. l. iustum, infra eodem.

36 Vlt.tentari potest, q̄ non cogitur quis præci-
se ad fisco edendum, & sic non debet mitti ap-
paritor, ad perquirendum scrinia, vel ad ar-
chas perscrutandas, nec ad sinum excutiendum
sed per actionem pœnalem, ad interesse, l. quæ-
dam, in princ. ff. de eden. ibi per metum actionis
in factum rationes edere compellitur, & sic in
hoc non habet fiscus priuilegium.

Item intellige quod licet fiscus habeat priuile-
gium actiue, vt cogat alios sibi edere, tamen nō
habet priuilegium passiue, quin & ipse tenea-
tur edere reo. l. iustum in verb. nomine publi-
co. §. eo. & ibi doct. præcipue Dec. & Purpu. &
l. Illate. C. de fide instrum. l. ii. C. de discussio. li-
bro. x. Alciat. in. d. l. iustum. Moder. Bonon. hic
numer. 20.

38 Ratio quia fiscus non habet priuilegiū, ni-
si quatenus reperitur expressum, in iure, glos.
in. l. Item veniunt. §. in priuatorum, in verbor.
publica. ff. de petitio hered. Docto. in. d. l. iu-
stum. §. eodem.

39 Item intellige quenquā edere non debere ali-
cui aduersus fiscum. l. in fraudem. §. neque. ff. de
iure fisc. quod verum est, in his instrumentis,
quæ ille beneficio fisci assecutus est, secundum
Alciat. in. l. iustum. num. 5. §. eo. qui ita intelligit
text. in. d. §. neque per ea, quæ habentur in. §. se-
quenti, & Moder. Bonon. hic num. 49. quorum

sententia mihi placet licet alii simpliciter teneant, quod tertius nō debet mihi edere aduersus fiscum.

40 Rationem autem quare in causis dilationum fiscus priuilegio sit munitus, exprimit Alciat. in d. l. iustum. nu. 4. §. cod. Aliam adducit Moder. Bonon. hic nume. 49. & hæc sufficiant quo ad fiscum, quæ moneo, memoriæ comenda, quia non sunt vulgaria, nec contemnenda.

C A P. I I I I.

Vsurarius an teneatur edere. nu. 1.

Vsurarum exemplum an congruat huic materiæ. nu. 2. & 6.

Vsuras soluens non peccat, sed qui recipit nume. 3.

Lex semper loquitur nu. 5.

Lex noua trahitur ad veterem, & e contra nume. 5.

Edere qui tenetur, non semper ex hoc edicto tenetur nu. 7.

Edictum hoc datur in subsidium tantum nu. 8.

Vsurarum crimen ecclesiasticū est. nu. 9.

Laicus se non intromittit in hoc crimine nu. 9.

Quod quomodo procedat vide. numer. 10.

& 11. & 12.

*Quando agitur de restitutione pignoris, non
itur ad ecclesiasticum.* nu.12.

*Vsurarius an quasi negotiationem exercens
tenēatur edere. nu.14. & remissive.*

1 **C**ausa vsurarum, & ipsa sufficit, vt quis edere compellatur, & in ea exēplificari potest text, noster, vt hoc loco tradit Bart. numer. 4. per text. in. cle. i. §. ceterum de vsur. vbi sūmus pontifex feneratores censura ecclesiastica compellendos esse decreuit, ad exhibendum, cum de vsuris agetur, rationum suarum Codices, quia inquit, vt plurimum contractus vsurarios, sic occulte, & dolose incunt, vt de vsuraria prauitate vix possint conuinci. d. §. ceterum.

• Aduerte hoc exemplum non conuenit casui proposito, in lege nostra, primo eo, tempore non uigebat illa constitutio, & sic imperator non sensit de vsuris nōdum prohibitis nec sensit de constitutione nondum facta.

• Secundo mulier ista depositum recepisse proponitur, & sic dato q̄ de vsuris agi potuisset, iuxta. l. lucius. ff. de positi, ipsa mulier soluebat vsuras, non recipiebat. l. si ventri. §. in bonis ff. de bono. aucto. iud. possid. l. si hominē. §. quoties. ff. de positi. constitutio autem de qua in. d. §. ceterum, est facta contra eos, qui vsuras recipiunt, nō contra eos, qui soluunt, Curt. hic animaduertit.

maduertit, & Rip. nu.15. non enim peccat qui soluit vsuras, sed peccat qui recipit, secundum gl.vlt.in.c.debitores. ff.de iureiuran.

4 Tertio hic agebatur de ipso deposito, & sic de sorte, non autem de vsuris, ceterum text.in. d.cle.i. habet locum tantum quando agitur de vsuris, & sic non quadrat textui nostro, vt animaduenterunt Soc. Ias. & Dec.

5 Ad hec respondeo quod lex semper loquitur l.arriani. C. de heret. & lex noua trahitur ad veterem, & e contra. l. non est nouum. ff. de legib. l.i. §. lex falcidia. ff. ad leg. falcid. & ibi Bar. idem Bart. in. l. vlti. C. in quibus causis, restitu. in integ.

6 Ideò licet ab initio non verificaretur hec constitutio, in vsurario, hodie tamen exemplificari posset, in eo, & sic non expedit laborare in querendo, vter ex his solueret vsuras, nec qua ex causa. Nam sentit Bar, quod hodie si ageretur contra vsurarium, ille cogeretur edere libros suos, ita sentit Bart hoc loco, & ceteri cõmuniter, Dec. in. c. i. de probation. nu. 20. col. ix. in fi. & sic cessat vaticinatio, quã egre fert Alexand. hic, & tolerant Soc. hic & Mod. presertim Bon. num. 54.

7 Alia ratione videtur qd causa vsurarum, nihil cõmune habeat cum constitutione ista, nõ enim sequitur aliquis tenetur edere, ergo ex hoc edi-

Et tenetur, sed sua quisq; lege tenetur edere, prout expressum reperitur. l. quædā. ff. de eden, quemadmodum igitur tutor, socius, & administrator, non hoc edicto tenentur, sed aliis legibus. d. l. quædam, idem putabo defendi posse in usurario, ut non teneatur ex hoc edicto, licet forte teneatur edere, sed sua constitutione tenebitur.

- 8 Immò in materia ista valet argumentum, aliqua alia lege tenetur edere, ergò non tenetur hoc edicto, ita argumentatur text. in. d. l. quædā in prin. in vers. scilicet quia & in vers. est enim pro socio actio. Ex hoc sequitur non posse usurarium hoc edicto compelli ad edendum, etiam si de usuris ageretur, & sic non officio iudicis laici, sed per iudicem ecclesiasticum censura ecclesiastica cohercebitur, quicquid dicat Bar. & & quicquid dicant alii, sentit Purpu. hic. nu. 30. vers. quinto, quæ pæna non potest intelligi per iudicem laicum, ut per Alexan. in cons. i. libr. 2. Moder. Bono. hic, in alio tamen proposito, num. 56.

- 6 Ad aliud aduerte, ad qd non aduertunt Doct. quod crimen usurarum, est ecclesiasticum secundum glo. in. c. cum sit generale de foro compet. & in. c. i. de offic. ordin. & probatur in cle dispēdiosam de iudic. & spectat ad ecclesiasticum iudicem, ut inquit glo. in. d. c. i. de offic. ordi. Lap:

allegat.lvi. Dec.in conf. clxxx.col.vlti.& talis causa debet cognosci,& iudicari ab ecclesiastico, vt ait Bart.in.l.titia.ff.Sol.mat. & ibi Alexā. col.4.& iudex secularis non potest in ea se intromittere per multa quæ allegat Dec.in.d.cōfi. clxxx. circa fin.

10 Ad hoc potest responderi, q̄ contra vsurariū potest agi duobus modis, primo pro crimine vsurarum, vt scilicet conuincatur, & cogatur ad restitutionem vsurarum. Iuxta tex.in.c.post miserabilem, de vsur.& tunc habet locum constitutio, de qua, in.d.cle.i. §. ceterum de vsur.& se non intromittet secularis iudex, ita procedunt ea, quæ scribit Dec.in.d.conf. clxxx. circa fin.

11 Alio modo agi potest ad finem, vt constet de contractibus, per ipsum factis, & de pignoribus susceptis, nō vt cōuincatur quasi vsurarius, nec vt cogatur ad restitutionem vsurarum, sed vt constet de pignore, per me illi dato, quod forte negat.& sic præsupponitur hoc casu pro comperto, quod sit vsurarius, & q̄ cōstet de hac qualitate, tamen mihi denegat pignus meum, hoc casu potest se intromittere iudex secularis, quia non agitur de vsuris.

12 Sed agitur de restitutione pignoris mei, illi dati, & hoc est quod scribit Bal. in.l.i. §. rationes in fi. ff. de edend. vbi ait quod si famulus meus

pignori dedit fœneratori vestem meam, & ille neget datam, & ob id nolit restituere, cogetur edere libros suos, secundum bald. in.d. §. rationes, & Dec.in.d.c.i.nu.20.de probation. in casibus huiusmodi, poterit verificari sententia Bart. & sequacium, & forte ex hoc edicto, si præsupponimus istos teneri edere, agi poterit, quia hic cessat. d. cle. i. quæ habet locum tantum, quâdo de vsuris agitur, & ita alias in circularibus disputationibus respondebam, aduersus obiectiones mihi factas, sed quia huiusmodi responsio in trivialibus libris non reperitur, fuit cachino excepta, ab his, qui nihil sciunt, nisi quod tritissimū est & cum nesciunt diluere argumenta, cationibus rē peragunt, cæterum quo risu, quâue irrisione, ipsi digni sint, alijs iudicandum relinquo.

- 13 Aduerte tamen, quia licet ad prædicta nihil fuerit responsum, & licet ista distinctio sit vera, tamen quod attinet ad materiam propositā, vsurarius iste, non quasi vsuras exercens, cogetur edere, sed quasi mercator, & mensam, seu negotiationem exercens, conuenietur, & propterea articulus iste dependet ab questione illa an mercator hodie cōpelli possit edere, & hoc sentit hic bald. cum ait eum teneri ex consuetudine scribēdi rationes, & Rip.col.vi. post prin. versic. tertio, nu.15, de qua re tractabitur. §. cod.

lib.iii.cap.ix.& cap.x.& sequ. ibi vide, reliqua
ad vsurarium pertinentia sequenti capite expli-
cabuntur.

C A P. V.

Clemen.i.§.cæterum de vsuris, an habeat lo-
cum in iudeo. nu.1.

Quod sic. nu.2.

Iudæi comprobentur in dispositione gene-
rali. nu.3.

Iudæi non debent esse melioris conditionis,
quam christiani num.4.censure an conne-
niant iudeis,numer.5.& numer.7.& nu-
mer.8.

Pæna si non conueniat,non conuenit disposi-
tio. nu.6.

Dispositio de qua in Clement.i.§.cæterum,
de vsur. habet locum, secundum multos,
etiam in iudeo,glo.in,d.§.cæterum,hoc tradit,
& ibi Paul.Leazar.& Imol.& Cardin.idem
probat Gemin.in.c.vlti.circa fin.versu. vidi du-
bitari,de vsur lib.vi.& Io.de ana.in.c.super his
col.i.de iudic.Dec.in.c.i.num.20 de probatio-
ni.Modern.Bonon.hic num.56.Dec.hic col.v.
circa med.num.15.Aret.in conf.clviii.Iaso.hic

colum.3.circa med. numer. 9. Purpur.hic numer.30.

- 2 Hanc sententiam probare videtur text.in.d. c.i.§.cæterum de vsur. qui simpliciter loquitur, de sæneratoribus, nec distinguit Christianos a iudeis, & sic de omnibus intelligi debet, l.i.§.& generaliter .ff. de legat.præstand.etiam quod maior sit in vno ratio,quam in alio.l.i.§. quod autem.ff.de aleato.l.in fraudem.§. vlti.ff. de testamen.militi.& vbi conueniunt verba, cõuenit etiam dispositio.l.4.§.toties.ff.de damna. infect.
- 3 Secundo facit quia quando materia, de qua agitur,potest conuenire iudeis, ipsi quoque in ea compræhenduntur.c.de terris extra de decim .c. quanto de vsur. Ideò dicit glos.quod ius statuens filios esse in potestate patris, comprehendit etiam patrem iudeum, glo.in.c.iudeorum.xxviii.9.i.sic etiam dicimus immunitatem concessam incolis, deberi iudeo, vt scribit Bal.in.l.spadonem.§.iam autem.ff.de excusat. tuto.& de securitate data duobus fociis,vt cõprehendat etiam iudeum,scribit Ang. in.l.i.ff. ad leg.Iuliam.maiestat.& in.l.vltim.ff.de sepul. violat.
- 4 Tertio facit,quia alioqui,melioris essent conditionis iudei, quam christiani, quod pati non debemus,c.cum nimis, de iudeis.c.nulla. liii i.

distin. Dec. in. d. c. i. col. x. circa med. numer. 20.
de probatio.

5 Contrariam sententiam tenuit Florian. in. l. vlti. C. de iudeis. Ratio quia pœnæ censurarum quas summus pontifex comminatur fœnetatoribus, non conueniunt iudeis, nec debemus esse solliciti de salute animarum iudeorum, quæ ad nos non pertinent. c. gaudemus, de diuort. qua ratione Alexan. in cons. i. lib. 2. respondit dispositionem de qua in. c. quamquam de iudeis, sibi locum non vendicare in iudeo, & Soc. in cons. lxx. & lxxi. libr. primo, & in cons. lxxii. & Aret. in cons. lviii. Cum enim pœna non conueniat, non habet locum dispositio. l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusat. l. vlti. C. de predi. decurio. lib. xi.

6 Ideò statutum quo turbans aliquem in possessione punitur certa pœna, & ad restitutionem, possessionis, non habet locum in eo, qui turbat non tamen priuat possessione, sed habet locum tantum in vi expulsiua, quia in alia non potest verificari, pœna restitutionis, secundum Iaco. But. in. l. mancipia. C. de set. fugit. & ibi Salic. & Fulgo. refert Dec. hic colum. v. circa med. numer. 15.

7 Sanè in casu proposito iudæus non patitur cœsuras ecclesiasticas, quas cōmemorat text. in. c. querenti, de verbo. significa. ideò videtur celsa

re constitutio. d. l. hos accusare. ff. de accusationibus.

- 8 His non obstantibus, videtur communis sententia verior, quia censura ecclesiastica cadit in iudeo, per obliquum, etiam in terminis nostris. c. post miserabilem, de vsur ubi præcipitur iudeis ut remittant vsuras christianis, quod si non fecerint arcentur a comunione fidelium, hoc est inhibentur illis comertia cum christianis, & per sententiam excommunicationis denegatur illis comunio omnimoda.
- 9 Cum itaque teneantur vsuras restituere, per censuram ecclesiasticam, non erit iniquum, eos compellere, ad edendos libros eadem censura, iuxta tex. in .d. cle. i. §. cæterum, de vsur. quæ censura infligitur iuxta tex. in .c. quanto, de priuileg. & .d. c. post miserabilem, de vsur. ut tradit Dec. hoc loco. nu. 5.
- 10 Et licet, non omnino ita conueniat iudeis, prout christianis, tamen sufficit quod aliquo modo adaptari possit, & sic verb. censura proprie & improbie significabit, prout interdum fieri solet. l. ii. ff. de offic. procons. & legat. not. glo. instit. de actio. in. §. i. in verb. debetur.
- 11 Nec est necesse, quod omnes pænæ concurrant, quia etiam euenire potest, ut in christiano, non omnes concurrant, ut in .c. quâquã in fin. de vsur. lib. vi. Mod. Bono. hic num. 56. quæ

opinio mihi placet, plures aliæ ampliaciones, & limitationes, in hac materia coaceruantur a docto. quas non refero, videatis Docto. in. d. clem. i. §. cæterum de vsur. vbi opportunius tractantur.

C A P. V I.

Nautæ, caupones, an teneantur edere, prout
vsurarii. nu. 1. p. sic secundum cōmunem. nu. 1.
Contrarium est verius nu. 2. cum sequ. & nu. 14.
Fraus præsumitur in nauta. nu. 2.
Extensio de vsurario ad nautas. nu. 3. nu. 7. & 8.
In materia edendi proceditur de similibus ad
similia. nu. 4. immo contra. nu. 18
Extensio fit in pœnalibus quādo agitur de pec-
cato vitando. nu. 5. & ex identitate ratio-
nis. nu. 19
Maxime in pœnis spiritualibus. nu. 6.
Clem. i. de vsur. an extendatur ad nautas. num. 9.
& 10. & 13.
Vsurarum crimen ecclesiasticum est. nu. 14.
Cle. i. §. ceterum de vsur. an habeat locum in
aliis fraudibus. nu. 17.
Extensio non fit ad priuatam vtilitatem. nu. 20.
In criminalibus non editur. nu. 22

1 **D** Vbitatum fuit an nautæ caupones, stabulariique, & publicani, cogi possint ad edendos libros rationum, exemplo vsurariorū, quæ in specie Docto. communiter tenent, quòd sic, hoc tradit Bald. in l. dissolutæ. C. de condict. ex leg. Alexan. hic, & Moder. Purpu. hic nume. 20. & Dec. col. v. circa fin. Dec. in d. c. i. num. 21. de probatio. vbi communem attestatur, Dec. hic, colum. quinta post med. numer. 15. Modern. numer. 55.

2 Ratio quia lex suspicatur contra eos de fraude. l. i. §. i. ff. nautæ, caupo. stabula. l. quātax. ff. de publican. & sic sunt similes vsurariis.

3 Ideo fiet extensio de vsurario ad nautas, & similes, ex identitate rationis, fit enim extensio etiam in pœnalibus glos. in l. si quis id quod. ff. de iur. omn. iud. Ias. in l. cum quidam. ff. de libe. & posthu.

4 Item secundum Dec. in materia ista proceditur de similibus ad similia. l. quædam. §. numularios. ff. de edend. l. argentarius in princ. l. si quis §. i. versi. nam & si plures, eod. titul. Dec. hic colum. quinta ante fin. nume. 15. ideo videtur hos quoque cogendos esse, vt edant rationes, exemplo vsurarii, quia hi sunt similes in fraude, quæ similitudo respectu fraudis subest, & sufficit quòd subest similitudo respectu eius, de quo quæritur, ad hoc vt valeat argumentum, à simi-

li, Abbas. & alii in cap. translato. de constitution.

- 5 Præterea, licet materia sit pænalis, tamen quia hic agitur de peccato vitando, & de salute animæ, fit extensio. Ioan. in. c. extenore, qui fil. sint legit. Bart. in aucten. sacramenta puberum. C. si aduers. venditio.
- 6 Maxime quia pænæ iste sunt medicinales, ideò fit in eis extensio. glo. vlti. in. c. sciunt cuncti, de electio, lib. vi. Ias. in. l. eius qui, in princ. ff. si cert. pet.
- 7 Et in terminis quòd constitutiones, contra vsu rarios editæ extendantur, tradit Soc. in cõs. lxx libr. primo.
- 8 Ideo secundum Moder. cle. i. de vsur. extendetur ad omnes contractus vsurarios qualescunque sint, de quibus per summ. Angel. in verbo. vsura. & eadem ratione contra nautas, & caupones, secundum communem.
- 9 Contrarium tenet Ias. hic post Rom. in. l. quãtæ. ff. de publican. & Aret. in. c. i. de probatio. & Alciat. hic. & Moder. bonon. nume. 51. qui simulant se hanc sententiam sequi, tamen in effectu multis verbis inculcatis, concordunt cum bald.
10. Huius sententiæ illa videtur ratio, secundum Aret. quia cle. i. de Vsur. odiosa est, & pænalis, ergo non debet extendi. l. si vero. §. de viro. ff.

solu.matrim.c.odia.de regul.iur.lib.vi. quia.d. cle.i.non habet locum, quando vsurarius conuenitur pro alia fraude, seu dolo, sed pro vsuris tantum, secundum pet.ancha ibi.

- 11 Naute igitur non cogentur edere, quia contra eos non agitur de vsuris, sed de alia fraude.
- 12 Accedat quod diuersa ratio subest in vtroq; qui enim vsuras facit, artem illicitam exercet, nauta exercet artem licitam, quamuis cum fraude, & sic diuersa subest ratio. l.facit.l.quis sit fugitiuus. §.apud labeonem, & quod ibi not.bar. ff.de edil.edict.vbi ait quòd statutum de vsurario loquens, nō habet locum in eo, qui facit contractum, licitum prima facie, licet re vera sit in fraudem vsurarum.
- 13 Naute igitur, licet sæpe committant fraudes, tamen non comprehenduntur in constitutione, quæ loquitur de vsuris, secundum Ant. de but.in.c.i.de probatio. quia non subest eadem ratio in vtroque.
- 14 Mihi placet hæc sententia, per rationes adductas ab Alciat. & Moder. & per supradicta, ex quibus patet responsum ad ea, quæ in contrarium adduci possunt, & quia fundamentum omne aduersariorum, consistit in rationis identitate, dico ego non subesse eandem rationem in vtroque casu, quod patet ex eo quod crimen vsurarium est ecclesiasticum, Dec.in cons.clxx.

& dixi supra, fraudes cauponum, & nautarum non sunt crimina ecclesiastica.

15 Aut igitur iudex ecclesiasticus vult procedere, & est incompetens, quia furtum nautarum non est crimen ecclesiasticum, aut laicus vult procedere, & non poterit penam infligere de qua in. d. cle. i. Florian. in. d. l. vltim. C. de iude. Alex. in consi. i. libr. 2. Purpu. hic nu. 20. Mode. bono. hic nu. 56. Dec. in cons. 170. circa. fin.

16 Est etiam aduertendum, quòd si admittimus hoc casu extensionem de vsuris ad alias fraudes fateri oportebit quòd contra vsurarium, pro alia fraude agi poterit, vt edat, quod est contra. d. cle. i. de vsuris, quia habet locum tātum quando de vsura agitur, prout ad vsuram se restringit ille text.

17 Ad hoc tamen replicari posset, quod agi poterit de alia fraude contra vsurarium, si simus in casu, in quo fraus præsumatur, Dec. in. d. c. i. nu. 25. de probatio.

18 Sed ad hoc replica, & tene quod extensio in casu isto non debet fieri, de vsuris, ad alias fraudes, quia non sunt crimina ecclesiastica prout est vsura. Dec. in. d. cons. clxx. nec est verum, & in hac materia procedatur de similibus ad similia vt supra ostendi, lib. primo cap. xv. num. 3. & libr. 2. cap. v.

19 Non obst. quod in pænalib. fit extensio ex idé,

titate rationis, Ias.in.l.cum quidam.ff.de libe.& posthu.quia non subest, & dato quod subfit, eadem ratio, dic hoc verum esse quando agitur ad publicam vtilitatem, Ias.in.d.l.cum quidam, in 4.limi.col.pen.Dec.in.l.factū suum.§.in pœna libus.nu.15.versic.quarto fallit.ff.de reg.iur.

20 Secus est, quo ad priuatam vtilitatem, tunc nunquā fit extensio.Imol.in.l.si vero.§.de viro col.pen.ff.solut.matrimo.Euerard.in Topic.cap.xxxv.fol.134.

21 Ratio quia sine actione experitur, qui agit ex casus expressos, & sic non est audiendus.l.si pupilli.§.vlt.ff.de neg.gest.

22 Si vero criminaliter agatur in materia editionis, non est edendum, in criminalibus.l.qui accusare.5.cod.l.ii.§.item diui.ff.de iure fisci.Ex his apparet quod cle.i.de vsur. non habet locū in nauta, caupone, & stabulario, & publicano, quicquid alii dicunt.

An autem ex hoc edicto compelli possint, hoc dependet à quæstione mercatoris, de quo paulo infra tractabitur. ibi vide hoc eod.lib.iii. capit.ix.

C A P. V I I.

Vtens instrumento debet illud edere. nu.1.

Edenda etiam sunt ea quibus quis vsurus est. nu.2.

*Etiam si protestetur se velle vti in partibus
tantum pro se facientibus.* nu.6.

Vti in instrumento quis dicatur nu.11.

1 **V** Sus quoque causam edendi iustam præbet,
nam qui aliquo vitur instrumento, vel vfu
rum se testatur, in iudicio, illud, ad instantiam
aduersarii, quodocunque edere cogitur, hoc
probat tex.in.l.i. §.edenda. ff.eod. quæ causa ad
eo potens est, vt nihil sit, quod non edi debeat,
siue sint instrumenta siue rationes, siue aliud,
id omne edendum est. d. §.edenda.

2 Hac ratione, actio qua quis vsurus est edi de-
bet. l.i. ff. de edend. in prin. de hac editione lo-
quitur text. in. l. procurator, infra. eod. vbi qui
exemplum exhibuerat, cogitur postea origina-
le ipsum, aduersario postulanti exhibere.

3 Et hoc casu etiam priuatas rationes, quæ ad ar-
gentarium minime pertineant, sed alterius ne-
gotiationis causa factæ, sunt, edendæ, vt hoc lo-
co sentit Bar. nu. 4.

4 Hanc conclusionem probat hoc loco Bart. &
Paul. Cast. col. 2. post princ. nu. 2. & nu. 4. Fulg.
col. 3. ante med. nu. 5. & i. l. vlt. col. pen. in prin. §.
eo. probat Fel. in. c. i. col. v. in prima limita. nu. 9.
de probatio. gl. in. c. contingit de fide instrum.
glo. in c. G. perpetuus eo. tit. Dec. in d. c. i. colu
xiiii num. 35. Alex. in. l. vlt. in 2. limit. infra cod.

Cur.hic col.3.post princ.nu.15.purp.col.v.cir-
ca med.nu.26.mod.nu.47.Ripa,hic.col.4.ante
fin.vers.tertia causa.nu.9.Alci.nu.19.

5 Et hoc ante omnia fieri debet, si petat aduersa-
rius, vt deliberare possit, Innoce.in.d.c.i.& ibi
Dec.nu.35.qui multa allegat, Fulg.hic, col.ii. an-
te med.scilicet, nu.19.

6 Amplia etiam, si is qui instrumentum produ-
cit, protestetur se eo vti velle, in partibus pro-
se facientibus tantum, secundum gl.in.l.i.§.edi-
tiones.ff.de edend.ita tenet bald.in.l.vnic. col.
secunda.C.vt quæ defunt aduoc.& Imol.in.
c.G.perpetuus.colum.pen.de fide instrument.
Fel.in.d.c.i.col.quinta.in prima limit. Dec.in.
cap.i.colum.xviii.post med.versic.octauo limi-
ta, nu.35.Paul.cass.hic & Pic.licet reclamet Al-
ciat.nu.19.Claud.aquen.in.d.l.vlt.col.3.in fin.5.
eo.in.d.§.editiones, sequitur illam gl.quā dicit
esse admiratione dignam.Idem probat.Aret.in
l.vlt.col.i.circa med.5.eod.& Alex.in.d.l.vnic.
& Mod.in additione, ad fel.in.d.c.i.

7 De hac tamen dubitat Rip.hic col.4.circa. fi.
nu.9.vers.tertia causa, vbi eam defendit in quin-
que casibus quos enumerat fel.in.c. cum vene-
rabilis.col.v.de exceptio, sed communem tuen-
tur indistincte Mod.bono.nu.47.

8 Ratio est, quia instrumentum non potest scin-
di, sed exhibetur: totum tamen non est totum
de

de processu, sed id tantum quo vult uti aduersarius
ideo cautus sis, ut tu reliquum producas, & sic fiet
de actis, & tibi proderit, hæc fuit distinctio Alb.
in. l. i. §. editiones. ff. de eden. & Ant. de but. in.
c. cum oli. de censibus, & Dec. in. d. l. vlti. col. pen.
in fi. nu. 25. & col. vlti. vbi etiam concludit, quod iu-
dex ipse poterit se fundare, in illo instrumento
iam producto, extra articulos, per exhibentem
approbatos, quem vide, & Mod. bono. in. d. l. vlt.
col. pen. & vlt. qui tamen aliquantulum discrepant

- 9 Intellige procedere in instrumentis, quæ no-
mine producentis facta fuerunt, secus si inter
alios, tunc iuuat eum protestatio, in capitulis
distinctis, secundum Abb. in. c. cum venerabi-
lis, de exceptio Fel. qui multa allegat, in. d. c. i.
col. v. circa med. de probation.

Hæc declaratio non videtur vera, stantibus his
quæ proxime dixi, post Dec. in. d. l. vlti. in. fin.

- 10 An autem statim, ante litem contestatam, edi-
oporteat, id quo quis se usurum testatus est, an
sufficiat post litem contestatam, vide Paul. cast.
in. d. l. vlt. circa fin. §. eo. & Dec. in. d. c. i. col. 32.
num. 64. de probation. de qua re alias tractabi-
mus.

- 11 Item intellige, quod ille dicitur uti instrumen-
to, qui illud in iudicio producit, usurarius autem
dicitur, qui in libello, aut in exceptionibus, seu
etiam in positionibus, de eo mentionem facit,

secundum Inno.in.c.i.de probatio. Bal.in.l.vlti.col.i.nu.4.& ibi Aret.col.i.ante med.nu.i.infr.co.facit tex.in.l.si vteris.C.de fide instru.&l.miles.§.ii.ff.de adult.& hæc instrumenta quæ ratione vsus eduntur.iubeantur edi iure ciuili,an iure prætorio, vide. j.hoc lib.capit.vlt, numer.22.

C A P. V I I I.

- Mercator, an teneatur edere rationes* nu.1.
Quod sic, & est communis nu.2.
Concurrente consuetudine, & q̄ conficiant rationes nu.1.
Mei causa factum quid dicatur. nu.4.& 5.& 7.
Pertinere ad me quid dicatur. nu.5.& 6.
Interesse meum, non obligat te ad edendū nu.8.
Publicam causam.i.publicam vtilitatem. nu.10.
vide. nu.12.
Causæ duæ in argentario copulative requiruntur. nu.13.
Publica vtilitas, quanta desideretur, in eo qui edere debet. nu.14.
Opera principalis argentarii, in quo consistat. nu.15. vide nu.17.
Diligentia conficiendi rationes in argentariis. nu.17.& 18.

*Argentarii negotiationem exercebant nu.19. &
num.20.*

*Mercatores conficiunt rationes diligenter nu.21.
Plura concurrunt in argentario quæ cessant
in mercatore num.22.*

*Mandatum ex consuetudine resultat num.26,
Consuetum in contractibus sub intelligitur
nume.27.*

R Eliquum est vt tractemus de mercatoribus,
qui hodie mercimonia exercent, & rationes
conficiunt, ex consuetudine, an scilicet ad edē
dum cogi possint, exemplo argētariorum, quo
in articulo variæ extant sententiæ, tamen cre-
brius receptum est, eos edere debere, concur-
rente scilicet consuetudine, generali, quòd ipsi
conficiunt libros rationū, & quòd ad vtriusque
utilitatem scribatur contractus, & quasi tacito
consensu contrahentis id fiat vt declarat Paul.
Cast in.l. argentarius .ff. de edend. & Rip. hic
col.3. in fin. nu.81.

Hanc sententiam tenuit Iaco. butrig, quem se-
quitur bar. hic & Ant. de Butr. & Card. & abb.
in. ci. de probatio, & ibi Fel. col. vi. post med. in
vi. limit. num.13. de probatio. & ibi Dec. col. xv.
circa princ. nu.28. Bal. in rub. C. de constit. pe-
cun. Ang. hic in princ. Sal. nu.7. & franc. de alb.
& florian. & Alexā. nu.4. Aret. nu.3. col. i. ante

fin.soc.confli.162.col.vlt.lib.2.Stefan.Bertram?
 confli.102.lib.2.Rip.hic col.3. post med. & col.
 sequen. nu.8.Pau.cast.in.d.l.prætor. nu.3. & .f.
 argentarius, in prin. ff. eod. Ang. Arc. in. §. actio
 nes. instit. de actio. Claud. seysel. hic. col.3. circa
 med.num.10.vbi cōmunem attestatur. Cur.col.
 4.Vicomerc.col.v.in fi.nu.28.Gozad.col. pen.
 in princ. num.20.& est cōmuniter recepta hæc
 sententia, vt attestantur Soc. Fel. Dec. Rip. &
 Moder.

3 Pro hac opinione quæ receptior est, adduci-
 tur tex.in.l.prætor in prin. ff. de eden. ibi æquū
 fuit, quod mei causa confecit, meum quodam-
 modo instrumentum, mihi edi, eadem ratione
 æquum est, vt mercator edat mihi, caput illud
 rationis suæ, quod mei causa confecit, quia est
 quodammodo meum illud instrumentum.

4 Intellige autem mei causa factum, ob meum
 contractum, quem secum feci. hac enim ex cau-
 sa scripsit, & sic mei causa, illud enim quod ad
 me pertinet, dicitur mei causa factum. d.l.præ-
 tor, in princ. in verb. ad se pertinet, & in. §. i. in
 verb. quod mei causa.

5 Quod sic ostenditur, ait prætor, argentariæ
 mentis exercitores edunt postulantibus ratio-
 nes, quæ ad se pertinent. d.l.prætor. in prin. po-
 stea in. §. i. reddit rationem huiusce edicti, & ait
 æquum fuisse id quod mei causa factum est, mi-

hi edi.intelligit ergo mei causa factum,id quod ad me pertinet,quia verba edicti sunt concepta de his,quæ ad me pertinent,& in reddenda ratione , loquitur de his quæ mei causa facta sunt vt intelligamus vtroque sermone idem significari, siue dixerimus, quod ad me pertinet, siue dixerimus,quod mei causa factum est.

6 Sanè dicitur ad me pertinere,si tecum contraxi,vel successi ei,qui contraxit.l.quædā. §. vlti. ff.de edend.& per consequens dicitur mei causa factum,vt supra.

7 Igitur si quis cum mercatore contraxerit, & hac de causa mercator hunc contractum scripserit,illud dicetur eius causa factum,qui contraxit,& erit æquum illi edi,id, quod quodammodo suum est instrumentum,eadem enim ratio facit idem ius.l.illud.ff.ad legē. aquil. cum simil.

8 Aduerte hæc causa spectat personam eius,qui edi sibi desiderat, vt in.l.quædam. §.cæterum. ff.de edend.& sic redditur ratio quare edendū sit illi,ad quem pertinet,quæ verba erant in edicto.d.l.prætor.in prin.tamen non redditur ratio,quare argentarius iussus fuerit ædere, & vt sæpè dixi,non sufficit me esse habilem ad petendum,nisi & tu iubearis edere, ex verbis edicti, l.ii. ff.eod.

9 Hoc itaque argumentum,non afficit mercato

rem, sed si præsupponimus mercatorem teneri edere, tunc defendimus illi esse edendum, ad quæ pertinet, seu cuius causa factum est, alioqui si hæc causa spectaret personam edentis, quilibet exercitor aut institor, cuiusvis tabernæ, teneretur edere, quod nemo admittit. d.l. argentarius in verb. absimiles.

10 Secundo pro hac opinione, quæ cõmunis est. adducitur, tex. in. l. argentarius in princip. ff. de edend. vbi argentarius edere iubetur, ideo, quia officium eorum publicam habet causam, id est publice est utile, vt exponit Claud. seyscel. hic col. 2. circa princ. & probat text. in. l. quod priuilegium. ff. de deposit. & l. vlt. circa fin. C. de constit. pecu. & §. vlt. In aucten. de fideiussor. circa fin. quæ publica utilitas non minus versatur in negotiationibus mercatorum, quàm antiquorum argentariorum.

11 Ideo mercator, non minus cogi debet edere, quàm argentarius, ex identitate rationis. d.l. illud cum similibus, & hoc modo intellectus ille text. mirum in modum vrget pro cõmuni quod nemo vnquã aduertit.

12 Imò solent Doctores hunc tex. pro contrario adducere exponendo causam publicam. i. officiũ publicum, quæ expositio non est admittenda, vt sæpè dixi, amplius non repeto.

13 Ad hoc tamen potest responderi in d.l. argen

tarius, duas causas copulatiue exprimi, & vtrâque exigi, per tradita per Bart. & alios in.l.i.ff. de iust.& iur.quæ non concurrunt in alio mercatore, & sic cessat argumentum, debent enim concurrere & publica vtilitas, & diligentia maxima, in conficiendis rationibus.

14 Quâ in re aduertendum est, non quâlibet vtilitatem publicam sufficere, sed exigi tantam, quâ tam presupponit, tex.in.l. quod priuilegium.ff. deposit. quæ scilicet, necessarium efficiat vsum mercatoris.d.l. quod priuilegium, & propterea requiritur similitudo, de qua in.l. quædam.§. numularios. ff. de edend. etenim lex vna supplet & declarat aliam.l. non est nouum. ff. de legib. de qua re paulo infra diffusius agetur.

15 Tertiò iterum vrget tex.in.d.l. argentarius, in vers.& hæc, vbi cum reddit rationem, quare argentarius iussus fuerit edere, ait hoc ideo factum fuisse, quia principalis argentarii opera, ea est, vt actus sui rationes diligenter conficiat.

16 Quæ ratio militat etiam in mercatore, nam præsupposita cõsuetudine, de qua loquitur bar. etiam mercator diligenter conficit rationem, & in hoc principalis eius opera versatur.

17 Et caue ne decipiaris, non vult dicere, quod argentarii nihil aliud facerent, quâ scribere, vt multi falsò credunt, sed vult dicere quod præcipua eorum opera, versabatur in adhibenda di-

ligentia, ad conficiendas rationes, & sic non in scribendo tantum, sed in diligenter scribendo.

18 Quæ diligentia non erat tanta in cæteris exercitoribus, seu ïstitoribus tamet si & illi rationes conficerent, vt innuit text. in. l. cum seruus. §. vlti. ff. de condi. & demonstratto. & in. l. iiii. §. pen. ff. ad exhibend.

19 Sanè quod attinet ad artificium, non est dubium, quin & argentarii, negotiationem, facerent. præter scripturam. d. l. argētarius, ibi actus sui rationes cōficiunt, & d. l. si hominem. §. pen. & l. quod priuilegium. ff. deposit. & in. l. vlti. §. circa fin. C. de consti. pecun. vt dixi supra quicquid dicunt Doct. qui putāt, q̄ scriberēt tantū.

20 Ego dico quòd exercebant negotiationem, & hoc significant illa verba, rationes conficiunt actus sui nam ratio, est negotiatio, vt sæpè dixi per text. in. l. si quis. §. rationem. ff. de edend. & non ex solo libro rationum constat, vt in. l. cum seruus, in fi. ff. de condi. & demonstrat. & in. l. vlt. §. i. ff. de appellat.

21 Redeundo ad propositum, si præsupponimus, mercatores nostros ex consuetudine conficere rationes sui artificii, & quidem cum magna diligentia, prout faciebant argentarii, negari non posse videtur, quin & hi cogi debeant edere, argentariorum exemplo.

22 Ad hoc respōde, multa cōcurrere in argenta-

rio, propter quæ iussus fuit edere, quæ in aliis mercatoribus nõ habent locum, vt infra latius explicabo, & docet. tex. in. l. quædam. §. numularios. ff. de eden. & nõ sufficit subesse vnā causam, nisi cõcurrant omnes, nec sufficit talem subesse nisi & tanta adsit, vt inferius edisseram.

23 Posset etiam dici, hanc esse causam motiuam, quæ scilicet mouit prætorem, ad edictũ proponendũ, de qua non est curandũ, nisi quatenus edicti verba disponunt. l. i. §. sexum. ff. de postul.

24 Quarto adducitur tex. in. l. quædam. §. numularios. ff. de eden. vbi tex. dispositũ in argētariis extenditur ad numularios, quia rationes conficiunt sicut argentarii, & gestorũ ab eis probatio continetur in eorũ rationibus, & scripturis, & ad eorũ fidem sæpè decurritur.

25 Quæ ratio cũ militet in mercatoribus nostris, ad eos producendũ erit hoc edictũ, q̃ videtur extendibile, in casibus, in quibus eadẽ militat ratio, vt exprimit tex. in. d. l. quædã. §. numularios & innuit tex. in. l. argentarius, in verb. absimiles eo. tit. sentit. n. q̃ similes argētariis cogi possunt edere, & ita existimant Doct. ad hoc paulo. §. respõdebitur quãdo tex. iste pro contraria parte adducetur.

26 Quinto adducitur mādatur, quod resultat ex cõsuetudine, quam hoc loco præsupponit Bar. & præsupponunt omnes, hi enim aiunt ex-

tare generalem consuetudinem in Italia ut
mercatores conficiant rationes gestorum suorum
& ob hanc consuetudinem creduntur id facere
ex mandato eorum qui secum contraxerunt ut
per Bar. & alios qui multa allegant videlicet
tex. in. l. vel vniuersorum. ff. de pigno. actione &
l. Titianus. ff. quod cum eo qui tex. nihil probat
quia loquuntur de consuetudine mandantis ta-
men ut animaduertit Dec. in. c. i. nu. 27. de prob.

27. Adducitur etiam tex. in. l. vlti. C. de fideiussor.
vbi quod usu quotidiano frequentatur, in con-
tractibus subintelligitur: quæ text. adducit bal.
in rubr. C. de constit. pecun. col. pen. Alex. hic
Aret. in. d. c. i. de probation. & ibi Dec. nu. 27. fa-
cit tex. i. l. quod si nolit. §. quia assidua. ff. de edi-
dicto. & l. si pignore. §. vlt. ff. de pigno. actio & l.
iiii. ff. de sponsal. & l. manumissio per lictores. ff.
de manumiss. vindi. quæ adducit Dec. in. d. c. i.
nume. 27.

28. Aduerte hoc vltimum super quo laborant
Docto. & quod quasi basis, & fundamentum hu-
ius conclusionis ab omnibus existimatur, apud
me parui momenti habetur, quia ut alias dixi,
mandatum etiam expressum, facit quidem, ut
dicatur mea interesse, seu ad me pertinere. d. l. si
quis. §. pertinere. ff. de edendo. tamen non obli-
gat aduersarium, ex hoc edicto, ad edendum, si
alioqui ille non iubetur edere.

29 Ideò super fundamēto huiusmodi, quod aliis solidissimum videtur, minime puto insistendū, quia iudicio meo nihil, omnino opitulatur. Hæc sunt quæ pro cōmuni receptaque sententia adduci possunt, cæterum pro contraria, opinione non pauca vrgent, quæ sequenti capite recensēbo.

C A P. I X.

Mercator non cogitur edere rationes. nu.1.

Ab similis argentario non tenetur edere. nu.2.

Speciale in vsurario, q̄ teneatur edere, & in quo consistat specialitas, nu.3. & 4. & 5.

Argentarii an conficerent rationes aliorum nu.6. & 7.

Mandatum non sufficit ad edendum, ex hoc edicto. nu.10.

Edere nemo cogitur, qui non specialiter iubetur. nu.11.

Argentarii tantum, & qui pecuniam exercent, tenentur edere. nu.12.

1 **C**ontrariam sentētiā, quod immò mercatores nostri, non cogantur edere, tenuerunt multi nō contemnendæ authoritatis viri, vide licet gl. in cle. i. §. cæterum, de vsur. & ibi Anch. bal. in. l. i. §. rationes, ff. de eden, & Alb. in. l. ult.

col.2.in prin. §. eo. idem Albe. hic. in fi. nu. 5. qui dicit quod ita tenuit Iacob. belui. Idē tenet bald. in. l.i. §. rationes in fin. ff. de eden. & idem bald. hic col. 2. post prin. nu. 9. Imol. in. c. i col. 2 num. 10. de probatio. & ibi Barb. col. xviii. in princ. in versi. relati nu. 33. & ibi Anch. nu. 4. post. Inno. Idem tenet Angel. sibi contrarius in. l. argentiarius in prin. ff. de eden. & Fulg. hic. col. 2. post med. nu. 4. & col. sequ. nume. 5. & Paul. castr. hic col. 2. circa fin. num. 5. & Aret. in. d. c. i. de probatio las. hic col. 4. post. med. nu. 15. & Purpu. col. 4. post prin. nu. 19. & Dec. col. viii. post prin. nu. 18. & Alciat. nume. 15. & Moder. Bono. numer. 65. & nume. 66. & ita seruatur Florentiæ, secundum l. afo.

- 2 Hanc sententiam videtur probare tex. in. l. argentiarius, in verb. ab similes. ff. de eden. vbi nullus ab similis argentario, cogitur edere, sed iste tex. retorquetur, vt visum est, mercatorū enim officium publice vtile est. l. vlt. in fin. C. de constit. pecun. item si admittimus quod conficiant rationes diligenter, prout argentarii, videntur similes, & per consequens posse cogi edere. d. l. quædam. §. numularios; ff. de edend. de qua et postea videbimus.

- 3 Secundo contra communem adducitur exemplum vsurarii, in quo speciale est, vt edat rationes, priuatas, secundum glos. in Clem. i. §. exte-

rum, de vsuri. ergo ius commune in cæteris est.
in contrarium. l. ius singulare, & l. quod verò
ff. de legibus. Bartol. in l. in his. ff. de legibus
Dec. in l. i. numer. 10. ff. de regul. iur.

4 Ad hoc potest responderi speciale esse respec-
tu criminis, cum alioqui in criminalibus nec
quidem fisco edatur. l. qui accusare. §. eodem. §.
item diei. ff. de iure fisci. cæterum respectu ne-
gotiationis, videtur regulare, quod edant nego-
tiatores, dummodo sint similes argentariis. d. l.
quædam, §. nummularios, & . d. l. argentarius,
in verbo. ab similes. ff. cod. & per hoc videtur
concludendum quod mercator edere de-
beat.

5 Potest etiam responderi materiam vsurarii,
nihil commune habere cum hoc edito, vt di-
xi, cum de vsurario tractaretur, ideo ex diuer-
sis non fit illatio. l. Papinianus digestis de mino-
ribus.

6 Tertio plerique eo vtuntur argumento, quod
argentarii aliorum rationes conficiebant, & ad
publicâ vtilitatem, seu ad aliorum instructionē.
l. prætor. §. i. ibi singulorum rationes conficiuntur,
& l. argentarius, in verb. publicâ habet causam.
ff. de eden. & in l. si ventri. §. in bonis. ff. de pri-
uil. credit. in verb. fidem publicam, quæ cessant
in mercatoribus, qui sibi ipsis priuatim cōficiunt
rationes suas, & ad sui instructionem tantum.

7 Aduerte argentarii conficiebant rationis suas principaliter, & sic rationes actus sui, seu negotiationis suæ. l. argentarius in prin. in verb. actus sui, in consequentiam conficiebant aliorum rationes, scilicet eorum, qui secum contrahebāt, mutuando, vel deponendo, vt in. d. l. si ventri. § in bonis, & in. l. si hominem. §. pen. & .l. quod priuilegium. ff. deposit. & sponfiones faciendo, & constituta, vt in aucten. de fideiussor. in fin. & in. l. ult. in fin. C. de constit. pecun. & in. l. si quis §. rationem. ff. de edend. & alia huiusmodi.

8 Cum itaque hæc scriberet, & de his conficerent rationem, principaliter actus sui rationem conficiebant, tamen in consequentiam etiam eorum qui secum contraxerant, rationem conficiebant, & hoc est quod ait lex eos conficere rationem singulorum, licet aliter intelligant docto. & perperam quidem.

9 His sic explicatis, negari non potest quin etiam mercatores nostri, aliorum rationes conficiant, prout & argentarii faciebant, quicquid dicant Purpu. Dec. & Alciat. & Mod. bono.

10 Illud tamen te non latere velim; hoc ipsum, nihil proficere, quod ratio mea a te fuerit conscripta, de negotio aliquo particulari, non loquor de generali administratione, de qua, in. l. quædam. ff. de edend. sed de particulari contractu, item loquor de remedio huius edicti, quod da-

tur ad interesse, hoc casu nihil prodest quod ratio hæc fuerit mandato meo facta, seu quod ad me pertineat, & meum quodammodo censeatur instrumentum, nihil enim proficit, ad hoc, vt ad uersarius meus, seu qui scripsit, ex hoc edicto teneatur edere, sufficit quidē hæc causa, vt ego ad petendum idoneus existimer, sed aduersariū non obligat, qui alioqui in edicto non erat comprehensum, & sic super huiusmodi genere argumenti, non est insistendum, quicquid dicant docto. an autem sint similes argentariis, id sequenti capite explicabo.

1 Contra cōmunem facit regula de qua in. l. i. §. edenda, & l. ii. ff. de edend. vbi concipitur regula negatiua, quod nemo cogitur edere, nisi iussus fuerit ex edicto prætoris, & hoc est maximū fundamentum.

2 Quinto pro hac opinione mihi videtur text. in. l. si quis. §. rationem, in versi. nec si pignus. ff. de edend. vbi argentarius pignus acceperat, forte pro mutuo dato, tamen non tenetur edere pignus, & sic nihil quod non pertineat ad pecuniam argentariæ, edere cogimur, vt facile intelligamus in nullo alio mercimonii, siue artificii genere, edi oportere, quā respectu pecuniæ argentariæ mensæ quod cum in argentario ipso fuerit statutum, in quo concurrunt ea de quibus in. l. quædam. §. numularios, & in. l. argenta

rius, in prin. ff. de edend. & de quibus in l. quod priuilegium. ff. deposit. multo magis erit obseruandum in alio quouis institore, seu exercitore, qui argentariam seu nummulariam nō exercet.

- 13 Hec opinio. mihi placet, qua retenta, superest vt respond. ad tex. in l. quædam. §. nummularios qui pro communi plurimum vrgere videtur, quod sequenti capite explicandum reseruo. ibi vide,

C A P. X.

L. quædam. §. nummularios. ff. de edend. quomodo procedat.

nu. 1.

Mercatores non sunt similes argentariis.

nu. 2.

Argentarii, & nummularii differunt tanquā genus & species.

nu. 3.

Species sub genere proprie continetur

nu. 3.

Copula requirit vtrumque copulatum concurrere.

nu. 5.

Similitudo qualis exigatur cum argentario, vt quis teneatur edere.

nu. 5. 6. 7 & 8.

Argentarii qualitates. quæ & quot, num. 6. 7. 8. & num. 9.

Argentarii ordo graciosus nu. 9. & 10.

Argentariorum vsus necessarius. nu. 10. & 11.

Argentarii differunt ab aliis mercatoribus. nu. 13

Cam-

Campsores nostri temporis edere tenebuntur,

nu.14.15.

Mercatores non tenentur edere.

nu.13.

Fallit si consuetudo extet in contrarium.

nu.16.

Hebreus non tenetur edere librum rationum

ut appareat de pignore.

nu.17.

Nauta caupo stabularius, non tenetur edere.

nume.18.

Arrogantia quorundam taxatur.

nu.19.

1 **T**Ext.in.l.quædam. §. nummularios. ff. de edē.
plurimum ei opinioni fauere videtur, qua re
ceptum est, mercatores nostri temporis libros
rationum suarum edere oportere, exemplo nu-
mulariorum, qui licet non essent in edicto com-
præhensi, tamen quia erant similes argentariis,
cogebantur edere.

2 **A**d hoc ego respondeo, & dico mercatores
hosce, minime esse similes argentariis, & sic ces-
sat argumentum, & retorquetur, cum enim sint
absimiles, non possunt cogi edere. l. argentarius
eod. titul. & est aduertendum similitudinē quā
considerat tex. in. d. §. nummularios, esse omni-
modam, ideo toleratur extensio, quæ alioqui
non toleratur in hac materia, sed sufficit dicere
non iubetur edere, ergo non cogitur. d. l. ii. ff.
de edend.

3 **I**tem argentarii, & nummularii differunt, tam-

quam genus & species vt animaduertit Bud.in d.l.si hominem.ff.deposit.ideo verba legis quæ de argentariis loquuntur, etiam proprie comprehendunt nûmularios, prout species sub genere.l.si quid earum. §.inter emptum.ff.de leg. tertio.l.i. §.conventionis. ff.de pact.l.iurisingentium. §.sed si fraudandi, vbi. Alex.co.titu. Ang. in.l.qui vsum fructum.ff.de verbo.obligationi. & i terminis probat tex.in.d.l.si hominē. §.pen. iuncta.l.quod priuilegium.ff.depositi.

4 Et vt intelligatis qualis sit hæc similitudo, quæ considerat lex in terminis nostris, scire oportet quod multa concurrunt in argentario, quæ omnia necesse est concurrere, in alio, qui ad argentarii exemplum, edere cogendus est.

5 Ea enim est copulatiuæ coniunctionis natura, vt omnium quæ coniunguntur, concursus exigatur.l.si heredi plures.ff.de condi. institu.l.si quis ita stipulatus fuerit decem.ff.de verb.obli. Bart.Alexan.& Ias.in.l.i. ff.de iust.& iur.

6 Primum exigitur quod rationes efficiant, sicut argentarii.d. §.nûmularios, vult dicere nõ sufficere, quod efficiant rationes nisi cõficiat sicut argentarii.i.cum tanta diligentia, quanta in argentariis laudatur.d.l.argentarius in prin. alioqui & institor quilibet, & exerceitor tenere tur edere.

7 Secundum est, vt probatio gestorum in eorum

scripturis codicibusque maximè contineatur.
d. §. nummularios.

8 Tertium est quod populus ad eorum fidem
cōfluat, magni. n. estimatur hæc populi frequen-
tia, vt in. c. cum dilectus, de fide instrumento-
rum, & sic non sufficit rationes diligenter esse
confectas, nisi ad eorum fidem confluat popu-
lus. d. §. nummularios, & hæc est publica vtili-
tas, quā cōmemorat text. in. d. l. argentarius, in
princ. & in. l. quod priuilegium. ff. deposit. quæ
etiam consistit in alio vt statim dicam.

9 Quartum est, quod accipiant pecuniam, & er-
rogent per partes. d. §. nummularios, & in hoc
aduerte, quia iudicio meo non sufficit aliquem
esse præpositum alicui tabernæ, seu mēsæ alte-
rius mercimonii, seu artificii, quia prætor loqui
tur de his tantum, qui pecuniam accipiunt, &
errogant per partes, & vere his congruit nomē
rationis, de qua in. l. si quis. §. rationē. ff. de edē.
ibi enim vltro citroque datur pecunia, & credi-
tur, obligatio contrahitur, & solutio, quæ non
tam frequenter, nec ita facile, in aliis mercato-
ribus interueniunt, vt docet experientia, hinc
videmus argentariæ ordinem semper omnibus
gratiosum fuisse, vt hoc loco ex Cicerone scri-
bit Alciat. quod tacito authore mutuo sumpse-
runt, Mod. Ferrarien. in. l. eandem nu. 144. ff. de
duob. reis.

10 Hinc etiam argentarii vsum in Repu. necessarium esse, & in eo. publicam vtilitatem versari, scribit Papin. in. l. quod priuilegium. ff. de positi. & causam habere publicam, scribit Caius. in. l. Argentarius. ff. de eden. & fidem publicam subesse tradit tex. in. l. si ventri. §. in bonis. ff. de priuileg. credit, & hoc esse virile officium, scribit Callistrat. in. l. fœminæ. ff. de edend. quæ de alio quopiam mercatore, tradita non fuere, immò in aliis mercimoniis, nihil refert an masculus, vel fœmina exerceat. l. i. §. parui. & l. sequ. ff. de exercit. actio. & l. sed & si quis. §. parui. & l. seq. ff. de instito,

11 Nec mirum cuiquã videatur cur aliud in argentariis, aliud in cæteris mercatoribus sit obseruandũ, nam nemo est, qui nesciat, vsum nummi per necessarium esse, & cæterarũ mercium vtilitatem superare. l. i. ff. de contrahen. empti. & per hoc facile intelligimus, maiorem vtilitatem populo resultare, ex vfu argentariorum, quã cæterorum mercatorum, nam plerumque & frequentissime, non solum domi, sed & foris & quidem in longinquis regionibus, pecunia indigemus, quæ nobis subministratur ab argentariis. & numulariis, nec solum sua ipsorum pecunia, sed sæpissime aliena, & alieno mandato, nobis numeratur, & sic negotiatio hæc latior est, & generalior, & magis populi, quã quæ

vis alia, & magis utilis.

12 Item apud eos deponuntur pecunie etiã multorum sub fenore, quę alioqui occise essent, ex quibus facile intelligimus vere in his publicam subesse causam. i. publicam vtilitatem, & multorum negotia ab his tractari, quę nec tam facile, nec ira frequenter, in aliis mercatoribus interueniunt meritò itaque hos solos ad edendum coegit prætor, vtpote in quibus longe plurimum negotiatio spectatur, & quorum vsus magis est necessarius, & in quorum negotiatione longe maior vtilitas publica, & frequentius versatur, quã in cæteris.

13 Ex his concludo, mercatorem pannorum, aut Aromatum, aut serici, hodie non esse cogendũ edere, ad exemplum argentariorum, quia in eo non concurrunt ea omnia, quę desiderat text. in. d. §. nummularios, in sola enim exercitatione pecunię, habet locum hoc edictũ. d. l. si quis §. rationem, in verb. credēdi, & in verb. pignus & in. d. l. quędam. §. nummularios, dum considerat text. q. nummularii accipiunt pecuniam, & eam per partes erogant, quę verba non sunt otiosa, nec sine mysterio prolata, & sic non sufficit, q. conficiant rationes diligenter, sed oportet q. accipiant pecuniam, & eam erogent per partes, quę qualitas non verificatur in mercatore serici aut aromatum, vt sciunt omnes.

14 Puto tamē quod Campsiores, & trapexitæ, quibus hodie vtimur, possint cogi, quia conueniunt verba edicti, de argentariis, & de nummulariis loquentia, igitur habebit locum & dispositio. l. iiii. §. toties. de damn. infect. nec verum est hocce trapexitas antiquis esse ab similes, imò sunt omnino similes, & non minus necessarius est horum vsus, quam antiquitus fuerit, de quo in l. quod priuilegium. ff. de positi. & conficiunt diligenter rationes, & accipiunt, & erogant pecunias per partes, & harum rerum probatio, eorum scripturis continetur prout & antiquitus obseruabatur. d. l. quædam. §. nummularios. ff. de eden. & publicam vtilitatem continet eorum officium vt in l. argentarius, in prin. eod. tit. & d. l. quod priuilegium, quæ omnia cum concurrant, fateri etiam oportet, in his locum esse edicto de edendo, nec est verum recentiores trapexitas ab antiquis nummulariis electione, nec aut horitate, differre, vt alias ostendi amplius nō repeto.

15 Tenebuntur igitur hodie edere nostrates nummularii, eodē modo, quo cōpellabantur antiqui alii institores, seu exercitores non tenebuntur, put nec antiquitus cogeantur, quicquid dicat doct. Cū. n. nihil imutatum appareat, nec ego correctionē inducā, cōtra text. in l. præcipimus. in fi. C. de appe. & cōtra glos. in. c. cupientes. §. q. si per xx. de electio. lib. vi.

Excipio semper consuetudines locales si quæ

extant, quas omnino seruandas censeo. l. de quibus. ff. de legibus sed cum de iure scripto erit disputandum, hæc puto verissima.

16 Ex his patet Hæbreū, qui negat pignus sibi datum fuisse, a famulo scolaris, non esse cogendū, edere libros suos, vt de pignore dato appareat, quia hoc nō pertinet ad argentariā. d. l. si quis. §. rationē. ff. de eden. quicquid dixerit Bal. in. l. i. §. editiones. ff. de eden. & Dec. in. c. i. col. ix. in. fi. nu. 20. de probatio. & habet locum regula, de qua. in. l. nimis graue. C. de testib. & l. vlti. §. eo.

17 Apparet etiam quid de nauta, caupone, stabulario, ac publicano, cæterisq; huiusmodi hominum generibus, statuendum sit, puto. n. nō tenebuntur edere, ex hoc edicto, quia in eo nō comprehendūtur. l. ii. ff. de eden. nec sunt similes argētariis. l. argētarius in verb. absimiles, co. tit. nec etiā tenebuntur, ex cle. i. §. cæterū, de vsur. vt antea difusius explicaui, amplius non repeto.

18 Quæso hæc omnia memorie mādare quia noua sunt, & a cæteris nō animaduersa, & nisi fallor nō cōtemnēda, quāquā scio nō defuisse, nouissimos quosdā, quibus nō sapit ista seges, quiq; cū noua quædā axiomata in materia hac a me prolata, nō intelligerēt, sola vetustate cōfidētes, materiam hanc mihi non magis, quam parieti cuiuspiam, notam esse, & superbe & arroganter iactauerint, sed eos permittamus, in ea in qua sunt

ignoratione versari, nos ea quæ cōmētati sumus his tātū scripta esse volumus, qui certo sensu, & verō de nobis sunt iudicaturi, nō autē eis, qui ne istud faciāt, sūma maleuolētia, & liuorē ipēdiūtur.

C A P. X I.

Tex. in. l. i. C. de edendo. duplicem habet sensum

& vtrumque communiter approbatum.

nu. 1. & 20. & per totum.

Rationes, exponuntur pro instrumentis secundum communem sententiam Doct. & etiam pro rationibus.

O Peræ pretium est, vt ostendāmus vtrumque sensum, ad hanc legem nostram, esse cōmuniter receptum, & neutrum reprobari a doctōribus, sentiunt enim Doctō. text. hunc & de instrumentis intelligi posse, & de rationibus, quæ disceptatio laboriosa est, potius, quā subtilis, nihilominus, quia non desunt, qui nodum in scyrpo quærāt, & audacissime, quicquid in buccam venerit, effutiunt, operæ prætiū duxi, super hoc paulò diffusius, quā forte oportuerit, verba facere, non laborabo in eo, vt ostendam hunc tex. de rationibus accipi, nam hoc, & verba legis præseferunt, & Doct. passim admittunt, laboratum est tantum, vt appareat etiam alterum sensum esse a Doct. receptum, vt scilicet loquatūr de instrumentis, & sic verb. rationes exponatur idest instrumenta, qua in re idem dico, nō quia

placeat mihi is sensus, sed quia & hunc sensum admittunt Doct.& de hoc tantum quæritur,an sic accipiatur,non autem an sic debeat accipi.

- 2 Hunc sensum probat, hoc loco glo.in verbo rationes,quæ refert aliorum opinionem ita exponentium,& referendo eam, approbare intelligitur, eo ipso, quod non improbat,iuxta glo.in.l.omnes.ff.qui satisfacere,cogan.licet primam sibi magis placere ostendat, & ita eam intelligit, & sequitur Barto.in secundo comentario, expressius hoc tenet glos.in.l.vltima,in verbo. rationes,& in verb.exhiberi.ſ.eod. vbi exponit rationes pro instrumentis,& allegat text.hunc, quãobrem non potest negari, quin hæc sit sententia glos.Idem tenet hoc loco Bar. expresse, nec potest cauillari,clarius in secundo comentario in prin.hoc probat,& dicit expresse q̃ potestremus hic sensus est magis verus.

- 3 Ideò non oportet refricare in dubium mētem Bart.Bal.hic in prin.dicit tex. hunc loqui de rationibus secundum verum intellectum, tamen deinde subiicit quòd secundum alium intellectum loquitur de instrumentis, & q̃ loquitur duobus modis, & vtrumq; prosequitur, & hūc secundum,quasi verum prosequitur,nu.3.&.4. deinde nu.5.facit oppo.contra vtramque lecturam, & dicit quod illa oppositio, sit cōmuniter contra vtramque lecturam, præsupponit ergo,

quòd vtraque lectura, sit còmuniter recepta, ex quo doctores còmuniter, contra vtramque lecturam faciunt oppo, & soluunt.

- 4 Sal.hic nu.2.expresse approbat hunc secundū sensum, dum ait nota ex isto tex. q̄ reus non tenetur edere auctori instrumēta, nec rationes, postea vacillat, tamen in.l.vlti.C.de eden.fatetur instrumēta còtineri appellatione rationū, idēd ne sit sibi còtrarius, dicendū est, q̄ vtrūq; sensū approbat, vnū proprie, alterū improprie, licet sibi magis placeat vnus, quā alter Pau.castr.hic expresse loquitur de instrumento in còpendio, & idē Pau.ibidē col.2.circa med. vers.fed alii, vbi exponit rationes, idēst, instrumēta, & subiicit q̄ alii ita tenent, & sic sentit esse còmunem.

- 5 Hoc etiā verbo vtitur glo.dum dicit q̄ alii intelligunt de instrumentis, & sic omnes alii ergo est còmunis sensus Alex.hic idē probat in còpendio, & expresse in vers.nam primo, nu.1.cū ait q̄ textus iste primo intelligitur in codice rationum, secundo in instrumentis, & licet postea col.4. ante med.nu.8.dicat q̄ hęc secūda interpretatio, aliquāliter violat tex.tamen per hoc, non se corrigit, nec reprobāt illū sensum arg.l. nō ad ea.ff.de cōdi.& demōst.fed ostendat quomodo sustineatur, vult dicere q̄ ex impropria verborum significatione, sustinetur.

- 6 De qua re minime anxius sum, quia non curo

ego, quomodo defendatur, nec qua ratione teneant Doct. hunc intellectum, dummodo eum admittant, eundem intellectum approbat Ias. hic in prin. in vers. secundo modo, qui cum defendit ab oppugnatione, Anto. de Alex. in vers. nisi tu ultra, & licet Ias. magis approbet primum sensum, tamen etiam hunc defendit.

- 7 Dec. sine scrupulo eundem sensum probat, dum simpliciter approbat compendium Bar. quod summarium complectitur breviter utrumque sensum, simpliciter enim concipitur, & indefinite, scilicet quod reus non tenetur edere auctori, quod compendium nimis generale esset, nisi ad utrumque referatur, & ad rationes & ad instrumenta, & compendium illud sic generaliter conceptum, & cum generali interpretatione, communiter a doctoribus approbatur, ut facile intelligamus ab eisdem utrumque sensum admitti, & comprobari, alioqui compendium hoc strictius concipere oportuit, & illud ad rationes restringere.

- 8 Cum itaque omnes admittant compendium hoc generale, quod utrique sensui congruit, & utrumque complectitur, fateri oportet ex communi sententia doctorum, utrumque sensum esse receptum, & quod compendium huiusmodi sit communiter approbatum, tradit hoc loco Dec. in princ. dum ait quod hæc lex sumatur, ut hic per Bar. & Doct. Et clarius hic in quinto not, dum

elicit notabile generale, quod reus nō tenetur edere auctori, & sic nihil tenetur per hunc text. edere, hoc est neque instrumenta, neque rationes, alioqui debuit strictius concipere notabile videlicet, quod non tenetur edere rationes.

- 9 Hanc eandem sententiā probat hoc loco Soc. dum expresse facit compendium secundum utrumque sensum, Ange. quoque generalibus verbis concipit compendium, ita ut complectatur utrumque sensum, & clarius in tertio. notat ubi ponit exemplum de eo, qui instrumentum, vel librum rationum, edere cogitur officio iudicis. Curt. & ipse approbat sumarium Bart. & sic utramque lectionem, Rip. idem sentit in prin. dum approbat compendium Bar. & clarius paulo. j. nu. j. dum ait expresse, hunc text. in verb. rationes, habere duplicem sensum, & ita cum utroque transit intellectu.

- 10 Et licet postea num. 4. dicat quod si intelligamus de instrumentis, hic agi, aliquantulum violantur verba, tamen non se se corrigit nec mutat sententiam Argu. l. non ad ea. ff. de condi. & demonstrat. sed ostendit qualiter sustineatur ille sensus, non enim dicit quod omnino violat, sed aliquantulum. i. paululum. l. ex maleficiis. i. ff. de actioni. & obligatio. & sic aliquantulum improprie sustinetur, tamen, licet improprie, sustinetur, prout etiam gl. ipsa, sentit in. d. l. ult. in fi. quæ cum ratio

nes pro instrumentis accipimus, id improprie fieri tradit, in verbo. rationes, & in verbo. exhiberi.

11 Ioan. de vicomerc. in prin. approbat vtrunque sensum, dum approbat compendium Bar. & clare. nu. 25. notat. ex gl. alium intellectum, ad text. videlicet quod intelligatur de instrumentis, postea subiicit primum intellectum magis placere doctoribus, in quo aduertatur, quod cum non loquatur de seipso, nec quod sibi magis placeat, exprimere, sed ait id magis placere doctoribus, prout postea clarius explicat. nu. 45. ubi ait communiter reprobari sensum illum, perseverat igitur ipse in ea opinione, quam antea. expresserat, scilicet quod iste tex. possit intelligi, de instrumentis, licet doctores secundum eum aliter teneant.

12 In quo tamen decipitur, prout dicam infra, & forte decepit nouissimos quosdam, attestando communiter reprobari id, quod est communiter approbatum, Alber. hic expresse approbat hunc secundum sensum, in prin. dum loquendo de glos. quæ incipit, idest codicem, eam approbat in fine, & sic in vltima parte, subiicit deinde quod ita exponitur, in. l. vlti. C. eod. illa est glo. in verb. rationes, & sic Albe. expresse approbat hunc sensum, & ibi dicit quod Odo fre, Ita tenet Alciat. expresse ita intelligit hunc text.

proprietaem vocabuli, tamen etiam tuetur secundum, dum tollit obiecta, per ipsum facta, clarius hoc exprimit Purpur. ibidem. numer. 2. dum colligit ex hoc text. quod reus nō tenetur edere auctori, & subiicit, ita de instrumentis, & rationibus, probat iste text. secundum duas lectiones, glo. quas Bart. veras esse dicit, & Docto. cōmuniter sequuntur istam regulam hic.

16. Hæc sunt verba Purpur. ex quibus apparet quod hæc regula, colligitur ex isto textu, secundum Docto. communiter, & sic attestatur de cōmuni, & non potest dici, quod eam improbet licet primam, vti veriorē, verbis magis congruere, sibi videatur.

17. Non omitto etiam quod doctores cōmuniter in. l. vlti. §. eod. text. illum, qui loquitur de rationibus, intelligunt loqui de instrumentis, & pro concordanti allegant hunc tex. & præsupposito quod tex. ille loquatur de tex. nostro, & reddat rationem decisionis, hoc loco factæ, ab Antonio, prout tenent communiter Docto. negari non potest, quin Docto. cōmuniter, in. d. l. vlti. intelligant text. hunc, loqui etiam de instrumentis, & sic quicquid dicat vicomercatus, nu. 45. nō est verum, quod hic secundus sensus glo. cōmuniter reprobatur, sed verius est eum approbari communiter per Docto. hic, & in. d. l. vltima.

21 Quicquid sit, hanc opinionem expresse tenēt glo. Bar. Odofred. Alber. Aret. Paul. Cast. Soc. Alciat. Gozadin, & alii de quibus meminit glo. & Paul. Cast. quorum testimonia cauillari non possunt, tenet etiam expresse Alex. licet postea dicat, quòd aliququaliter violatur littera, eundem sensum tenent in compendio. Dec. Curt. Ange. Rip. Item hunc intellectum approbant omnes, qui tenent, quòd appellatione rationū, veniant instrumenta, & q̄ qui tenetur edere rationes, tenetur etiam edere instrumenta, quod tenent communiter in l. vlti. j. eod. & fundant se in hoc tex. nostro, & ibi, plerique ex his, qui hoc loco titubant, expresse tenent, q̄ rationes pro instr u mentis, accipi debent.

Pro contraria stant Fulgo. Riminal. & duo ex nouissimis, Patauin. scilicet & Bononien. quorum autoritate quantum sit tribuendum, ceteri videant, & dato etiam q̄ vicomerc. & Purp. pro hac possint adduci, non tamen faciunt communem, immò etiam si addatur hi, qui hoc sensu admissio, aliququaliter violari v erba legis arbitrantur, cōmunem non constituent, qui tamen in hanc sententiam non sunt trahendi, quia qui aliquid improprie fieri dicit, non improbat.

Ex his patet vtrumque sensum esse cōmuniter receptum, hoc est neutrum reprobari, quicquid dicat vicomer. & quicquid dicat nouissimi qui

dam, qui ad pauca respicientes, olim, etiam spō
sione facta, ausi sunt, summa & in verecunda
contentione asserere postremum hunc sensum,
cōmuniter esse reprobatum, & nisi res ita se ha
beret, se in omnibus disceptationibus, semper,
& vbique victos fateri, & cum alia ratione argu
menta diluere nescirent, respōso nō dato, quasi
contra communem, pugnare non tenerentur, &
studio recesserunt, non habita ratione, nec suæ,
nec alienæ dignitatis,

C A P. X I I.

- Instrumenta edere an debeat is, qui rationes
tenetur edere?* nu. 1.
communis est quod sic. nu. 1.
*Lex quæ habet multiplicem sensum pro neu
tra parte adduci potest.* nu. 2.
*Lex declaratoria secundum terminos legis in
terpretatæ, debet intelligi.* nu. 3.
*L. dissolutæ. C. de condict, sine caus. quomodo
procedat* nu. 5. & 6.
L. qui tabulas. ff. de furt. quomodo procedat.
nu. 8. 9. & 10.
Exactiones illicitas pati non debet iudex. nu. 11.
*Ratio diuersitatis adduci non potest, inter ra
tiones, & instrumenta.* nu. 12.

1 **S** Vperest vt videamus, an qui edere rationes iubetur ex edicto, cogi possit etiam edere instrumenta propria, præcipue ad fundandam exceptionem, quæ quæstio tractari solet. in. l. vlti. j. eod. Dec. in. c. i. nu. 38. de probatio. dicit questionem hanc esse ambiguam, nec quicquam in alterutram partem adduci posse, quod efficaciter vrgeat, ait tamen eam esse cõmuniter receptam sententiam scilicet, quod instrumenta reo edi oporteat, pro vt etiam rationes edi debent, & hanc probat glo. Cyn. Bart. Bal. Ange. Raph. & Castren & Alex. & alii in. d. l. vlt. C. de eden. per illum text. & Doctõ. cõmuniter in d. c. i.

2 Pro hac opinione adducitur tex. in. l. vlt. j. eo. secundum cõmunem iensum, tamen Dec. in. d. c. i. de probation. dicit hunc text. in vtramuis partem adduci posse, adeò pro neutra probat, iuxta tradita per Bar. in. l. in ambiguo. ff. de rebus dubiis, & re vera text. in. d. l. vlti. in primo casu, quando loquitur de editione per actorem reo facienda, de rationibus loquitur, nullam instrumentorum mentionem facit, nec admittendum, puto vt rationes, pro instrumentis accipiamus.

3 Quia text. in. l. non est nouum, qui eo in loco declaratur; loquitur de rationibus: non autem de instrumentis, ideò lex declaratoria: secundũ terminos legis declaratæ debet interpretari, ar-

gu. aucten. de Fil. ante dotal. instrumen. nat. in prin. Dec. in. d. c. i. nu. 38. de probatien.

4 Item quia rationes sunt species, instrumenta sunt genus. l. prima digestis de fide instrumen-
torum ideò non possumus exponere rationes, idest instrumenta, quia species appellatione, non continetur genus. l. si quid earum. §. inter emptum. ff. de leg. tertio Dec. in. d. c. i. nu. 38. de probatio.

5 Secundo pro hac adducitur text. in. l. ii. quæ incip. dissolute. C. de condiçt. sine causa. non est inquit, ambigui iuris instrumentum solute quã titatis, retentum penes creditorem, inefficax remanere, & ideo per conditionem reddi, est ibi casus, in quo secundum Bart. actor edit reo instrumentum, ad exceptionem fundandã, Sal. in. d. l. vlt. Respon. tex. illum nihil facere ad propositum, & idem tradit Bal. in. c. i. de probatio. & ibi Dec. col. xix. post med. nu. 38.

6 Et vere text. ille non loquitur in terminis nostris, vt scilicet fiat editio, ex hoc edito, per officium iudicis, vt. l. i. C. de edend. & ibi Docto, sed in text. illo per conditionem sine causa petitur exhibitio, vt animaduertit Bald. & Salic, & Dec. vbi supra item ibi exhibitio petitur ad effectum, vt originale ipsum remaneat penes eum, qui exhiberi postulat, & quidem perpetuo, editum istud tractat de editione faciendã,

vel per inspectionem, vel per exemplum, ita vt quod editur originale, sit mansurum penes exhibentem, vt in alio proposito declarat Rip. in. l. ii. col. 2. C. de edend.

7 Item tex. in. d. l. ii. C. de cōdict. sine caus. loquitur de actore, ibi enim non molestabatur debitor, sed agebat ipse conditione sine causa, ad repetendum Chirographum, quia tamen nō ad hoc agebat, vt alteri molestiam, seu negotium faceret, idē auditur, quia cessat ratio, de qua in d. l. nimis graue. C. de testibus, quod nota, pro actore, in summa hoc verum est, non probari intentionem Barto. ex. d. l. ii. C. de conditio. sine causa.

8 Tertio loco Bart. adducit tex. in. l. qui tabulas ff. de Furt. qui tabulas, inquit text. vel cautiones ammouerit, furti tenetur, non tantum præti eorum, sed etiam summæ, quæ in tabulis continentur, putà si chyrographa aureorum decem, tabulæ fuerint, hoc duplicabitur, idem est si iam solum proponatur, quod ibi scriptum est, quia interest creditoris, habere huiusmodi tabulas, etiam inanes, quia debitores nonnūquā eas sibi restitui petunt, item nonnūquā calumniantur debitores, quasi in debito soluto, & ob id interest creditoris, tabulas habere, ne forte controuersiam super ea repatiatur, idē duplicabitur summa in eis contenta, contra furem.

- 9 Hic est sensus illius legis, ex quo text. noto quod debitores interdum vexant creditores suos, condicendo Chyrographum, cuius summa est soluta, & sentit illæ text. hoc chirographum illi esse reddendum, quia apud creditorem incipit esse sine causa, & rectè condicetur, vt in.l.ii.C.de condict.sine caus.& in hoc exemplo in.d.l.qui tabulas, non probat intentionem Barto. quia obstant omnia quæ dixi super.d.l. secunda.
- 10 Aliud est exemplum de creditore, cuius interest habere penes se chirographum, vt euitet controuersiam, quam pati potest ex calumnia aduersarii, si forte causetur se indebitum soluisse, & hoc casu minus probat ille tex. nam ante motam controuersiam nihil opus est exhibitione Chyrographi, post eam motam exhibitio ista non petitur ab aliquo, sed creditor ipse qui habet penes se illud exhibet, ad sui defensionem, & ad excludendam debitoris calumniam, ex quibus apparet tex. illum, Bartoli intentionem, non probare.
- 11 Adducitur quarto text. in.l. non est, nouum, & .l. iustum. §. eod. qui text. loquuntur de rationibus edendis, de qua re minime dubitatur, quæstio est de instrumentis, ideò solum tractandum est, nunquid eadem ratio militet in instrumentis, quæ subest in rationibus, de qua re postea

videbimus.

- ¶ 1 Quinto iudex pati non debet exactiones illicitas. l. illicitas. ff. de officio præsid. l. planè, in fin. ff. de petitio, hæred. facit text. in. c. iudicantem. iii. quæst. v. igitur pati non debet quod actor illicite exigit a Reo indebitum, de quo potest apparere per instrumentum suum.
- ¶ 2 Sexto, ratio, quæ militat in libris rationum exhibendis, eadem viget etiam in instrumentis, scilicet quia potest actor submoueri doli exceptione, non minus per instrumenta, quam per rationum libros, ideò cogendus est actor edere instrumenta, vt de solutione appareat, & sic non minus per instrumenta, quam per rationes, excludi debet actor a calumniosa petitione, & hoc est potissimum fundamentum, quo innitur hæc conclusio, & dicit Alexan. in. d. l. vlti. numer. 3. quòd inter instrumenta, & rationes, non potest adduci diuersitatis ratio, quod an sit verum, postea videbimus, sequent. cap. numer. 16. superest vt dispiciamus ea, quæ in contrarium adduci possunt, quæ sequenti capite tractanda relinquo.

CAP. XIII.

Aequalitas seruanda inter actorem, & reum.
numer.2.

Probationes de domo rei non sunt sumendæ.
numer.3.

Nomina testium aduersario non sunt edenda.
numer.4.

Edenda non sunt ea, quibus non sumus vsuri.
numer.5.

Edendi regula est negatiua. nu.5.

Regule adherendum est, in casibus non exceptis. numer.6.

Instrumenta, quibus nõ utimur non sunt edenda. nume.7.

Instrumenta edi oportere, iure non cauetur.
numer.8.

Argumentum valet, non iubetur edere, ergo non est edendum. nu.8.

Expressisset si voluisset. nu.9.

Genere remoto remouentur species. nu.10.

Instrumenti appellatio generalis est, & continet rationum librum, tamquam speciem.
numer.12.

Speciale infisco, quòd instrumenta illi edantur. numer.12.

Edenda non sunt ea, quæ sunt extra rationem.
argentariæ.

num.13.
Instru-

Instrumenta edere non tenetur argentarius
numer.14.

Ratio differentia inter rationes, et instrumen-
ta. nu.16.

Negligentia, argentario imputatur. nu.18.

Argumentum a rationibus edendis, ad instru-
menta non valet. nu.19.

Instrumenta non sunt edenda. nu.20.

Fallit in quatuor casibus. nu.20.21.

1 **C**ontrariam sententiam quod instrumenta reo minime sint edenda, tenuit glo.in.c.G. perpetuus, de fide instrum.& Azo.& OdoFRE. & Iaco.Butrig. & Sal.in.d.l.vlti. qui dicit hanc opinionem, melioribus rationibus esse subnixam.

2 **P**rimo vt seruetur æqualitas inter actorem, & reum.l.vlti.C.de fructibus, & lit. expen.præfertim circa probationes, vt per glo.in.c.cum ad sedem, de rest. spol.Resp.Alex.hoc non habere locum, quando contrarium hoc casu statutum fuerit, cuius rei illa est ratio, secundum Alex. quia reus non potest ita instructus, ad iudicium venire, sicut actor, vt.l.si quando.C.de dilatio. l.pure in fi.ff.de dol. except.

3 **S**ecundo, per rationem, de qua, in.l.nimis graue.C.de testib.vbi graue est summere probatio

nes de domo aduersarii; & sic non est cogendus aduersarius, edere instrumenta, respond. Alex. in. d. l. vlti. hanc regulam loqui de reo, vt scilicet nō cogatur reus edere nec instrumenta actori, nec rationes, sed non negat ille tex. quin de domo actoris, possint sumi probationes, fauorabiliore enim sunt rei, quam actores. l. fauorabiliore. ff. de regul. iur. & de reo, vt non cogatur edere, loquitur text. in. d. l. nimis graue. C. de testibus in glo. ibi. & Doct.

- 4 Tertio adducitur text. in. l. non ex omnibus, ff. de arbit. vbi nomina testium nemo cogitur edere aduersario, etiam victus: & iussus exhibere, impune non paret arbitro, idem igitur erit in instrumentis, cum non differant testes, & instrumenta. l. in exercendis. C. de fid. instrumen. Alexan. respond. quod is iuebatur edere nomina testium, antequam examinarentur, quod fieri non debet, ne subornentur ab aduersario, vt declarat specul. in titul. de test. §. qualiter, vers. post hoc & ibi. Io. aa. & Alexā. in. d. l. vlti. col. 2. circa fin. nu. 3. §. eod.

- 5 Quarto pro hac opinione valde vrget text. in. d. l. i. §. edenda ff. de edendo. vbi simpliciter scriptum est, ea, quibus quis non est vsurus, nō esse edenda, qui text. non distinguit actorem a reo, & loquitur de instrumentis, & de omnibus, ita

ut includat & reum, & actorem, arg. not. in l. si pluribus. ff. de leg. primo.

6 Cum itaque, ab illa regula generali, non inueniamus exceptum casum instrumentorum, in persona actoris, ego adhærebo regulæ, iuxta. glo. in l. omnis diffinitio. ff. de regul. iur. & putabo actorem non teneri edere reo instrumenta, per text. in d. §. edenda. & re uerâ ad tex. illum, non potest bonum responsum dari.

7 Et aduertatur quia non sumo ego, argumentum a contrario sensu, sed dico, id probari verbis legis expressis, cuius verba ita se habeat, eadē da sunt omnia, quæ quis apud iudicem editurus est, non tamen, ut instrumenta, quibus quis usurus non est, compellatur edere, hæc verba sunt adeò expressa, & perspicua, ut interpretatione non egeant, & expresse prohibent quemquam cogi edere instrumenta, quibus non est usurus, non per contrarium sensum: ut credit, Alexan. sed directo, & expresse, ut canillari, non possit. Nec est credendum sine miste-rio loquutas esse leges omnes, quæ cum de editione reo facienda loquuntur, semper de rationibus, loquuntur, adeò constanter, ut de instrumentis nunquā verbum faciant, ideò credendum est noluisse edi instrumenta, arg. l. ii. ff. de edend.

8 Qua in re, ad illud est aduertendum, quòd leges omnes, quæ de editione loquuntur, semper se restringunt ad rationes, vt hic, & in.l.vlt. infra.eod.& in.l.non est nouum, & in.l.iustum, infra eodem, de instrumentis non reperitur ceterum quòd edi oporteat, ergo quod lex non dicit, nec ego dicam.l.illam.C.de collationibus præsertim in hac materia, in qua valet argumentum, non iubetur edi, ergo non est edendum.l.secunda ff.de edend.aliter loquutus est prætor, quando voluit compræhendere instrumenta, vt in.l.prima.§.edenda, vbi dicit edenda esse omnia, quibus vtimur, & sic etiam instrumenta, quod & clarius exprimit in exceptione, quam ibi facit, vbi instrumenta, quibus, vsuri non sumus, non esse edenda, constituit:ergo idem fecisset in.l.nō est nouum.§.eo, si de instrumentis sensisset.

9 Potest enim dici expressisset, si voluisset, disponere.l.vnica.§.sin autem ad deficientis.C.de caduc.Tollend.eandem distinctionem adhibuit, in.l.vltim.infra eodem, vbi in primo casu, in versic.nec enim, quando loquitur de actore cogendo ad edendum, se restringit ad rationes quando autem loquitur de reo non cogendo edere, complectitur, & rationes, & instrumenta.d.l.vlt.versi.quando.

10 Vbi adducit rationem quare reus non teneatur edere auctori rationes, quia inquit, non oportet originem petitionis fundari in instrumentis rei, & est optima ratio generalior dicto, cum enim intentio auctoris non possit fundari instrumentis rei, intelligendo instrumenta in genere, prout in l. i. ff. de probatio. optime infert, quod reus non tenetur edere rationes, quæ sunt species instrumenti, remoto enim genere, sunt etiã remote eius species. l. si. causa cognita, iuncta glo. in verb. peremisti. C. de transact. & ibi Bar. Bal. Paul. Cast. & in. §. vulgo. instit. de successio. cogn. l. ult. in prin. ff. de usu. rei iudi. l. i. §. quod autem. ff. de aleator. & hæc nota pro intellectu ad l. ult. §. eod. ibi. n. accipitur instrumentum in generali significatione pro omni genere probationis & reddit rationem quare liber rationum non sit edendus auctori in d. vers. quando & est optima & concludens ratio & ibi accipitur quãdo pro quia vt ibi exponit glo. & in l. cum te. C. de pact. inter empt. et vendit, & in l. si tutor C. in quib. caus. rest. in integ. non est neces.

11 Quinto speciale est in fisco, quod instrumenta illi edantur. l. senatus. ff. de edendo. l. ii. §. i. & §. tem diui. ff. de iur. fisc. ergo in aliis est ius commune, in contrarium, scilicet quod nulli edantur instrumenta. l. ius singulare. ff. de legibus, & in hac materia hoc argumento utitur, tex. in. l.

fi quis. §. prohibet. ff. de edend. vbi iussus edere ex causa, intelligitur prohibitus, ne sine causa edat, sic iussus rationes edere, intelligitur prohibitus, ne edat instrumenta. d. §. prohibet, & l. ii. ff. de edend.

12 Eodem argumento vtitur text. in l. argentarius in prin. eod. titu. vbi prætoris edictum, quo argentarii iuebantur edere, interpretatur vt noluerit alios, qui non sunt eiusdem professionis, ædere.

13 Sexto facit text. in d. l. si quis. §. rationem, vbi pignus, & mandatum, edi nō oportet, ab argentario, & sic qui in ea causa est, vt edere debeat, tamen instrumenta, nō cogitur edere, & ibi hoc vtitur argumento, lex ipsa, istud est extra rationem, ergo edi non debet, ex quo apparet instrumenta, quæ sunt extra rationem, non esse edenda, etiam ab argentario.

14 Idem dicam de actore, vt non teneatur edere reo instrumenta, quæ ad rationem nō pertinent nec ratio differentiæ inter actorem, & argentarium reddi potest, vterque enim iubetur edere, de actore loquitur text. in l. non est nouum. §. eod. & l. ult. eod. titu. de argentario loquitur tex. in d. l. prætor, & d. l. argentarius sanè argentarius qui iubetur edere rationes, non cogitur edere instrumenta, ad rationem suam non pertinentia, ergo idem defendemus in actore.

15 Accedat quod argentarius etiam contra se iubetur edere rationes. d. l. argentarius. ff. de edē. tamen indistincte prohibetur ne edat instrumenta. d. l. si quis. §. rationem. Igitur idem dicam in actore, cum ratio differentię reddi non possit. l. iii. §. i. ff. de iniust. rupt.

16 Non obstat, si fortē dixerit quispiam, id quod ferē omnes Docto. dicunt, videlicet non posse adduci rationem differentię, inter instrumenta, & rationes. Respondeo subesse manifestam differentiam, nam ratio est quid vniuersale, seu generale, continens data, & accepta, & sic obligationem, & solutionem, & quicquid inter eos gestum est. l. si quis. §. rationem. ff. de edend. & ex eis probatio totius negotii, & pro, & contra, haberi potest. l. quædam. §. numularios. ff. de edend. non idem est in instrumentis, & cautionibus, nam semper partem tantum continent, negotii, scilicet aut obligationem tantum, aut solutionem tantum, in quo edendo potest subesse captio, quæ captio cessat in editione rationum, ut patet ad sensum.

17 Quod si forte, in ratione, conficienda, deficit argentarius, & partem neglexit, imputet sibi, qui non confecit rationem diligenter, prout tenetur. d. l. argen. & talē ex qua totius negotii veritas haberi possit. d. l. quædam. §. numularios.

18 Et ideo negligenti imputatur. l. si quis. §. pro-

hibet. ff. eod. tit. quæ culpa, & negligentia in instrumentis conficiendis, non sic imputatur. l. plures apochis. C. de fide instrum. ex quibus, apparet manifestam subesse differentiam, inter rationes, & instrumenta, quicquid dicat Alex.

19 Denique non valet argumentum, à rationibus edendis, ad instrumenta edenda, vt probat tex. in. d. l. si quis. §. rationem, vbi expresse dicit, nihil edendum esse, quod sit extra rationem, ex his defendam, non debere cogi actorem, edere reo instrumenta, ad exceptionem fundandam, licet Doctor. teneant contrarium, cogita, quia nouum est, & non contemnendum.

20 Retenta hac conclusione, quòd instrumenta non edantur, fallit in his instrumentis, quæ pertinent ad rationes, plerumque enim habemus instrumenta quæ continentur in rationibus, seu pertinent ad rationem, vt patet ex. l. si quis. §. rationem. ff. de edend. l. cum seruus in fin. ff. de condi. & demonstr. l. si ventri. §. in bonis. ff. de priuileg. credit. & l. vlti. §. i. ff. de appellationib. hæc edi debent, prout & liber rationum edi debet, vt probat tex. in. d. l. vlti. §. i. ff. de appellatio. alia instrumenta non debent edi. d. l. si quis. §. rationem. ff. de edend. & ita concordantur opinioniones.

21 Secundo fallit in fisco. l. senatus. ff. de edend. l. ii. §. i. & §. item diui. ff. de iur. fisc. Docto. hoc

loco communiter.

Tertio fallit in vsurario secundum Doctorem in clement. i. §. cæterum de vsur. de quo dubito, quia text. in. d. §. cæterum, loquitur de rationibus edendis, ideo non videtur producendum ad instrumenta per supradicta.

Quarto fallit in instrumentis, quibus quis utitur, vel vsurus est in iudicio. l. i. §. edenda. ff. de edend. Doctores omnes admittunt.

22 Qua in re, non puto prætermittendum, editio nem hanc, quæ fit ratione vsus, iure prætorio, non autem iure civili, fieri, patet hoc ex. l. i. §. diem. ff. de edend. vbi in editione instrumentorum facienda, diem excepit, prætor, ergo & ipse edi iussit, patet etiam, ex. l. edita. §. eod. vbi dicitur, editam rationem emendari, vel mutari posse, prout perpetui edicti monet authoritas, & iuris prætorii authoritate id fit.

23 Et per hæc errat Bald. in. l. prætor. ff. de eden. & ibi Ias. cum dicit, illuc vsque tractatum fuisse de editione iuris civilis, & subsequi postea tractatum de editione prætoria, & quod iure prætorio edantur instrumenta, in iudicio, probat text. & in. l. ii. ff. de edend. per locum, a speciali, ibi, non iubet prætor.

24 Non obstat. text. in. l. iii. ff. eodem respondeo, & ibi est casus specialis, pertinens ad senatus consultum, & est derogatorius regulæ per prætorē

constitutæ , & sic potius probat opinionem meam, per locum a speciali, quod nota.

Ex his imponenda est manus extrema, huic operi quâquâ enim circa hanc editionis materiam, quâ plura supersunt per tractanda, præcipue an reus ad iuuandam actoris intentionem, aut ad eius replicationem fundandam. edere sit cogen-
dus, alii denique casus essent commemorandi, quibus tenetur reus edere actori, tamen quia commentaria, ad hanc. l. i. C. de eden. forte amplius, quâ deceat, in immensum creuerunt, de reliquo alibi tractandum reseruo. Interim hæc quæ a me scripta sunt, non gloriæ captandæ gratia, sed veritatis inuestigandæ causa, eorum iudicio subiicio, qui a certo sensu, & vero de

nobis sunt iudicaturi, non autem

istorum, qui ne faciant, mali-

uolentia, & liuore

impedientur.

F I N I S.

Errata sic corrigito.

Pagina. 5. facit, facit. pa. 17. apprehédendo, apprehédende.
p. 24. quæ non, qui non. p. 25. metu, mihi. p. 28. vbique, vbi-
cunque. p. 32. quisque, quasque. p. 42. publicam, publica. p. 44
de tabellionibus, in tabellionibus. p. 50. per vtilitatem, pro-
pter vtilitatem. p. 50. vtile, vtilis. p. 50. maxima, maxime. p. 51.
veucas, vsuras. p. 51. ex primo, exprimit. p. 51. vel ipsi, ipsi. p. 51
d. §. innumularios, d. §. nūmularios. 51. præfere, præfert. p. 54
publice, publica. p. 60. quam de re, qua de re. p. 60. pertinent,
pertinet. p. 62. quin, quid. p. 63. quidem, quidam. p. 64. quāquā
quæque. p. 65. notatumque, notatuque. p. 67. quæ quæstio, q
quæstio. p. 67. & quæ, & qđ. p. 68. vniuersariis, anniuersariis.
p. 69. vniuersariis, anniuersariis. p. 74. legiptimis, legitimis.
p. 76. desinguntur, distinguuntur. p. 91. quedam admittunt,
quidam admittunt. p. 91. magistratum, magistratu. p. 91. po-
tuerit, potuit. p. 96. de loci, cò loci. p. 103. etiam in, & in. pa.
104. in contumaciam, ob contumaciam. p. 107. tex. videlicet,
tex. noster. p. 109. quam ratione, q ratione. p. 127. ammittitur
còmittitur. p. 135. sunt edicti, quæ sunt edicti. 138 quæ meo,
q meo. p. 141. gratulos, gratulor. p. 143. edera, edere. pa. 151.
corruum, corruunt. p. 153 commenta, commenti. p. 164. æqui
parant, æquiparans. p. 184. possessionis, profefsionis. p. 191.
sed codices, seu codices. p. 192. non ita, ita. p. 192. quid cum,
quia cum. p. 205. æderetur, edentur, p. 206 ponet, ponit. 215.
in pecuniariis, in pecuniariis, 219. agere agitur. 220. in dila-
tionibus, in delationibus. p. 226. intelligi, infligi. pa. 250. ta-
men, tantum. p. 255. comprehensum, comprehensus. pa. 261.
occise, otiose. p. 264. commentati, commenti. pa. 276. species
speciei.

The first of these is the fact that the
 government has been unable to
 maintain a stable currency. This
 has led to a loss of confidence
 in the government and a
 consequent fall in the value of
 the currency. The second is the
 fact that the government has
 been unable to maintain a
 stable economy. This has led to
 a loss of confidence in the
 government and a consequent
 fall in the value of the currency.
 The third is the fact that the
 government has been unable to
 maintain a stable political
 system. This has led to a loss
 of confidence in the government
 and a consequent fall in the
 value of the currency. The fourth
 is the fact that the government
 has been unable to maintain a
 stable social system. This has
 led to a loss of confidence in
 the government and a consequent
 fall in the value of the currency.
 The fifth is the fact that the
 government has been unable to
 maintain a stable international
 system. This has led to a loss
 of confidence in the government
 and a consequent fall in the
 value of the currency. The sixth
 is the fact that the government
 has been unable to maintain a
 stable domestic system. This has
 led to a loss of confidence in
 the government and a consequent
 fall in the value of the currency.
 The seventh is the fact that the
 government has been unable to
 maintain a stable foreign system.
 This has led to a loss of
 confidence in the government and
 a consequent fall in the value
 of the currency. The eighth is
 the fact that the government has
 been unable to maintain a stable
 internal system. This has led to
 a loss of confidence in the
 government and a consequent fall
 in the value of the currency. The
 ninth is the fact that the
 government has been unable to
 maintain a stable external system.
 This has led to a loss of
 confidence in the government and
 a consequent fall in the value
 of the currency. The tenth is
 the fact that the government has
 been unable to maintain a stable
 internal and external system. This
 has led to a loss of confidence
 in the government and a consequent
 fall in the value of the currency.

